

voice ATHENS

Ο **Αλέξης Κυριτσόπουλος**
λέει ότι έχουμε ανάγκη τη φαντασία
Της Αγγελικής Μπιρμπίλη

Ο Ιωάννης Τροχόπουλος και η Μαρία Μαυρικάκη
γράφουν για τις **Βιβλιοθήκες σε όλη την Ελλάδα**

Ένα **Θέατρο** χημικά καθαρό
Η εικαστικός Χριστιάνα Σούλου
γράφει στην Α.Υ.

MAMA! ITALIA!

Αφιέρωμα στην ιταλική κουζίνα
Της Μανίνας Ζουμπουλάκη

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Autovoice

Επιμέλεια : Θωμάς Κ. Ευθυμίου

30
σελ..

A black and white profile photograph of a woman with dark, wavy hair, looking upwards and to the left. The lighting is soft, highlighting her facial features against a dark background.

GALA
MARLIS
PETERSEN

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ ΚΑΜΕΡΑΤΑΣ
ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

06 NOE'21

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΠΕΣΤΟΥ Α. ΔΑΜΠΑΚΗ

World in Harmony

McGraw-Hill Education

[illegible]

ATHENSvoice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης
Σταυρούλα Παναγιωτάκη

Διευθύντρια Σύνταξης
Αγγελική Μπιρμπιλή

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Σύμβουλος Διοίκησης
Νικόλας Γαλανόπουλος

Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Β. Κορωνάιος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Α. Σκαράκη, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Zarastro, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκέζη, Πέτρος Νικόλτσος

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλν

Advertising Manager Πέννη Κράλιοβιτς

Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertorial Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής,

ATHENS!

μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:
210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΜΑΚΡΑΨΕΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΥΠΟ

1

2

3

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

24

ΒΛΕΠΩ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΣΟΥ

Γιατί βάζουμε στους δρόμους ό,τι μας κατέβει στο κεφάλι;

Μια ηλιόλουστη ημέρα του περασμένου Μαρτίου κατέβει να την Πατριάρχου Ιωακείμ. Περπατούσα αφηρημένη και καθώς το βλέμμα ξεμάκρυνε, μια εκτυφλωτική λάμψη με χτύπησε στα μάτια και θαμπώθηκα. Από μακριά έμοιαζε σαν ζωγραφιά σε φλούο κίτρινο και πορτοκαλί χρώμα τοποθετημένη λοξά σε κάθε γωνία του δρόμου. Αν δεν πλησίαζα για να δω περί τίνος πρόκειται, θα μπορούσα εύκολα να σκεφτώ πως κάποιος μόλις είχε χάσει ένα μαξιλαράκι του IKEA.

Τίποτα απ αυτά. Ο Δήμος είχε τοποθετήσει (και σωστά) ειδική σήμανση στο τέλος του κάθε πεζοδρόμιου έτσι ώστε να μένει ελεύθερος ο χώρος για να διασχίζουν χωρίς εμπόδια τη διάβαση παιδικά ή αναπηρικά καροτσάκια. Δεν ήταν μόνο το φλούο που ξένιζε, ήταν και το ανάγλυφο της κατασκευής. Ήταν τόσο «φωναχτή» η αντίθεση που δημιουργούσε αυτό το ινσταλέσιον σε σχέση με τα χρώματα του αστικού περιβάλλοντος και το γκρίζο του δρόμου... σαν ξεχασμένο φωτορυθμικό σε ντισκοτέκ που δεν χορεύει άνθρωπος.

Προσπάθησα να καταλάβω τι είχαν στο μυαλό τους οι κατασκευαστές, κυρίως τι είχε στο μυαλό του ο Δήμος όταν ενέκρινε το πρότζεκτ, χωρίς να βγάλω συμπέρασμα. Το φωτογράφησα όμως επειδή, όπως και η Λώρα Μαρς στην ταινία του Κάρπεντερ, έβλεπα μέσα από τα μάτια μου το επικείμενο έγκλημα να έρχεται.

Και ήρθε! Σας το παρουσιάζω proudly. Επτά μήνες αργότερα, οι φωτογραφίες δείχνουν ό,τι απόμεινε από τα απομεινάρια ενός πρότζεκτ. Επόμενη project coming soon to a theater near you.

-ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Αλέξης Κυριτσόπουλος**. Γεννήθηκε στην Αθήνα αλλά γνώρισε τη ζωγραφική στο Παρίσι. Η ζωγραφική του φιλοξενείται σε γκαλερί, σε βιβλία, δίσκους βινυλίου, CD και αφίσες. Έχει ζωγραφίσει μουσικά θεάματα και έχει δημιουργήσει «κινούμενη ζωγραφική», ή αλλιώς κινούμενα σχέδια. Αυτό τον καιρό παρουσιάζει την ατομική του έκθεση στην Γκαλερί Σκουφά. (Περισσότερα στη σελ. 18)

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

«Λευτεριά στον Ασσάντζ»
(Πανό έξω από τη Βρετανική Πρεσβεία στη Βασιλίσση Σοφίας, Σάββατο απόγευμα)

Μαμά με κοριτσάκι 4-5 χρονών βρίσκονται σε pet shop. Ο υπάλληλος ρωτάει ευγενικά το κοριτσάκι: -Έχεις ζωάκι στο σπίτι; -Έχω! Μία σελώνα! -Και πώς τη λένε τη χελώνα; -Ντουράτι! (Βριλήσσια, Σάββατο πρωί)

«Αι σαμ πόιντ γουί αρ τόκιν εμπάουτ χάου γουί κεν μείκ δε μπίζνα σπιρίτσουαλ».
(Δύο κύριοι συνομιλούν κάτω από την Ακρόπολη. Αρχαία Αγορά, Πέμπτη απόγευμα)

Σε κατάσταση ρούχων, ψωνίζει 4οάρης κομπός κύριος. Τον πλησιάζει ένας υπάλληλος και του λέει: -Συγγνώμη, το πορτοκαλί Mini που είναι παρκαρισμένο εδώ έξω, είναι δικό σας; -Όχι, γιατί; -Είναι πολύ trendy, γι' αυτό σκέφτηκα εσάς... (Καλλιθέα, Σάββατο πρωί)

«Δεν είναι κορωνοϊός, ρε. Η άλλη με έχει και κοιμάμαι με ανοιχτή μπαλκονόπορτα και κατεβασμένα στόρια, να πούμε. Καραμπινάτο κρύωμα είναι».

«Πώς στον π@@@@ο έχουν ακόμα όλοι μαλλιά;»
(Απάντηση του @kurosawa7 στην ερώτηση του άρθρου της Athens Voice: Τι θα ήθελε να ρωτήσει κανείς τους Duran Duran μετά από 40 χρόνια;)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ «ΔΥΣΗ» ΣΗΜΕΡΑ

Ανάλυση της ιδέας της πολιτικής «Δύσης» που κάποτε ονομαζόταν «ελεύθερος κόσμος»

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ο όρος «Δύση» έχει μακρά ιστορία και, στο πλαίσιο της διεθνούς πολιτικής μετά το 1945, έχει συχνά ταυτιστεί με τις Ηνωμένες Πολιτείες και με τους στενότερους συμμάχους τους στο ΝΑΤΟ. Ωστόσο, δεδομένης της ευρύτητας του ΝΑΤΟ (30 χώρες) και της δυσκολίας του τα τελευταία χρόνια να συγκροτήσει αποφασιστική πολιτική απάντηση σε περιοχές όπως η Ανατολική Ευρώπη, δεν είναι πια τόσο ξεκάθαρο ποιες χώρες συνθέτουν τη Δύση. Το ζήτημα θυμίζει τον Χένρι Κίσιντζερ που κάποτε ρώτησε σχετικά με την ΕΟΚ: «Σε ποιον θα τηλεφωνώ όταν θέλω να καλέσω την Ευρώπη;» Τις τελευταίες δεκαετίες, ο αμερικανικός επαρχειωτισμός, ο οποίος εκδηλώθηκε θεαματικά με τις προεδρίες Τζορτζ Γ. Μπους και Ντόναλντ Τραμπ, έχει διαλύσει την ιδέα της Δύσης: το φαινόμενο μοιάζει με το πώς οι Ευρωπαίοι λαϊκιστές, με το δικό τους ενοριακό πνεύμα, διαλύουν την ιδέα της Ευρώπης.

Μέρος του προβλήματος σχετίζεται με τον ορισμό που είχε ένα ευρύ φάσμα σημασιών μέσα στους αιώνες. Για ιστορικούς που ενδιαφέρονται για τις ρίζες του «δυτικού πολιτισμού», οι απαρχές της Δύσης ταυτίζονται με τους κλασικούς πολιτισμούς της Αρχαίας Ελλάδας και της Ρώμης, με την Αθήνα που αντιστάθηκε στις περσικές επιδρομές του 5ου αιώνα π.Χ. και με τη ρωμαϊκή αυτοκρατορία το δυτικό τμήμα της οποίας κατέρρευσε το 476 μ.Χ. ενώ το ανατολικό επέζησε ως χριστιανορθόδοξη αυτοκρατορία, με επίκεντρο την Κωνσταντινούπολη, μέχρι την Άλωση το 1453. Αλλά αυτές οι φαινομενικά αρχαίες ρίζες είναι σε μεγάλο βαθμό μια εκ των υστέρων επιινόηση που δεν αντιστοιχεί απαραίτητα στην πρόσληψη της «Δύσης» εκ μέρους των Ελλήνων ή των Ρωμαίων. Ο όρος αρχίζει να αποκτά κάτι από τη σύγχρονη σημασία του με την ανάδυση των Ηνωμένων Πολιτειών στα τέλη του 18ου αιώνα ως ανεξάρτητη χώρας και την επέκταση των δυτικών συνόρων της προς τον Ειρηνικό – με την «κατάκτηση της Δύσης». Σε αυτό το πλαίσιο, η «Δύση» συνδέθηκε με τον εδαφικό και οικονομικό επεκτατισμό, πράγμα θα γινόταν πιο εμφανές όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες εξελίχθηκαν σε υπερδύναμη μετά το 1945. Κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, «Δύση» σήμαινε Ατλαντική συμμαχία με τις ΗΠΑ στον πυρήνα της: ο όρος ήταν συνώνυμος με τον «ελεύθερο κόσμο» ο οποίος αντιτίθετο στο κομμουνιστικό μπλοκ όπου τα καθεστώτα ήταν ολοκληρωτικά. Σε επίπεδο καθεστώτων, ο ορισμός και τα σύνορα της Δύσης ήταν απλά: σε επίπεδο όμως πολιτισμού, τα πράγματα μπλεδύνονταν: για παράδειγμα, πολλοί αριστεροί από τη δεκαετία του 1930 και μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1950 έβλεπαν τον κομμουνισμό ως διεύρυνση του δυτικού πολιτισμού και ως προώθησή του σε νέο ορίζοντα και υψηλότερο επίπεδο. Η ρωσοφιλία τους δεν σήμαινε στροφή προς το Orient, κάθε άλλο μάλιστα.

Όλα αυτά φαίνονται πλέον πολύ μακριά από τη σύγχρονη διεθνή πολιτική. Η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης στις αρχές της δεκαετίας του 1990 και το τέλος του Ψυχρού Πολέμου θα μπορούσαν ενδεχομένως να οδηγήσουν στην υποχώρηση της ιδέας της «Δύσης» με δεδομένες τις πιο σύγχρονες ιδέες της παγκοσμιοποίησης. Επί μία δεκαετία μετά το 1991 ακουγόταν το ενδεχόμενο της ένταξης της μετακομμουνιστικής Ρωσίας στο ΝΑΤΟ, είτε ως πλήρες είτε ως συνεργαζόμενο μέλος, με σκοπό τον war on terror. Εκείνη την εποχή η Ρωσία φαινόταν να «δυτικοποιείται» υπό την έννοια της εγκατάλειψης ενός ζοφερού σοβιετικού τρόπου ζωής που ελεγχόταν από το μονοκομματικό κράτος: μέτρο της δυτικοποίησής της ήταν τα ευρω-αμερικανικά προϊόντα –ρούχα, αυτοκίνητα, διακοπές στο εξωτερικό– που εξασφάλιζε η οικονομία της αγοράς. Και παρά την ανάπτυξη της Κίνας και τη στροφή της στην οικονομία της αγοράς, δεν ακούστηκαν ποτέ πρόταση συμμετοχής της στη «Δύση».

Η Δύση δεν είναι γεωγραφική οντότητα – η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία είναι αναπόσπαστα μέρη της Δύσης: είναι οντότητα γεωπολιτική, αγκιστρωμένη σε μια σειρά πολιτικών και κοινωνικών αξιών, σε ιδέες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και το κράτος δικαίου. Αυτές οι ιδέες είχαν μεγάλη σπουδαιότητα κατά τη μεταπολεμική περίοδο, όταν πολλές περιοχές στην Αφρική και στην Ασία βγήκαν από την αποικιοκρατία συνθέτοντας μια ξεχωριστή οντότητα, τον αφρο-ασιατικό ή

αναπτυσσόμενο ή Τρίτο κόσμο, μέρος του οποίου φαινόταν να προσανατολίζεται σε εκσυγχρονισμό σοβιετικού παρά «δυτικού» τύπου. Με λίγα λόγια, επί Ψυχρού Πολέμου, Δύση σήμαινε καπιταλισμό και φιλελεύθερη δημοκρατία, ενώ Ανατολή σήμαινε κομμουνισμό και, μαζί, την παλιά ιδέα του Orient, του μουσουλμανικού κόσμου σε διάσπαρτες περιοχές της γης.

Μετά το 1991, η πολιτική και πολιτιστική Δύση φάνηκε να θριαμβεύει και να πιστεύει ότι θα κατατροπώσει όλες τις αντίθετες ιδεολογίες – κάτι που δεν συνέβαινε πάντοτε: η Πορτογαλία του Σαλαζάρ και η Ελλάδα των συνταγματαρχών ήταν μέλη του ΝΑΤΟ – χώρια τα δικτατορικά και διεφθαρμένα καθεστώτα που είχε στηρίξει η Δύση επί καμιά σαρανταριά χρόνια. Εξάλλου, στη δεκαετία του 1960 στη Νότια Αφρική και στη Ροδεσία, οι εκφραστές της κυριαρχίας των λευκών εποίκων δήλωναν την προσήλωσή τους στις αξίες του δυτικού πολιτισμού. Τι εννοούσαν; Εννοούσαν τις ευρωπαϊκές αυτοκρατορίες του 19ου αιώνα και τα δόγματα για την πολιτιστική αποστολή των λευκών σε ηπείρους όπως η σκοτεινή Αφρική: εννοούσαν το καθήκον, το «φορτίο» του λευκού ανθρώπου έτσι όπως το προσελάμβαναν οι Ευρωπαίοι στη βικτοριανή εποχή.

Αυτή την αντίληψη της Δύσης έχει αντικαταστήσει από το 1990 η ιδέα της πολυπολιτισμικότητας στην Ευρώπη και τη Βόρεια Αμερική, που στηριζόταν στην πεποίθηση ότι όλοι οι πολιτισμοί (ή οι κουλτούρες; Εδώ υπήρχε και υπάρχει σύγχυση.) έχουν ίση αξία. Αυτή ήταν η γλώσσα της παρέμβασης στα Βαλκάνια και στη δυτική Αφρική: η Δύση δεν φαινόταν πλέον να συνδέεται με την αυτοκρατορική επεμβατικότητα παλαιού τύπου αλλά μάλλον με επιχειρήσεις διάσωσης των κοινωνιών από καταπιεστικούς πολέμαρχους και ανόρθωσης «αποτυχημένων κρατών» όπως η Βοσνία, η Λιβερία και η Σιέρρα Λεόνε. Τις τελευταίες δεκαετίες αυτή η οικονομικά καθοδηγούμενη και παγκοσμιοποιημένη Δύση αντιμετωπίζει την πρόκληση του ριζοσπαστικού ισλαμισμού, η οποία οξύνθηκε μετά τις δυτικές επεμβάσεις στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ – πλην όμως, η σοβιετική επέμβαση στο Αφγανιστάν στο τέλος του 1979 και επί εννέα χρόνια παραμένει η πιο εντατική προσπάθεια εκδυτικισμού της ασιατικής αυτής χώρας.

Από την πλευρά της, η φιλελεύθερη Δύση –οι ΗΠΑ, η Βρετανία, ο Καναδάς, η Γαλλία και η Γερμανία– που συμμετείχαν στη Διεθνή Δύναμη Βοήθειας για την Ασφάλεια (ISAF) στο Αφγανιστάν, με εντολή βάσει ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών τον Δεκέμβριο του 2001, απέτυχε να απωθήσει τους Ταλιμπάν. Αντιθέτως, από το 2001 οι ισλαμιστικές εξεγέρσεις κλιμακώθηκαν και οι επεμβάσεις στη Συρία και στη Λιβύη επιδείνωσαν τον φαύλο κύκλο: η Δύση επέδειξε αδυναμία, ίσως υπερβολική χρήση soft power έναντι της hard power, και γενικά έλλειψη πολιτικής βούλησης: από την άλλη πλευρά, η ρωσική απόκριση ήταν κάπως βιομαρκική.

Έχει περάσει ένας αιώνας από το έργο του Oswald Spengler, για την παρακμή της Δύσης: ο Spengler μιλούσε για το επερχόμενο τέλος –πίστευε ότι οι πολιτισμοί έχουν διάρκεια χίλια χρόνια το πολύ– τις σκοτεινές ημέρες της μεταπολεμικής Γερμανίας, όταν στις μπιραρίες του Μονάχου αναπτυσσόταν το ναζιστικό πνεύμα. Η πρότασή του ήταν πάνω κάτω η εγκατάλειψη του ευρωκεντρισμού και η θεώρηση της Δύσης μαζί με μια σειρά άλλους πολιτισμούς: κατά κάποιον τρόπο, προανήγγελλε τις ιδέες της σύγκρουσης των πολιτισμών που Ξαναέφερε στο προσκήνιο ο Samuel Huntington στη δεκαετία του 1990, ενώ πρόβαλλε ένα μάλλον ερεβώδες όραμα όπου ο δυτικός πολιτισμός πουλούσε την ψυχή του στον διάβολο του αρπακτικού καπιταλισμού.

Στον σύγχρονο κόσμο, η Δύση έχει απέναντί της το Ισλάμ ως πολιτιστικό και πολιτικό αντίπαλο: την Κίνα και τη Ρωσία ως οικονομικούς ανταγωνιστές και ως διεκδικητές παγκόσμιου κύρους. Αλλά ο «πολιτισμός» –ότι προέκυψε από την εκβιομηχάνιση και τον Διαφωτισμό– έχει επεκταθεί σε όλο τον μη ισλαμικό κόσμο: και μάλιστα, κάποια στοιχεία του, όπως η τεχνολογία, έχει γίνει εργαλείο ακόμα και των πιο εξτρεμιστικών ισλαμιστικών οργανώσεων. Ο Γκάντι είχε προτείνει οι πρώην αποικίες να μην αντιγράφουν την τεχνολογική ικανότητα και τους θεσμούς της Δύσης, να αρνηθούν

τον ρεαλισμό των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ιαπωνίας και να αναπτύξουν ένα ασιατικό και αφρικανικό παράδειγμα, έναν καλύτερο τρόπο ζωής που ίσως θα μπορούσε να εμπεύσει τη Δύση να ξαναβρεί τα δικά της χαμένα ιδανικά. Πράγματι, η Βρετανία ήταν ανίκανη να εκσυγχρονίσει την Ινδία επειδή παραήταν πολύ εξαρτημένη από τη στήριξη των Ινδών αριστοκρατών και άλλων συντηρητικών που δεν είχαν κανένα ενδιαφέρον για τον εκσυγχρονισμό, για τον εκδυτισμό. Μόνο μια δημοκρατική κυβέρνηση θα είχε την αποφασιστικότητα και τη νομιμότητα να επεκτείνει την εκπαίδευση, να μειώσει τη φτώχεια, να καταργήσει τα βλαβερά έθιμα και να δώσει τέλος στις εσωτερικές συγκρούσεις εκπληρώνοντας μια σύγχρονη πολιτισμική υπόσχεση.

Οι ευρωπαϊκές αυτοκρατορίες και πριν από αυτές η χριστιανική αποστολική δραστηριότητα έφεραν Ευρωπαίους και δυτικά έθιμα σε διάφορα μέρη του κόσμου: όμως οι ΗΠΑ ήταν αυτές που έκαναν τη Δύση πολιτική κατηγορία. Στην πραγματικότητα, με το δόγμα Μονroe του 1823, ο πλανήτης χωρίστηκε στη μέση και η Αμερική αποκτούσε επιρροή στο Δυτικό Ημισφαίριο εκτοπίζοντας την Ευρώπη μαζί με την Ασία και την Αφρική: με το δόγμα Μονroe η Ευρώπη διαχωρίστηκε από τις πρώην αμερικανικές αποικίες της, στις υποθέσεις των οποίων δεν επιτρεπόταν πλέον να παρεμβαίνει. Τότε, το 1823, η Ευρώπη ήταν δεσποτική και μοναρχική, όλο καβγάδες, ενώ η Αμερική ήταν το καινούργιο σπίτι της ελευθερίας. Παρότι η άνοδος των ΗΠΑ δημιούργησε τη σύγχρονη μετα-αποικιακή ιδέα της Δύσης οδήγησε απευθείας στη διϋκή Δύση: ευρωπαϊκή Δύση, αμερικανική Δύση –οι δύο αυτές όψεις βρίσκονταν σε συνεχή ροή, ενώ, όπως είπα, η «Ανατολή» ήταν μέχρι το τέλος του Ψυχρού Πολέμου μάλλον οι χώρες του Συμφώνου της Βαρσοβίας παρά το Orient.

Μετά το τέλος του κομμουνισμού το όραμα της φιλελεύθερης παγκόσμιας τάξης που δεν θα ξεχωρίζει πλέον Ανατολή και Δύση σκόνταψε πάνω στο Ισλάμ, που δεν είχε συγκεκριμένα γεωγραφικά σύνορα. Αν και το πρόβλημα ήταν πανάρχαιο, οι τρομοκρατικές επιθέσεις της 9/11 επιτάχυναν την εστίαση στους μη κρατικούς παράγοντες και στη θρησκεία πήραν επείγον νόημα. Στις μέρες μας, το πολιτικό Ισλάμ και η τρομοκρατία αντικατέστησαν τον κομμουνισμό απέναντι και εναντίον της Δύσης – και, όπως συνέβαινε με τον κομμουνισμό, ο «εχθρός» βρίσκεται στο εσωτερικό της: κάποτε οι κομμουνιστές στις δυτικές χώρες αγωνίζονταν να μεταμορφώσουν τις καπιταλιστικές κοινωνίες σε σοσιαλιστικές και να τις προσεγγίσουν σ' εκείνες του υπαρκτού σοσιαλισμού: σήμερα, ο καινούργιος τρόπος τινά εχθρός υπονομεύει τη Δύση τόσο από το εξωτερικό όσο και από το εσωτερικό της. Το πρόβλημα είναι ότι το Ισλάμ είναι διασκορπισμένο σε ομάδες παντού στον κόσμο αποτελώντας μια παγκόσμια αρένα που καθορίζεται από ροές χρηματοδότησης, εμπορευμάτων και μετανάστευσης: η επιρροή του στη Δύση έχει ως αποτέλεσμα την άνοδο της άκρας δεξιάς, την αλλοίωση της αριστεράς σε ισλαμοαριστερά και πολλές παραμορφώσεις στα ατομικά δικαιώματα όπως η ιδιωτική ζωή, η ελευθερία του λόγου, η ελευθερία κινήσεων και η ανεξίτηλη σκίαση.

Η ισλαμική μαχητικότητα έχει προκαλέσει την επιστροφή της Δύσης ως πολιτιστικής κατηγορίας που αντιτίθεται στο Ισλάμ. Θέλω να πω ότι μέσω του αντι-ισλαμιστικού μετώπου, η Δύση υπερβαίνει τη νεοφιλελεύθερη ιδέα της ως ελεύθερη αγορά αγαθών και εργασίας. Αλλά απέχει πολύ από το να είναι ενωμένη: το Brexit απεικόνισε μια μορφή θυσίας ή αποποίησης με μια έσω ισχυρή πλειοψηφία ψηφοφόρων να είναι πρόθυμοι να δεχτούν οικονομικές και άλλες απώλειες για να ανακτήσουν αυτό που θεωρούν εθνική κυριαρχία. Οι Βρετανοί αποσχίστηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση σαν να μιμούνταν τις πρώην αποικίες τους. Ομοίως σε όλη τη Δυτική Ευρώπη, τα δεξιά κόμματα και οι κυβερνήσεις διατείνονται ότι αγωνίζονται για την εθνική κυριαρχία και την επιβίωση του πολιτισμού τους εναντίον της ΕΕ, η οποία, ως συλλογική οντότητα, έχει παραδοθεί στο αποικιστικό δυναμικό της μετανάστευσης, του Ισλάμ και άλλων μορφών παγκοσμιοποίησης. Αυτή ιστορική ανατροπή φαίνεται σαν μια στρεβλή εκπλήρωση της πρόβλεψης του Γκάντι ότι ο πολιτισμός του σύγχρονου καπιταλισμού θα αποσυνδεθεί από τη Δύση.

Ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας έχει νομιμοποιήσει τον αταρτισμό ενώ ταυτοχρόνως, από έναν συνδυασμό συγκυριών και τύχης, οι ΗΠΑ απομακρύνθηκαν από τον πολιτισμένο κόσμο: οι εσωτερικές τους συγκρούσεις έχουν προκαλέσει πολιτιστικό τέλμα και η προεδρία του Ντόναλντ Τραμπ που τις απομόνωσε ακόμα περισσότερο μέσω μιας διεστραμμένης ερμηνείας του συνθήματος America First ήταν ένδειξη θλιβερής πολιτιστικής παρακμής. Η προεδρία Τραμπ ενίσχυσε και αποθέωσε τον αμερικανικό επαρχειωτισμό. Αλλά η διάλυση της Δύσης σε θεσμικό επίπεδο, μέσω της αποχώρησης από συμμαχίες και συμφωνίες, δεν σημαίνει διάλυση της Δύσης ως πνευματικό και πολιτισμικό φαινόμενο. **Α**

Η ΔΥΣΗ
ΕΙΝΑΙ
ΓΕΩΠΟΛΙ-
ΤΙΚΗ
ΟΝΤΟΤΗΤΑ
ΑΓΚΙΣΤΡΩ-
ΜΕΝΗ
ΣΕ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ
ΑΞΙΩΝ,
ΣΕ ΙΔΕΕΣ
ΓΙΑ ΤΑ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΤΟ
ΚΡΑΤΟΣ
ΔΙΚΑΙΟΥ

ΗΡΘΕ Η 1^η DIGITAL ΚΙΝΗΤΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μία ολόκληρη κινητή, αποκλειστικά στο κινητό σου.

Τώρα με το COSMOTE Neo, τα κάνεις όλα 100% ψηφιακά! Το αποκτάς κατευθείαν από το κινητό σου, διαμορφώνεις και αλλάζεις το μηνιαίο πλάνο σου όποτε θές και το διακόπτεις χωρίς χρέωση και χωρίς καμία απολύτως δέσμευση.

Μπες στο My COSMOTE App
και απόκτησέ την.

COSMOTE

Ένας κόσμος, καλύτερος για όλους.

Η Τουρκία, το χάδι της Δύσης και το προσεχές ηλεκτροσόκ στην Ανατολική Μεσόγειο

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Τελικά επικράτησε η οθωμανικού τύπου «ευελιξία» ή αλλιώς κυριάρχησε η λογική του «διπλωματικού οσφυοκάμπτη». Οι δέκα δυτικοί πρέσβεις δεν απελάθηκαν από την Τουρκία, ενώ οι δέκα εμπλεκόμενες δυτικές πρωτεύουσες αναδιπλώθηκαν εκδίδοντας ανακοίνωση πίστης στα θεσπισμένα από το άρθρο 41 της Συνθήκης της Βιέννης περί μη παρέμβασης διπλωματών στα εσωτερικά κυρίαρχης χώρας. Ο μοναδικός χαμένος είναι και πάλι ο φυλακισμένος στα κάτεργα του Ερντογάν, Οσμάν Καβαλά, και η μοναδική πτηνή, και πάλι η Δημοκρατία.

Είναι προφανές πως ο Ταγίπ Ερντογάν έπαιξε εκ του ασφαλούς και υπολόγισε πολύ σωστά τα όρια και τις αντιδράσεις των «συμμάχων» του στην υπόθεση αυτή. Ο «τσαμπουκάς» του, που εκφράστηκε αστραπιαία με την προτροπή απέλασης και των δέκα πρέσβων που τόλμησαν να ζητήσουν εγγράφως την αποφυλάκιση του πολιτικού κρατούμενου Οσμάν Καβαλά, ερμηνεύθηκε λανθασμένα στην Αθήνα. Οι Έλληνες δημοσιογράφοι για πολλοστή φορά υιοθέτησαν την εύκολη ερμηνεία πιστεύοντας πως ο Ερντογάν αυτήν τη φορά το παράκανε. Ενδεχομένως να παρασύρθηκε από τη στάση της τουρκικής αντιπολίτευσης, η οποία, και αυτή, πίστεψε ότι η Δύση επιτέλους θα τραβούσε το αυτί του αμετροπεούς προέδρου της Τουρκίας. Λάθος. Η Δύση διεξήγαγε εκ νέου μια απογραφή των συμφερόντων της στην Τουρκία, και κάθε μία από τις δέκα πρωτεύουσες μέτρησε τον τζίρο της. Έτσι, λοιπόν, πρυτάνευσε η αρχή της ήσσονος αντίδρασης, τούτέστιν του δόγματος των πλαγίων ελιγμών με ελαφρά πηδηματάκια.

Ο Ερντογάν βγήκε κερδισμένος, αφού επέδειξε «εθνικό σθένος» στην εσωτερική του πολιτική αγορά, όπου οι μετοχές του ήταν πεσμένες την τελευταία περίοδο. Παράλληλα, ενίσχυσε το κύρος του στη γεωγραφική περιφέρεια στην οποία απευθύνεται, στον Καύκασο, στο Ιράν, στο Κατάρ, στο Ουζμπεκιστάν, ακόμη και στη Ρωσία, η οποία χαμογελά σε κάθε εθνικιστική και αντινατοϊκή κραυγή του προέδρου της Τουρκίας. Ακόμη και η Κίνα ευχαριστήθηκε, η οποία προσβλέπει με έντονο ενδιαφέρον στην προοπτική οικονομικής διείσδυσης στην προβληματική Τουρκία. Μόνον ο Οσμάν Καβαλά, αυτός ο άνθρωπος σύμβολο αντίστασης στον Ταγίπ Ερντογάν, κατέβασε για άλλη μία φορά το κεφάλι μέσα στη μοναξιά του, αντιλαμβανόμενος ξανά πως οι διεθνείς ισορροπίες δεν καταλαβαίνουν από δημοκρατικές διαδικασίες και συναισθηματικές εξάρσεις.

Γιατί λοιπόν η Δύση υποχώρησε, επί της ουσίας, για άλλη μία φορά μπροστά στον εκβιασμό του Ερντογάν; Γιατί η Τουρκία με τη δραματική υποτίμηση του εθνικού της νομίσματος, τον καλπάζοντα πληθωρισμό της και κυρίως την υπαγωγή του κράτους της στην κατηγορία χώρας-παρία με κυκλοφορία μαύρου χρήματος που καταλήγει ακόμη και σε χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, γιατί λοιπόν η Άγκυρα εξακολουθεί να διαθέτει τη δυνατότητα να παίζει παιχνίδια επιρροής και εκβιασμών με τους δυτικούς να την ανέχονται; Η γεωγραφία είναι μια περίεργη συνθήκη και όχι απλώς μια χωροταξική πραγματικότητα. Η γεωγραφία ήταν και είναι ένα αυτόνομο μέγεθος σε συνάρτηση με το ιστορικό timing. Αυτή η διάσταση φαίνεται να διαφεύγει από πολλούς δυτικούς παρατηρητές, οι

οποίοι στα ασφυκτικά όρια του ορθολογισμού δεν αντιλαμβάνονται τις πραγματικές συνθήκες που ορίζουν και το περίγραμμα των διεθνών σχέσεων σε προβληματικές γεωγραφικές περιοχές.

Με τον Καύκασο σε αποσταθεροποιητική τροχιά εν τω συνόλω του, με τον Λίβανο σε κατάσταση υπαρκτής αποσύνθεσης με δραματικές γεωστρατηγικές επιπτώσεις, με τη Λιβύη σε προοπτική πολυδιάσπασης, την Αλγερία σε αντικειμενικό κίνδυνο ανατροπής, τη Συρία σε ολοκληρωτική επαναχάραξη του χάρτη και το Ισραήλ σε μόνιμο πολεμικό προσανατολισμό προς το Ιράν, η Τουρκία και η Αίγυπτος αποτελούν τα μείζονα «κλειδιά» στο παζλ της διαχείρισης κρίσεων.

Η Τουρκία ανήκει στο ΝΑΤΟ. Η Αίγυπτος βρίσκεται υπό αναμφισβήτητη επιρροή των ΗΠΑ και σε συνεννόηση με τη Σαουδική Αραβία, αλλά διατηρεί και άριστη (σε αυτή τη φάση) σχέση με το Παρίσι. Η Τουρκία συνομιλεί, ωστόσο, με αντιδυτικές δυνάμεις, οπότε μπορεί να διαδραματίσει ρόλο διαμεσολαβητή ή και «μαντατοφόρου». Η Τουρκία, όπως και η Αίγυπτος, εμπλέκεται στις προαναφερθείσες συγκρούσεις με έμμεσο ή άμεσο τρόπο. Με λίγα λόγια, οι δύο αυτές χώρες είναι χρήσιμα, αν όχι απαραίτητα, «εργαλεία» στη διαχείριση της μόνιμης πια κρίσης στην Ανατολική Μεσόγειο και στη Βόρειο Αφρική.

Στην Αθήνα, την τελευταία περίοδο ιδιαίτερα –και πάντως σίγουρα από τότε που ολοκληρώθηκε η εικόνα τουλάχιστον ως προς το συνολικό πρόγραμμα εξοπλισμών– άρχισαν να εμφανίζονται παράγοντες και να ακούγονται φωνές οι οποίες, υιοθετώντας μαξιμαλιστικές κραυγές, ομιλούν για «γεωστρατηγικό» ρόλο της Ελλάδος στο πλαίσιο της Συμμαχίας, της ΕΕ, των ελληνοαμερικανικών σχέσεων, του ελληνογαλλικού μετώπου. Αν ήταν μόνον αποτέλεσμα κρίσης μεγαλομανίας, θα ήταν μικρό το κακό. Αλλά να εκλαμβάνεται η αμυντική συμφωνία με τις ΗΠΑ, ή ακόμη και εκείνη με τη Γαλλία, ως εφελτήριο ριζικής αναβάθμισης του γεωστρατηγικού ρόλου της χώρας είναι μάλλον υ-

περβάλλουσα μεγαλομανία. Ενδεχομένως και «κρίση μικρομεγαλίας». Όταν δε η κρίση αυτή ορίζεται και με συντεταγμένες όπως από το Σαχέλ έως την Ουκρανία, τότε ενδεχομένως θα έπρεπε να ανησυχήσουμε. Κυρίως όταν επισήμως και από τους πλέον μετριοπαθείς χώρους υπολογίζεται πως, με την έξοδο από την περίοδο Covid, λίγο-πολύ σε έναν χρόνο δηλαδή, η προοπτική εκτόξευσης του ελληνικού χρέους αγίζει το 205% του ΑΕΠ. Είναι λυπηρό να ασχολείται κανείς με τόσο αρνητικής ενέργειας στοιχεία. Είναι προφανώς αντίθετο με την κυρίαρχουσα εικόνα μιας γενικότερης χαλαρότητας. Ωστόσο, μια αναφορά στα πραγματικά μεγέθη προκαλεί κάποια, έστω και μερική, προσγείωση στην πραγματικότητα. Η Ελλάδα δυστυχώς εξακολουθεί υπό τις παρούσες συνθήκες να είναι μια υπερχρεωμένη χώρα με περιορισμένες αντικειμενικά δυνατότητες θεαματικής ανατροπής των δεδομένων.

Η πολύ πρόσφατη τεχνολογική και επιχειρησιακή αναβάθμιση της ελληνικής αποτρεπτικής δυνατότητας των αμυντικών δυνατοτήτων της καλύπτει οριακά τις επιχειρησιακές ανάγκες της χώρας ως προς τη διασφάλιση ενός ήδη εκτεταμένου γεωγραφικού χώρου. Οι όποιες εμπλοκές, έστω και θεωρητικά, εκτός αυτού του χώρου δεν μπορεί παρά να παραπέμπουν σε επικίνδυνες ακροβασίες παραλογισμού. Επί παραδείγματι: Ήδη η προοπτική πόντισης ενός καλωδίου μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας από την Αίγυπτο έως την Κρήτη, όπως συμφωνήθηκε, προκαλεί ή θα προκαλέσει μείζονα εμπλοκή, η οποία θα φέρει σε αντιπαράθεση το Κάιρο με την Άγκυρα. Πρόκειται για έμπρακτη αντιπαράθεση μεταξύ της ελληνοαιγυπτιακής συμφωνίας μερικού ορισμού των εκατέρωθεν ΑΟΖ και της τουρκολιβυκής συμφωνίας ορισμού των δικών τους ζωνών οικονομικής εκμετάλλευσης.

Η ιστορική αναδρομή διδάσκει ότι οι όποιες διαφορές μεταξύ Αιγύπτου και Τουρκίας κατέληγαν πάντα σε νέο κύκλο στενής συνεργασίας και αλληλοκατανόησης. Αυτήν την περίοδο οι διμερείς τους σχέσεις είναι πρωτοφανώς τεταμένες, αλλά δεν βαίνουν επιδεινούμενες. Αυτή η φάση προβλέπεται να διαρκέσει μεσοπρόθεσμα, και πάντως όχι περισσότερο από όσο θα διαρκέσει η κυριαρχία του Ταγίπ Ερντογάν. Η βελτίωση του κλίματος μεταξύ Καΐρου και Άγκυρας θα έχει ασφαλώς επιπτώσεις στα μερικώς συμφωνηθέντα μεταξύ Ελλάδας και Αιγύπτου. Προς τι όμως όλες αυτές οι ανησυχίες;

Η πολύ πρόσφατη αλληλουχία γεγονότων καταδεικνύει ότι από το 1996 και την κομβική υπόθεση των Ιμίων έως και το περυσινό καλοκαίρι, οπότε Ελλάδα και Τουρκία έφθασαν στο παρά πέντε μιας ένοπλης σύγκρουσης, είναι η Άγκυρα που αναζητά άλλοθι ή πρόσχημα προκειμένου να εγγράψει στον μακρύ κατάλογο των αναθεωρητικών της αιτιάσεων άλλο ένα κεφάλαιο. Το περυσινό καλοκαίρι, αλλά και πρόσφατα ανατολικά της Κρήτης, κατέστη σαφές πως η Άγκυρα επιζητεί ένα, έστω και περιορισμένο χρονικά, ένοπλο επεισόδιο.

Η ελληνική πλευρά απέφυγε μέχρι στιγμής να προσφέρει στην Τουρκία το άλλοθι ή το πρόσχημα. Δεν είναι ούτε η ώρα ούτε και το timing άσκησης κριτικής ή κατάθεσης ερωτημάτων για την τακτική που ακολουθεί η Αθήνα. Είναι ωστόσο το ακριβές timing να τεθεί το ερώτημα για το εάν και κατά πόσον είναι δικαιολογημένη η σχεδόν καθημερινή επίδειξη, μέσω των ΜΜΕ, υπέρμετρης αισιοδοξίας, ακόμη και βεβαιότητας, ότι αλλάζουν ή έχουν αλλάξει ήδη οι συσχετισμοί επί του πεδίου με την Τουρκία. Δεν θα ήταν καθόλου σώφρων μια τέτοια προσέγγιση ούτε θα ήταν παραγωγική η καλλιεργούμενη βεβαιότητα πως, την κρίσιμη ώρα, ΗΠΑ, Γαλλία, Αίγυπτος και Ισραήλ θα προστάτευαν αποφασιστικά και στο πεδίο τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας. Ούτε τα γραπτά κείμενα, ούτε η παράδοση, ούτε κυρίως η γεωπολιτική συγκυρία θα δικαιολογούσαν μια τέτοια εικόνα, που προσομοιάζει με επικίνδυνη φαντασίωση. **Α**

Ο ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΒΗΚΕ ΚΕΡΑΙΣΜΕΝΟΣ, ΑΦΟΥ ΕΠΕΔΕΙΞΕ «ΕΘΝΙΚΟ ΣΘΕΝΟΣ» ΣΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ, ΟΠΟΥ ΟΙ ΜΕΤΟΧΕΣ ΤΟΥ ΉΤΑΝ ΠΕΣΜΕΝΕΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΟ

THE iX

#bornelectric

Περισσότερα στο www.bmw.gr και στο Δίκτυο Επιστημών Εμπορών BMW.
Κατανάλωση ενέργειας (kWh/100 km): 19,4 – 21,4 – Εκπομπές CO₂ σε συνδυασμένο κύκλο (g/km): 0

Ψηφιακή απευαισθητοποίηση: η κτηνωδία γίνεται συνήθεια

Της ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΛΑΜΑΝΤΗ

Την προηγούμενη εβδομάδα, μια είδηση από την Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ έκανε τον γύρο του κόσμου: μια γυναίκα έπεσε θύμα βιασμού μέσα σε βαγόνι του μετρό κατά την επιστροφή της από νυχτερινή διασκέδαση γύρω στις 9 το βράδυ. Ένας άνδρας κάθισε δίπλα της, της επιτέθηκε και τελικώς η επίθεση κλιμακώθηκε σε βιασμό. Ο δράστης συνελήφθη και θα οδηγηθεί ενώπιον δικαστή. Το γεγονός θα μπορούσε να αποτελέσει μια από εκείνες τις ειδήσεις που ακούει κανείς στο αστυνομικό ρεπορτάζ και ο εκνευρισμός που του δημιουργείται λειτουργεί σαν στιγμιαία υπενθύμιση για τους κινδύνους εγκληματικότητας που συνεχίζουν να ελλοχεύουν στα αστικά κέντρα μέχρι και σήμερα.

Όμως, το σοκ που προκάλεσε το συγκεκριμένο έγκλημα έχει να κάνει κυρίως με τις συνθήκες υπό τις οποίες συντελέστηκε. Σύμφωνα με την αστυνομία, που έσπευσε στο σημείο, τον βιασμό της γυναίκας παρακολουθούσαν επί ώρα περίπου 10 επιβάτες που βρίσκονταν στον ίδιο συρμό και οι οποίοι, όχι απλώς έμειναν άπραγοι και δεν επενέβησαν, αλλά μαγνητοσκοπούσαν με τα κινητά τους το φρικτό έγκλημα όσο συνέβαινε. Την άμεση δράση κάλεσε τελικά ένας υπάλληλος του μετρό που βρισκόταν εκείνη την ώρα εκτός υπηρεσίας, και μόνον έτσι επετεύχθη η σύλληψη του δράστη προτού διαφύγει. Μπορεί το συγκεκριμένο συμβάν να ακούγεται σαν στιγμιότυπο από τη σειρά μελλοντολογικής δυστοπίας «Black Mirror», όμως, σύμφωνα με όλες τις μαρτυρίες εκείνο το βράδυ στη Φιλαδέλφεια ήταν η πραγματικότητα. Απορίας άξιον το τι μπορεί να περνούσε από το μυαλό των συγκεκριμένων επιβατών, οι οποίοι, ενώ υπερτερούσαν αριθμητικά, επέλεξαν απολύτως συνειδητά να παραμείνουν έστω και για λίγο στον τόπο του εγκλήματος και να απαθανάτισουν το γεγονός χωρίς να επέμβουν ούτε στιγμή. Θεώρησαν πως με αυτόν τον τρόπο θα δημιουργούσαν ένα αδιάσειστο πειστήριο για τις μετέπειτα καταθέσεις, έστω κι αν το έγκλημα είχε πλέον συντελεστεί; Η μήπως η επιθυμία καταγραφής και προπάντων ψηφιακής κοινοποίησης οποιουδήποτε κτηνώδους, χυδαίου, ακόμη και εγκληματικού γεγονότος έχει λάβει διαστάσεις συλλογικού εθισμού στις κοινωνίες;

Πριν από την έλευση των νέων μέσων ένας από τους βασικούς προβληματισμούς στο πεδίο των μιντιακών σπουδών ήταν η επίδραση που έχουν οι εικόνες ωμής βίας, χυδαιότητας και κτηνισμού που μεταδίδονταν από την τηλεόραση και οι οποίες εθεωρείτο ότι θα συνέβαλαν αποφασιστικά στον τρόπο πρόσληψής της πραγματικότητας από τους θεατές. Οι αφιльтρήσιμες εικόνες πτωμάτων από εμπόλεμες ζώνες, οι κίτρινες μεσημεριανές εκπομπές ανθρωποφαγίας και τα παιχνίδια ριάλιτε με την αισθητική της κλειδαρότρυπας ήταν τα κύρια παραδείγματα τηλεοπτικών προϊόντων που χρησιμοποιούνταν για να καταδειχθεί το γεγονός πως σταδιακά τα άτομα οδηγούνται στην ολική απευαισθητοποίηση, την απονευρωμένη, παθητική πρόσληψη της βίας και του χυδαίου. Τα πνευματικά ή αισθητικά αντανάκλαστικά που θα κατέτασσαν αναλόγως τέτοιες προσλαμβάνουσες θα ατονούσαν μέσω της επίμονης επανάληψης των εν λόγω παραστάσεων φτάνοντας τελικώς στον αφανισμό.

Επιστρέφοντας στην ίδια συζήτηση σήμερα, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν γιγαντώσει το πρόβλημα: η μαζική έκθεση σε κάθε μορφής βία είναι μεγαλύτερη παρά ποτέ μέσα από άφθονο ψηφιακό περιεχόμενο το οποίο διακινείται πλέον από ιδιωτικούς λογαριασμούς χρηστών. Οι φραγμοί που προσπαθούν, κάθε τόσο, να εφαρμόσουν οι εταιρείες

ες στις οποίες ανήκουν οι μεγάλες πλατφόρμες είτε δεν επαρκούν, είτε παρακάμπονται από επιδέξιους γνώστες του ψηφιακού τοπίου, οι οποίοι διακινούν ανενόχλητοι το περιεχόμενό τους με τεράστιο προσωπικό κέρδος από τη διάδραση με τους άλλους χρήστες. Παράλληλα, οι μεγάλοι μιντιακοί όμιλοι δεν έχουν αλλάξει ιδιαίτερα τις πρακτικές τους με τη διαφορά πως πλέον δεν έχουν μόνο την τηλεόραση ως κύριο αναμεταδότη αγριότητας, αλλά και τις σελίδες τους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Μέσα στην ημέρα, το σύνολο των χρηστών του πλανήτη έχει πάνω από μία ειδοποιήσεις στο κινητό του για κάποιο τρομερό έγκλημα που μόλις συντελέστηκε, μαζί με πλούσιο οπτικό υλικό να το συνοδεύει. Οι συνέπειες του συγκεκριμένου ζητήματος πιθανόν να μην έχουν ξεδιπλωθεί στην πλήρη έκτασή τους, όμως ήδη τα πρώτα συμπεράσματα είναι εύκολα εξαγώγιμα: Σοβαρή ζημιά τόσο στη συναισθηματική νοημοσύνη όσο και στην αίσθηση συμπόνιας των ανθρώπων στη θέα τραγικών και απάνθρωπων γεγονότων. Η απαθής έως και μοιρολατρική παραδοχή πως ζούμε σε έναν καθολικά βίαιο κόσμο ο οποίος δεν δύναται να αλλάξει, γιατί επομένως να μπουέ στον κόπο να συζητήσουμε σχετικά στο δημόσιο ή ακαδημαϊκό πεδίο; Έρευνα που πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο του Michigan πριν από μερικά χρόνια αποκάλυψε ότι οι σημερινοί φοιτητές διαθέτουν έως και 40% λιγότερη ενσυναίσθηση σε σχέση με τους φοιτητές πριν από 30 χρόνια, υποδηλώνοντας πως γεγονότα όπως συλλογικές τραγωδίες ή ακόμη και η ανάγκη ενός φίλου θα αφήσουν τους σημερινούς νέους παγερά αδιάφορους, εναντιθέσει με την αμέσως προηγούμενη γενιά και τα αντίστοιχα αντανάκλαστικά αυτής.

Η συλλογική απευαισθητοποίηση που προκαλούν τα social media έρχεται δυστυχώς να αμαυρώσει ακόμη και περιπτώσεις στις οποίες η συμβολή τους στη δημόσια συζήτηση άφησε ξεκάθαρα θετικό πρόσημο: το κίνημα του #MeToo για την κακοποίηση των γυναικών γιγαντώθηκε μέσα από τις ψηφιακές πλατφόρμες και έλαβε διαστάσεις παγκόσμιας δράσης, επιφέροντας αλλαγές στο εργασιακό τοπίο, αλλά ακόμη και στον τρόπο που η παρενόχληση γίνεται αντιληπτή ως έννοια, χωρίς επιτέλους να χρειάζεται να φέρει αποκλειστικά χαρακτηριστικά κινηματογραφικού βιασμού προκειμένου να έχει ο δράστης νομικές και ποινικές συνέπειες. Μιλώντας στο πρακτορείο Reuters σχετικά με το περιστατικό στη Φιλαδέλφεια, η Carol Tracy, επικεφαλής της τοπικής μη κερδοσκοπικής οργάνωσης «Women's Law Project» για τα δικαιώματα των γυναικών, δήλωσε: «Ο μεγαλύτερος φόβος μου για το συγκεκριμένο περιστατικό έχει δύο όψεις: η μία είναι ότι οι άνθρωποι απλώς δεν νοιάζονται πλέον και η άλλη ότι πίστεψαν ότι αυτό που είδαν μπορεί να ήταν συναινετική σεξουαλική δραστηριότητα – έτσι τους φάνηκε ένας βιασμός». Η συζήτηση για την απευαισθητοποίηση από την επαφή με πληθώρα διαθέσιμων και εύκολα προσβάσιμων σκηνών σκληρού πορνογραφικού περιεχομένου που προσομοιάζουν εμφανώς σε βιασμό αποτελεί μία άλλη πτυχή του ίδιου ζητήματος, για την οποία επίσης δεν έχει γίνει αρκετός λόγος.

Ο μεγάλος φιλόσοφος και θεωρητικός των μίντια Marshall McLuhan είχε πει κάποτε πως η βία, φυσική και ψυχική, είναι η αναζήτηση της ταυτότητας και, όσο η ταυτότητα συρρικνώνεται, τόσο η βία μεγαλώνει. Σε μία εποχή στην οποία η ατομική ταυτότητα έχει ισοπεδωθεί με την οικουμενική επικράτηση πανομοιότυπων εικόνων-προτύπων από τα κοινωνικά δίκτυα, τα φαινόμενα βίας και η όλο και πιο πρόδηλη ανοχή σε αυτά ενδέχεται να δοκιμάσουν σημαντικές ψυχικές αντοχές των κοινωνιών, ακόμη και την ίδια την ενότητά τους. **A**

ΤΙ ΧΡΩΣΤΑΜΕ ΣΤΗ ΦΩΦΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Του ΠΕΡΙΚΛΗ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τι είναι η πολιτική; Η ενασχόληση με τα κοινά, λένε. Και τι άλλο; Ένα σαράκι. Μια πετριά που τρώει κάποιος στο κεφάλι για να σέρνεται από τις χάρες της. Ούτε όμως ο κάπως ουδέτερος ορισμός των κοινών, ούτε ο πιο ψυχολογικός της πετριάς ταιριάζουν στην περίπτωση της. Η Φώφη Γεννηματά μιλούσε πριν από μόλις είκοσι ημέρες στη Βουλή. Φαινόταν σε όλους μας ακμαία. Ήταν η αρχηγός ενός κόμματος στο βήμα σαν όλους τους άλλους, κάπως βαρετή, σε μια συνηθισμένη ομιλία μιας συνηθισμένης μέρας.

Τώρα ξέρουμε πως εκείνη η μέρα δεν ήταν συνηθισμένη για τη Φώφη Γεννηματά. Και πως δεν ήταν ακραιότητα που την έκανε να διατηρεί σταθερό τον τόνο της φωνής της στο βήμα, αλλά η γενναιότητα. Καταλάβαμε ακόμη πως η πολιτική γι' αυτήν τη γυναίκα που γεννήθηκε και έζησε μέσα στην πολιτική δεν ήταν απλώς μια ενασχόληση με τα κοινά, αλλά κάτι πιο βαθύ. Ήταν προσκόλληση στα γήινα, ένας τρόπος να διώξει από πάνω της τη σκιά του θανάτου που την ακολουθούσε από τότε που, με διαφορά μόλις επτά μηνών, έχασε τη μητέρα της και τον πατέρα της και που έγινε ακόμη πιο βαριά όταν, σε έναν τακτικό έλεγχο το 2008, διαγνώσθηκε και η ίδια με καρκίνο του μαστού.

Τι άλλο μάθαμε – ή μάλλον μας υπενθύμισε η Φώφη; Πως από τον πατέρα σου δεν κληρονομείς μόνον ένα όνομα, αλλά πολλά περισσότερα. Πως από τον πατέρα σου και τη μητέρα σου μπορείς να μάθεις να μη φοβάσαι και να γίνεσαι ένας μαχητής της ζωής, ακόμη και εκείνη τη στιγμή που μπαίνεις στο χειρουργείο και σκέφτεσαι έντρομος –δεν γίνεται να μη σκεφτείς– πως τα παιδιά σου μπορεί όχι μόνο να μη σε ξαναδούν αλλά και να ξεχάσουν τη μορφή σου, τη φωνή σου, το χάδι σου. Και να τι χρωστάει η πολιτική στη Φώφη Γεννηματά – τι χρωστάμε όλοι μας. Αυτές τις στιγμές της προσωπικής οικειότητας, αυτήν την ανθρωπινή κλίμακα. Χρωστάει το ιδιωτικό που γίνεται δημόσιο, όχι για να εντυπωσιάσει ούτε να αποκομίσει όφελος σε ένα καχύποπτο σύμπαν που μετράει τα πάντα με το μέτρο της

πολιτικής σκοπιμότητας, αλλά για να μοιραστεί και να εκπαιδεύσει. Δεν νικούν όλοι τον καρκίνο – εκείνη δεν τον νίκησε. Αλλά ζεις με αυτόν, τον κοιτάς στα μάτια, τον ξεχνάς, δεν τον κουβαλās σαν κοινωνικό στίγμα, δεν παραδίδεσαι, δεν φοβάσαι ακόμη κι όταν τρομάζεις. Μιλās, δεν κρύβεσαι, όπως μίλησε εκείνη όχι για να περιφέρει έναν πόνο σε δημόσια θέα αλλά για να δώσει δύναμη που της περισσεύει και να αντλήσει εκείνη που της λείπει.

Η Φώφη Γεννηματά εξομολογήθηκε με μέτρο, μοιράστηκε με επίγνωση, αποδραματοποίησε, μίλησε για να μην γίνει ποτέ μελό. Και έμεινε προσκολλημένη στα γήινα ακόμη κι όταν, όπως αποκάλυψαν στενοί της άνθρωποι, λιποθυμούσε στις σκάλες και σπκωνόταν όρθια για να συνεχίσει να κάνει αυτό που της κληροδότησε το όνομά της: πολιτική. Τι πολιτική έκανε η Φώφη; Μπορεί να της χρεώσει

Η ΦΩΦΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΘΗΚΕ ΜΕ ΜΕΤΡΟ, ΑΠΟΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕ, ΜΙΛΗΣΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΠΟΤΕ ΜΕΛΟ

κανείς ότι στρίμωξε τα ιδεολογικά όρια της Κεντροαριστεράς με τη διαγραφή Βενιζέλου. Της πιστώνει όμως ότι επιχείρησε να διευρύνει τα πολιτικά της όρια και την εκλογική της βάση βάζοντας στο παιχνίδι της διαδοχής –της δικής της διαδοχής– πρόσωπα από τον Γιώργο Καρίνη έως τον Σταύρο Θεοδωράκη. Της πιστώνει ακόμη ότι κράτησε ένα κόμμα που φαινόταν έτοιμο να διαλυθεί στο φάσμα του 7%, ακόμη και αν το έκανε με τον τρόπο της παραδοσιακής πολιτικής: ελέγχοντας τον κομματικό μηχανισμό και δημιουργώντας έναν στενό πυρήνα συνεργατών γύρω της με βασικό κριτήριο την αφοσίωσή τους. Και της πιστώνει και έναν πολιτικό λόγο που μπορεί να μην ήταν πάντοτε στέρεος και συνήθως αναζητούσε πατρογονικές αναφορές, ήταν όμως πάντοτε μετριοπαθής.

Τι είναι η πολιτική; Μια υπόθεση ακατάσχετης κλοτσοπατίνας, ένας τοξικός βερμπαλισμός. Την ημέρα όμως που άφησε την τελευταία της πνοή η Φώφη Γεννηματά η πολιτική έχασε τα λόγια της. Έψαξε άλλες λέξεις για να εκφραστεί, εξανθρωπίστηκε, έγινε γήινη, έκλαψε.

Και δεν το οφείλει μόνο σε μια πολιτικό. Αλλά και σε μια γενναία γυναίκα. **A**

Νέα ΣΚΡΑΤΣ
ΕΦΤΑΤΥΧΗ ΓΑΤΑ
με κέρδη έως και

500.000€

και ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
για κέρδη έως και

1.000.000€

ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΕ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΠΑΠ, ΛΑΧΕΙΟΠΩΛΕΣ
ΜΙΝΙ ΜΑΡΚΕΤ, ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ, ΕΛΤΑ
ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ, ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΒΕΝΖΙΝΗΣ

ΣΚΡΑΤΣ
Τύχη στη στιγμή

1
ΚΑΤΕΒΑΣΕΙΣ ΤΟ
OPAPP

2
ΣΚΑΝΑΡΕΙΣ ΤΟΝ
QR ΚΩΔΙΚΟ

3
ΜΠΑΙΝΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΗ
ΓΙΑ ΚΕΡΔΗ ΕΩΣ ΚΑΙ
1.000.000€*
*Εγκύριον Όρων & Προϋποθέσεων

ΤΟ ΣΚΡΑΤΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ Α.Ε. - ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΠΑΠ.

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ: ΕΕΕΠ - Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ.
Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ - ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114

ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

Ένα θέατρο χημικά καθαρό

ΦΩΤΟ: Β. ΙΖΑΕΒΑ

«Ο Κολοκοτρώνης ατενίζει το μέλλον. Γυναίκες προετοιμάζονται για την επανάσταση κι εγώ, κάτι θα σκέφτομαι»

Σ'

αυτή τη θεατρική παράσταση υπάρχει το κενό. Η κυριαρχία, τα πρωτεία του κενού. Αυτό το κενό δεν είναι άδειο. Είναι μια μεταμπίση. Από αυτή την αντίληψη και πέρα, η οποία δεσμεύεται να περικλείσει την αναγκαιότητα μιας τέτοιας έννοιας, η παράσταση χτίζεται με τη βοήθεια του αέρα – αυτό το κενό – που είναι απαραίτητο για να αναπνεύσει, να διασχίσει τα νοήματα, να τους αντισταθεί και να κάνει εν τέλει να περάσει το οικοδόμημα που είναι το έργο – η παράσταση. Η αδιαμφισβήτητη παρουσία ενός κενού που γίνεται χάσμα, ρωγμή, άβυσσος, είναι ήδη η πόρτα που χωρίζει τη δράση των ηθοποιών από την «τοποθεσία» των θεατών. Ένας τοίχος ορθώνεται – μια πόρτα – πύλη (όπως αυτή των καθεδρικών) που είναι σαν να διερωτάται για τα όρια της οικειότητας όπως επίσης και για τον χρόνο της δράσης: Άραγε βλέπουμε κάτι που συμβαίνει τώρα, αυτή τη στιγμή; Είμαστε οι θεατές μιας ιδιωτικής πράξης; Ο τοίχος επαναπροσδιορίζει επίσης τη σημασία της εγγύτητας: Μήπως θα καταλαβαίναμε καλύτερα αν ήμαστε τοποθετημένοι πιο κοντά; Πού βρίσκεται η διαφορά, πού τοποθετείται το διακριτό σημείο που μας χωρίζει, μας απομακρύνει από τη δράση; Όμως η πόρτα είναι ένα εύρημα: Το κενό μεταμφορμωμένο σε παρουσία υποδύεται μια παρουσία η οποία έχει μεταμφορμωθεί σε κενό. Όταν ο ηθοποιός, σε μια στιγμή, φροντίζει προσεκτικά να κλείσει την τζαμαρία της πόρτας, δεν απομονώνει μόνο τους ηθοποιούς ή τους θεατές από κάτι που δεν υπάρχει, διορθώνει επίσης και μια δράση των θεατών που ποτέ δεν συνέβη: Μήπως είδαμε παραπάνω απ' όσο έπρεπε; Αυτή η ανεπαίσθητη στιγμή όπου η πόρτα κλείνει, ταράζει την ψυχία του θεατή, κλονίζει τη θέση του, τη βολή του. Τον επαναφέρει σε μια τάξη. Από ποια αταξία; Αυτή η στιγμή επαναφέρει το θέατρο. Τη στιγμή του θεάτρου. Η υπενθύμιση έχει να κάνει με τον τρόπο που πρέπει να βλέπουμε, να μάθουμε να βλέπουμε το θέατρο. Κάθε στιγμή μετράει. Όπως σ' έναν ωρολογιακό μηχανισμό.

Η εικαστικός
Χριστιάννα Σούλου
γράφει για την
παράσταση
των
Μαρμαρινού-Καραζήση
στην
Εναλλακτική
Σκηνή της
Εθνικής Λυρικής Σκηνής

Η παράσταση παίζει το κενό.

Παίζει κάτι που δεν είναι. Υποδύεται κάτι που δεν είναι. Ένα κορίτσι κάνει την κίνηση να φορέσει τα παπούτσια του. Φοράει το ένα από τα δυο· η κίνησή του όμως είναι σαν να έχει φορέσει και τα δυο. Οι ηθοποιοί κάνουν πως περπατούν κανονικά. Όμως προχωρούν στο κενό. Με το ένα πόδι βουτάνε σε μια υπόγεια πασαρέλα, ξαναβγαίνουν. Τίποτα δεν συνέβη... Συνεχίζουν να υποδύονται ότι περπατούν κανονικά. Η μήπως αυτές οι τρύπες – τα ανοίγματα στο πάτωμα – είναι το τοπίο; Ένας γκρεμός που δεν υπάρχει. Μπορεί να είναι απλώς τα βουνά που τα ανεβοκατεβαίνουν, που οι ηθοποιοί τα διασχίζουν. Η άδεια σκηνή αποκτά την πλήρη μορφολογία της ελληνικής γης. Το τοπίο γίνεται ρεαλιστικό και συγκεκριμένο. Αυτό εδώ, είναι ένα θέατρο της αντι-αυταπάτης: Τα φώτα, τα αντικείμενα, οι ήχοι, η μουσική μάς φανερώνουν έναν τόπο. Γεμάτο. Είναι το παράδοξο ενός θεάτρου χημικά καθαρού. Όλα σ' αυτή την παράσταση είναι σημεία και παραβολή. Όλα είναι συγχρόνως πραγματικά και εξωπραγματικά, ψεύτικα και αληθινά και αδυνατούμε να πούμε από ποια πλευρά του καθρέφτη έχουμε βρεθεί, σαν να είναι όλα αντανάκλαση. Η παρουσία της πόρτας που χωρίζει τους θεατές από τη δράση των ηθοποιών είναι μια παρουσία φαντασματική που καταφέρνει να στρίβει και να περιστρέφει τη θέση των συμβάντων: Σε μια κανονική παράσταση οι θεατές βλέπουν μπροστά τους, ξεχνούν ότι οι ηθοποιοί μπορεί κι αυτοί να βλέπουν τους θεατές. Και το ξεχνούν γιατί ξέρουν ότι οι ηθοποιοί είναι απασχολημένοι με το παίξιμό τους. Εδώ όμως οι ηθοποιοί είναι κάπως αφηρημένοι, παίζουν απερίσκεπτα; Γιατί η πόρτα/τζαμαρία, το διακριτό σημείο που τους χωρίζει από τους θεατές, υποδεικνύει επίσης και το σημείο απ' όπου μπορούν ελεύθερα να κοιτάζουν το θέαμα των θεατών.

Το τοπίο βλέπει.

(Οι ηθοποιοί μεταμφορμωμένοι σε θεατές υποδύονται τους θεατές που έχουν μεταμφορμωθεί σε ηθοποιούς). Σε μια στιγμή, ένα ξανθό κορίτσι, εύθραυστο – φιγούρα Μπελμερική – εγκαταλείμμενο εδώ και ώρα στη γωνία του, ξαφνικά σπκύνεται. Συνεπαρμένο από μια αιφνίδια

περιέργεια να δει την εξέλιξη, τις λεπτομέρειες της δράσης, πλησιάζει την πόρτα, σπνίει αυτή. Όμως η ίδια αυτή η πράξη μιας επείγουσας αφύπνισης έχει πάνω της το στοιχείο της εγκατάλειψης, καθώς απευθύνεται σε μια δράση, που με τη σειρά της είναι εδώ και ώρα εγκαταλελειμμένη, παραδομένη σ' ένα εσωτερικό στροβίλισμα μεταξύ των ηθοποιών που μετά βίας ακούγονται. Διπλή εγκατάλειψη – τόσο ισχυρή – ενός κοριτσιού παρατημένου που εγκαταλείπεται σε μια άπλη ακρόαση...

Το κενό συνεχίζει να τα συμπαρασύρει όλα στον δρόμο του, σε όλες τις εκφράσεις της ερμηνείας των ηθοποιών που κάθε στιγμή είναι μια ερμηνεία που μετατοπίζεται, παίζει τη διαφορά.

Το κενό – είναι η διαφορά ανάμεσα σ' αυτό που είναι αναμενόμενο ότι θα παιζόταν και σε αυτό που τελικά παίζεται. Είναι η ρωγμή που ραγίζει αυτό που θεωρούσαμε ότι ξέραμε και ανατρέπει την τάξη. Το μικρό και το μεγάλο, το πάνω και το κάτω διαρκώς μετακινούνται, ανατρέπονται ή καταργούνται. Το ζήτημα είναι πάντα να απελευθερώσουμε τη ζωή απ' ό,τι τη φυλακίζει ή να το αποτολμήσουμε σε μια αβέβαιη μάχη.

Όταν παρακολουθούμε τον ηθοποιό να τοποθετεί σε διάταξη, με τρόπο σχολαστικό και μεθοδικό, τα βοτσαλάκια που αναπαριστούν τα αντίπαλα στρατεύματα, πάνω στον γεωγραφικό χάρτη της Ελλάδας, εστιασμένα ακριβώς στο σημείο όπου φέρεται να τοποθετείται η μάχη, για να μας εξηγήσει τους μηχανισμούς του πολέμου, βρισκόμαστε πιστεύω σ' ένα σημείο κορύφωσης όπου φανερώνεται ο χαρακτήρας της τρέλας που οδηγεί την παράσταση. Είναι μια στιγμή μεταμόρφωσης. Τώρα πια δεν υπάρχει ούτε πάνω ούτε κάτω ούτε μικρό ούτε μεγάλο. Τα μέγεθ έχουν καταργηθεί. Η όποια τάξη είναι μια τάξη τρέλας. Ο ουρανός και η γη έχουν βυθιστεί στον παραλογισμό του πολέμου. Η κίνηση βλέπεται με δυο τρόπους: Στη φυσική της κλίμακα όπου είναι μετά βίας ορατή ή μεγεθυμένη στην οθόνη. Μικροσκοπικά ή τηλεσκοπικά, η σκηνή αποδίδει στα πρόσωπα και στα τοπία γιγάντιες διαστάσεις. «Κάθε μυθοποιία είναι κατασκευή γιγάντων».

Μπορεί κανείς να δει αυτή την παράσταση σαν ένα σύστημα από καθρέφτες όπου οι χειρονομίες γίνονται μεγάλες ή μικραίνουν όπως στον Jonathan Swift: «Αρκεί να μικρύνεις

Project Future

7ος ΚΥΚΛΟΣ

ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΣΟΥ ΔΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΩΘΗΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΑΣΕΙΣ ΨΗΛΑ

Ο 7ος κύκλος Project Future ξεκινά online, για να σου προσφέρει τις δεξιότητες που χρειάζεσαι, ώστε να κάνεις το επόμενο σου άλμα:

- ✦ επιλέγοντας ανάμεσα σε 7 πυλώνες εξειδίκευσης
- ✦ αποκτώντας πρόσβαση σε περισσότερα από 9.500 μαθήματα σε τομείς Business, Technology και Creative μέσω του LinkedIn Learning
- ✦ έχοντας την ευκαιρία να εργαστείς σε αμειβόμενες θέσεις εργασίας

Δήλωσε συμμετοχή στο www.projectfuture.gr
έως την 1η Νοεμβρίου.

Project Future.
Ένα μικρό μεγάλο άλμα στο αύριο.

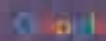
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

POWERED BY

REGENERATION

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ

Code.Hub

εκατό φορές έναν άνθρωπο ώστε οι πόλεμοι να γίνουν ένα τσίρκο από ψείρες. Αρκεί να μεγεθύνεις εκατό φορές ένα φιλί ώστε αυτό να γίνει μια τερατωδία».

Δεν πρόκειται όμως εδώ καθόλου για ένα παιχνίδι μεγεθών. Οι λόγοι τέτοιων παραμορφώσεων είναι ουσιαστικοί. Θα ήθελα να σταθώ εδώ, και πιστεύω είναι σημαντικό, τουλάχιστον για μένα και για τη δουλειά μου του ζωγράφου. Να μείνω στην οπτική πλευρά, στην οπτική σύνθεση αυτής της παράστασης...

Οι φιγούρες των ηθοποιών, αρσενικών και θηλυκών, με την κινησιακή τους γλώσσα, τις θέσεις και τις στάσεις τους, με την ακρίβεια των κινήσεων της χορογραφίας τους, χτίζουν αυτή την παράσταση όπως τα κόκαλα του σκελετού μας χτίζουν το σώμα μας.

Για να το πω όπως το καταλαβαίνω καλύτερα, φτιάχνουν ένα σκαρί. Κι αυτό το σκαρί είτε στο σύνολό του, σε όλη του τη σύνθεση, είτε στην κάθε φιγούρα ξεχωριστά, έχει ακρίβεια κατασκευής που στέκει. Το σκαρί λοιπόν αυτό είναι η πραγματική οπτική εικόνα που βλέπουμε στη σκηνή και τα μεγέθη έχουν να δώσουν λόγο – αναλογία ως προς αυτό. Όλα όσα βλέπουμε συνθέτουν έναν κόσμο, ένα σύμπαν, και τα μεγέθη συμφωνούν ή υπερβαίνουν αυτό το σύμπαν. Δεν πρόκειται ποτέ για νατουραλιστική αναπαράσταση. Ύφος ονομάζουμε τη θέση των πραγμάτων όπως συλλαμβάνονται στον χώρο και στον χρόνο, έλεγε ο Giacometti.

Αυτό ο κόσμος-σύμπαν, μέσα από την κίνησή του, τα χρώματά του, τις αποχρώσεις των κοστούμιών της κάθε φιγούρας ξεχωριστά μέσα από τα σχήματα που έχουν σχεδιαστεί – από το άνοιγμα της φουστάνελας, στο στροβίλισμά της μέχρι το μέγεθος της φούντας των τσαρουχιών– έχει έναν λόγο – μια αναλογία που στέκει και συμπληρώνει αυτή τη σύνθεση.

Η εικόνα που διαμορφώνεται στο σύνολό της θα μπορούσε να είναι ένα έργο του Bosch όπου οι άνθρωποι είναι πολύ μικροί γιατί αυτά που συμβαίνουν είναι μεγαλύτερα από τους ίδιους. Τα χρώματα των ρούχων που φορούν οι ηθοποιοί ανήκουν λιγότερο στο σώμα τους. Το πράσινο, το γαλάζιο είναι αντανakλάσεις από τις αποχρώσεις της φύσης, της θάλασσας και των βουνών. Το βυσσινί, το ροζ είναι σημάδια, λεκέδες από το αίμα του πολέμου. Το λευκό είναι το χρώμα της πείνας.

Την κάθε φιγούρα του ηθοποιού ξεχωριστά τη διατρέπει, τη διαπερνά και τη συνταράζει κάτι που την ξεπερνά. Δεν εκφράζει δικά της προσωπικά συναισθήματα αλλά κάτι μεγαλύτερο από την ίδια. Με αυτό τον τρόπο παράγει ένα αίσθημα. Ένα πάθημα που στέκει από μόνο του. Από τις φιγούρες αυτές έχει εξαλειφθεί κάθε τι χαμένο, περιττό, κάθε τι που προσκολλάται στις τρέχουσες και βιωμένες αντιλήψεις μας. Έχει κρατηθεί μόνο ένα υλικό που περνάει στο αίσθημα. Ο τρόπος που η κάθε φιγούρα του ηθοποιού ξεπροβάλλει αιφνίδια στη σκηνή, ο τρόπος που τη διατρέπει, η χάρη και η ωρολογιακή ακρίβεια της κάθε χορογραφίας δεν είναι μακριά από τη χάρη που διατρέπει το σύμπαν του Kleist. Στις μαριονέτες η φιγούρα οφείλει τη χάρη της στο γεγονός ότι είναι ένας άνθρωπος-νευρόσπαστο. Με άλλα λόγια, ο διαμελισμός της είναι ο λόγος αυτός που συνεπάγεται την ακεραιότητά της, την ταύτιση του σώματος και της ψυχής της. Στον Kleist, όπως κι εδώ, σε αυτή την παράσταση, υπάρχει η ισχύς ενός βάθους σκηνής ικανού να διαλύσει τις μορφές που καλεί σε μια ζωγραφική που έχει ανάγκη από κάτι άλλο πέρα από την επιδεξιότητα του σχεδιαστή ο οποίος θα σημειώνει την ομοιότητα της ανθρώπινης μορφής.

Στην κορυφή αυτής της οπτικής βρίσκεται η φιγούρα του Ξανθού κοριτσιού. Φιγούρα ξεμαλλιασμένη, εξαρθρωμένη, όμοια με την κούκλα του Hans Bellmer. Στο γιορτινό της ντύσιμο μαρτυράει όλη την ερμηδιά της και συμπυκνώνει, στο εύθραστο σώμα της, όλη την ωμότητα και τον ερωτισμό αυτής της παράστασης.

Επίλογος:

Η ωμότητα της ελληνικής επανάστασης είναι μια ωμότητα φιλοσοφική. Καμία δραματουργική απόπειρα νατουραλιστική ή ρομαντική δεν μπορεί να την αποδώσει. Έχω την ξεκάθαρη εντύπωση ότι οι ηθοποιοί έχουν πλήρη γνώση αυτής της διαπίστωσης.

Στο σημειώμά τους για την παράσταση, οι σκηνοθέτες της Ακύλας Καραζήσης και Μιχαήλ Μαρμαρινός τονίζουν την ανάγκη μιας θραυσματικής ιστορίας. Πιστεύω αντίστοιχα ότι τα θραύσματα της ιστορίας είναι αυτά που μπορούν να φωτίσουν, να γελοιοποιήσουν ακόμα, το απόλυτο μιας ιστορίας. Είναι αυτά που μπορούν να γδύσουν το βίωμα της επανάστασης, να το ξεφλουδίσουν μέχρι τέλους, μέχρι αυτό το τίποτα – που υποφέρει. Η παράσταση ξεφορτώνει την επανάσταση από κάθε δράση, απ' οτιδήποτε εξωτερικό για να την ξαναπεί μέσα στην πλήρη απογύμνωσή της. Η έννοια του ανθρώπου –αυτό είναι το θέμα– έχει περιοριστεί, όλες οι καταστάσεις (επανέρχονται), μαζεύονται σε μια ανθρώπινη κατάσταση μοναδική και τελευταία, ολοκληρωτική που τις περιέχει όλες. Είναι το κενό στον άνθρωπο του Giacometti. Είναι το κλέφτικο που παραθέτουν οι σκηνοθέτες-ηθοποιοί σαν υστερόγραφο για την ανάσα τους. Ο άνθρωπος έχει αποκεφαλιστεί, όμως μιλάει ακόμα και απαντάει. Από τα μαλλιά του.

Δεν είναι τίποτα πια – παρά άνθρωπος.

Το τίποτα είναι ακόμα σε θέση να αποκρίνεται. **A**

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους συντελεστές αυτής της παράστασης

Η Νύχτα με τις Μάσκες και τα παιδιά

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Βιβλία τρόμου για παιδιά: Το λογοτεχνικό είδος που βοηθά τους μικρούς αναγνώστες να οργανώσουν τα άγχη, τους φόβους και τις ανασφάλειές τους

Παρεξηγημένη από τους περισσότερους, η Λογοτεχνία Τρόμου δεν είναι παρά ένας προσομοιωτής της πραγματικότητας – μόνο που εδώ, σε αντίθεση με τη ζωή, το Κακό πάντα νττάται.

Η γιορτή των Αγίων Πάντων στο Ορθόδοξο εορτολόγιο είναι κινητή, δηλαδή εξαρτάται από το πότε πέφτει το Πάσχα. Είναι η πρώτη Κυριακή μετά την Πεντηκοστή. Έτσι, φέτος η γιορτή των Αγίων Πάντων ήταν στις 27 Ιουνίου. Για τους Καθολικούς όμως και για τους Προτεστάντες, η ημέρα των Αγίων Πάντων (All-Hallows-Day) πέφτει πάντα 1 Νοεμβρίου. Η δε παραμονή της (All-hallow-even) δεν είναι άλλη από τη Νύχτα με τις Μάσκες: το Χαλόγουιν. Εξέλιξη –διαβάζουμε– της αρχαίας κελτικής γιορτής Samhaim, που σημάδευε το τέλος της συγκομιδής και την αρχή του χειμώνα, ήταν η μέρα, και κυρίως η νύχτα, που ο επάνω κόσμος και ο κόσμος των νεκρών επικοινωνούσαν.

Στον αγγλοσαξονικό –κυρίως, αλλά όχι μόνο– κόσμο, είναι εδώ και πολλές δεκαετίες μια γιορτή πάνω απ' όλα για τα παιδιά, που γυρίζουν από σπίτι σε σπίτι μεταμφιεσμένα συνήθως σε τέρατα της παράδοσης ή του σινεμά, μαζεύοντας γλυκά: «Trick or treat». Αλλά και όλος ο μήνας πριν από την πανηγυρική αυτή μέρα είναι αφιερωμένος σε καθετί τρομακτικό, πάντα όμως με επίκεντρο τα παιδιά, καθώς επίσης τους εφήβους και τους νέους. Οι τηλεοράσεις προσανατολίζονται στον τρόπο, οι κινηματογράφοι το ίδιο – και οι εκδότες επίσης. Τα περισσότερα βιβλία τρόμου για παιδιά κυκλοφορούν τον Οκτώβριο. Και βέβαια όλα τα βιβλιοπωλεία έχουν πια ειδικό τμήμα παιδικών βιβλίων τρόμου («Children's Horror»), ενώ και όλες οι εφημερίδες, τα δελτία και τα newsletter των βιβλιοθηκών, σχολικών, δημοτικών και άλλων, έχουν μεγάλα ειδικά αφιερώματα στον λογοτεχνικό τρόπο για παιδιά. Ακουγεται παράξενο σε κάποιους, ειδικά σε μία χώρα που δεν έχει ανάλογη λογοτεχνική παράδοση. Κάποιοι άλλοι πάλι πιθανότατα θα έλεγαν πως αρκούν οι τρόμοι της πραγματικής ζωής, με όλα αυτά που κατά καιρούς συμβαίνουν, που μεταδίδονται από τις ειδήσεις της τηλεόρασης και των σάιτ – για να μην πούμε για την πανδημία. Δεν χρειάζονται επιπλέον τρόμους τα παιδιά, φτάνουν τόσοι που βιώνουν ούτως ή άλλως.

Κάνουν λάθος – μεγάλο. Η λογοτεχνία (κάθε είδους, και για κάθε ηλικία) είναι εκεί, και μας προσκαλεί να την προσεγγίσουμε, κυρίως για να μας παρηγορήσει. Όχι για να μας διδάξει αυτό ή εκείνο, ας πούμε, ή για να μας νουθετήσει. Η λογοτεχνία ασκεί καθήκοντα παραμυθίας. Το κάνει είτε έμμεσα, ψυχαγωγώντας και διασκεδάζοντάς μας (δεν υπάρχει μεγαλύτερη παρηγοριά από αυτήν), είτε άμεσα: δείχνοντάς μας το Κακό και τις δυνατότητές του, και πώς μπορεί, και πρέπει, να πτηθεί.

Αλήθεια όμως: δεν υπάρχει πιο τονωτικό πράγμα για ένα παιδί (αλλά και για όσους από εμάς τους ενήλικες αγαπάμε παθιασμένα το είδος) από το να διαβάξει ένα βιβλίο τρόμου. Εκεί μέσα θα δει υπό ένα πρωτότυπο, ή και αλλόκοτο καμιά φορά, πρίσμα όσα ΑΚΡΙΒΩΣ συμβαίνουν στην πραγματική ζωή, μα –εκ των πραγμάτων– σε ένα περιβάλλον ελεγχόμενο και απολύτως ασφαλώς: σε ένα βιβλίο. Το παιδί θα ασκηθεί στο να φοβάται, αλλά σε έναν προσομοιωτή φόβου. Και στο τέλος αυτής της χαμηλής πτήσης στο σκοτάδι, μιας πτήσης κατά την οποία το ίδιο θα κρατά το τιμόνι, με τον συγγραφέα για συγκυβερνήτη και τους ήρωες του μυθιστορήματος για συνεπιβάτες, θα βγει πιο σίγουρο για τον εαυτό του και πιο έτοιμο να αντιμετωπίσει τους πραγματικούς τρόμους – της καθημερινότητας, της μίας ή της άλλης κρίσης, των ανθρώπων που μισούν ανθρώπους, των ανθρώπων που μισούν τις επιλογές άλ-

λων ανθρώπων στο σεξ ή στο ντύσιμο ή στο φαγητό ή στη θρησκεία ή σε οτιδήποτε, των ανθρώπων που μισούν ολόκληρες κατηγορίες άλλων ανθρώπων, ή και ολόκληρα έθνη.

Τα παιδιά αγαπούν τον τρόπο, στα βιβλία και στο σινεμά, με έναν απολύτως υγιή τρόπο. Και, ναι, τα παιδιά δεν είναι «καλά». Διαβάζουν τα ανάλογα βιβλία και βλέπουν τις ανάλογες ταινίες –με τέρατα, με δολοφόνους, με αίματα και τσιρίδες– ακριβώς για να ελέγξουν τους δικούς τους φόβους, για να δυναμώσουν συναισθηματικά, για να βάλουν σε μια σειρά και να κολλήσουν τα κομμάτια τους, για να χαλιναγωγήσουν το χάος που νιώθουν να φουσκώνει μέσα τους, για να ασκηθούν απέναντι στο στρες από το σχολείο, από τα προβλήματα στο σπίτι, ή από τις παράξενες αρρώστιες που σκοτώνουν τους μεγαλύτερους – πράγμα που σημαίνει ότι μια άλλη αρρώστια, πιο καινούργια, πιο άκαρδη, πιο παράξενη, κάποια στιγμή ίσως γεννηθεί για να σκοτώσει αυτούς, για να σκοτώσει τα παιδιά. (Γιατί αυτό σημαίνουν οι ηλικιακές προτιμήσεις του κορωναϊού.) Εν κατακλείδι: αν το παιδί σας ζητάει να του αγοράσετε τέτοια βιβλία, να του τα αγοράσετε· αν τα αγοράζει μόνο του, πολύ καλά κάνει – να το ενθαρρύνετε να συνεχίσει. Τα είδος είναι, έτσι κι αλλιώς, από τα πιο βιβλιοφιλικά, και θα οδηγήσει το παιδί σας και σε άλλα είδη – αλλά, ευτυχώς, εκείνο πάντα θα επιστρέφει εκεί όταν νιώσει ότι πρέπει να το κάνει. Γιατί; Γιατί δεν υπάρχει ασφαλέστερο καταφύγιο. Ειδικά για ένα παιδί που υφίσταται μπουλινγκ στο σχολείο. Ή για ένα παιδί γεμάτο ανασφάλειες. Ή για ένα παιδί που ζει με έναν ή δύο γονείς που είναι οι ίδιοι γεμάτοι ανασφάλειες. Ή για ένα παιδί που νιώθει πεντακάθαρα μέσα του ότι θα ξημερώσει ίσως μια μέρα που ένας άλλος ιός θα σημαδεύει τη γενιά του. Άλλωστε, αυτός είναι και ο λόγος που τα περισσότερα επiléγγουν να μην εμβολιαστούν: δεν ήρθε η ώρα τους ακόμα, λένε, και έτσι την ξορκίζουν, τη στέλνουν ακόμη πιο μακριά στο μέλλον.

Όσο και να μην το δείχνουν στο δωμάτιό τους, τα παιδιά αγαπούν την τάξη. Και κυρίως τη συναισθηματική τάξη. Εξ ου και, όταν ανακαλύπτουν τη λογοτεχνία, τείνουν να παθιάζονται μαζί της: γιατί η λογοτεχνία (και ο κινηματογράφος – με μια λέξη: η αφήγηση) βάζει τα πράγματα σε μια σειρά. Κανείς άλλος γύρω τους, γύρω από τα παιδιά δεν το κάνει. Τα βιβλία όμως, και δη τα περιπετειώδη, τα βιβλία αγωνίας και, κυρίως, τρόμου, το κάνουν απολύτως. Ήδη από τη μορφή τους: έχουν ένα κείμενο ανάμεσα από τα εξώφυλλά τους –έχουν μια ιστορία που δεν μπορεί να δραπετεύσει από τις σελίδες τους– έχουν ήρωες καλούς, κακούς, και κάποιους ενδιάμεσους, που είναι και οι πιο ιντριγκαδόρικοι γιατί μοιάζουν περισσότερο με τα ίδια τα παιδιά – έχουν προβλήματα, μπλεξίματα, κινδύνους... και λύσεις για όλα αυτά –έχουν απώλειες, αλλά μακρινές και, εντέλει, ανώδυνες– έχουν τέρατα και δολοφόνους, που στο τέλος πττώνται – έχουν το Κακό, και το παρουσιάζουν με κάθε πιθανό και απίθανο τρόπο, ένα Κακό που τα παιδιά μπορούν επιτέλους να το δουν καταπρόσωπο μέσα στο περιβάλλον του BIBΛΙΟΥ, να το κατανοήσουν, να το πολεμήσουν τα ίδια, με τις δικές τους ανώριμες ακόμη δυνάμεις, και να το νικήσουν – να θριαμβεύσουν πάνω από το πτώμα του.

ΥΓ1. Ένας παιδαγωγικός κανόνας που θα μπορούσε κανείς να δεχτεί με ασφάλεια είναι ο εξής: τα παιδιά είναι ΠΑΝΤΑ πιο έξυπνα από όσο νομίζουμε.

ΥΓ2. Όλα τα λογοτεχνικά είδη, και υποείδη, είναι ωραία και ωφέλιμα. Και κανένα τους δεν αποκλείει κανένα άλλο. Αποκλείουμε, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, κάποια είδη μόνο εμείς – μόνο με το γούστο μας. Δεν υπάρχουν άλλες εξαιρέσεις εδώ.

ΥΓ3. Είναι ωραίο το Χαλόγουιν. Και θα το γιορτάσουμε και φέτος με χαρά. Κάντε το κι εσείς. Κι αν σας πει κανείς «Είχατε και στο χωριό σας Χαλογουίν;», πείτε του: «Ναι. Χωριό μας είναι ο κόσμος – χωριό μας είναι η Τέχνη». ●

DUA LIPA
IN MAYZE

Σκάνναρε εδώ

ή επισκεψου το
<https://eshop.sportswind.gr/>

STREET N

Οι φύλακες-άγγελοι τ

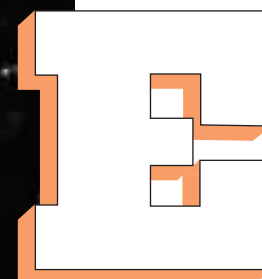
Το street work, μια διεπιστημονική ομάδα με κοινωνικούς λειτούργους, νοσηλευτές, ψυχολόγους και ψυχίατρο του Κέντρου Υποδοχής και Αλληλεγγύης του Δήμου Αθηναίων, βγαίνει καθημερινά πρωί και απόγευμα, και τα Σαββατοκύριακα, για κάθε βοήθεια προς τους αστέγους. Τους ακολουθήσαμε.

Του **ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ**
Φωτό: **ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΚΕΖΗ**

WORKERS

των αστέγων της Αθήνας

ΣΕ ΚΕΙΝΗ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΟ ΜΕΝΟΥ ΕΙΧΕ ΦΑΚΕΣ ΜΕ ΣΑΛΑΤΑ, ΤΥΡΙ, ΨΩΜΙ ΚΑΙ ΝΕΡΟ. «Ευτυχώς που υπάρχει κι αυτό γιατί θα ήμασταν τελειωμένοι», λέει ο Νίκος. Νέος άνθρωπος, 44

χρόνων και ήδη 10 χρόνια στον δρόμο. Ο Νίκος είναι από αυτούς που δεν παίρνουν κανένα επίδομα. «Τουλάχιστον θα αγόραζα παπούτσια», μου λέει και σηκώνει το πόδι για να μου δείξει τη λαστιχένια παντόφλα, η οποία είχε κοπεί και την είχε δέσει πρόχειρα με μια πλαστική σακούλα.

Ήμασταν με τον Βασίλη Παπαθανασόπουλο και τη Λευκοθέα Αρβανιτοπούλου, κοινωνικοί λειτουργοί και οι δύο και street workers του Κέντρου Υποδοχής και Αλληλεγγύης του Δήμου Αθηναίων (ΚΥΑΔΑ). Ο Βασίλης υπολογίζει ότι είναι περίπου 250 οι άνθρωποι που ζουν έξω στον δρόμο, άνδρες και γυναίκες, κυρίως όμως άνδρες. Και όλων των ηλικιών. Γνωρίζονται πια με τα μικρά τους ονόματα, και οι άστεγοι και τα παιδιά του street work, και αντίστροφα.

Προσπαθούν να πείσουν τον Νίκο να μείνει σε κάποια δομή φιλοξενίας του δήμου, έστω στο υπνωτήριο, όπου μπορεί να πάει κανείς το βράδυ μόνο για ένα μπάνιο κι έναν ύπνο. Πώς είναι η ζωή στον δρόμο; «Ταλαιπωρία. Αλλά μετά ίσως συνηθίζεις. Το πιο δύσκολο είναι να βρεις κάπου να μείνεις γιατί όπου και να πας, όποιο υπόστεγο και να βρεις, θα έχει γύρω σπίτια, μαγαζιά, θα σε διώξουν. Μετά, δεν μπορείς να αφήσεις τα πράγματά σου πουθενά, γιατί θα σε κλέψουν. Περνάει ο άλλος, βλέπει μια μπλούζα και την παίρνει. Μόνο την τελευταία εβδομάδα με έχουσε κλέψει τέσσερις φορές».

Το street work, που βγαίνει καθημερινά πρωί και απόγευμα, και τα Σαββατοκύριακα, αποτελείται από μια διεπιστημονική ομάδα με κοινωνικούς λειτουργούς, νοσηλευτές, ψυχολόγους και ψυχίατρο. «Παρέχουμε ψυχοκοινωνική στήριξη, ενημερώνουμε για τις κοινωνικές παροχές του δήμου και της πολιτείας, παραπέμπουμε σε δομές και ξενώνες, προσφέρουμε ιατρική φροντίδα», λέει

η Λευκοθέα Αρβανιτοπούλου. Οι άνθρωποι ζουν σε πάρκα, πλατείες, εγκαταλελειμμένα σπίτια, και το street work, εκτός από τις συνηθισμένες διαδρομές, πηγαίνει και όπου αλλού υπάρξει ενημέρωση από κάποιον πολίτη. Οι άστεγοι πολλές φορές αντιμετωπίζονται ως εστία μόλυνσης, και ο Νίκος, πολύ επιφυλακτικός όταν ακούει «δημοσιογράφος», μου το επισημαίνει πολλές φορές: «Σε παρακαλώ, μην αναφέρεις πού μένω, θα έρθουν την άλλη μέρα να μου πετάξουν τα πράγματα».

Αλλά οι περισσότεροι άστεγοι όταν ακούν «δημοσιογράφος» είναι επιφυλακτικοί. Όπως και ο κύριος Μ. που ζει σε ένα οικόπεδο κάπου στο Μεταξουργείο, τους τελευταίους μήνες. Είναι 74 ετών και ζήτησε από τα παιδιά του street work να του φέρουν παπούτσια. Έχει φτιάξει μια πρόχειρη κατασκευή από κάτι σαν νοβοπάν, ένα μικρό σπιτάκι δύο επί δύο και ζει εκεί μέσα. Αλλά παραπονιέται που κάποιος θέλουν να τον διώξουν «ενώ εγώ έχω καθαρίσει και πετάξει όλη τη σαβούρα που υπήρχε εδώ πέρα και όσο να 'ναι φυλάω και τα αυτοκίνητα από τα κλεφτρόνια».

Σύμφωνα με τις σχετικές έρευνες, μεγάλος αριθμός αστεγών έχουν κάποια ψυχική ασθένεια ή είναι χρήστες. Αλλά, έτσι κι αλλιώς, ζώντας κάποιος για καιρό έξω, είναι πολύ πιθανό να αναπτύξει κάποια ψυχοπαθολογία. Το street work του ΚΥΑΔΑ την ημέρα της κακοκαιρίας «Μπάλλος» πραγματοποίησε 130 επιτόπιες παρεμβάσεις, οι οποίες συνολικά τον τελευταίο χρόνο, από Σεπτέμβριο σε Σεπτέμβριο, έφτασαν τις 10.575.

Κάπου στο Μεταξουργείο πάλι, στη γωνία ενός πεζοδρομίου, κάποιος κοιμόταν κουκουλωμένος με sleeping bag. Τον πλησίασαν επιφυλακτικά, για να του δώσουν φαγητό και να τον ενημερώσουν για τις δομές κ.λπ. «Γεια σας, είμαστε ο Βασίλης και η Λευκοθέα, από τον Δήμο Αθηναίων και την υπηρεσία αστεγών». Τελικά ήταν γυναίκα, την οποία κάπου είχαν ξανασυναντήσει.

Οι άστεγοι σε αριθμούς

- Σε περίπου **250** υπολογίζονται σήμερα οι άστεγοι στον Δήμο Αθηναίων.

- **600** εγγεγραμμένοι ωφελούμενοι λαμβάνουν 4 φορές τον μήνα πακέτο τροφίμων μακράς διάρκειας. Το διάστημα Απρίλιος 2020 - Σεπτέμβριος 2021 διανεμήθηκαν περίπου **22.450** πακέτα τροφίμων.

- **140** φιλοξενούμενοι είναι η δυναμικότητα του ξενώνα αστεγών τοξικοεξαρτημένων, του πρώτου ξενώνα που φιλοξενεί άτομα με εξαρτήσεις στην Αθήνα.

- **10.575** επιτόπιες παρεμβάσεις πραγμα-

τοποίησε το street work του Δήμου Αθηναίων το διάστημα Σεπτέμβριος 2020 - Σεπτέμβριος 2021. Οι 130 έγιναν την ημέρα της κακοκαιρίας «Μπάλλος».

- Έως και **52** άνθρωποι έχουν τη δυνατότητα να φιλοξενηθούν στην Εστία των Αθηνών, τον ξενώνα που απευθύνεται σε άτομα άνω των 65 ετών.

- **400** άτομα μπορεί να φιλοξενήσει το Πολυδύναμο Κέντρο Αστεγών, στο οποίο λειτουργεί και υπνωτήριο, όπου μπορεί να κοιμηθεί κανείς το βράδυ χωρίς ιδιαίτερες γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Πληροφορίες: ΚΥΑΔΑ, Πειραιώς 35, 210-5246516.

Οι κοινωνικοί λειτουργοί του street work
Λευκοθέα Αρβανιτοπούλου
και Βασίλης Παπαθανασόπουλος

Σύμφωνα με έρευνες, πολλοί άστεγοι έχουν κάποια ψυχική ασθένεια ή είναι χρήστες. Αλλά, έτσι κι αλλιώς, ζώντας κάποιος για καιρό έξω, είναι πολύ πιθανό να αναπτύξει κάποια ψυχοπαθολογία.

«Προσπαθούμε να κινητοποιήσουμε τους ανθρώπους να ενταχθούν σε κάποιον ξενώνα και στηρίζουμε και εκείνους που από επιλογή τους διαβιούν στο πεζοδρόμιο, μέχρι να ενταχθεί και ο τελευταίος στις δομές. Ο τελικός στόχος, βέβαια, δεν είναι ο ξενώνας, αλλά να μπορέσει ο άνθρωπος να αποκτήσει μια φυσιολογική ζωή», λέει ο Β. Παπαθανασόπουλος.

Στα Πετράλωνα, σε κάποια πλατεία, έχουν βρει καταφύγιο περίπου 10 άνθρωποι, αλλά εκείνη την ώρα ήταν τρεις-τέσσερις, οπότε μερίδες φαγητού αφέθηκαν στις σακούλες τους σε κάποια παγκάκια, για να τις βρουν όταν επιστρέψουν. Εκεί ήταν και ο κύριος Παναγιώτης Φ., 76 χρόνων, ο οποίος έχει τρεις μήνες στον δρόμο. Τα έσοδα του κυρίου Παναγιώτη είναι 338 ευρώ τον μήνα, η σύνταξη υπερήλικα, και από το σπίτι τον έδιωξε ο σπιτονοικοκύρης του με ασφαλιστικά μέτρα. Το ενοίκιο το πλήρωνε ο ΟΠΕΚΑ (Οργανισμός Προνοιακών Επιδομάτων και Κοινωνικής Αλληλεγγύης). Ο κύριος Παναγιώτης έχασε και την ταυτότητά του και την κάρτα για την ανάληψη χρημάτων από ΑΤΜ. Τα είχε και τα δυο στο πορτοφόλι, το οποίο του έκλεψαν μια μέρα που κοιμόταν στο παζάρι του Ελαιώνα, όπου είχε πάει για να πουλήσει κάποια πράγματα σε καλή κατάσταση που βρήκε εδώ κι εκεί. Τον ρωτάω αν έχει κάνει φίλους εκεί έξω. «Δύσκολα κάνεις φίλους. Μπορεί με κάποιον που μιλάς το πρωί, το βράδυ να σε κλέψει». Την ημέρα συνήθως τη βγάζει στο παγκάκι και κάνει καμιά βόλτα και το βράδυ κοιμάται απέναντι, κάτω από ένα στέγαστρο για να κόβει κάπως το κρύο, αφού παρακάλεσε τον ιδιοκτήτη εκεί να τον αφήσει. Έχει και δύο παιδιά, δύο εγγόνια κι ένα δισέγγονο, μιλάνε στο τηλέφωνο αλλά δεν τους λέει ότι μένει έξω, δεν θέλει να ξέρουν και να στεναχωριούνται. Τι είναι αυτό που θα θέλατε, κύριε Παναγιώτη. «Έχω κάνει μεγάλες οικονομίες κι έχω μαζέψει κάποια χρήματα, περίπου 700 ευρώ. Θέλω να βρω ένα σπίτι, εκεί, γύρω στα 200, 220 ευρώ και να μείνω, γιατί εμένα δεν είναι η ζωή μου στον δρόμο». **Α**

ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ

ΒΑΖΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΑΣ
ΣΕ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
ΠΙΟ ΜΑΓΙΚΟ.

Μέχρι σήμερα, η απλή συμμετοχή όλων μας στο πρόγραμμα Εταιρικής Υπευθυνότητας του ΟΠΑΠ έχει συμβάλει ουσιαστικά στην **ανακαίνιση των παιδιατρικών νοσοκομείων «Η Αγία Σοφία» και «Παναγιώτης και Αγλαΐα Κυριακού».**

Για μία ακόμη χρονιά, γινόμαστε όλοι μέρος αυτής της προσπάθειας και συνεχίζουμε να προσφέρουμε μαζί με **3 απλά βήματα:**

01

Κατεβάζουμε την εφαρμογή
Ομάδα Προσφοράς
ΟΠΑΠ

02

Συμμετέχουμε
σε διασκεδαστικές
δοκιμασίες

03

Ο ΟΠΑΠ
προσφέρει για εμάς

ΕΣΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙΣ, Ο ΟΠΑΠ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ.

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΕΕΕΦ. Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΓΕΙΟ ΠΑΙΓΝΙΟ ΚΑΙ ΣΕ ΑΝΩ ΤΩΝ 21 ΕΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΠΑΙΓΝΙΟ/PLAY. Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΒΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ. ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ 1114.

ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

Συναντήσαμε
τον γνωστό
εικαστικό με
αφορμή την
έκθεσή του
«Οι φαντασίες
του Δον Κιχώτη»
στην Γκαλερί
Σκουφά

Κείμενο-Φωτό: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

ο Αλέξης Κυριτσόπουλος λέει ότι έχουμε ανάγκη τη φαντασία

Ο ΑΛΕΞΗΣ ΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΣΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ. Έχουμε ανάγκη, λέει, από τη φαντασία και το όνειρο. Έχουμε ανάγκη κι από ιππότες. Εδώ, στο Κολωνάκι, πρωί πρωί, συμβαίνουν παράξενα πράγματα. Οι λευκοί τοίχοι έχουν μεταμορφωθεί, και ως εκ θαύματος η γκαλερί Σκουφά γίνεται μαγική, ιππότες καλπάζουν πάνω σε άλογα, πριγκίπισσες γέρνουν από παράθυρα πύργων, χωρικοί κοιτούν έκθαμβοι και φοβισμένοι. Όταν φτάνω εγώ, τρία πολύ μικρά κάδρα είναι τοποθετημένα στο πάτωμα κάτω από ένα μεγάλο έργο. Τα κοιτάζει. Αυτά τα μικρά έχουν βρει τη θέση τους – μάλλον μόνο για εκείνον. «Να σου πω κάτι που δεν έχω ξαναπεί», γυρίζει σε μένα. «Σ' ένα έργο κολάζ που είναι αυθόρμητο, σχεδόν σαν αυτόματη γραφή, επανέρχομαι κάποια άλλη ώρα ή και μετά από χρόνια και προσθέτω άλλο ένα στοιχείο. Είναι σαν ένα δεύτερο διάβασμα, σαν να συμπληρώνεις το έργο, τα κολάζ μου δηλαδή δεν είναι μια τεχνική, είναι χρονικό, σαν να είναι δύο σκηνές που τις βάζεις ταυτόχρονα. Η ζωγραφική συμπυκνώνει τον χρόνο. Ανάβει τσιγάρο και ανεβαίνουμε στον πάνω όροφο για ησυχία. Κάτω συνεχίζουν να στήνουν την έκθεση, τα τρία μικρά είναι στο πάτωμα σε εκκρεμότητα.

Έχω έρθει με τα σκονάκια μου από κοινούς φίλους, ξέρω ότι είναι πολλά χρόνια κολλημένος με τον Δον Κιχώτη, ξέρω ότι μπορεί να σε πάρει νυχτιάτικα τηλεφωνο να σου πει ένα ανέκδοτο, ότι είναι συναισθηματικός και αυτοσαρκάζεται, ότι αν ερωτευθεί μπορεί να φτιάξει έναν έρωτα σ' ένα παγκάκι, γιατί η πραγματικότητα μπορεί να είναι αυτό που είναι αλλά η δουλειά η δική μας είναι να την υπερβαίνουμε. Αυτός είναι ο σκοπός της τέχνης, να σου δείξει κάτι που δεν το διαπιστώνεις στον ρεαλισμό, αυτό είναι και ο Κυριτσόπουλος. Έχει κάτι «φευγάτο», κάτι συναισθηματικό, αστείο και ίσως μελαγχολικό. Ερωτήσεις δεν χρειάστηκαν.

«Αυτό που με γοήτευσε στην αρχή με τον Δον Κιχώτη ήταν ότι τα κοινά πράγματα τα μεταμόρφωνε. Αυτό μου άρεσε πολύ, μαζί με την αποτυχία του. Έχουμε ανάγκη το όνειρο, τη φαντασία και τους ιππότες με έναν τρόπο. Βέβαια ο Δον Κιχώτης μέσα στην υπερβολή και στις φαντασίες του δεν παραδέχεται τα λάθη του, όλο κάπου τα πάει, οι μάγοι φταίνε μονίμως. Εμένα όμως με ενδιαφέρει να πάρουμε την ευθύνη, πρέπει να σωθούμε μόνοι μας, δεν θα μας σώσει κανείς ιππότης. Θυμάμαι, έλεγαν στη Γαλλία, τον Μάν του '68, ένα σύνθημα *"Conscience mais d'abord con"*, δηλαδή συνείδηση αλλά πρώτα con. Από το conscience παίρνει το con που σημαίνει βλάκας, που σημαίνει: ναι, συνείδηση, αλλά παραδέξου τα λάθη σου μέσα στη συνείδηση. Εγώ προσπαθώ να τα δω τα λάθη μου, γιατί για να τα παραδεχτείς πρέπει να τα δεις πρώτα.

Σχολείο πήγαινα στο 5ο στα Εξάρχεια, Τοσίτσα και Τσαμαδού, έχει ακόμα μία ταμπελίτσα που γράφει: εδώ ήταν το 5ο Γυμνάσιο. Από 10 χρονών έκανα σκιτσάκια, καουμπόηδες, και τα έδειχνα στους φίλους μου. Μια μέρα που τα έδειχνα σε 2-3 παιδιά από το παράθυρο, έμενα σε ένα υπερυψωμένο ισόγειο στην οδό Μαυρομικάλη, περνάει ο Τσόκλης με τον Καρρά, φοιτητές τότε. Ρωτάνε «ποιος τα κάνει αυτά;», λέω «εγώ». Ήρθαν σπίτι μου κι είπαν στη μαμά μου «το παιδί έχει ταλέντο, να το προσέξετε». Την επομένη ξεπερνά ο Τσόκλης, μου φέρνει ένα βιβλίο με σχέδια, πορτραίτα, κάρβουνο, και μου λέει «κοίτα στον καθρέφτη και κάνε το πρόσωπό σου». Τον ξαναείδα στο Παρίσι μετά από χρόνια και έπαθα πλάκα, ήταν σαν θαύμα. Δεν του το είπα ποτέ.

Δεν ζωγράφιζα πάντα, στην αρχή έκανα σκίτσα, με την απλή έννοια, όχι ρεαλιστικά, τα οποία για να αποκτήσουν μια υπαρξιακή υπόσταση τα έκανα γελοιογραφίες. Έτσι μπήκα στη γελοιογραφία. Συν το ότι εκείνη την εποχή ήμασταν πολύ μέσα στα κοινωνικά προβλήματα, η γελοιογραφία ήταν κοινωνικοποιημένη. Δεν κατάλαβα ποτέ μου τι είναι η κλασική ζωγραφική, τι νόημα έχει να βλέπω κάτι και να το ζωγραφίζω ίδιο. Με ενδιέφερε το συναισθηματικό. Με τον Διονύση Φωτόπουλο, που σπούδαζε στην Καλών Τεχνών κι ήμασταν φίλοι, είχαμε πάρει ένα εκμαγείο, τον Ασκληπιό, και τον ζωγραφίζαμε. Εγώ βαριόμουν. Λέω, δεν με ενδιαφέρει εάν η μύτη του είναι έτσι ή έτσι, με ενδιαφέρει εάν κλαίει ή δεν κλαίει, εάν είναι χαρούμενος, αυτό είναι που σε πάει αλλού. Ο Διονύσης με πήγε τον Μάρτιο του '67, στον Μαυροειδή, τον ζωγράφο και καθηγητή της Καλών Τεχνών, με δύο ντοσιέ σκίτσα μου. Τα είδε και μου λέει, «έλα εάν θέλεις να κάνεις

σχέδια μαζί μας». Πήγα στην Καλών Τεχνών μία εβδομάδα. Έβλεπα αυτή τη δυστυχία, δηλαδή να ζωγραφίζουν αυτό που έβλεπαν, και δεν ξαναπήγα ποτέ μου.

Τότε βέβαια δεν είχαμε τις πληροφορίες για την τέχνη «που σε πάει αλλού», τον σουρεαλισμό, τον Klee που είναι γερμανικός εξηρησιονισμός. Θυμάμαι το 1965 ο Γιώργος Μιχαηλίδης, ο σκηνοθέτης, είχε στη Νέα Ιωνία ένα θέατρο και είχε ανεβάσει ένα αντιπολεμικό έργο. Έξω, στο φουαγιέ, είχε μία έκθεση του George Grosz που ήταν κάτι, αλλά δεν μπορούσα από πουθενά να μάθω περισσότερα.

Μετά πέρασα στη Νομική Αθηνών, δεν τελείωσα, γράφτηκα μέχρι το τρίτο έτος, για την αναβολή. Μπήκαμε στη Νομική τότε, ο Σαββόπουλος, ο Νίκος Παναγιωτόπουλος ο σκηνοθέτης, και άλλοι. Πήγαμε στη Νομική από κοινωνικό ενδιαφέρον, ήταν η εποχή.

Τον Απρίλιο του '67, στη δικτατορία, έφυγα στο Παρίσι. Δεν ήμουν κομματικοποιημένος, αριστερός όπως οι περισσότεροι τότε, εκτός από τον Φωτόπουλο, αλλά δεν ήμουν σε οργάνωση, δεν πήγαινα σε συνελεύσεις. Θυμάμαι, είχα πάει στον Μπαχαριάν και με ρωτάει «μπορείς να πας μόνος σου να χτυπήσεις έναν

Ο Σαββόπουλος έβγαλε από μέσα μου μια καρά ζωής, που είχα πολλή ανάγκη

αστυφύλακα, να του πάρεις το όπλο και να ανέβεις στον Λυκαβηττό; Λέω, δεν υπάρχει περίπτωση. Μου λέει, φύγε έξω! Έφυγα. Του πατέρα μου, ήταν δικηγόρος, δεν του άρεσε καθόλου που δεν πήρα το πτυχίο. Όταν γύρισα από το Παρίσι με έγραψε ξανά στη Νομική! Πέθανε περίπου το '90 λέγοντάς μου, «είσαι ένας αποτυχημένος φοιτητής της Νομικής». Λέω, μα πια ζωγραφίζω, δουλεύω... «Έχεις ένα ταλέντο από τη μάνα σου και πορεύεσαι, αλλά έχεις αποτύχει» μου απαντά. Παρότι βέβαια με βοήθησε στο Παρίσι, μου έστειλε χρήματα.

Φτάνοντας στο Παρίσι πάω στην Beaux-Arts μ' έναν ντοσιέ σκίτσα που δεν ήταν γελοιογραφίες. Τα δείχνω σε κάποιον που ήταν στο εργαστήρι χαλκογραφίας και μου λέει, «είναι πολύ καλά, έλα στο εργαστήριο». Δίπλα ήταν το τμήμα της λιθογραφίας, όπου σπούδαζαν ο Φασιανός, ο Σπεράντζας, η Ρένα Τζολάκη, δεν θυμάμαι ποιοι άλλοι Έλληνες. Πήγα ως ελεύθερος, όχι κανονικός φοιτητής. Τώρα εγώ δεν μπορούσα να βγάλω άκρη με το χαρτί, θα έβγαζα άκρη με την πέτρα; Έφυγα και έτσι τελείωσαν και οι σχέσεις μου με την Beaux-Arts.

Στο Παρίσι έμεινα τέσσερα χρόνια. Δεν δούλευα. Έβλεπα πάρα πολύ ζωγραφική. Είδα τον Klee και έπαθα την πλάκα της ζωής μου. Και διάβαζα. Είμαστε πολύ φίλοι με τον Στέλιο Ράμφο. Πολλά βράδια μετά το φοιτητικό εστιατόριο περπατούσαμε οι δυο μας και τα λέγαμε. Δηλαδή, μου έλεγε ο Στέλιος τι διάβασε, μου πρότεινε κάποια βιβλία, διάβασα μερικά. Κυρίως ζωγράφιζα. Δεν είχα σκεφτεί τότε ότι αυτό θα ακλουθούσα στη ζωή μου. Δεν είναι ότι δεν σκεφτόμασταν τι θα κάνουμε στο μέλλον. Ήταν μερικοί οι οποίοι έκαναν τη δουλειά τους. Ας πούμε ο Πολίτσας Βεργόπουλος, που μιλούσαμε πολιτικά μαζί, είχε πάρει πτυχίο, έκανε μεταπτυχιακό, ντοκτορά. Εγώ αστειευόμενος του έλεγα, «Κώστα, εδώ πάμε να αλλάξουμε τον κόσμο, θα πάμε τώρα να πάρουμε πτυχία»; Ούτε στο Παρίσι έμπλεξα καθόλου με πολιτικά, έκανα λίγο παρέα με τους Έλληνες φοιτητές στον Σύλλογο, βγάλαμε κι ένα βιβλιαράκι με πολιτικά σκίτσα, όλα αυτά εναντίον του πολέμου, της καταπίεσης, για τον εργάτη που καταπιέζεται από τον εργοστασιάρχη, τα γνωστά. Ήθελα να αποτυπώσω τα αισθήματα κυρίως, σε μια εποχή που το αίτημα ήταν η κοινωνική δικαιοσύνη.

Το Μάη του '68 ήμουν στο Παρίσι αλλά είναι σαν να μην ήμουν. Πηγαίναμε βόλτα με τους φίλους μου, τον Ανδρέα Στάικο και τον Στέλιο, στα οδοφράγματα, αλλά όταν άρχιζαν τα επεισόδια φεύγαμε. Εγώ έφευγα δηλαδή, φοβόμουν πάρα πολύ, ο Ανδρέας έμενε κι ως μην ήξερε λέξη γαλλικά. Ήταν στα οδοφράγματα, όρθιος, φώναζε κάποιος, «κάτω, σκύψτε, πετάνε πέτρες», και ο Ανδρέας δεν είχε ιδέα τι λένε!

Με ενδιέφερε το animation. Έγινε ένα σεμινάριο στο Παρίσι που πήγα αλλά ούτε εκεί στέριωσα. Έχω την εντύπωση ότι το διέλυσα το σεμινάριο. Έλεγε ο καθηγητής τα κλασικά και αντέτεινα ότι το «περπατάω περπατάω» δεν είναι κίνηση, κίνηση είναι να αλλάξει κάτι. Ή τους έλεγα ότι εάν βγω έξω στο Τροκαντερό και δω τον πατέρα μου, δεν θα τον γνωρίσω διότι είμαι σίγουρος ότι είναι στην Αθήνα. Οπότε, τι βλέπουμε; Τίποτα. Τέτοια έλεγα και τα τινάζαμε όλα! Μετά ήρθε και ο Μάνης και έληξε η ιστορία.

Βλέπαμε και τον Τσαρούχη λίγο. Υπάρχει μία σκηνή η οποία δεν περιγράφεται, είναι πάρα πολύ ωραία. Πάω μία ημέρα στο σπίτι του Τσαρούχη και τον βρίσκω με τη Lila de Nobili, τη σκηνογράφο του Visconti. Στην όψη ήταν σαν Κλοσάρ, αλλά ήταν μία βαρόνη. Έκαναν παρέα με τον Τσαρούχη, σχεδίαζαν μαζί. Κάθονταν λοιπόν δίπλα-δίπλα στον καναπέ και τους δείχνω κάτι ακουαρελίτσες που είχα κάνει, λέει ο Τσαρούχης, «ωραία, τρυφερά, συμπαθητικά. Δες κι εσύ, Lila». Η Lila ρίχνει μια ματιά και κάνει μια κίνηση, σαν για να ξεράσει!

Επέστρεψα στην Ελλάδα. Ήταν η μεγαλύτερη μαλακία που έχω κάνει στη ζωή μου. Μου έλεγε ο Σαββόπουλος, «έλα πίσω να κάνουμε πράγματα». Ερχόταν η Άσπα και με ξεσήκωνε, «ο Διονύσης έχει κάνει αυτό κι εκείνο»... Με τον Σαββόπουλο γνωριζόμασταν από παλιά. Είχαμε δουλέψει μαζί σε μία εφημερίδα, το '64, παιδιά ήμασταν, αυτός ήταν 20 χρονών και εγώ 21. Γελοιογράφος εγώ και ο Διονύσης έκανε ρεπορτάζ, κάτι βλακείες έγραφε εκεί. Πώς κάνουμε στο σχολείο που γυρίζουμε τη σελίδα και από κάτω κάνουμε σταυ-

ρόλεξα ή ναυμαχίες; Ο Διονύσης έγραφε από κάτω νότες. Μπαίνει μέσα ο αρχισυντάκτης και του λέει, «πάλι νότες γράφεις, Σαββόπουλε;» Και λέει αυθόρμητα ο Διονύσης, «μάλιστα, κύριε γυμνασιάρχα», ήταν πολύ πρόσφατο το σχολείο! Μου έλεγε, λοιπόν, έλα πίσω, θα κάνουμε πράγματα. Τα ίδια μου έλεγε και ο Παντελής Βούλγαρης. Είχε προβληθεί τότε η «Αναπαράσταση» του Θόδωρου Αγγελόπουλου και είχαμε πάθει πλάκα, μας άρεσε πάρα πολύ. Υπήρχε ένα τέτοιο κλίμα, στην πραγματικότητα βέβαια μπορεί και να μην άντεχα άλλο εκεί, δεν το ξέρω. Γύρισα τον Αύγουστο του '71, τον ίδιο μήνα που είχα φύγει. Τον Οκτώβριο πήγα φαντάρος για δύο χρόνια.

Στο Παρίσι ήμουν με μία κοπέλα την οποία έφερα στην Αθήνα, κάναμε ένα παιδί, μετά χώρισα. Εκεί μπαίνουν όλα αυτά που λέμε, ενοχές, λάθη, όλα εκεί, ένας κουβάς. Όχι ότι είναι ενοχή να χωρίσεις, καθόλου. Όπως λέει ο Chekhov, «πολύ εύκολο είναι να κόψεις το κάπνισμα, το έχω κόψει 20 φορές»!

Μετά μου ήρθε να κάνω ένα παιδικό βιβλίο. Ο λόγος ήταν ότι έξω είχα δει ωραία πράγματα στον χώρο του παιδικού βιβλίου. Ο Tomi Ungerer π.χ. συγκλονιστικός! Από τη μία υπήρχε το Λούβρο, τα μουσεία, από την άλλη τα βιβλιοπωλεία. Πηγαίνω λοιπόν στον Κέδρο, στη Νανά, και της λέω ότι θέλω να βγάλουμε ένα παιδικό βιβλίο. Η Νανά δεν ήξερε ποιος είμαι. Ήταν δίπλα η Σαρρή, η οποία με ήξερε –είχα ήδη κάνει κάτι με τον Σαββόπουλο– και της δίνει μία αγκωνιά. Δέχεται. «Πότε να το φέρω;» τη ρωτώ. Μου λέει, τότε. Δεν υπήρχε βιβλίο, ούτε ιδέα ούτε τίποτα. Μου ήρθε η ιδέα, το έφτιαξα και βγήκε το «*Παραμύθι με τα Χρώματα*», classic, ακόμα πουλιέται. Βγήκε σχεδόν μαζί με το βιβλίο «*Τα λόγια από τα τραγούδια*» του Σαββόπουλου με σκίτσα μου στον Ίκαρο, το '76. Ζούσα πάντα τον διχασμό, παιδικό ή μεγαλίστικο. Το «*Ένα παραμυθάκι για Χειμώνα Καλοκαίρι*» το βγάλαμε ως παιδικό το 1982 και λέω στη Νανά, δεν το βάζετε και στο ράφι των ενηλίκων; Εκτοτε το αγοράζουν μόνο οι μεγάλοι.

Εγώ σκισσογράφος είμαι, και στο ΤΕΒΕ σκισσογράφος λέει. Μου αρέσουν πάρα πολύ τα εξώφυλλα βιβλίων, οι αφίσες, τα εξώφυλλα των παλιών δίσκων. Το όνειρό μου ήταν να κάνω ένα εξώφυλλο του Χατζιδάκι και μου έλαχε να κάνω τον δίσκο που μου αρέσει λιγότερο από όλους, «*Τα Παράλογα*». Σε αντίθεση με τα εξώφυλλά των δίσκων του Σαββόπουλου που σχεδίασα και μου άρεσαν πάρα πολύ. Μόνο όταν ο Διονύσης έκανε την εκπομπή «*Ζήτω το Ελληνικό Τραγούδι*» δεν συνεργαστήκαμε. Ήθελε να του κάνω τα σκηνικά αλλά δεν με ενδιέφερε η εκπομπή, «δεν με νοιάζει τι κάνουν οι άλλοι, τι κάνεις εσύ με νοιάζει». Σκεφτόμουν, τι δουλειά έχει τώρα ο Διονύσης να παρουσιάζει τον Α ή τον Β μουσικοσυνθέτη; Κάναμε τους «*Αχαρνές*» και το γλεντήσαμε πάρα πολύ, να κάνουμε άλλα, ή μαζί ή μόνος σου.

Να σου πω μία κουβέντα για τον Σαββόπουλο. Με ενδιαφέρει, με ενθουσιάζει πάρα πολύ. Είναι πολύ σημαντικό πρόσωπο στη ζωή μου. Ενώ η περίοδος πριν τη δικτατορία ήταν μία μικρή πολιτιστική ανοίξη στην Ελλάδα, πολύ δυνατή και γόνιμη, εγώ είχα μία μελαγχολία και το Παρίσι συνέβαλλε σε αυτή τη μελαγχολία. Ο Διονύσης έβγαλε από μέσα μου έναν ενθουσιασμό και μια χαρά ζωής, που είχα πολλή ανάγκη. Ο Διονύσης έπαιξε πολύ μεγάλο ρόλο, αναπερνάει το ηθικό μου.

Με βαριά καρδιά παρακολουθώ την Biennale. Όλα αυτά τα conceptions είναι ένα θέμα σοβαρό. Στην πραγματικότητα, αυτά που αρχίζουν από τον Marcel Duchamp 100 χρόνια τώρα, είναι παλιό θέμα πια, στα όρια του ξεπερασμένου. Προτιμώ το αγγλικό σινεμά που έχει μία δύναμη, μία χαρά της ζωής, ένα κοράγιο. Είδα ένα κομμάτι από την Biennale της Αθήνας, και είδα ότι υπάρχει μια καταγγελία, μια οργή, ένας θυμός, μια ασχήμια που δεν την καταλαβαίνω. Τι θέλουν να πουν; Δεν καταλαβαίνω πρώτα-πρώτα γιατί θυμός, από πού, με τι; Με τη μαμά του; Με την γκόμενά του; Με την κοινωνία; Η τέχνη δεν είναι αποτύπωση, δεν είναι καταγραφή, δεν είναι ντοκιμαντέρ. Υπάρχει ένα κομβικό σημείο που λέγεται Antonin Artaud. Μετά από αυτό, καταλαβαίνω και την Abramovic και το Living Theatre μπορώ να παρακολουθήσω. Όταν στον Μεσοπόλεμο και μετά τον Β΄ Παγκόσμιο υπήρχε μια οργή, ένας θυμός, ο George Grosz, οι Γερμανοί εξπρεσιονιστές, αυτό ναι, το καταλαβαίνω. Εδώ δεν υπάρχει αυτό, έχουμε ανάγκη να τα βρούμε, να ισορ-

ροπήσουμε. Έχουμε κερδίσει πολλά πράγματα ως κοινωνία, παλεύουμε ώστε να μην υπάρχει μία οργή. Η γυναίκα μου λέει, «ναι, υπάρχει θυμός και οι νέοι δικαιούνται!». Μιλώ με τη μικρή μου κόρη που είναι 23 χρονών, η οποία ψάχνει να βρει πράγματα με τα οποία θυμώνει. Δεν μπορούμε να ανταγωνιστούμε στο ποιος είναι πιο θυμωμένος, μπορούμε να ανταγωνιστούμε μόνο σε ένα θέμα, στο ποιος έχει ευθύνη και ποιος ψάχνει να την πάρει. Χωρίζω πια τους ανθρώπους σε δύο κατηγορίες: σε αυτούς που λένε ότι φταίνε οι άλλοι και σε αυτούς που λένε ότι φταίω εγώ. Βεβαίως δεν φταις μόνο εσύ. Ο Klee στη μεγάλη άνθιση του Bauhaus έδωσε μία διάλεξη λέγοντας ότι «προσπαθούμε να κάνουμε μια τέχνη ολοκληρωτική που να είναι μέσα και ο χορός και το τραγούδι και η μουσική και η ζωγραφική, τόσο έχουμε φτάσει, και σε τελευταία ανάλυση φταίει η κοινωνία εάν δεν έχουμε πάει παραπέρα». Το είχα πει αυτό στον Σαββόπουλο και έβγαλε τον στίχο «φταίνε τα τραγούδια του, φταίει και ο λυράρης, αλλά φταίει και ο ίδιος ο λαός που είναι μαραζιάρης».

Υπάρχει ένα θέμα όμως: πώς ζεις; Ξυπνάς και από το πρωί μέχρι το βράδυ βρίσκεις ότι είναι στραβό και ανάποδο; Ένας λόγος που σταμάτησα τη γελοιογραφία, ενώ με ενδιαφέρει και μου αρέσουν τα αστεία και τα ανέκδοτα και οι κωμωδίες, είναι ότι αργά ή γρήγορα έπρεπε να βρεις τι στραβό έχει σήμερα. Μετά πώς τη βγάζεις; Θα πας να φας μπριζολάκια; Η τέχνη πρέπει να έχει και μία κάθαρση, μία ανάσα. Δεν μπορεί ο άλλος να είναι μέσα στην κατάθλιψη συνέχεια. Υπήρχε ένα μαλακισμένο τραγούδι του '65 που έλεγε «μη ζητάς, κορίτσι μου, ένα κορδελάκι, από τα ερείπια φτιάχνω ένα σπιτάκι». Μας είχε ρημάξει η Αριστερά μέσα στην κλάψα. Το '67 που εγώ ήμουν 24 χρονών –δεν ήμουν 35, ούτε 40, να είμαι υπεύθυνος–, έλεγα ότι χάσαμε διότι αφήσαμε τα κορίτσια μας ξεχτένιστα. Δεν μπορείς να αφήσεις τα κορίτσια σου ξεχτένιστα και να γίνεις αντάρτης, μαλάκας θα γίνεις.

Ερωτεύομαι, poutquois pas που λένε και οι Γάλλοι. Ερωτεύομαι, αλλά δεν μπορώ να πω γιατί ερωτεύομαι. Δεν ξέρω τι σημαίνει έρωτας. Ο έρωτας, νομίζω, χτίζεται, κάτι σου αρέσει και γίνεται μία σπίθα η οποία μετά φέρνει τον έρωτα. Είναι ένα πινγκ πονγκ, ένας χορός, δεν ερωτεύομαι μόνος μου. Δεν ξέρω εάν μου έχει τύχει να ερωτευτώ για παράδειγμα τη Marilyn Monroe. Είχα δει την ταινία, το «*Μερικοί το προτιμούν καυτό*», δύο φορές, την τρίτη φορά πρόσεξα τον Jack Lemmon και την τέταρτη πήγα να δω μόνο τον Jack Lemmon! Ο έρωτας ο οποίος μπορεί να γίνει αγάπη, αυτό έχει πολύ ενδιαφέρον. Το άλλο μπορεί να είναι ένα τρελό πάθος με τραγικές συνέπειες, αλλά εάν αυτό πάει να γίνει κάτι άλλο είναι πολύ συγκινητικό. Εγώ είμαι με τον Bergman, η γυναίκα είναι θεά και ο άνδρας είναι κόλαση. Υπάρχει μια πολύ ωραία φράση ενός Γάλλου ποιητή, του Pierre Reverdy. Μετάνιωσα που δεν είδα μία έκθεσή του «*Ο Pierre Reverdy και οι φίλοι του*» στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης τότε, αλλά επειδή είμαι μονοκόμματος και ξεροκέφαλος δεν την είδα. Είναι μία φράση η οποία λέει, «όταν έπεσε κατάλαβε το βάρος του και έκτοτε αγάπησε το βάρος που τον έκανε να πέσει», στο περίπου το θυμάμαι τώρα.

Δεν έχω κάνει ποτέ αναδρομική έκθεση, το έχω σκεφτεί, το περιτριγυρίζω, το έχουμε πει και με το Μουσείο Μπενάκη. Μετά ήρθε ο κορωνοϊός, αλλά γενικά θα με ενδιέφερε. Είναι πολλών ειδών δουλειές, τα εξώφυλλα που τα πιστεύω, μου αρέσει ότι πάνε σε πολύ κόσμο, τα παιδικά, τα συγγραφικά, τα μουσικά, οι γελοιογραφίες, η ζωγραφική, τα κολάζ, θα ήταν ωραίο κάποτε να βγουν μαζί».

Φεύγω. Έχω ακούσει ιστορίες, έχουμε καπνίσει, έχουμε πει ανέκδοτα που δεν είναι «καθώς πρέπει» γι' αυτό δεν μπορώ να σας τα πω, έχω γεμίσει χρώματα, έχω πάει στο Παρίσι τον Μάιο του '68, έχω γελάσει και έχω χαμογελάσει. Τα τρία μικρά κάδρα με τα οράματα του Δον Κιχώτη είναι ακόμα στο πάτωμα. Αναρπώνται τι θα απογίνουν. Α

INFO Η έκθεση «*Οι φαντασίες του Δον Κιχώτη*» του **Αλέξη Κυριτσόπουλου** στην Γαλερί Σκουφά θα διαρκέσει από 21 Οκτωβρίου ως 14 Νοεμβρίου 2021. Στο ίδιο διάστημα θα κυκλοφορήσει και το βιβλίο «*Δον Κιχώτη είσαι εδώ!*» με έργα του ζωγράφου σχετικά με τα οράματα του Δον Κιχώτη από τις εκδόσεις Ίκαρος.

NEW 7DAYS CHOCOLATE DROPS

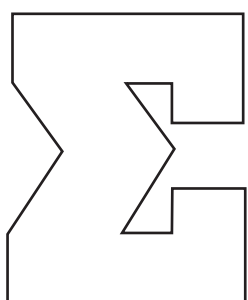
Είναι μια βροχή από σταγόνες σοκολάτας,
σε μια απαλή ζύμη και ένα ανάλαφρο σύννεφο ζάχαρης.
Κάποιοι το λένε μια νέα εποχή... κάποιοι μια νέα απόλαυση.
Εμείς το λέμε νέο 7DAYS CROISSANT CHOCOLATE DROPS.

CHOCOLATE LOVE IN A DIFFERENT WAY.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΟΧΟΠΟΥΛΟΣ - ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΙΚΑΚΗ

Βιβλιοθήκες σε όλη την Ελλάδα

ΤΗ ΒΕΡΟΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΔΥΟ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, το θαύμα εκπορεύτηκε από τα ανθρώπινα. Χρειάστηκαν δύο δεκαετίες κόπων για να πραγματοποιηθεί και ένα κορυφαίο γέρας ώστε να γίνει αντιληπτό σε όλη την επικράτεια. Ήταν καλοκαίρι του 2010. Η χώρα μας υπέμενε τους στροβιλισμούς της οικονομικής κρίσης, όταν το

Διεθνές Βραβείο Πρόσβαση στη Μάθηση υπερσκέλισε τη μίζερη καθημερινότητα και μας χάρισε λίγη από τη χαμένη μας αξιοπρέπεια. «Δείτε τους Έλληνες, ναι, δουλεύουν και καταφέρνουν όμορφα πράγματα!» περηφανευτήκαμε ομαδικά, συμφωνώντας επιτέλους σε κάτι. Στην τελετή απονομής στη Σουηδία, ο τότε Διευθυντής της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Βέροιας παρέλαβε το έπαινο και, σαν να ήταν μαγικό λυχνάρι, ευχήθηκε από καρδιάς: «Θα ήθελα να δω τις ελληνικές βιβλιοθήκες στην κορυφή του προγράμματος της κεντρικής κυβέρνησης και των τοπικών αυτοδιοικήσεων, να γίνουν στον τομέα του πολιτισμού», αν και γνώριζε καλά ότι το τζίνι του λυχναριού έκανε υπερωρίες αφιερωμένες στα στοιχειώδη και τα αυτονόητα, του πολιτισμού δυστυχώς εξαιρουμένου.

Σήμερα, κάθε κατάλληλος παρατηρητής του καιρού εκείνου αναρωτιέται, με το δίκιο του, αν το κατόρθωμα είχε διάρκεια· αν υπήρξε μίσηση, εξέλιξη, συνέχεια· αν, τελικά, εκπληρώθηκε η ευχή του διευθυντή. Τις απορίες για το αποτέλεσμα του όλου εγχειρήματος τις συναντούμε συμπυκνωμένες στο διήγημα «*Η ποιήτρια και ο χρόνος*» («*Ωρες αιώρες*» Πάννη Καισαρίδη, εκδ. Κέδρος), που αναφέρεται σε δύο επισκέψεις της **Κικής Δημουλά** στη Βέροια: «*Η επανεμφάνισή της στην πόλη τον Μάιο του 2016... Παρέστη στα εγκαίνια του δεύτερου ορόφου της Βιβλιοθήκης, η έναρξη της νεότερης –και πλέον θαυμαστής–*

λειτουργίας της οποίας μπορεί κάλλιστα να συνδεθεί με την προ είκοσι τεσσάρων ετών παρουσία της (Κ.Δ.) σε αυτήν. Τι συνέβη στο ενδιάμεσο των χρόνων αυτών; Στης ποιήτριας τη ζωή; Στην πόλη; Στους υπαλλήλους της Βιβλιοθήκης, τι; Τι στον διευθυντή της; ...Τα γνωστά, τα βέβαια, τα βεβαιωμένα και τα τετριμμένα τα γνωρίζουν λίγο πολύ... άπαντες. Τα ενδιάμεσα όμως των ζωών; Των στίχων τα ενδιάμεσα; Και πώς αυτά τα άγνωστα και μυστήρια επηρέασαν ίσαμε σήμερα ένα κορίτσι γεννημένο κατά τις μέρες της πρώτης επίσκεψης της ποιήτριας στην πόλη, που βοηθά καθημερινά στον εδώ προσφυγικό καταυλισμό;»

Η κατά τον συγγραφέα «θαυμαστή λειτουργία» έχει συμβάλει στην αλλαγή της επικρατούσας αντίληψης που ήθελε τις δημόσιες βιβλιοθήκες μέρη σιωπηλά, με στοίβες βιβλίων, μερικά τραπέζια και ευάριθμους επισκέπτες. Είναι πλέον προφανές ότι οι βιβλιοθήκες μπορούν να υποδεχθούν περισσότερο κόσμο. Με απλές κινήσεις, όπως ταχύρρυθμη εκπαίδευση προσωπικού σε νέες δεξιότητες, εμπλουτισμό συλλογών, «πειραγμένους» χώρους για πιο δημιουργικό περιβάλλον και συνεργασίες σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Το παράδειγμα της Βέροιας, διαχρονικό. Στο κέντρο της πόλης, σε ένα κτίριο που σφύζει από νιάτα και θετική ενέργεια, χρώματα στολίζουν τους τοίχους και εργονομικός εξοπλισμός τους χώρους. Εκατοντάδες επισκέπτες μοιράζονται καθημερινά τα βιβλία, τους υπολογιστές, τα εργαστήρια και τις ποικίλες δυνατότητες πρόσβασης στην πολιτιστική μας παλέτα, μέσω της τεχνολογίας. Η Βιβλιοθήκη της Βέροιας παραμένει κύτταρο δημιουργικότητας 11 χρόνια μετά τη διάκρισή της, την οποία χρωστά πρωτίστως στους ανθρώπους της: το κοινό που απολαύει των υπηρεσιών της, το προσωπικό που εξυπηρετεί με ενθουσιασμό και τον εμπνευστή της συλλογικής κατάκτησης, τον «άνθρωπο των βιβλιοθηκών» (από απόσταση πλέον, να έχει στρέψει το βλέμμα του από τη

Η εμπειρία της Βέροιας έχει δείξει ότι σε ένα φιλικό περιβάλλον, οι πολίτες συμπεριφέρονται ανάλογα. Πλήθος ανθρώπων από απομακρυσμένες περιοχές ή περιθωριοποιημένες τάξεις απέκτησαν πρόσβαση στη γνώση.
- Ιωάννης Τροχόπουλος

Βέροια προς τις άλλες βιβλιοθήκες). Χωρίς αυτή την ομάδα και κυρίως χωρίς τους χιλιάδες επισκέπτες, δεν θα είχαμε παρά ένα ακόμα άδειο κέλυφος, από εκείνα που φέρνουν την Ελλάδα δεύτερη σε κτίρια πολιτισμού κι εκπαίδευσης, αλλά προτελευταία στη συμμετοχικότητα και την αλληλεπίδραση με τους πολίτες, σύμφωνα με τα στατιστικά της ΕΕ.

Οι επενδύσεις μεγάλης κλίμακας χρειάζονται συνεχή πειρατισμό σε μικρή κλίμακα. Μόνο έτσι μπορούν να εδραιώσουν την παρουσία τους στον χώρο και να προσελκύσουν ευρύτερες μάζες. Χωρίς ενεργό περιβάλλον πλαισιωμένο από τις τοπικές κοινότητες και από συμμετοχικές διαδικασίες, κάθε μοντέρνα υποδομή κινδυνεύει να καταλήξει ένας άνευρος χώρος. Τη διαφορά δεν την κάνουν τα όμορφα κτίρια, αλλά οι έξυπνοι και ταπεινοί άνθρωποι. Αλλωστε, οι πραγματικά ευημερούσες χώρες είναι εκείνες με το υψηλότερο μορφωτικό επίπεδο των πολιτών και όχι με την υψηλότερη κατανάλωση, όπως τεχνοκρατικά ορίζεται από τους οικονομικούς δείκτες. Η εκπαίδευση και η καλλιέργεια ενός λαού είναι εκείνη που οδηγεί στην πρόοδο. Αντίθετα, το έλλειμμα παιδείας που ταλανίζει πολλές κοινωνίες –μαζί και τη δική μας – προκαλεί συχνά ακραίες, ανεπίτρεπτες συμπεριφορές, καθώς και την υποχώρηση της ελπίδας ότι οι άνθρωποι μπορούν να βελτιωθούν. Και όμως, αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι που πράττουν τα χειρότερα είναι ικανοί και για τα καλύτερα, εφόσον τους δοθούν οι κατάλληλες συνθήκες. Η εμπειρία της Βέροιας έχει δείξει ότι σε ένα υγιές, φιλικό περιβάλλον, οι πολίτες συμπεριφέρονται ανάλογα. Πλήθος ανθρώπων από απομακρυσμένες περιοχές ή περιθωριοποιημένες κοινωνικές τάξεις απέκτησαν πρόσβαση στη γνώση και άδραξαν κάθε ευκαιρία που τους δόθηκε. Πλήθος υπαλλήλων ανέλαβαν πρωτοβουλίες και ένωσαν την ευεξία της δημιουργικότητας. Πλήθος παιδιών φιλοξενοούνται στη βιβλιοθήκη από μικρά και μέσα στην αγκαλιά της διαμορφώνονται, ωριμάζουν, σε κάποιες περιπτώσεις μεταμορφώνονται.

Του ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΟΧΟΠΟΥΛΟΥ*
και της ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΥΡΙΚΑΚΗ**

Με τη διαρκή εκπαίδευση και υποστήριξη του προσωπικού, την καλλιέργεια ομαδικού πνεύματος, με καλή οργάνωση στην κατανομή αρμοδιοτήτων και με ευελιξία, οι δεξιότητες, ακόμα κι αν δεν υπάρχουν, καλλιεργούνται. Από την άλλη, η προώθηση της φιλαναγνωσίας –παρά τις όποιες επίμονες και σίγουρα δαπανηρές προσπάθειες– δυστυχώς δεν έχει ως τώρα αποδώσει αναμενόμενα αποτελέσματα. Ποια είναι, όμως, η μοίρα των βιβλίων στην εποχή της καλπάζουσας διαδικτυακής εξάπλωσης; Η θωπεία μιας οθόνης αφής αποδεικνύεται πολύ πιο εθιστική από το ξεφύλλισμα σελίδων και το βιβλίο δείχνει να νικιέται από τη δυνατότερη εικόνα, που μας κατακτά σε δευτερόλεπτα. Η άντληση άχρηστης πληροφορίας και η φρενιτιδα των αναρτήσεων στα κοινωνικά δίκτυα εμποδίζει την απόκτηση ουσιαστικής γνώσης. Η κοσμογονία της ψηφιακής εξέλιξης αλλάζει τον τρόπο πρόσληψης τροφής για σκέψη και επηρεάζει τη σχέση μας με το βιβλίο: οι πολύτομες εγκυκλοπαίδειες και τα λεξικά μεταλλάσσονται σε βάσεις δεδομένων και τα ηλεκτρονικά βιβλία διαδίδονται με σταθερό ρυθμό. Όμως οι εσχατολογίες των μελλοντολόγων, επί του παρόντος, δεν επιβεβαιώνονται. Τα βιβλία σε έντυπη μορφή εξακολουθούν να υπάρχουν, η μυρωδιά του τυπωμένου χαρτιού και η αίσθηση του αγύγματος των σελίδων εξακολουθούν να μαγνητίζουν τον αναγνώστη. Μάλιστα οι πωλήσεις τους στο διάστημα της πανδημίας εκτοξεύτηκαν. Ναι, οι άνθρωποι διαβάζουν βιβλία, στη Βέροια περισσότερο, αλλά και σε όλη τη χώρα.

Είναι σημαντικό, στο μέλλον, οι δράσεις για το βιβλίο να συνδεθούν και να προωθηθούν μέσα από τη στήριξη και ανάπτυξη των βιβλιοθηκών. Το τοπίο χρειάζεται μία αναδιοργάνωση που θα δημιουργήσει περισσότερες υπηρεσίες προσιτές σε περισσότερους αποδέκτες. Η νοοτροπία που ήθελε τις βιβλιοθήκες μόνο για όσους έχουν έφεση στο διάβασμα είναι παρωχημένη, το ίδιο και η ελιτίστικη στάση απέναντι στην αθρόα προσέλευση κόσμου («δεν έχουμε ψυχιά») ή στην τεράστια ποικιλία των τίτλων («λέμε όχι στα βιβλία χαμηλής ποιότητας»).

Εφόσον η εκδοτική παραγωγή περιλαμβάνει τα πάντα, από βιβλία αυτοβελτίωσης μέχρι αστυνομικά και θρίλερ, τα πάντα οφείλει να περιλαμβάνει στα ράφια της και η βιβλιοθήκη. Η θέση μπορεί να ξενίζει ακόμα και μερικούς υπαλλήλους της, όμως δεν υπάρχουν «καλά και κακά» βιβλία όταν θέλουμε να απευθυνθούμε ευρύτερα κι όχι μόνο στους βιβλιόφιλους.

Η εποχή της πανδημίας, θέτει σίγουρα και άλλες προκλήσεις. Πιθανόν να χρειαστεί να αναπτυχθούν ευρύτερες ψηφιακές υπηρεσίες σε συνεργασία με Ακαδημαϊκές Βιβλιοθήκες (που βρίσκονται αρκετά μπροστά στον τομέα αυτό), ώστε να δημιουργηθεί μία εύρωστη ψηφιακή κοινότητα, στην οποία θα συμπεριληφθούν όλες οι κοινωνικές ομάδες, ιδιαίτερα οι ευάλωτες. Μπορούν επίσης να αξιοποιηθούν εξωτερικοί χώροι για δημιουργία υπαίθριων αναγνωστηρίων, καθώς και για δράσεις δημιουργικής απασχόλησης, εκδηλώσεις με συγγραφείς και μουσικά δρώμενα. Όλα αυτά με στόχο την ισχυροποίηση και ανάδειξη της ταυτότητας κάθε περιοχής, εφόσον και η πιο μικρή περιφερειακή βιβλιοθήκη είναι ένα εν δυνάμει αποθετήριο συλλογικής μνήμης της «τοπικότητας» (locality).

Από την άλλη πλευρά, οι βιβλιοθήκες σαν τρίτος χώρος, «third place», όπως συχνά αναφέρονται στη βιβλιογραφία, και με την ελεύθερη πρόσβαση που προσφέρουν στη γνώση και τις πληροφορίες, μπορούν να αποτελέσουν σημείο αναφοράς για την εμπέδωση της Δημοκρατίας μέσα από την ενίσχυση της Κοινωνίας των Πολιτών. Να συνδέσουν τις υπηρεσίες τους με εθνικές προτεραιότητες όπως η κοινωνική συνοχή, η ανθεκτικότητα των πόλεων, η αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Με κατάλληλη στόχευση και σύνδεση με τα σχολεία, οι βιβλιοθήκες οφείλουν να ενημερώνουν και να εξοικειώνουν τις πολύ μικρές ηλικίες με τα περιβαλλοντικά προβλήματα και τις επιπτώσεις τους στην καθημερινότητα, ώστε να μάθουν τα παιδιά να κάνουν από μόνοι τους καλύτερο το περιβάλλον στο οποίο ζουν.

Η νοοτροπία που ήθελε τις βιβλιοθήκες μόνο για όσους έχουν έφεση στο διάβασμα είναι παρωχημένη, το ίδιο και η ελιτίστικη στάση απέναντι στην αθρόα προσέλευση κόσμου ή στην τεράστια ποικιλία τίτλων

- Μαρία Μαιρικάκη

Τα κεντρικά δίκτυα, που διοικούνται από την κεντρική κυβέρνηση, αποδεικνύονται ασύμφορα όταν μιλάμε για τέτοιες δράσεις, με πολλαπλάσιο κόστος των υπηρεσιών που παρέχουν. Απαιτείται η αξιολόγησή τους και η ανακατεύθυνση των συνεργειών, που είναι αποτελεσματικές μόνο όταν αναπτύσσονται σε επίπεδο περιφερειακών και τοπικών δικτύων και μετά καταλήγουν στην Αθήνα και όχι το αντίθετο. Στην καθημερινότητα, στο πώς ο πολίτης αντιλαμβάνεται τη σημαίνει κλιματική αλλαγή στη γειτονιά του, στο σπίτι του, στην οικογένειά του, κρίσιμο είναι να υπάρχει κοντά του ένας φορέας –σύνδεσμος στον οποίο να μπορεί να εκπαιδευτεί και να ενημερωθεί σχετικά.

Μελετώντας ως πιλοτικό το παράδειγμα της Βέροιας, βεβαιωνόμαστε ότι δεν επρόκειτο για μια ξαφνική αναλαμπή. Της διεθνούς διάκρισης είχε προηγηθεί συστηματική, αθόρυβη προετοιμασία και 17 συμμετοχές σε ευρωπαϊκά προγράμματα. Το βραβείο του Ιδρύματος Gates ήταν το πιστέγασμα μιας προσπάθειας που χάρισε στην ομάδα όχι μόνο αυτοποσίτηση, αλλά και την ευκαιρία να μάθει να διαχειρίζεται την επιτυχία χωρίς κομπασμούς, σαν ώθηση για μια επόμενη πίστα. Τέτοια αλλαγή πίστας είναι η γενναϊόδωρη προσφορά τεχνονγνωσίας σε 80 μικρές και μεγάλες βιβλιοθήκες ανά την Ελλάδα με ποικίλους τρόπους. Έχουμε βιβλιοθήκες. Πολλές, δυστυχώς, υπολειπονται με ελάχιστο προσωπικό και μηδαμινούς πόρους. Συνεχίζουν πάντως να υπάρχουν και να εκπέμπουν σήμα ελπίδας και αισιοδοξίας. Τώρα είναι η στιγμή για να δοθεί η σκυτάλη από το «παράδειγμα της Βέροιας» στη δημιουργία δικτύων που θα ενώσουν Δημόσιες, Δημοτικές και Σχολικές Βιβλιοθήκες. Τέτοια δίκτυα έχουμε ανάγκη και αξίζει να φτιάξουμε για τα παιδιά μας, για τις νεότερες γενιές. **Α**

* Ο Ιωάννης Τροχόπουλος είναι Υπεύθυνος προγραμμάτων HERITAGE, Πρόεδρος FutureLibrary και πρ. Διευθυντής Δημόσιας Βιβλιοθήκης Βέροιας

** Η Μαρία Μαιρικάκη είναι συγγραφέας. Το τελευταίο της βιβλίο με τίτλο «ΕΞΑΤΑΙ» είναι υπό έκδοση στις εκδ. Πατάκη, 2021

RODRIGO LEÃO

Πάντοτε θα υπάρχει ομορφιά στη ζωή

Ο δημοφιλής συνθέτης της Πορτογαλίας μιλάει στην ATHENS VOICE για το νέο του άλμπουμ - ύμνο στην ελευθερία, «A Estranha Beleza da Vida»

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

ΕΙΜΑΙ ΠΟΛΥ
ΧΑΡΟΥΜΕ-
ΝΟΣ ΠΟΥ ΕΙ-
ΧΑ ΤΗΝ ΕΥ-
ΚΑΙΡΙΑ ΝΑ
ΔΟΥΛΕΨΩ ΜΕ
ΠΟΛΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΦΟ-
ΡΕΤΙΚΟΥΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ-
ΣΤΕΣ ΣΤΗ ΔΙ-
ΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ
25 ΕΤΩΝ

Στα 80s ρόκαρε με το φημισμένο μουσικό σύνολο **Madredeus** και το εναλλακτικό συγκρότημα **Sétima Legião**. Στα 90s ξεκίνησε να κυκλοφορεί τα προσωπικά του άλμπουμ. Με πολλά #1 στα charts, με συνεργασίες όπως η **Beth Gibbons**, ο **Ryuichi Sakamoto**, ο **Neil Hannon** των **Divine Comedy** και ο **Caspar Clausen** των **Efterklang**. Όταν ξεκίνησε η πανδημία, ο **Rodrigo Leão** μόλις είχε κυκλοφορήσει τον νέο του δίσκο και ήταν έτοιμος να περιοδεύσει σε όλο τον κόσμο. Η περιοδεία ακυρώθηκε και ο ίδιος αποτραβήχτηκε στην εξοχή με την οικογένειά του. Εκεί ξεκίνησε να δημιουργεί και το νέο του άλμπουμ. Ο καλλιτέχνης που αναζητά πάντα ξεχωριστές, χαρακτηριστικές φωνές που έχουν να πούνε πολλά, μοιράστηκε τις σκέψεις του για τα καινούργια του ηχογραφήματα που περιλαμβάνονται στον δίσκο «**A Estranha Beleza da Vida**», ένα σάουντρακ για τη ζωή, «*την ελευθερία να μπορείς να δημιουργείς χωρίς σύνορα, χωρίς όρια, χωρίς να είσαι δεμένος με τίποτα*»

— **Πώς προέκυψε ο τίτλος του νέου σας άλμπουμ «A Estranha Beleza da Vida»;**
Πριν από 2 ή 3 χρόνια ήμουν σε μια εκκλησία, εξαιτίας του θανάτου της μητέρας ενός πολύ κοντινού μου φίλου, οπότε εκεί ακούγαμε τον ιερέα ο οποίος μιλούσε για την παράξενη ομορφιά του θανάτου. Ακουγόταν σαν φιλόσοφος και μου έμεινε αυτή η φράση στο μυαλό αυτά τα δύο χρόνια. Και καθώς προσπαθούσα να βρω τίτλο γι' αυτό το άλμπουμ, κι επειδή περάσαμε αυτόν τον ενάμιση χρόνο συζητώντας για τη ζωή και τον θάνατο, διαπίστωσα ότι θα μπορούσα να αντικαταστήσω τη λέξη «θάνατος» με τη λέξη «ζωή». «Η παράξενη ομορφιά της ζωής», γιατί κανένας δεν γνωρίζει πώς θα είναι το μέλλον, αλλά και γιατί πάντοτε θα υπάρχει ομορφιά στη ζωή.

— **Ποια στοιχεία είναι σημαντικά για εσάς, όταν συνεργάζεστε με μία ερμηνεύτρια ή έναν ερμηνευτή;**
Όταν προσκαλώ έναν καλλιτέχνη είναι σημαντικό να νιώσω ότι μπορεί να ολοκληρώσει ή να δώσει περισσότερα πράγματα στην ιδέα πάνω στην οποία δουλεύω. Φυσικά, η φωνή της/του είναι πολύ σημαντική για το τραγούδι που θέλω να φτιάξω, αλλά πιο σημαντικός είναι ο τρόπος που τραγουδούν, η ερμηνεία, η μελωδία. Είμαι πολύ χαρούμενος που είχα την ευκαιρία να δουλέψω με πολλούς και διαφορετικούς τραγουδιστές στη διάρκεια των τελευταίων 25 ετών.

— **Η «Bailerina» έχει τις ζωγραφιές σας στο βίντεο και την κόρη σας στα φωνητικά. Είναι, λοιπόν, το πιο οικείο τραγούδι σας μέχρι τώρα;**
Σχεδόν όλη η μουσική μου έχει μία οικεία πλευρά. Το συγκεκριμένο έχει κάποια σχέδια που έκανα τα τελευταία χρόνια, και τη φωνή της κόρης μου Σόφι-Αν, που ερμηνεύει κάτι χωρίς στίχους – οι λέξεις δεν σημαίνουν τίποτα. Πιστεύω πως είναι ένα χαρούμενο τραγούδι. Δεν θα έλεγα ότι είναι το πιο οικείο που έκανα μέχρι τώρα, αλλά είμαι πολύ χαρούμενος που

κάναμε αυτό το τραγούδι με την κόρη μου, και η γυναίκα μου βοήθησε, επίσης, στους στίχους και τη μελωδία.

— **Νιώθω ότι το μεγαλύτερο μέρος της μουσικής σας, ακόμα και αυτό που δεν έχει συντεθεί για τον κινηματογράφο, είναι κατά κάποιο τρόπο κινηματογραφικό. Αισθάνεστε κι εσείς έτσι;**
Ναι, πιστεύω ότι η μουσική μου περιλαμβάνει πάντοτε κινηματογραφικές επιρροές. Αυτό ξεκίνησε πριν χρόνια με τους **Sétima Legião** και αργότερα με τους **Madredeus**, είχαμε πάντοτε ορχηστρική μουσική, μερικές φορές μελαγχολική και νοσταλγική, οπότε ο κόσμος μάς έλεγε ότι η μουσική μας μπορεί να παίζει σε ταινίες.

— **Τι σας έχει προσφέρει η συνεργασία σας με τους **Letima Legião** και τους **Madredeus**; Νομίζω ότι η καριέρα μου έχει πολλά κοινά με των **Sétima Legião** και **Madredeus**. Δεν θα έκανα αυτή τη μουσική, αν δεν είχα παίξει με αυτά τα δύο γκρουπ. Οι **Sétima Legião** ήταν η πρώτη μου μπάντα, όταν ήμουν πολύ νέος, και παίζαμε pop μουσική αλλά με λαϊκές επιρροές, με πορτογαλικά ντραμς και γκάνιτες από τον βορρά. Οι **Madredeus** ήταν το αντίθετο, χωρίς ντραμς, χωρίς πολλά ηλεκτρικά όργανα όπως κιθάρες και μπάσο, οπότε για μένα ήταν φυσικά πολύ σημαντικό. Μερικές φορές, ακόμα και σήμερα παίζω μερικά κομμάτια και από τα δύο αυτά γκρουπ.**

— **Το τραγούδι «Friend Of A Friend» έχει μία αίσθηση από τα 50s. Αναζητάτε την έμπνευση σε περασμένες δεκαετίες; Αισθάνεστε καθόλου νοσταλγικός;**
Το «**Friend Of A Friend**» πιστεύω ότι ήταν η πρώτη ιδέα γι' αυτό το άλμπουμ. Ήμασταν στην εξοχή, ανάμεσα στα δέντρα, ήδη έχοντας κλείσει έξι μήνες από την πανδημία, και όταν ήρθαμε πίσω ένιωσα μία νέα ενέργεια μέσα μου, όχι τόσο εύθραυστη όσο στην αρχή της πανδημίας. Το «**Friend Of A Friend**» είναι για να ξεχάσουμε κατά κάποιον τρόπο τις ημέρες που βιώνουμε, είναι ένα τραγούδι με αρκετό ρυθμό, και προσκάλεσα τη **Michelle Gurevich**, που είναι μια σπουδαία τραγουδίστρια, για να γράψει τους στίχους και να με βοηθήσει να ολοκληρώσω το τραγούδι. Βεβαίως πάντοτε νιώθω νοσταλγία για το παρελθόν, και αυτό είναι πολύ σημαντικό για μένα.

— **Τι σας ενέπνευσε περισσότερο κατά τη διάρκεια των συνθέσεων του άλμπουμ «A Estranha Beleza da Vida»;**
Όταν προσπαθούσα να κατεβάσω ιδέες γι' αυτό το άλμπουμ, και συμβαίνει πάντοτε ενστικτωδώς, πραγματικά δεν ήξερα αν θα ηχογραφήσω ένα νέο άλμπουμ ή μόνο 3 με 4 τραγούδια, αν θα γίνει μία διαφορετική επανέκδοση του «**O Método**» που κυκλοφόρησε μία εβδομάδα πριν αρχίσει η πανδημία – για την ακρίβεια προσπαθούσα να βρω ιδέες νιώθοντας τη νέα ενέργεια. Ήταν πολύ γρήγορο, ξόδεψα 4 μήνες κατεβάζοντας ιδέες, φτιάχνοντας μουσική, και μετά το ηχογράφησα μέσα σε δύο μήνες, ήταν το αντίθετο του «**O Método**» που μου πήρε περίπου τρία χρόνια για να ηχογραφηθεί.

— **Ποια, ποιος, τι σας ενέπνευσε να κάνετε μουσική;**
Ίσως η μητέρα μου να υπήρξε η βασική επιρροή, όταν ήμουν 11, 12 ετών. Μου έδειξε πολλή μουσική, ποίηση και κινηματογράφο, μου έδειξε έναν άλλο κόσμο, διαφορετικό από την

πραγματικότητα. Έτσι ξεκίνησα τη μουσική, χάρη σε εκείνη, και χάρη στους φίλους μου, που στα 11 ξεκινήσαμε να παίζουμε κιθάρες και συνθεσάιζερ.

— **Ποια, ποιος από τους μουσικούς που έχετε συναντήσει σας έχει εκπλήξει περισσότερο;**
Όπως είπα, αισθάνομαι πολύ τυχερός που έχω την ευκαιρία να δουλέψω με διαφορετικούς μουσικούς, από διαφορετικά μουσικά είδη. Η **Beth Gibbons** είναι μία από τις τραγουδίστριες που λάτρεψα να δουλεύω μαζί της, και που προσκάλεσα σε πολλές συναυλίες στην Ευρώπη περίπου δέκα χρόνια πριν, και είχα τρελό ενθουσιασμό γι' αυτό. Είναι σπουδαία τραγουδίστρια και σπουδαίος άνθρωπος.

— **Τι κάνετε για να φορτίσετε τις δημιουργικές σας μπαταρίες;**
Νομίζω απλά δεν κάνω τίποτα. Μερικές φορές δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, και προσπαθούμε να κάνουμε πράγματα και τίποτα δεν συμβαίνει. Τότε χρειάζεται να περιμένουμε, με θετικά συναισθήματα. Μερικές φορές, μπορεί μια μικρή στιγμή να γίνει πολύ σημαντική για τους επόμενους μήνες.

— **Πώς ορίζετε την επιτυχία;**
Πολύ σημαντική είναι η επιτυχία που νιώθουμε εντός μας και με τους ανθρώπους που συνεργαζόμαστε, μουσικούς και παραγωγούς. Για μένα αυτή είναι η σημαντικότερη επιτυχία, όταν αισθανόμαστε χαρούμενοι που τραγουδάμε. Φυσικά υπάρχει και η άλλη, όταν αρέσει στον κόσμο αυτό που κάνουμε, και τότε είμαστε εξίσου χαρούμενοι. Είναι ένα διαφορετικό είδος επιτυχίας, παραμένει σημαντικό, όχι όμως όσο το πρώτο.

— **Αν σας έβλεπε σήμερα ο 20χρονος εαυτός σας, τι θα σκεφτόταν;**
Ίσως θα έλεγε ότι μεγάλωσε, αλλά παραμένει ο ίδιος τύπος, ακριβώς ο ίδιος.

— **Τι νιώθετε ότι δεν έχετε κάνει ακόμα στη ζωή σας;**
Πιστεύω πως έχω πολλά πράγματα να κάνω, γιατί στη μουσική μπορούμε να αναμείξουμε τόσο πολλές διαφορετικές επιρροές... Υπάρχουν πολλά που δεν έχω κάνει ακόμα, ένα από αυτά είναι να δουλέψω με την παραδοσιακή πορτογαλική αντρική χορωδία **Alentejano**.

— **Το πιο όμορφο μέρος που έχουν δει τα μάτια σας...**
Ένα από τα ωραιότερα μέρη είναι ίσως τα πορτογαλικά νησιά **Αζόρες** στον Ατλαντικό, ένα πολύ ωραίο μέρος να παίζεις μουσική, να συνθέσεις, να σκεφτείς καινούργια πράγματα. Πανέμορφο.

— **Ποια είναι η πιο παράξενη συναυλία που έχετε δώσει;**
Το πιο περίεργο μέρος που έχω παίξει ήταν, ενάμιση χρόνο πριν, κοντά στη **Λισαβόνα**, σε ένα τεράστιο μέρος σαν γήπεδο ποδοσφαίρου, όπου παίζαμε για δέκα άτομα με μάσκες. Ήταν πολύ περίεργο, αλλά το κάναμε.

— **Και ποια είναι η καλύτερη συμβουλή που σας έχουν δώσει;**
Απλά να είσαι ο εαυτός σου, να σκέφτεσαι θετικά, να είσαι αισιόδοξος και να ακολουθείς τη δική σου πορεία. **A**

άχνοντας όμορφες, ασυνήθιστες και ατμοσφαιρικές εικόνες στην Αθήνα, εντοπίσαμε ένα σημείο που μοιάζει με σκηνικό από το *Γκαμπί της Βασίλισσας*. Μια εντυπωσιακή σκακιέρα εδάφους σε μεγάλο μέγεθος κοσμεί εδώ και λίγες μέρες το Νέο Ψυχικό. Μια ανάσα κυριολεκτικά από το κέντρο της πόλης, η πελώρια υπαίθρια σκακιέρα με πιόνια σε αντίστοιχο μέγεθος μας ταξιδεύει στον υπέροχο κόσμο του παιχνιδιού και της στρατηγικής.

Ασπρόμαυρα τετράγωνα, άλογα, αξιωματικοί, απλά πιόνια αλλά και βασιλιάδες. Όλοι έτοιμοι για συναρπαστικές παρτίδες. Ένα ντεκόρ που μοιάζει να έχει ξεφυτρώσει από δρόμους της Κεντρικής Ευρώπης στολίζει το Νέο Ψυχικό, θυμίζοντάς μας ότι η ψυχαγωγία και η χαρά του παιχνιδιού είναι αναπόσπαστα κομμάτια της κάθε πόλης. Το σκάκι εδάφους που έχει εγκατασταθεί στο Οικολογικό Πάρκο Νέου Ψυχικού είναι μια επίγεια σκακιέρα που χαρίζει μοναδική αίσθηση όχι μόνο στους παίκτες αλλά και στους θεατές. Εξάλλου, οι επίγειες σκακιέρες έχουν γνωρίσει μεγάλη επιτυχία σε όλη την Ευρώπη σε πλατείες και πάρκα.

Μια εκπαιδευτική και ταυτόχρονα ψυχαγωγική δραστηριότητα που ανα-

βαθμίζει τον πνεύμονα πρασίνου της περιοχής. Ο δήμαρχος της περιοχής **Δημήτρης Γαλάνης** έθεσε ως στόχο από την πρώτη στιγμή της θητείας του την πλήρη επαναλειτουργία του Οικολογικού Πάρκου, του τρένου, και τώρα ήρθε η σειρά για την υπαίθρια σκακιέρα. Όπως χαρακτηριστικά σημείωσε: «Επαναφέραμε στο πάρκο μας την όμορφη υπαίθρια σκακιέρα και θα χαρούμε όλοι να δούμε τους μικρούς μετρ να ακονίζουν το μυαλό τους διασκεδάζοντας. Η σκακιέρα ήταν μέρος του Οικολογικού Πάρκου και στην αρχική του φάση το 1992». Και είναι μόνο ένα από τα ενδιαφέροντα σημεία του πάρκου. Η εικόνα που αναδημιουργείται είναι εντυπωσιακή. «Άφθονα δέντρα, σιντριβάνια, καταρράκτης, κανάλια, το τρενάκι, 4.000 είδη φυτών με τα ταμπελάκια τους, παγκάκια, πέργκολες, κιόσκια. Και, φυσικά, μια πλούσια πανίδα από πανέμορφα πουλιά που φώλιαζαν στην ασφάλεια του πάρκου», σημειώνει ο δήμαρχος και προσθέτει: «Ξαναδώσαμε ζωή σε ένα σπουδαίο έργο, ενεργοποιήσαμε όλους τους μηχανισμούς και δουλέψαμε εντατικά, ώστε να παραδώσουμε το νέο κλειδί στο Οικολογικό Πάρκο του δήμου μας. Ένας πρωτοποριακός χώρος που μπει τα παιδιά στις αρχές της ανακύκλωσης, τα εξοικειώνει με την κυκλική οικονομία και, μέσα από το παιχνίδι, τα εκπαιδεύει στους όρους της βιώσιμης ανάπτυξης». **Α**

Μια σκακιέρα εδάφους στο Νέο Ψυχικό

Δεν είναι το «Γκαμπί της Βασίλισσας», είναι το νέο σκάκι εδάφους που εγκαταστάθηκε στο Οικολογικό Πάρκο του Νέου Ψυχικού

Της ΝΑΤΑΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ, Φωτό: STUDIO GAKIS

#LOVEATFIRSTSIP

KIMBO®
il Caffè di Napoli

www.kimboespresso.gr

@ kimbo_gr kimbo espresso hellas

**ΣΠΗΛΙΟΣ
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
08.00-10.00

**ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
08.00-10.00

**ΓΙΑΝΝΗΣ
ΝΕΝΕΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
10.00-12.00

**ΓΙΟΒΑΝΝΑ
ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
12.00-14.00

**ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΔΑΝΔΟΛΟΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14.00-16.00

**ΕΛΕΝΗ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
16.00-18.00

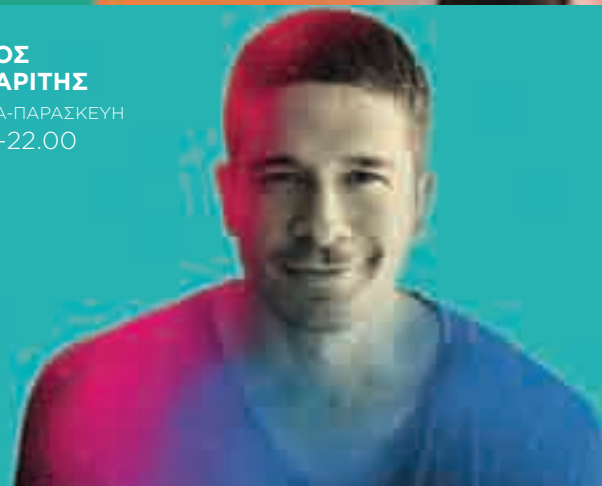
**ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18.00-20.00

**ΣΠΥΡΟΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
20.00-22.00

**ΣΩΤΗΡΗΣ
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
22.00-00.00

To soundtrack της πόλης

AUTON VOICE

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΟΣ ΘΩΜΑΣ Κ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

- 43. Ford Puma mHEV
- 32. Avis Leasing
- 34. Toyota Yaris Cross
- 38. Hyundai Bayon
- 39. Renault Arkana
- 42. smart EQ Fortwo
- 43. Ford Puma mHEV
- 50. Volkswagen polo
- 46. Dacia Duster
- 52. Nissan Qashqai
- 44. BMW iX

ΣΤΗΛΕΣ

- 29. Θωμάς Κ. Ευθυμίου
Editorial
- 33. Κωνσταντίνος Ευθυμίου
Ήχοι, άνθρωποι
και αυτοκίνητα
- 36. Αυδία Αλικάκου
Η εμβληματική Aston
Martin DB5 του James
Bond ξαναζεί
- 40. Ελένη Χελιώτη
Τι άλλο θέλουμε
για να ταξιδέψουμε;
- 56. Αντρέας Διαμαντής
Η πρώτη μου φορά
στο Ράλλυ Ακρόπολις
- 30. Κωνσταντίνος Λεμονής
First Class ταξίδι
με αυτοκίνητο!
- 48. Ελένη Μπεζιριάνογλου
Οδοιπορικό στη
Γαλλική Ριβιέρα
- 54. Το WRC αλλάζει σελίδα
και γίνεται υβριδικό
- 53. Τι δεν γνωρίζουμε
για τα αυτοκίνητα;
- 58. Αυτόματο ή χειροκίνητο
κιβώτιο ταχυτήτων;

EDITORIAL

ON THE ROAD AGAIN

Το να ταξιδεύεις με το αυτοκίνητό σου αποτελεί έκφραση και αγαθό ύψιστης ελευθερίας

Η αυτονομία! Ναι, πίσω από αυτή τη λέξη κρύβεται το μυστικό για την ταξιδιωτική αντίληψη. Και επαγωγικά κοντά του η ψυχολογική τόνωση του να επισκέπτεσαι διαφορετικά μέρη, άλλα τοπογραφικά ανάγλυφα και άλλα σκηνικά. Που είναι δομημένα με δικές τους ιδιαιτερότητες, ξεχωριστούς και καμιά φορά διαφορετικούς ανθρώπους και μία τεράστια δόση ανανέωσης. Είναι αλήθεια ότι στη χώρα μας για μία δεκαετία είχαμε μεγάλες δυσκολίες. Οικονομική κρίση και στενότητα για μια οκταετία και μετά ακολούθησε η πανδημία. Πολύ δύσκολες συνθήκες για να ταξιδέψουμε. Γιατί χωρίς στοιχειώδη οικονομική δυνατότητα δεν σκέπτεσαι να κάνεις εκδρομές. Αλλά και όταν η κατάσταση έφτιαξε σταδιακά, ήρθε η πανδημία της Covid-19 και μας στέρησε ακόμα και τη δυνατότητα να σκεφτούμε ότι μπορεί να ταξιδέψουμε. Αλλά, αν όλα αυτά είναι πίσω μας, γιατί σκεφτόμαστε ακόμα να ταξιδέψουμε; Ζούμε σε μια εποχή που έχουμε τους καλύτερους αυτοκινητοδρόμους στην ιστορία της Ελλάδας και τα πλέον σύγχρονα αυτοκίνητα. Οι ασφαλείς αυτοκινητόδρομοι μας φέρνουν «αστρονομικά» κοντά σε διάφορους προορισμούς, ενώ τα επίσης ασφαλή αυτοκίνητά μας καθιστούν το ταξίδι μας πιο άνετο και απολαυστικό. Οπότε; Καλά να είμαστε και διαπι-

στώνουμε ότι στερούμαστε δικαιολογιών... Παρέες έχουμε, οικογένεια, φίλους, συγγενείς, «συστατικά» δηλαδή απαραίτητα για να προγραμματίσουμε ένα ταξίδι. Αθήνα-Μέτσοβο σε κάτι λιγότερο από πέντε ώρες ξεκούραστα και με ασφάλεια, για μια διαδρομή που κάποτε ξεπερνούσε τις οκτώ ώρες... Αθήνα-Κομοτηνή σε επτάμισι ώρες, μόνο από αυτοκινητόδρομο. Προ εποχής σύγχρονης έκδοσης ΠΑΘΕ και κατασκευής Εγνατίας ήθελες μισή ημέρα. Αθήνα-Καλαμάτα, δίδμισι ώρες. Δεν σχολιάζουμε άλλες εποχές που δεν ξεκίναγες καν στη σκέψη της πολύωρης ταλαιπωρίας σε εξουθενωτικό βαθμό... Λοιπόν; Μήπως ήρθε η ώρα να αξιοποιήσουμε το αυτοκίνητο που έχουμε στο γκαράζ μας και να μην το καταδικάσουμε να ολοκληρώσει τη χρήση του στα χέρια μας δίκην αστικού λεωφορείου; Και εδώ έρχεται το ερώτημα: γιατί αγοράζουμε αυτοκίνητο; Ξαφνικά από οδηγό γίναμε «μεταφορείς»; Συνεχίζει να μας ενθουσιάζει η οδήγηση; Αν ναι, το ταξίδι δεν πρόκειται να μας στερήσει καμιά ευχαρίστηση. Το αντίθετο, θα μας ανανεώσει σε βαθμό που δεν φανταζόμαστε. Διαδρομές στην Ελλάδα υπάρχουν ζηλευτές. Απλά, ας «ξεκινήσουμε».

Οι σφαίρες του μέλλοντος

Τα **Audi grandsphere** και **skysphere** προσφέρουν ένα First Class ταξίδι στο μέλλον με νέα αντίληψη εσωτερικού χώρου, όπου οι επιβάτες βιώνουν πρωτόγνωρες εμπειρίες

Του **Κωνσταντίνου Λεμονή** - Φωτογραφίες: Audi media

Και ξαφνικά, εκεί που τα υπερβατικά αυτοκίνητα διακοσμούσαν σελίδες επιστημονικής φαντασίας και τα gadgets, με τα οποία ήταν εξοπλισμένα, προέρχονταν από κάποιο video game, έχουμε μπει πλέον για τα καλά σε μία εποχή που όλα αυτά θα βρίσκονται ανάμεσά μας πολύ νωρίτερα από ό,τι περιμένουμε. Φυσικά, θα μπουν σε μία μελλοντική καλένδη, όπου θα πρέπει να βγει ένα πόρισμα εάν οι καταναλωτές επιθυμούν αυτοκίνητα για μετακίνηση ή για τη χαρά της οδήγησης. Ενδεικτικό της σε φρενήρη ρυθμό ταχύτητας δημιουργίας τέτοιων οχημάτων, η Audi αποκάλυψε αρχικά το **skysphere** και κατόπιν το **grandsphere**, ένα ηλεκτρικό πρωτότυπο που ανήκει στην τριλογία των «sphere» πρωτότυπων της Audi, που, όπως προδίδει το δεύτερο συνθετικό του ονόματός τους, δίνουν ιδιαίτερη βαρύτητα στον λειτουργικό χώρο των επιβατών, τοποθετώντας τους ουσιαστικά εντός μιας «σφαίρας» που τους εξασφαλίζει ένα κορυφαίο ευ ζην.

Τα **Audi skysphere**, **grandsphere** αλλά και το **urbansphere**, που θα ακολουθήσει το 2022, είναι τα τρία πρωτότυπα με τα οποία η Audi παρουσιάζει το όραμά της για την πολυτέλεια του μέλλοντος, με τεχνολογίες και χαρακτηριστικά σχεδιασμού που θα εμφανιστούν σε λίγα χρόνια σε μελλοντικά μοντέλα της μάρκας.

Η ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΦΑΙΡΑ

Το **skysphere concept** δείχνει πως η μάρκα επαναπροσδιορίζει την πολυτέλεια στο μέλλον – δεν αφορά πλέον μόνο την οδήγηση. Το πρωτότυπο αυτοκίνητο σχεδιάστηκε με σαφή στόχο να προσφέρει στους επιβάτες του συναρπαστικές και παγκόσμιας κλάσης εμπειρίες, όπως διατείνεται η ίδια η Audi.

Για να δώσει στους επιβάτες τη μέγιστη ελευθερία, το **skysphere concept** σχεδιάστηκε για δύο διαφορετικές οδηγικές εμπειρίες: μια μεγάλη περιήγηση και μια σπορ εμπειρία. Αυτό χρησιμοποιεί μια θεαματική τεχνική λεπτομέρεια – το μεταβλητό μεταξόνιο. Οι ηλεκτροκινητήρες και ένας εξελιγμένος μηχανισμός με στοιχεία σώματος και πλαισίου, που γλιστρούν μεταξύ τους, καθιστούν δυνατή την αλλαγή του ίδιου του μεταξονίου και του εξωτερικού μήκους του αυτοκινήτου κατά 250 χιλιοστά. Ταυτόχρονα, η απόσταση του οχήματος από το έδαφος προσαρμόζεται κατά 10 χιλιοστά για να βελτιώσει την άνεση και τη δυναμική οδήγηση.

Με το πάτημα του κουμπιού, ο οδηγός μπορεί να εκμεταλλευτεί την ελευθερία του και να επιλέξει τη δική του οδηγική εμπειρία, είτε πιλοτάρει το e-roadster μήκους 4,94 μέτρων μόνος του στη λειτουργία «*Sports*» με μειωμένο μεταξόνιο, ενώ η τετραδιεύθυνση του πίσω τροχού εξασφαλίζει ότι το όχημα παραμένει εξαιρετικά ευκίνητο παρά τις διαστάσεις του. Ή, μπορεί να επιλέξει

Στο concept αυτοκίνητος «sphere», το σύστημα μετάδοσης κίνησης και ο χειρισμός δεν είναι πλέον στην κορυφή των προδιαγραφών σχεδιασμού. Αντίθετα, το σημείο εκκίνησης είναι το εσωτερικό, η σφαίρα της ζωής και της εμπειρίας των επιβατών ενώ ταξιδεύουν.

να οδηγηθεί με 5,19 μέτρα GT στην αυτόνομη λειτουργία οδήγησης «*Grand Touring*», απολαμβάνοντας τον ουρανό και το τοπίο, τον μέγιστο χώρο για τα πόδια και τις υπηρεσίες που προσφέρει ένα απρόσκοπτα ενσωματωμένο ψηφιακό οικοσύστημα.

Σε αυτή τη λειτουργία, το τιμόνι και τα πεντάλ μετακινούνται σε μια εκτός οπτικού πεδίου περιοχή. Η αίσθηση του χώρου στο πρωτότυπο αυτοκίνητο ανοίγει εντελώς νέα πεδία δυνατότητων για ένα τόσο σπορ κάμπριο. Εντωμεταξύ, το Audi **skysphere** παρακολουθεί αυτόματα τον δρόμο και την κίνηση με το σύστημα αισθητήρων του και οδηγεί τους επιβάτες με ασφάλεια στον προορισμό τους.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΦΑΙΡΑ

Το **grandsphere** εκφράζει έντονα την πεποίθηση της Audi ότι έχει εξελιχθεί στη μάρκα που υπαγορεύει τις τάσεις στην κορυφή της αυτοκινητοβιομηχανίας, για τεχνολογικό μετασχηματισμό και εντελώς νέες, ολιστικές εμπειρίες κινητικότητας. Το **grandsphere** είναι ένα σεντάν –που μάλλον μοιάζει με ένα τετράθυρο GT – το οποίο προσφέρει μία εντυπωσιακή First Class εμπειρία. Η αυτόνομη οδήγηση «επιπέδου 4» κάνει δυνατή την αλλαγή του εσωτερικού χώρου του παραδοσιακά προσανατολισμένου στον οδηγό πιλοτηρίου και των καθισμάτων σε ευρύχωρο σαλόνι, μόλις απομακρυνθούν το τιμόνι και τα πεντάλ. Το concept Audi **grandsphere** μεταμορφώνεται από αυτοκίνητο σε ένα «όχημα εμπειριών» για τους επιβάτες, μια και πλέον οι ανάγκες και οι επιθυμίες τους διαμορφώνουν τον χώρο, την αρχιτεκτονική και τις λειτουργίες. Οι εξωτερικές γραμμές και οι αναλογίες, μαζί με τους τεχνολογικούς παράγοντες, ακολουθούν τον σχεδιασμό του εσωτερικού.

Το Audi **grandsphere** ξεχωρίζει από τις μεγάλες γυάλινες επιφάνειες και τη διάφανη οροφή, την απουσία κολόνας B με τις εμπρός πόρτες να ανοίγουν αντίθετα από τις πίσω, αποκαλύπτοντας μία διάπλατη είσοδο στο όχημα. Οι οθόνες του πίνακα οργάνων και ελέγχου του πρωτότυπου μετατρέπονται σε οθόνες ψυχαγωγίας CinemaScope, μόλις αυτό αρχίζει να κινείται αυτόνομα, ενώ ταυτόχρονα πεντάλ και τιμόνι απομακρύνονται από το οπτικό πεδίο των επιβαίνοντων.

Αισθητήρες που παρακολουθούν τις κινήσεις των ματιών οδηγού και επιβατών, επιτρέπουν τον έλεγχο πολλών λειτουργιών του οχήματος, διαισθητικά και με απλές κινήσεις των χεριών – χωρίς αυτοί να αγγίζουν τίποτα. Σε πλήρη αρμονία με τις νέες περιβαλλοντικές τάσεις, το φυσικό δέρμα έχει αντικατασταθεί από ξύλο, μαλλί, συνθετικά υφάσματα και μέταλλο, ορατά και ευχάριστα στο άγγιγμα ως επένδυση επιφανειών, καλύμματα καθισμάτων και ταπέτα.

Το Audi **grandsphere** φιλοξενεί μεταξύ των αξόνων μία μπαταρία 120 kWh που προσφέρει αυτονομία 750 χιλιομέτρων. Φυσικά, το quattro δηλώνει «παρών», με έναν κινητήρα σε κάθε άξονα, συνολικής ισχύος 721 ίππων και 960 Nm ροπής, που εξασφαλίζουν επιτάχυνση 0-100 χλμ./ώρα σε περίπου τέσσερα δευτερόλεπτα, με τον οδηγό να απολαμβάνει κορυφαία δυναμική συμπεριφορά. Σε πιο χαλαρές συνθήκες, η ενεργή αερανάρτηση εξασφαλίζει την απόλυτη άνεση των επιβατών, με το σύστημα μέσω κάμερας να ανιχνεύει προγνωστικά κάθε ανωμαλία του δρόμου και να εξασφαλίζει ένα «μαγικό χαλί» για οδηγό και επιβάτες. **A**

ΕQΑ ΒΗΜΑΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ.

Ο κόσμος της ηλεκτροκίνησης
εξελισσεται μαζί σου.
Με την αμιγώς ηλεκτρική EQA.
Ανακάλυψε τη στο [mercedes-benz.gr/eqa](https://www.mercedes-benz.gr/eqa)

EQA 250, 1140kW/190hp, ηλεκτρική κατανάλωση σε μικτό κύκλο: 17,7kWh/100km, εκπομπές CO₂ σε μικτό κύκλο: 0g/km

Το **EASY LEASING** της **AVIS**, «τα σπάει»!

Με το **Easy Leasing** έχετε ολοκαίνουργιο αυτοκίνητο με σταθερό μίσθωμα, πλήρη ασφάλιση, service και πολλά άλλα προνόμια, εύκολα, γρήγορα και... αποκλειστικά online

Της **Λυδίας Αλικάκου**

Βάζετε τα πράγματα «κάτω», και αποφασίζετε να πάρετε ένα καινούργιο αυτοκίνητο. Ψάχνετε όμως τρόπους να αποφύγετε όλα αυτά τα κόστη που φέρνει η ιδιοκτησία ενός οχήματος, όπως ασφάλιση, service, ζημιές, αλλαγή ελαστικών... ακόμα και αυτή τη διαδικασία για τα τέλη κυκλοφορίας που έρχονται στο τέλος της χρονιάς σαν «χριστουγεννιάτικο δώρο». Μήπως θα θέλατε όλα αυτά και ακόμα παραπάνω να τα κάνει άλλος για εσάς, να αναλάβει τα πάντα για το αυτοκίνητό σας και εσείς να ασχολείστε μόνο με το καύσιμο; Αν ναι, τότε η απάντηση είναι **Avis Easy Leasing**!

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ LEASING ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ;

Με απλά λόγια, **το leasing με την Avis είναι ο πιο έξυπνος και εύκολος τρόπος για να έχετε αυτοκίνητο**. Κι όταν λέμε αυτοκίνητο, εννοούμε τα πάντα: Θέλετε βενζίνη; Θέλετε diesel; Ηλεκτρικό, υβριδικό ή plug in; Αυτοκίνητο πόλης, οικογενειακό ή SUV; Ότι ακριβώς θέλετε και όπως εσείς το έχετε φανταστεί.

Με την επιλογή του leasing αυτοκινήτου σας πληρώνετε απλά ένα σταθερό μηνιαίο μίσθωμα για να μπορείτε να το οδηγείτε, ενώ η ιδιοκτησία του οχήματος –αλλά και τα βάρη που αυτή συνεπάγεται– μένει τυπικά στην Avis. Το leasing αυτοκινήτου με την Avis διαρκεί για όσο

Επισκεφτείτε σήμερα το **MyAvis.gr**, επιλέξτε αυτοκίνητο και κάντε online το πιο εύκολο leasing αυτοκινήτου, με all inclusive σταθερό μηνιαίο μίσθωμα.

εσείς επιλέξετε (από 2 έως 5 έτη), ενώ με τη λήξη του έχετε τη δυνατότητα να επιστρέψετε το όχημα, να το εξαγοράσετε σε προσυμφωνημένη τιμή ή ακόμη και να το ανανεώσετε με ένα άλλο, ολοκαίνουργιο αυτοκίνητο της επιλογής σας. **Το leasing αυτοκινήτου ισχύει για όλους: ιδιώτες και επαγγελματίες** και η αρχή για το νέο σας αυτοκίνητο γίνεται μέσα από το **www.myavis.gr**

EASY LEASING ΚΑΙ ΟΛΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ONLINE

Αλήθεια θα το πιστεύατε; Κι όμως! Κάποιες εταιρείες κάνουν παραμυθένια εύκολη μία διαδικασία που μέσα σας θα θεωρούσατε «βουνό». Και για να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι, μέσα από **MyAvis.gr**, επιλέγετε το αυτοκίνητο που φέρει την ένδειξη Easy Leasing και ορίζετε εσείς τα πάντα online: Τη διάρκεια του συμβολαίου, τον αριθμό χιλιομέτρων, τη διαμόρφωση προκαταβολής, ακόμα και το χρώμα του αυτοκινήτου που επιθυμείτε. Και αφού κάνετε το αίτημα, συνεχίζετε online με τα δικαιολογητικά, με την υπογραφή του συμβολαίου και ενημερώνεστε σε real time για την εξέλιξη της παραγγελίας σας, καθώς και την ημερομηνία παράδοσης του νέου σας αυτοκινήτου.

Και μόλις παραλάβετε το αυτοκίνητό σας, θα ανακαλύψετε την πιο ξένοιαστη εμπειρία της ζωής σας. **Το Avis Leasing σας περιλαμβάνει τα πάντα: όλα τα service του αυτοκινήτου, τέλη κυκλοφορίας, πλήρη ασφάλιση ιδίων ζημιών, αλλαγή ελαστικών, οδική βοήθεια, 24/7 υποστήριξη, φροντίδα ατυχήματος και πολλά άλλα προνόμια. Ακόμα το σκέφτεστε; EASY LEASING! ●**

Ηχος

και μηχανοκίνητος αθλητισμός

Δεν είναι το γκάζι το θέμα, αλλά κάτι παραπάνω

Η παντελής απουσία ηχητικών δεδομένων αυξάνει τα επίπεδα άγχους και ψυχογενούς σύγχυσης, στον ίδιο βαθμό με την ηχορύπανση

Του
**Κωνσταντίνου
Ι. Ευθυμίου***

(* Ο Κωνσταντίνος Ι. Ευθυμίου είναι Πτυχιούχος Ψυχολογίας ΕΚΠ, Αθηνών Ψυχολόγος ΜSc, MBA Μέλος Συλλόγου Ελλήνων Ψυχολόγων, εξειδικευμένος σε Διαχείριση Τραύματος & Κρίσεων, Αγχώδεις Διαταραχές, Ατομική Ψυχοθεραπεία και Διαταραχές πρόσληψης τροφής)

Ο άνθρωποι είμαστε **συνυφασμένοι με τους ήχους**. Όσο απόλυτη σας φάνηκε η φράση αυτή, τόσο απόλυτα και κατακλυσμιαία είναι και τα ηχητικά ερεθίσματα που καθορίζουν έναν άνθρωπο από την γέννησή του. Πα την ακρίβεια, μόλις τέσσερις εβδομάδες μετά τη σύλληψη το έμβρυο ανταποκρίνεται σε ηχητικές συχνότητες παραγόμενες από το περιβάλλον και τη μητέρα του. Τότε ακριβώς είναι η στιγμή που το σύνθετο ακουστικό σύστημα του εμβρύου ξεκινάει να προσλαμβάνει και να αναλύει τους εσωτερικούς στη μήτρα, αλλά και εξωτερικούς σε αυτήν ήχους, θέτοντας έτσι σε λειτουργία το πολύ σημαντικό φαινόμενο της εγκεφαλικής νευροπλαστικότητας, της ικανότητας δηλαδή που έχει ο εγκέφαλος να τροποποιείται δομικά και να μαθαίνει λειτουργικά μέσω των εμπειριών και ερεθισμάτων που προέρχονται από το περιβάλλον. Ιδιαίτερως σχετικά με τη μητρική φωνή, αυτή δρα ως τροφή για τον εγκέφαλο του εμβρύου. Η ανθρώπινη φωνή, αλλά και οι υπόλοιποι πρωτογενείς ήχοι της φύσης, με την ποικιλία των συχνотήτων που περιλαμβάνουν, ενεργοποιούν τον ανθρώπινο εγκέφαλο σε οποιαδήποτε ηλικιακή φάση, δίχως να τον εξαντλούν σε ψυχικό και νοητικό επίπεδο.

Σαν να μην έφθανε αυτό, νέα έρευνα η οποία πραγματοποιήθηκε από ερευνητές του Πανεπιστημίου του Μάντσεστερ και των εργαστηρίων της εταιρίας Unilever, υπό τον Δρ. Άντυ Γουντς και την Έλεν Πολιάκωφ, και η οποία παρουσιάστηκε στο περιοδικό για θέματα διατροφής «Food Quality and Preferences» (Ποιότητα Τροφής και Προτιμήσεις) έδειξε το εξής συναρπαστικό: Το ανθρώπινο αισθητήριο της γεύσεως επηρεάζεται από το αισθητήριο της ακοής. Με απλά λόγια, αυτό που η έρευνα έδειξε ήταν πως ένα φαγητό και μια γευστική εμπειρία τείνει να διαφέρει αναλόγως των ήχων στους οποίους το άτομο εκτίθεται. Ακόμα πιο απλά, διαφορετική γεύση θα έχει ένα συγκεκριμένο πιάτο καθώς το τρώτε στο αεροδρόμιο, από ό,τι στον κήπο του σπιτιού σας. Η συγκλονιστική αυτή έρευνα έρχεται να υπενθυμίσει – μαζί με την αναπτυξιακή επιστήμη – τη σημασία του ήχου στη νευροεξέλιξη του ανθρώπου.

Όσο σημαντικός όμως είναι ο ήχος στην εξελικτική φάση του ανθρώπου και στη διαμόρφωση μιας υγιούς οντότητας – ικανής να αντιδρά στα ερεθίσματα –, τόσο είναι και οι πιθανοί κίνδυνοι στην περίπτωση της υπερέκθεσης στους ήχους. Συγκεκριμένα στην ψυχοανάπτυξη του νέου ανθρώπου, εάν εκτεθεί σε θορύβους οι οποίοι είναι ανεπιθύμητοι και επομένως του προκαλέσουν άγχος, τότε αυξάνονται οι ορμόνες του στρες στο αίμα, επιταχύνεται ο καρδιακός παλμός, συσπώνεται τα αιμοφόρα αγγεία και αυξάνεται η πίεση. Η οργανική αυτή αντίδραση στον θόρυβο είναι εξαιρετικά αγχωτική και έτσι το σώμα αντιδρά στον θόρυβο με τέτοιο τρόπο που θυμίζει άμυνα σε κατάσταση άμεσης ανάγκης. Κατά την έκθεση σε έντονους θορύβους εκκρίνονται οι ορμόνες του στρες (αδρεναλίνη, νορεπινεφρίνη) και έτσι μπορεί να μεταβληθεί η ψυχική διάθεση του παιδιού. Συνήθεις επιπτώσεις στη διάθεση είναι η νευρικότητα και η επιθετικότητα. Επίσης, η χρόνια έκθεση σε θορύβους μπορεί να προκαλέσει διαταραχή στον ύπνο του παιδιού. Όπως αναφέρεται και πιο πάνω ο θόρυβος προκαλεί μια γενική αντίδραση άγχους η οποία επιδρά επίσης στην ικανότητα του παιδιού για προσοχή, συγκέντρωση, καθώς και στην ικανότητά του για αντίληψη, επικοινωνία και διατήρηση κινήτρου.

Αρκετές μελέτες συνεχίζονται να γίνονται αναφορικά με την επίδραση του ήχου και σε άλλους τομείς της κοινωνικής δομής, όπως η αυτοκίνηση. Εκεί τα πράγματα κάπως περιπλέκονται καθώς όποιες αναφορές στην αρνητική επίδραση του

ήχου εσωκλείονται ως κομμάτι μιας γενικότερης αλλαγής νοοτροπίας στις επιπτώσεις της ηχορύπανσης των παραδοσιακών μηχανών εσωτερικής καύσης. Ακόμη και εδώ τα δεδομένα είναι αδιάψευστα. Η μακροχρόνια έκθεση στον θόρυβο μπορεί να προκαλέσει διάφορες επιπτώσεις στην υγεία, συμπεριλαμβανομένης της ενόχλησης, των διαταραχών ύπνου, των αρνητικών επιπτώσεων στο καρδιαγγειακό και στο μεταβολικό σύστημα, καθώς και της γνωστικής δυσλειτουργίας των παιδιών. Με βάση τα τρέχοντα στοιχεία από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, εκτιμάται ότι ο περιβαλλοντικός θόρυβος συμβάλλει στην εμφάνιση 48.000 νέων περιπτώσεων ισχαιμικής καρδιοπάθειας ετησίως καθώς και 12.000 πρώτων θανάτων. Επιπλέον, εκτιμάται ότι 22 εκατομμύρια άνθρωποι υποφέρουν από χρόνια υψηλή ενόχληση και 6,5 εκατομμύρια υποφέρουν από χρόνια σοβαρή διαταραχή ύπνου. Εξαιτίας του θορύβου των αεροσκαφών, εκτιμάται ότι 12.500 παιδιά σχολικής ηλικίας παρουσιάζουν αναγνωστική ανεπάρκεια στο σχολείο.

Από την ηχορύπανση, στην ακραία ηρεμία

Το ζήτημα όμως δεν είναι τόσο απλό. Αν ακολουθήσει κανείς τα δεδομένα θα ισχυριστεί πως η ηλεκτροκίνηση ως τρόπος αποφυγής της ηχητικής ρύπανσης είναι και πανάκεια. Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί κάτι τέτοιο, όταν η παντελής απουσία ηχητικών δεδομένων αυξάνει επίσης τα επίπεδα άγχους και ψυχογενούς σύγχυσης. Δεν είναι μόνο ζήτημα απόλαυσης και μνήμης – καθώς ο άνθρωπος ως εξελικτικό όν δύναται να προσαρμοστεί σε αλλαγές – αλλά κυρίως θέμα μιας ομαλής ψυχικής μετάβασης. Όλα γίνονται αρκετά γρήγορα και δυστυχώς σε ορισμένες περιπτώσεις η επιστημονική κοινότητα αδυνατεί να ευθυγραμμιστεί με την ιλιγγιώδη ταχύτητα της εξέλιξης της τεχνολογίας. Το *Acoustic Vehicle Alerting System (AVAS)*, το σύστημα με το οποίο θα πρέπει να εφοδιάζονται υποχρεωτικά τα αυτοκίνητα με κάποιο ηλεκτρικό σύνολο, ώστε να ρυθμίζονται οι ηχητικές προδιαγραφές τους, είναι μια αρχή, όμως κι αυτό μένει να αποδειχθεί στην πράξη πόσο και πώς επιδρά στην ψυχολογική κατάσταση του μέσου καταναλωτή. Είναι βέβαιο πως περισσότερα δεδομένα θα μπορούσαν να συλλεχθούν την επόμενη δεκαετία, όταν πια τα μοντέλα ηχητικής αποτροπής στην αυτοκίνηση θα έχουν εκτιμηθεί. Αναφορικά με τους ρομαντικούς petrolheads και λάτρεις των παραδοσιακών V8 κινητήρων, η επιστημονική έχει αποφανθεί. Όποια μνήμη δεν συντηρείται, δεν ανανεώνεται και δεν μετεξελισσεται στον χωρόχρονο, είναι καταδικασμένη να χαθεί στη λήθη. Κάποιες μνήμες δεν χάνονται με την εξέλιξη γιατί αυτό που διατηρείται, στο μέλλον θα είναι η συγκίνηση της απόλαυσης της οδήγησης. Ουδείς γνωρίζει το μέλλον, το μόνο που μπορούμε είναι να απολαύσουμε το παρόν. **A**

TOYOTA YARIS CROSS

**True hybrid,
true SUV,
true different!**

Ένα αυθεντικό urban SUV που συνδυάζει την τεχνογνωσία μικρών αυτοκινήτων της **Toyota** και την πλούσια κληρονομιά των SUV της Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου**

Η αλήθεια είναι ότι βλέποντας το νέο **Yaris Cross** -που βασίζεται στην ισχυρή κληρονομιά της Toyota με προηγμένη υβριδική τεχνολογία, σχεδιασμό μικρών αυτοκινήτων και μηχανική SUV- αναρωτιέσαι που να το κατατάξεις από πλευράς κατηγορίας... και σωστά αναρωτιέσαι γιατί για μία ακόμα φορά η Toyota δείχνει να δημιουργεί μία νέα κατηγορία, όχι τόσο σε σχήμα, αλλά στο πακέτο παροχών και δυνατοτήτων στην χρήση του. Αυτό είναι το **Yaris Cross**!

Ως μέλος της οικογένειας Yaris, το **Yaris Cross** μοιράζεται επίσης το σχεδιασμό «μεγάλου-μικρού» και συσκευασίας που χαρακτηρίζει το αυθεντικό Yaris και παρουσιάζει ένα ευρύχωρο εσωτερικό σε μικρές εξωτερικές διαστάσεις.

Τέλος το αυξημένο ύψος οδήγησης και η διαθεσιμότητα της ευφυούς τετρακίνησης AWD-i ενισχύουν τα αυθεντικά διαπιστευτήρια SUV.

Το Yaris Cross είναι επίσης ένα γνήσιο SUV, που επωφελείται από την εμπειρία της Toyota στη δημιουργία της ιδέας του ψυχαγωγικού SUV πριν από 25 χρόνια με το RAV4

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Με το **Yaris Cross**, η Toyota έχει δημιουργήσει ένα αυθεντικό SUV σε μικρότερη κλίμακα, προσφέροντας στους πελάτες την υψηλότερη θέση οδήγησης, πρακτικότητα και εσωτερική ευρυχωρία, που επιθυμούν σε ένα αυτοκίνητο με συμπαγείς διαστάσεις που το καθιστούν κατάλληλο για αστική οδήγηση.

Ο σχεδιασμός περιλαμβάνει τις κλασικές ι-

διότητες των SUV, με υψηλότερο αμάξωμα και μεγαλύτερους τροχούς / ελαστικά που επικοινωνούν αντοχή και σκοπό. Αισθητικά διατηρείται το ισχυρό DNA της σειράς SUV της Toyota, αλλά ταυτόχρονα δόθηκε στο **Yaris Cross** μια δική του ταυτότητα, ενώ σημαντικό ρόλο σε αυτό παίζει το ύψος του αυτοκινήτου, τόσο το συνολικό, όσο και αυτό της απόστασης από το έδαφος.

Την πρακτικότητα του **Yaris Cross** που είναι

εξίσου ευρύχωρο με αυτό που θα ήθελες να είναι όταν το πρωτοδείς από κοντά, μια και παρέχει μεγάλο όγκο φόρτωσης. Ωστόσο, εάν απαιτείται περισσότερη χωρητικότητα, υπάρχει ένα πτυσσόμενο σύστημα πίσω καθίσματος 40:20:40 για εξισορρόπηση του χώρου των επιβατών με τις ανάγκες φορτίου.

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Τα **Yaris** και **Yaris Cross** είναι τα πρώτα μοντέλα που χρησιμοποιούν το τελευταίο υβριδικό σύστημα 1.5 της Toyota, που αναπτύχθηκε απευθείας από τους μεγαλύτερους κινητήρες 2.0 και 2.5 λίτρων που χρησιμοποιήθηκαν από πρόσφατα νέα μοντέλα όπως τα **Corolla**, **C-HR**, **RAV4** και **Camry**. Εν προκειμένω το σύνολο αυτό διαθέτει έναν νέο, βενζινοκινητήρα 3-κυλίνδρων **Atkinson** 1,5-λίτρων, σχεδιασμένο με ακρίβεια για μείωση των τριβών και μηχανικές απώλειες και βελτιστοποίηση της ταχύτητας καύσης, έχει μέγιστη απόδοση 116 ίππους, ενώ ιδιαίτερη προσοχή δόθηκε στην παροχή ισχύος, καθιστώντας το σύστημα πολύ ευαίσθητο στην οδήγηση.

Όσον αφορά την απόδοση των εκπομπών ρύπων, το μοντέλο με εμπρός κίνηση ξεκινά από κάτω από 90 γρ/χλμ CO2 και η έκδοση AWD-i από κάτω από 100 γρ/χλμ CO2.

Ένα από τα χαρακτηριστικά που ορίζει το νέο **Yaris Cross** ως αυθεντικό SUV είναι η διαθεσιμότητα ενός έξυπνου συστήματος τετρακίνησης, όντας ένα μοναδικό χαρακτηριστικό στην κατηγορία του για ένα υβριδικό μοντέλο.

Να σημειώσουμε εδώ ότι το AWD-i παρέχει επιπλέον σταθερότητα και πρόσφυση στην καθημερινή οδήγηση, σε κακές συνθήκες και σε χαμηλές επιφάνειες. Ένα ηλεκτρικό σύστημα, πιο συμπαγές και λιγότερο βαρύ από τις μηχανικές μονάδες AWD, βοηθά το **Yaris Cross Hybrid AWD-i** να επιτύχει χαμηλότερη κατανάλωση καυσίμου και εκπομπές CO2 από οποιονδήποτε από τους ανταγωνιστές B-SUV με κίνηση σε όλους τους τροχούς.

TIPS

Το **Yaris Cross** χρησιμοποιεί την τέταρτης γενιάς υβριδική τεχνολογία της Toyota. Η Toyota πρωτοστάτησε επιτυχώς στη χρήση πλήρους υβριδικής τεχνολογίας σε αυτοκίνητα κατηγορίας B με την εισαγωγή του πρώτου **Yaris Hybrid hatchback** το 2012. Έκτοτε, πάνω από μισό εκατομμύριο έχουν πουληθεί στην Ευρώπη, καθιστώντας το ένα ισχυρό εργαλείο για την ευαισθητοποίηση του κοινού και εκτίμηση της τεχνολογίας. Σχεδιασμένο για την Ευρώπη, το **Yaris Cross** παράγεται στη Γαλλία με ετήσιο όγκο που ξεπερνά τις 150.000 μονάδες, όλα αυτά βέβαια σε ρυθμούς πριν αυτοί επηρεαστούν από την παγκόσμια έλλειψη ημιαγωγών...

ΤΙΜΗ

Η τιμή απόκτησης του νέου **Toyota Yaris Cross** αρχίζει από τις 17.470 ευρώ, ενώ η υβριδική έκδοση από 20.320 ευρώ. ●

Τώρα επιταχύνουμε
για έναν πιο
καθαρό πλανήτη.
The all-electric
ID.3

Ανακάλυψέ το τώρα στο volkswagen.gr

ZERO
Volkswagen ID.

 ΚΙΝΟΥΜΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ

Kosmocar
Εμπόρος Εισαγωγών

Όταν ο «Χρυσοδάκτυλος» ζήλεψε

Συχνά χαρακτηριζόμενο ως το «πιο διάσημο αυτοκίνητο στον κόσμο», το gadget του James Bond, η **Aston Martin Silver Birch DB5**, απογειώθηκε από τη «συμμετοχή» της στην ταινία *Goldfinger*!

Της **Λυδίας Αλικάκου** - Φωτογραφίες: **Aston Martin, web**

Θεωρείται από πολλούς ως η πιο όμορφη **Aston Martin** που έχει παραχθεί και ήταν το αυτοκίνητο που επισκίασε ακόμα και αυτό τον Auric Goldfinger, τον παραδοσιακό κακό της ταινίας... Και μια και γέμισε εκατομμύρια δωμάτια με τις αφίσες της, αφού πούλησε επίσης δυσθεώρητα νούμερα σε μινιατούρες, αφού γράφτηκαν εκατοντάδες χιλιάδες άρθρα για αυτή, τώρα, η **Aston Martin** αποφάσισε να κάνει μία διπλή εντυπωσιακή κίνηση: αφ' ενός μιν να την επαναφέρει ως αυτοκίνητο του James Bond στην τελευταία ταινία «*James Bond 007 - No Time To Die*» και αφ' ετέρου να ανακατασκευάσει το θρυλικό μοντέλο για να το προσφέρει σε «μανιακούς» με την κινηματογραφική σειρά συλλέκτες!

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΣΥΝΕΧΕΙΑ»

Αποκαλείται «*Continuation*» και είναι το νέο project της βρετανικής **Aston Martin**, η οποία συνεχίζει την παραγωγή 25 αντιγράφων **DB5 Goldfinger**, μια πιστή αναπαραγωγή του αυτοκινήτου του Πράκτορα 007 στην ταινία *James Bond* του 1964, με όλα τα gadgets της. Οι μεγαλύτεροι θαυμαστές του James Bond, όπως χαρακτηριστικά έχει αναφερθεί, θα πρέπει να βγάλουν το μπλοκ επιταγών και να προσθέσουν πολλά μηδενικά αν θέλουν να αγοράσουν ένα αντίγραφο, επειδή το συλλεκτικό σε φυσικό μέγεθος μοντέλο **DB5** εκτιμάται ότι κοστίζει 3 εκατομμύρια ευρώ, χωρίς φόρο... Στο πλαίσιο του προγράμματος «*Συνέχεια*» που στοχεύει στην ανακατασκευή εμβληματι-

κών κλασικών μοντέλων της μάρκας, η **Aston Martin** λοιπόν ξεκίνησε την κατασκευή μιας πολύ περιορισμένης σειράς **DB5 «Goldfinger»**, ίδια με αυτή του πιο μυστικού πράκτορα, παγκοσμίως διάσημου, James Bond. Αυτό το σπορ αυτοκίνητο από τη δεκαετία του '60 θα έχει τη «τύχη» να φέρει τα περισσότερα gadget που το κατασκοπευτικό αυτοκίνητο παρουσίασε στην ταινία *Goldfinger*, το 1964.

Για την ιστορία, να σημειώσουμε ότι το τελευταίο καινούργιο *Aston Martin DB5* έφυγε από το εργοστάσιο της **Aston Martin** στο Newport Pagnell, Buckinghamshire (Ηνωμένο Βασίλειο) το 1965 μετά από 3 χρόνια κατασκευής. Λιγότερα από 900 αντίγραφα αυτής της σπορ έκδοσης που συνδέονται στενά με τον χαρακτήρα του Τζέιμς Μποντ παρήχθησαν συνολικά. Η βρετανική αυτοκινητοβιομηχανία σχεδιάζει να κατασκευάσει 25 ακόμη μέσω του εσωτερι-

κού της προγράμματος «*Συνέχεια*», το οποίο στοχεύει στην ανοικοδόμηση σε περιορισμένες σειρές των δικών της ιστορικών ή σπάνιων οχημάτων, ενώ το *DB5 Goldfinger Continuation* παράγεται σε συνεργασία με την **EON Productions**, εταιρεία που είναι υπεύθυνη για τη δημιουργία των ταινιών του έπους του James Bond και του Κρις Κόρμπολντ **OBE**, βραβευμένου με Όσκαρ ειδικού ειδικού εφέ, υπεύθυνου για τα gadget οχήματος.

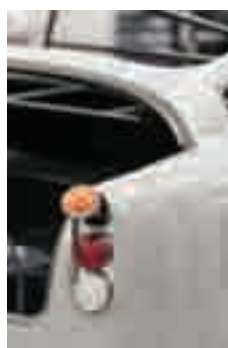
Ο Paul Spiers, πρόεδρος της **Aston Martin Works**, είπε σχετικά: «*Φτιάχνουμε, ίσως, μερικά από τα πιο επιθυμητά "παιχνίδια" που έχουν κατασκευαστεί ποτέ, για 25 πολύ τυχερούς αγοραστές σε όλο τον κόσμο*». Η διαδικασία κατασκευής ενός τέτοιου οχήματος διαρκεί τουλάχιστον 4.500 ώρες ανά μονάδα, ενώ κάθε ένα από τα 25 αυτοκίνητα είναι κατασκευασμένο χρησιμοποιώντας την προγονική δεξιοτεχνία των εργαζομένων της εποχής του David Brown, ενώ συνδυάζει σύγχρονες τεχνικές εξελίξεις και συνολική βελτίωση των μηχανικών εξαρτημάτων. Τα *DB5 Goldfinger* είναι επομένως κατασκευασμένα από μια αυθεντική ατσάλινη κατασκευή στο σασί με αμάξωμα από σώμα αλουμινίου τοποθετημένα πάνω του. Το σύνολο κινεί ένας ατμοσφαιρικός εξακύλινδρος κινητήρας 4,0 λίτρων με τρία καρμπυρατέρ **SU**. Αποδίδει περίπου 290 ίππους, η ισχύς μεταδίδεται στους πίσω τροχούς μέσω ενός μηχανικού διαφορικού περιορισμένης ολίσθησης (μπλοκέ) σε συνδυασμό με ένα χειροκίνητο κιβώτιο πέντε ταχυτήτων **ZF**. Τέλος, το εξωτερικό χρώμα «*Silver Birch*» θα είναι κοινό σε όλα τα νέα μοντέλα, για να παραμείνει όσο το δυνατόν πιο κοντά στο αρχικό αυτοκίνητο.

Η **Aston Martin** συνεχίζει την παραγωγή 25 αντιγράφων **DB5 Goldfinger**, από την ταινία *James Bond* του 1964, με όλα τα gadgets της.

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ASTON MARTIN DB5 ΤΟΥ 007

Το 1964, το ασημένιο **Aston Martin DB5** που οδήγησε ο ηθοποιός Σον Κόνερι στην ταινία του Τζέιμς Μποντ «*Goldfinger*» πουλήθηκε σε ιδιώτη συλλέκτη για περίπου 15.500 δολάρια, όντας έμφορτο από μια ποικιλία gadgets, όπως πο-

λυβόλα και τεμαχιστές ελαστικών, κ.ά. Ο αρχικός ιδιοκτήτης το πούλησε αργότερα σε έναν άλλο συλλέκτη, τον Anthony Pugliese III, για περίπου 324.000 δολάρια. Ο Pugliese το φύλαξε σε ένα υπόστεγο μαζί με τα άλλα αυτοκίνητά του στο Boca Raton Airport Authority στη Φλόριντα. Αλλά έμελλε να κλαπεί το βράδυ της 19ης Ιουνίου 1997, όταν κάποιοι εισέβαλλαν στο υπόστεγο του αεροδρομίου και το έκλεψαν. Σύμφωνα με πληροφορίες που είδαν το φως της δημοσιότητας τότε, οι κλέφτες χρησιμοποίησαν ένα πριόνι μετάλλου για να μπουν μέσα και να κόψουν το λουκέτο. Οι ίδιες πληροφορίες αναφέρουν ότι επειδή προφανώς το αυτοκίνητο ήταν τόσο βαρύ που έπρεπε να συρθεί, κάτι που αποδείχθηκε από τα σημάδια των ελαστικών στο έδαφος. Έκτοτε τα ίχνη του χάθηκαν και η **DB5** ενδεχομένως μεταφέρθηκε στον τελικό του προορισμό με ένα cargo αεροπλάνο. Τελευταία φορά που ένα από τα πρωτότυπα αυτοκίνητα **Aston Martin DB5** που χρησιμοποιήθηκαν στην ταινία του James Bond το 1965 εμφανίστηκε δημόσια ήταν σε μία δημοπρασία στο Sotheby's, στη Νέα Υόρκη, το 2019. Ήταν ένα από τα μόλις τρία σωζόμενα πρωτότυπα που παραγγέλθηκαν και διαθέτουν προδιαγραφές **MI6 Q**. Εκτιμάται ότι δαπανήθηκαν περί τα 5 εκατομμύρια από τον νέο πλέον κάτοχο του αυτοκινήτου. **A**

NISSAN JUKE TO COUPE CROSSOVER

Γιατί να επιλέξεις το **Nissan Juke**; Για το χρώμα που μαγνητίζει τα βλέμματα. Για την συναρπαστική του σχεδίαση. Μήπως για το ηχοσύστημα **Bose Personal Plus**; Ήως για την εξοπλισμένη εμπειρία ψυχαγωγίας μέσω των εφαρμογών **Apple CarPlay** και **Android Auto**; Ή μήπως για τις προηγμένες τεχνολογίες **Nissan Connect** και τη συνδεαιμότητα που σου προσφέρουν.

Επίλεξε το, γιατί απλά είναι το **Nissan Juke**, το **Coupe Crossover** που σε συνδέει με τον πραγματικό σου εαυτό.

Μπες στο **Nissan.gr** ή επισκέψου μια έκθεση **Nissan** & μάθε περισσότερα!

*η τεχνολογία Google Assistant προς το παρόν δεν υποστηρίζει την ελληνική γλώσσα

ΕΚΔΑΨΕ ΤΑ ΝΑ ΤΟ
ΑΝΙΧΝΑΨΕΙΣ

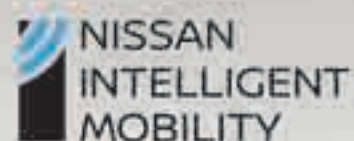
INTELLIGENT
EMERGENCY BRAKING

INTELLIGENT AROUND
VIEW MONITOR

ΝΙΚ. Ι. ΘΕΟΧΑΡΑΚΗΣ Α.Ε.
www.nissan.gr

NEO HYUNDAI BAYON

Ένα B-SUV που «εκδημοκρατίζει την τεχνολογία»

Με ευρωπαϊκό όνομα και σχεδίαση, εξαιρετικό πλαίσιο και μεγάλους χώρους, παραπέμπει σε εκδρομές και ταξίδια

Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου**

Το νέο Hyundai Bayon είναι ένα ολοκαίνουργιο crossover SUV σχεδιασμένο ειδικά για την Ευρώπη, με τη δημιουργία του οποίου, η Hyundai συμπληρώνει την παρουσίαση επτά νέων μοντέλων σε μόλις 12 μήνες, προσμετρώντας όλους τους τύπους αμαξωμάτων και κινητήρων, καθιστώντας το 2020 έτος ρεκόρ για τη διεύρυνση και ανανέωση της γκάμας της.

Ως μοντέλο που προσεγγίζει τη λογική ενός SUV κατηγορίας B, είναι το τελευταίο και μικρότερο μέλος της αναπτυσσόμενης οικογένειας SUV της Hyundai. Το Bayon διαθέτει συμπαγές (compact) εξωτερικό, ευρύχωρο εσωτερικό και μια μεγάλη λίστα έξυπνων λειτουργιών ασφάλειας και συνδεσιμότητας που το κάνουν να ξεχωρίζει στην κατηγορία του.

Με αυτό το «οπλοστάσιο», το Hyundai Bayon «εκδημοκρατίζει την τεχνολογία», καθιστώντας τις δυνατότητες υψηλής τεχνολογίας ασφάλειας και συνδεσιμότητας προσβάσιμες για όλους.

ΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ

Στη λογική ερώτηση γιατί να αποφασίσει η Hyundai να κατασκευάζει σε όμορφη ζώνη δύο αυτοκίνητα στην κατηγορία B-SUV (αναφερόμαστε στο ήδη ευπώλητο Kona και τώρα στο εντελώς νέο crossover, το Bayon, που βασίζεται στην πλατφόρμα του i20), η απάντηση είναι ότι σε μία αγορά που πλέον δεν κάνει ηλικιακές, κοινωνικές ή άλλες διακρίσεις, στο ευρύτερο σύνολό της, η Hyundai αποφάσισε να μην αφήσει κανένα «κενό» στην γκάμα της. Έτσι, όταν κάποιος αναζητεί αυτό το γνωστό στην αγορά: «καλό αυτό, αλλά ήταν έτσι, θα το έπαιρνα», το Bayon έρχεται να αυξήσει το ενδιαφέρον του κοινού που ήθελε ένα «άλλο Kona» και ένα «κάπως αλλιώς» i20. Σύμφωνα με την υπάρχουσα στρατηγική ονομασίας SUV της Hyundai, το όνομα Bayon εμπνεύστηκε από ένα ευρωπαϊκό προορισμό διακοπών: την πόλη Bayonne, πρωτεύουσα της Γαλλικής Χώρας των Βάσκων και έναν από

τους ομορφότερους προορισμούς στα νοτιοδυτικά της Γαλλίας. Οπότε, καθώς το Hyundai Bayon έχει σχεδιαστεί για να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της ευρωπαϊκής αγοράς, η εταιρεία αποφάσισε να της δώσει ένα ευρωπαϊκό όνομα.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ - ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Το Bayon είναι η τελευταία σχεδιαστική προσέγγιση της οικογένειας SUV της Hyundai, διακριτική μέσω αξιολογών αισθητικά αναλογιών και ισχυρών γραφικών χαρακτηριστικών. Επιπλέον, περιλαμβάνει την ταυτότητα σχεδιασμού Hyundai Sensuous Sportiness, που καθορίζεται από την αρμονία μεταξύ αναλογίας, αρχιτεκτονικής, στιλ και τεχνολογίας. Το εσωτερικό είναι λειτουργικό και κομψό σχεδιαστικά, άνετο και φωτεινό, στο οποίο έχει δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στη μεγιστοποίηση της άνεσης των επιβατών, καθώς και στην αύξηση της χωρητικότητας του

πορτμπαγκάζ, που με 411 λίτρα αποσκευών, το Bayon ξεχωρίζει για τα υψηλά επίπεδα πρακτικότητας που προσφέρει. Διακρίνεται παράλληλα για την ευρυχωρία και τη χρηστικότητα του, ενώ το έξυπνο κάλυμμα του πορτμπαγκάζ αποτελεί μία ακόμα πρακτική λύση. Να σημειώσουμε εδώ την ιδιαίτερα χρηστική έξυπνη αποθήκευση της εταζέρας στην πλάτη των πίσω καθισμάτων, αφαιρώντας έτσι έναν πονοκέφαλο όταν είναι να φορτώσουμε μπαγκάζια κ.λπ.

Σημαντικό χαρακτηριστικό του Bayon είναι η μεγάλη γκάμα εξοπλισμού συνδεσιμότητας, συμπεριλαμβανομένου ενός ψηφιακού πίνακα οργάνων και μιας οθόνης Display Audio, η οποία διατίθεται με ασύρματα Apple CarPlay και Android Auto, καθιστώντας τη Hyundai την πρώτη αυτοκινητοβιομηχανία που διαθέτει στάνταρ ασύρματο mirroring στην κατηγορία.

Επιπλέον, οι πελάτες μπορούν να εντοπίσουν, να κλειδώσουν και να ξεκλειδώσουν το αυτοκίνητό τους από απόσταση χρησιμοποιώντας την εφαρμογή (app) Bluelink, ή να ελέγξουν πληροφορίες σχετικά με το αυτοκίνητο, όπως τις ανάγκες συντήρησης ή το επίπεδο καυσίμου, ενώ παράλληλα απολαμβάνουν τον εσωτερικό φωτισμό τεχνολογίας LED. Τέλος, το ολοκαίνουργιο Bayon διαθέτει –ήδη από τον βασικό εξοπλισμό– το κορυφαίο πακέτο ασφάλειας Hyundai SmartSense που χαρακτηρίζει όλη τη SUV γκάμα της μάρκας. «Must» η ύπαρξη συστήματος που αναγνωρίζει την προσέγγιση ποδηλατών και επιβραδύνει το αυτοκίνητο!

ΚΙΝΗΤΗΡΙΑ ΣΥΝΟΛΑ

Τρία τον αριθμό, οπότε έχουμε και λέμε: ατμοσφαιρικός κινητήρας 1.2 MPI, 84 ίππων που συνδυάζεται με χειροκίνητο κιβώτιο 5 ταχυτήτων, 1.0 T-GDi turbo 100 ίππων που μπορεί να συνδυαστεί τόσο με χειροκίνητο κιβώτιο 6 ταχυτήτων όσο και με αυτόματο 7DCT, ενώ στην κορυφή της γκάμας βρίσκεται ο 1.0 T-GDi 48V Hybrid κινητήρας με ισχύ 100 ή και 120 ίππους, ο οποίος μπορεί να συνδυαστεί με το έξυπνο 6-τάχυτο μηχανικό κιβώτιο ταχυτήτων (6 iMT) ή με το αυτόματο 7-τάχυτο διπλού συμπλέκτη (7DCT).

ΤΙΜΕΣ

Σε επίπεδο τιμών, η ατμοσφαιρική έκδοση των 84 ίππων αρχίζει από 15.890 ευρώ, η 1.0T 100 ίππων από 17.290 ευρώ και η υβριδική 1.0T 100 ίππων από 19.090 ευρώ. ●

Ένα αυτοκίνητο που θα πρέπει να εξάρουμε το πραγματικά εντυπωσιακό πλαίσιο, που στην οδήγησή του, χωρίς υπερβολές, μας θύμιζε τα όσα ζήσαμε από τα πρώτα χιλιόμετρα οδήγησης, ενός άλλου νέου, μεγαλύτερου SUV της Hyundai, του Tucson.

NEO RENAULT ARKANA

Όταν οι χώροι κλείνουν ραντεβού με την ποιότητα

Το πρώτο coupe SUV της **Renault** με τεχνολογίες από τη Formula 1, έρχεται να μας υπενθυμίσει την χαρά της χρήσης των αυτοκινήτων και δη, των εκδόρων

Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου** - Φωτογραφίες: Πώργος Καραγιωργάκης

Δεν έκρυψε τα λόγια ενθουσιασμού της η Renault στην παρουσίαση του νέου Arkana. Γιατί δημιούργησε το πρώτο της coupe SUV και το εξόπλισε με ό,τι πιο σύγχρονο έχει στα τεχνολογικά της ράφια, γνωρίζοντας τι θέλει ο μέσος αγοραστής: Ποιότητα κατασκευής, τεχνολογία και οι χώροι. Και αν οι χώροι είναι δεδομένοι, κάτι που εντοπίζεται με την πρώτη ματιά, η ποιότητα κατασκευής είναι αυτή που έχει ανέβει σε τέτοιο βαθμό, που η Renault έχει βλέψει όχι μόνο στην C κατηγορία γενικώς, αλλά να τραβήξει κόσμο από τα αντίστοιχα οχήματα πολυτελείας. Για αυτό και κατά τη διάρκεια της παρουσίασης ακούσαμε αρκετές φορές τη φράση «είσοδος στην premium κατηγορία». Και ναι: μπήκε!

Η ΟΠΤΙΚΗ

Να ξεκινήσουμε με τα βασικά: το νέο Arkana δίνει και είναι μεγάλο. Με αυξημένη απόσταση από το έδαφος στα 20 εκατοστά (μόλις ένα εκατοστό πιο «κοντό» από Dacia Duster, σημείο αναφοράς στα off-road), με δυναμικές γραμμές στο προφίλ, κεκλιμένη γραμμή της οροφής και φαρδείς ώμους, το Arkana ταιριάζει τέλεια με τον κόσμο των SUV στον οποίο ήρθε για να μείνει.

Στο εσωτερικό το νέο Arkana εφοδιάζεται με ψηφιακό ταμπλό που περιλαμβάνει μία έγχρωμη οθόνη έως 10.2 ιντσών, και την εικόνα συμπληρώνει η κεντρική οθόνη 7 ή 9,3 ιντσών, η οποία προσφέρει μία από τις μεγαλύτερες επιφάνειες θέασης στην κατηγορία.

Το νέο Arkana προσφέρει ένα μοναδικό επίπεδο

Μία νέα γενιά SUV τόσο σε ό,τι αφορά την εμφάνιση όσο και τη λειτουργικότητα, με εξελιγμένη υβριδική τεχνολογία, υψηλή θέση οδήγησης, και άπλετους χώρους.

ευρυχωρίας για спор μοντέλο, ειδικά στους πίσω επιβάτες που απολαμβάνουν χώρο για τα γόνατά τους έως 211 mm – τον μεγαλύτερο στην κατηγορία του.

Και ήρθε η ώρα να μιλήσουμε για χώρους! Που όταν ανοίξουμε την πέμπτη πόρτα, ανακαλύπτουμε στον χώρο αποσκευών 513 λίτρα με ρεζέρβα παρακαλώ (480 λίτρα για την έκδοση E-Tech Hybrid με κιτ επισκευής ελαστικού). Διαθέτει επίσης ένα υπερυψωμένο δάπεδο που μπορεί να τοποθετηθεί στη χαμηλή θέση και να αυξήσει τη χωρητικότητα ή στην ανώτερη θέση για να φιλοξενήσει πιο ογκώδεις αποσκευές.

Η μέγιστη χωρητικότητα πορτμπαγκάζ με την αναδίπλωση του πίσω καθίσματος είναι 1.269 λίτρα για την (E-Tech Hybrid έκδοση είναι 1.263 λίτρα). Οι θήκες στις πόρτες μπορούν να χωρέσουν μπουκάλια 1,5 λίτρου, ενώ η συνολική χωρητικότητα μικροχώρων στο εσωτερικό της καμπίνας είναι κάτι παραπάνω από 26 λίτρα.

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Ακολουθώντας τα βήματα των Clio, Captur και Mégane, η Renault εφαρμόζει την ίδια στρατηγική και στο νέο Arkana, χρησιμοποιεί την πρωτοποριακή υβριδική τεχνολογία E-Tech που ενσωματώνει πάνω από 150 πατέντες, αξιοποιώντας όλη την τεχνογνωσία της Renault από τους αγώνες της F1, ειδικότερα στον τομέα της ανάκτησης ενέργειας.

Ο κινητήρας E-Tech Hybrid των 145 ίππων περιλαμβάνει έναν 4-κύλινδρο ατμοσφαιρικό βενζινοκινητήρα 1.6 λίτρων νέας γενιάς με ισχύ 91 ίππους, ενώ συνεργάζεται με δύο ηλεκτρικούς κινητήρες, έναν 36 kW και έναν 15 kW HSG (High-Voltage Starter Generator).

Ένα σύγχρονο κιβώτιο πολλαπλών λειτουργιών (multi-mode) χωρίς συμπλέκτη συμπληρώνει το σύστημα μετάδοσης κίνησης. Ο καινοτομικός συνδυασμός των ηλεκτροκινητήρων και του κιβωτίου ταχυτήτων εξασφαλίζει ομαλές αλλαγές ταχυτήτων, επίσης αποτέλεσμα της εμπειρίας που έχει αποκτήσει η Renault στους αγώνες της Formula 1.

Το νέο Arkana είναι επίσης διαθέσιμο στην έκδοση micro-hybrid, που βασίζεται στον 4κύλινδρο βενζινοκινητήρα turbo αμέσου ψεκασμού 1.3 TCe σε συνδυασμό με μια μπαταρία ιόντων λιθίου 12V, σύνολο που συνδυάζεται αποκλειστικά με το αυτόματο κιβώτιο διπλού συμπλέκτη EDC 7 σχέσεων.

Τέλος, στην έκδοση 1.3 TCe 140 micro-hybrid, το νέο Arkana αποδίδει μέγιστη ροπή 260Nm από τις 1.750 έως τις 3.500 σ.α.λ..

Ευέλικτο και άνετο στην πόλη και δυναμικό στον ανοιχτό δρόμο, η ασφαλής οδική συμπεριφορά του νέου Arkana οφείλεται στη σχεδίαση του πίσω άξονα που προσφέρει μεγάλη σταθερότητα στις γρήγορες καμπές. Έμφορτο συστημάτων παθητικής και ενεργητικής ασφάλειας κάτω από την «ομπρέλα» Renault Easy Drive έχει λάβει ήδη την ανώτατη διάκριση των 5 αστεριών στις δοκιμές πρόσκρουσης του οργανισμού Euro NCAP.

TIMES

Η τιμή εκκίνησης για την γκάμα του Renault Arkana αρχίζει από τις 25.290 ευρώ για την έκδοση 1.3 TCe 140hp Expression EDC MHEV. ●

Όταν το ταξίδι επισκιάζει τον προορισμό

Ένα οδοιπορικό είναι «ζόρικο». Όμορφα ζόρικο και απαιτητικό. Απαιτεί την υπομονή σου. Και κάτι περισσότερο: Επιθυμία! Υπάρχει σήμερα επιθυμία να ταξιδέψουμε;

Της **Ελένης Χελιώτη** - Φωτογραφία: Mercedes media

Προχθές το βράδυ δεν μπορούσα να κοιμηθώ. Πήρα λοιπόν το κινητό στα χέρια μου και άρχισα να ψάχνω αεροπορικά εισιτήρια για τη Βιέννη. Μετά πήγα στο Google maps και είδα πόσες ώρες οδήγηση είναι από τη Βιέννη στο Χάλστατ, ένα μικρό, γραφικό χωριουδάκι δίπλα σε μία λίμνη με περίπου 900 κατοίκους. Τρεις ωρίτσες, μου έλεγε το maps. Τέλεια, σκέφτηκα από μέσα μου. Η πτήση έφτανε στις 7 το πρωί στη Βιέννη, άρα το αργότερο στις 11.30 - 12 θα ήμουν εκεί.

Ενώ μου αρέσει να κάνω πολλά πράγματα μόνη μου, να τρώω σε εστιατόρια, να πηγαίνω για καφέ, να βλέπω ταινία στο σινεμά, το να κάνω διακοπές μόνη μου είναι ένα πράγμα που δεν έχω κάνει ποτέ, πολύ απλά γιατί δεν το έχω επιθυμήσει. Για μένα είναι κάτι που γίνεται μακράν πιο όμορφο και πιο ουσιαστικό όταν το μοιράζεσαι με κάποιον κοντινό σου άνθρωπο, έναν ή και περισσότερους. Ωστόσο προχθές δεν ξέρω τι με έπιασε και άρχισα να το σκέφτομαι. Το χωριό Χάλστατ είναι ένας προορισμός στο προσωπικό μου ταξιδιωτικό bucket list (λίστα πραγμάτων που θέλουμε να έχουμε κάνει στη ζωή μας). Εδώ και πολλά χρόνια, αυτό και η Ισλανδία είναι top 2, και έτσι με αφορμή τα γενέθλιά μου σε ένα μήνα, σκέφτηκα μήπως το έκανα δώρο στον εαυτό μου και πάω έστω για δύο μέρες μόνη μου.

Ενώ μου αρέσει να κάνω πολλά πράγματα μόνη μου, να τρώω σε εστιατόρια, να πηγαίνω για καφέ, να βλέπω ταινία στο σινεμά, το να κάνω διακοπές μόνη μου είναι ένα πράγμα που δεν έχω κάνει ποτέ, πολύ απλά γιατί δεν το έχω επιθυμήσει. Για μένα είναι κάτι που γίνεται μακράν πιο όμορφο και πιο ουσιαστικό όταν το μοιράζεσαι με κάποιον κοντινό σου άνθρωπο, έναν ή και περισσότερους. Ωστόσο προχθές δεν ξέρω τι με έπιασε και άρχισα να το σκέφτομαι. Το χωριό Χάλστατ είναι ένας προορισμός στο προσωπικό μου ταξιδιωτικό bucket list (λίστα πραγμάτων που θέλουμε να έχουμε κάνει στη ζωή μας). Εδώ και πολλά χρόνια, αυτό και η Ισλανδία είναι top 2, και έτσι με αφορμή τα γενέθλιά μου σε ένα μήνα, σκέφτηκα μήπως το έκανα δώρο στον εαυτό μου και πάω έστω για δύο μέρες μόνη μου.

Ομολογώ δεν τα έχω κλείσει ακόμα τα εισιτήρια. Ομολογώ επίσης ότι το Χάλστατ και η Βιέννη δεν είναι το μόνο ταξίδι που έχω οργανώσει νοητά για την επόμενη χρονιά. Υπάρχουν στα χαρτιά άλλα τρία. Ένα από τα πράγματα που ένιωθα να στερούμαι περισσότερο από την αρχή της πανδημίας είναι τα ταξίδια. Όταν στο πρώτο lockdown έγινε πια αντιληπτό ότι αυτό που συνέβαινε δεν ήταν εφήμερο ή περαστικό, ακύρωσα δύο προγραμματισμένα ταξίδια και ένα ακόμη που υπήρχε απλά σαν σκέψη.

Δεν είμαι άνθρωπος του καλοκαιριού ή της ζέστης, αντιθέτως τα μισώ και τα δύο με πάθος, για πολλούς λόγους. Οι κλασικές διακοπούλες στο νησί λοιπόν δεν μου λένε τίποτα, και όταν λέω τίποτα δεν είναι καθ' υπερβολήν. Ενίοτε προφανώς το έχω κάνει, και ενδεχομένως θα ξαναπάω, αλλά εάν δεν το ξαναέκανα για την υπόλοιπη μου ζωή δεν θα μου έλειπε ούτε λίγο, και το εννοώ αυτό. Λαχταρώ όμως να εξερευνήσω τα τοπία της Ισλανδίας, τα φιόρντ στις σκανδιναβικές χώρες, να κάνω ένα δεκαήμερο οδοιπορικό στη νότια Ισπανία, μία εβδομάδα στη Νέα Ορλεάνη όπου θα τρώω την τοπική κουζίνα και

θα πίνω όλη μέρα bourbon ακούγοντας μουσικές σε jazz bars, να ξαναπάω στο Μέτσοβο χειμώνα με χιόνι και να φάω κοντοσουβλι στη λαδόκολλα στα «5φ» έξω στο χιόνι, να ανέβω Ζαγοροχώρια και να επισκεφθώ το φαράγγι του Βίκου, να ανακαλύψω τα χωριά της Ορεινής Ναυπακτίας που δεν πρόλαβα την τελευταία φορά, να βάλω τελικό προορισμό την Κομοτηνή και να σταματάω οπουδήποτε βλέπω κάτι ενδιαφέρον, and the list goes on.

Αυτά είναι τα δικά μου «καλοκαιρινά νησάκια», η δική μου έννοια ξεκούρασης, απόλαυσης και ψυχικής ηρεμίας και γαλήνης. Αυτή είναι η δική μου καλοπέραση. Και το αίσθημα αυτό ξεκινάει, όπως προχθές, στη σύλληψη της ιδέας, στη γέννηση της επιθυμίας και την αρχή της οργάνωσης. Η διαδικασία αυτή από μόνη της προχθές το βράδυ μου προξένησε μόνο θετικά συναισθήματα και έναν ενθουσιασμό ανυπομονησίας για κάτι ξεχωριστό, καινούργιο και έξω από τη ρουτίνα μου. Αυτό δεν ήταν που μας «σκότωνε» αργά στα lockdown; Η απαγόρευση μετακίνησης και ελευθερίας; Η γνώση ότι και να θέλαμε δεν μπορούσαμε να πάμε σχεδόν πουθενά; Και όλο αυτό ήρθε σε μία εποχή που τα ταξίδια είναι τόσο μα τόσο εύκολα που δεν υπάρχει δικαιολογία να μην ταξιδέψεις.

Οι πτήσεις είναι πολλές και φτηνές, τα αυτοκίνητα αξιόπιστα και ασφαλή, τα σύνορα (τουλάχιστον στην Ευρώπη) πια ανύπαρκτα, οι ηλεκτρονικοί χάρτες μπορούν να σε πάνε κυριολεκτικά παντού, τα Airbnb να σε κοιμίσουν φτηνά και άνετα ακόμα και στο πιο απομακρυσμένο και μικροσκοπικό χωριό βαθιά στις γαλλικές Άλπεις. Οπότε; Γιατί δεν έχεις ταξιδέψει ακόμη; Τι λέγαμε όλοι στο lockdown όταν η απαγόρευση κυκλοφορίας ξεκινούσε στις 9 τις καθημερινές και στις 6 τα σαββατοκύριακα; «Αχ να μπορούσα να βγω και ας έκανα μονάχα μια βόλτα με το αμάξι!» Τώρα που η ελευθερία ανακτήθηκε... την έκανες; Ή πήρε πάλι τη θέση της βόλτας η ρουτίνα και κανένα ποτάκι στο τσακίρ κέφι; «If not now, when?», που λένε και οι Incubus.

Την τελευταία δεκαετία το οδικό δίκτυο της Ελλάδας έχει επεκταθεί και βελτιωθεί σε τέτοιο βαθμό που, προορισμοί που στο παρελθόν είχαν το στοιχείο της περιπέτειας όσον αφορά στη διαδρομή, έχουν γίνει τώρα σημαντικά πιο προσβάσιμοι, εντυπωσιακά ασφαλέστεροι και προσεγγίζονται σε πολύ μικρότερο χρόνο, τόσο που σχεδόν τολμάμε να πούμε ότι οι διαδρομές έγιναν ανιαρές. Το παράδοξο είναι ότι ενώ τώρα τόσο τα αυτοκίνητα όσο και οι δρόμοι, αλλά και οι γενικότερες συνθήκες ταξιδιού, είναι

μακράν καλύτερα και πιο ασφαλή από κάθε άποψη, κάνουμε λιγότερα οδοιπορικά, «σπκωνόμαστε» και φεύγουμε πιο δύσκολα, και δεν εκμεταλλευόμαστε στο έπακρο τον εκσυγχρονισμό, την τεχνολογία και την ασφάλεια των αυτοκινήτων μας σήμερα.

Ακόμα πιο παράδοξο είναι το γεγονός ότι ενώ το μεγαλύτερο ποσοστό νέων αυτοκινήτων που παράγονται και πωλούνται αυτή τη στιγμή είναι τα SUV (Sports Utility Vehicles), τα οποία είναι πιο ευ-

AV

Ένα οδοιπορικό είναι «ζόρικο».
Όμορφα ζόρικο και απαιτητικό.
Απαιτεί την υπομονή σου.
Απαιτεί τη συγκέντρωσή σου,
και εμείς φαίνεται
να την έχουμε χάσει.

ρύχωρα, πιο άνετα, πιο ψηλά, πλέον πιο οικονομικά από άποψη κατανάλωσης και συντήρησης, πιο πιο..., εμείς δυστυχώς δεν είμαστε περισσότερο διατεθειμένοι να τα «καβαλήσουμε» και να φύγουμε. Η ταξιδιάρη ψυχή μας φαίνεται να φιμώνεται από αλλεπάλληλες virtual εικόνες που καταναλώνουμε λαίμαργα στις διάφορες οθόνες μας.

Είναι όλα πια τόσο γρήγορα, τόσο έτοιμα, τόσο πολλά... που διαβάζοντας ένα άρθρο, κοιτώντας μερικές

φωτογραφίες, ή παρακολουθώντας ένα ντοκιμαντέρ ή μια σειρά που διαδραματίζεται σε ένα μέρος το οποίο δεν έχουμε επισκεφθεί, νομίζουμε ότι το γνωρίσαμε... το είδαμε και αυτό. Πάμε στο επόμενο, στο παρακάτω. Και λίγα λεπτά αργότερα, έχει ήδη ξεχαστεί κάτι που ουσιαστικά δεν ζήσαμε ποτέ.

Ένα οδοιπορικό είναι «ζόρικο». Όμορφα ζόρικο και απαιτητικό. Απαιτεί την υπομονή σου. Απαιτεί τη συγκέντρωσή σου, και εμείς φαίνεται να την έχουμε

χάσει. «Μα μόλις είπες ότι είναι όλα πιο εύκολα και πιο γρήγορα» θα μου πείτε τώρα, και θα έχετε δίκιο. Ναι, είναι. Ότι είπα ισχύει. Δεν παίρνω τίποτα πίσω. Το δύσκολο δεν είναι πια ούτε να το οργανώσεις, ούτε να το φέρεις εις πέρας, αλλά να το απολαύσεις ενώ το βιώνεις χωρίς την έλλειψη υπομονής που μας διακατέχει όλους για να «τελειώνουμε» και να πάμε παρακάτω. Για να «τελειώνουμε» και να φτάσουμε πια. Σκοπός ποτέ δεν ήταν να «φτάσουμε», αλλά να πάμε. **A**

Η ηλεκτροκίνητη εμπειρία ανοίγει μια νέα διάσταση στην οδηγική απόλαυση, ενώ ο σχεδόν αθόρυβος ηλεκτροκίνητος φροντίζει ώστε τίποτα να μην επηρεάζει τη διαβίωση στη γεμάτη ενέργεια καμπίνα του.

SMART EQ FOR TWO

We are all electric!

Το ηλεκτροκίνητο **smart EQ** είναι πιο ανεξάρτητο, ανανεωμένο, φουτουριστικό και «καθαρό» από ποτέ

Της **Ελένης Χελιώτη**

Είναι Κυριακή πρωί και έχω κανονίσει να πάω για καφέ με μια φίλη την οποία έχω καιρό να δω. Η καθημερινότητα στην Αθήνα μάς έχει κάνει όλους πολυάσχολους, τρεχάτους, βιαστικούς. Έχουμε πολλά να πούμε και ανυπομονώ. Περιμένω μέρες να της εξιστορήσω όλα αυτά που έχουν συμβεί και κρατιέμαι να μην τα αποκαλύψω μέσω μηνυμάτων. Στο τηλέφωνο δεν μιλάμε τόσο, δεν είμαι του τηλεφώνου, και με κοροϊδεύει άπειρα για αυτό.

ΖΩΝΤΑΣ ΜΕ ΕΝΑ SMART

Μένουμε και οι δύο στα Νότια Προάστια αλλά με παρακαλάει εδώ και καιρό να ξεκουνησω και να πάμε προς κέντρο. Την εκπλήσω όταν το προ-

γούμενο βράδυ της στέλνω μήνυμα και της λέω να είναι έτοιμη στις 10:30 για να πάμε Μπελ Ρέυ αύριο. «Πιο νωρίς δεν μπορείς;» μου λέει ειρωνικά. «Μέχρι να φτάσουμε, να παρκάρουμε και να κάτσουμε θα 'χει πάει 11, ξεκόλλα. Είναι Κυριακή, θα 'χει κόσμο». «Αντε καλά», μου λέει, «έστω». Μπαίνω μέσα στο αθόρυβο Smartάκι μου και ξεκινώ. Το κινητό μου συνδέεται αμέσως και ξεκινάει να παίζει ένα κομμάτι το οποίο άκουγα χθες το βράδυ, όταν επέστρεφα από τη δουλειά. Ανεβαίνω τα 5-6 στενά για να την πάρω.

Ω ναι, είναι τόσο κοντά αλλά αρνείται να περπατήσει. Μεταξύ μας και εγώ θα βαριόμουν. Δεν της στέλνω μήνυμα γιατί πάντα φτάνω νωρίτερα και αγχώνεται. Είναι από τους ανθρώπους που συνθήτως αργούν. Έχουμε μιλήσει γι' αυτό, ενίοτε

έχουμε λογομαχήσει. Αλλά, it is what it is. Αγάπα τους φίλους σου, λένε... και την αγαπώ πολύ. Οπότε φτάνω, παρκάρω, δυναμώνω τη μουσική, ανοίγω το Instagram να χαζέψω και περιμένω. Μετά από λίγα λεπτά ακούω ένα «ταπ-ταπ» στο παράθυρο. Ξεκλειδώνω για να μπει και γελάω όταν βλέπω ότι για ακόμα μία φορά φοράμε τα ίδια ρούχα χωρίς να έχουμε καν μιλήσει. Εντάξει, μεταξύ μας δεν είναι δύσκολο, 3 χρώματα φοράμε όλα κι όλα, αλλά και πάλι, ο αριθμός των φορών που έχει συμβεί αυτό αφηφά τη στατιστική πιθανότητα. «Ε όχι πάλι» λέει και γελάει κι αυτή. Ξεκινάω και τη βλέπω με την άκρη του ματιού μου να εκπλήσσεται ξανά από το πόσο αθόρυβη είναι η αναχώρησή μας.

Προσεγγίζουμε το Μπελ Ρέυ 25 λεπτά μετά, και ως εκ θαύματος παρκάρουμε σχεδόν απ' έξω. Φτάνουμε μπροστά και συνειδητοποιούμε ότι δεν υπάρχει ελεύθερο ούτε ένα εξωτερικό τραπέζι. Γυρνάω και την κοιτάω. «Εντάξει, εντάξει, είχες δίκιο, σιλάνς». Για καλή μας τύχη ένα ζευγάρι, το οποίο όση ώρα παρακολουθούσαμε σαν γύπες δεν είχε πολλά να πει, ετοιμαζόταν να φύγει. «Μαζεύει τον καπνό του το παλικάρι, άρα φεύγουν» της λέω, και είχα δίκιο. Δύο λεπτά μετά καθίσαμε, βολευτήκαμε, και παραγγείλαμε καφέ. «Λοιπόν, άκου να δεις τι έγινε...» ξεκίνησα.

ΤΙ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΟΔΗΓΩΝΤΑΣ ΤΟ!

Η ηλεκτροκίνητη οδηγική εμπειρία ανοίγει μια νέα διάσταση στην οδηγική απόλαυση, ενώ ο σχεδόν αθόρυβος ηλεκτροκίνητος φροντίζει ώστε τίποτα να μην επηρεάζει την οδηγική απόλαυση.

Το νέο, αμιγώς ηλεκτροκίνητο, smart κινεί ένας ηλεκτροκίνητος μέγιστης απόδοσης 82 ίππων (60 kW) και ροπής 160 Nm, η κίνηση μεταφέρεται άμεσα στους πίσω τροχούς, ενώ η τελική ταχύτητα περιορίζεται ηλεκτρονικά στα 130 χλμ./ώρα. Στο φλέγον θέμα της αυτονομίας, η ονομαστική τιμή είναι έως 130 χλμ. σε κύκλο WLTP, ο χρόνος φόρτισης είναι 40 λεπτά (φόρτιση AC για SOC: 10%-80%), η μέγιστη ισχύς 60kW, ενώ το έξυπνο cruise control και το σύστημα πλοήγησης κάνει το smart να φρενάρει όποτε μπορεί για ανάκτηση ενέργειας μέσω της πέδησης με μοτίβο ημιαυτόνομης οδήγησης. Το smart EQ fortwo έχει καταναλώση ρεύματος σε μικτό κύκλο: 177.0 - 163.0 Wh/km κατά WLTP και εκπομπές CO2 σε μικτό κύκλο: 0 γρ/χλμ.

Το Smart EQ μου έχει επίσης προγραμματισμένο προκλιματισμό. Τι σημαίνει αυτό; Αξιοποιώντας το ρεύμα από το δίκτυο με τον προκλιματισμό, ελέγχοντάς τον από την εφαρμογή στο κινητό μου, έχω περισσότερη χωρητικότητα μπαταρίας για αυτονομία. Το Smart μου επίσης επιλέγει μόνο του την κατάλληλη βαθμίδα ανάκτησης ενέργειας ανάλογα με την κυκλοφορία. Α! Και ως μην ξεχνιόμαστε... το έχω πάντα συνδεδεμένο με το smartphone μου για να μπορώ ανά πάσα στιγμή να ελέγχω την κατάσταση του αυτοκινήτου, όπως την κατάσταση φόρτωσης, ενώ πίνω τον καφέ μου και περιμένω να φορτίσει. ●

FORD PUMA

mHEV EcoBoost Hybrid 48-Volt

Ανέβασε τον πήχη του ανταγωνισμού

Με τολμηρή σχεδίαση, εξελιγμένο υβριδικό **mHEV** κινητήρα, πλέον και αυτόματο κιβώτιο διπλού συμπλέκτη, το B-SUV της **Ford** σε λίγο καιρό θα εκπροσωπεί τη μάρκα και στο WRC!

Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου**

Το **Ford Puma** καταγράφει ήδη ρεκόρ **πωλήσεων** και πώς να μη συμβαίνει αυτό, αφού είναι ένα όμορφο, σύγχρονο και πρακτικό χάρη στους τεράστιους χώρους compact crossover. Με «όπλα» του τον μοντέρνο «συμπαγή» σχεδιασμό του εμπνευσμένο από τα SUV, την υβριδική τεχνολογία EcoBoost Hybrid και τα οφέλη που συνεπάγεται αυτή, τους κορυφαίους χώρους και τις έξυπνες λύσεις που προσφέρει με σημείο αναφοράς το και-

νοτόμο MegaBox, αλλά και τη «συμπεριφορά» του στον δρόμο που είναι συνώνυμη του σπορ DNA της Ford, έχει ανεβάσει συνολικά τον πήχη του ανταγωνισμού στην κατηγορία του.

Και όλα αυτά, με τον αντίκτυπο που δημιούργησαν στις διεθνείς αγορές, έδωσαν την ευκαιρία στην Ford να το επιλέξει ώστε ως brand να την εκπροσωπήσει τα επόμενα χρόνια στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Ράλι (WRC).

Εμπνευσμένο δε από τα αυτοκίνητα της κατηγορίας SUV συνδυάζει την εντυπωσιακή εξωτερική σχεδίαση και τον καλύτερο ωφέλιμο χώρο αποσκευών στην κατηγορία του με την προηγμένη ήπια υβριδική τεχνολογία στον τομέα των κινητήρων.

ΣΧΕΔΙΑΣΗ

«Πιστό» στην αντισφονοειδή σχεδιαστική γραμμή (Anti-Wedge Design), το Puma διαθέτει χαμηλή, κεκλιμένη οροφή που διαμορφώνει μια εντυπωσιακή και άμεσα αναγνωρίσιμη σιλουέτα.

Ένα σύγχρονο αυτοκίνητο δεν θα μπορούσε παρά να βριθεί τεχνολογιών. Και μάλιστα ό,τι πιο σύγχρονο συναντά κάποιος στην αγορά.

Το Puma χρησιμοποιεί 12 αισθητήρες υπερήχων, τρία ραντάρ και δύο κάμερες τοποθετημένα γύρω από το αυτοκίνητο για την υποστήριξη του «πακέτου» τεχνολογιών Ford Co-Pilot360 που βελτιώνουν τα επίπεδα προστασίας των επιβατών, την οδική συμπεριφορά, αλλά και τη διαδικασία στάθμευσης. Παράλληλα το νέο Local Hazard Information, το οποίο είναι σε θέση να ενημερώσει τον οδηγό για επικίνδυνες καταστάσεις στον δρόμο πριν γίνουν αντιληπτές από τον ίδιο ή τους αισθητήρες του οχήματος.

Είναι επίσης το πρώτο αυτοκίνητο στην κατηγορία του που προσφέρει πίσω πόρτα με hands-free λειτουργία ανοίγματος.

Ένα τέτοιο αυτοκίνητο, όμως, που θα το χρησιμοποιήσουμε για να πάμε από την Κηφισιά στην Γλυφάδα και από την Ηλιούπολη στην Κομοτηνή, χρειάζεται χώρους. Και εδώ δεν υπάρχει «έκπτωση» πουθενά. Το Ford Puma προσφέρει τον μεγαλύτερο χώρο αποσκευών στην κατηγορία του που φτάνει τα 456 λίτρα, ενώ μας εκπλήσσει ευχάριστα το MegaBox, ένας βαθύς και ευέλικτος αποθηκευτικός χώρος φόρτωσης 80 λίτρων στον οποίο μπορούν άνετα να μεταφερθούν δύο τσάντες του γκολφ σε κάθετη θέση! Μάλιστα μπορεί να γίνει αποθήκευση «βρώμικου» εξοπλισμού, μια και η τάπα αποστράγγισης στο κάτω τμήμα του MegaBox καθιστά εύκολο το καθάρισμά του με νερό. Μην ξεχνάτε ότι μπορεί να προσφέρετε ένα μπάνιο και στον αγαπημένο σας σκύλο!

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Ο βενζινοκινητήρας Ford EcoBoost 1.0 λίτρου –έξι φορές νικητής του βραβείου «Διεθνής Κινητήρας της Χρονιάς»– είναι διαθέσιμος στο Puma με υβριδικές επιλογές μεταξύ 125 ή 155 ίππους. Η ήπια αυτοφορτιζόμενη υβριδική τεχνολογία ηλεκτροκίνησης (mild Hybrid Electric Vehicle ή mHEV) χρησιμοποιεί μια ολοκληρωμένη μονάδα εκκινητή και γεννήτριας (Belt-driven Integrated Starter/Generator ή BISG) που κινείται με ιμάντα και αντικαθιστά τον τυπικό εναλλάκτη. Να σημειώσουμε εδώ ότι το σύστημα BISG επιτρέπει την ανάκτηση και αποθήκευση της ενέργειας που συνήθως χάνεται κατά το φρενάρισμα και το ρολάρισμα σε μία αερόψυκτη μπαταρία ιόντων λιθίου των 48 Volt.

Όσον αφορά τη συμπεριφορά του συνόλου στον δρόμο, τα λέει όλα το όνομα Ford: το ασυναγώνιστο άμεσο τιμόνι και η τέλεια συμπεριφορά στον δρόμο. Τα mode Normal, Eco, Sport, Slippery και Trail επιτρέπουν στους οδηγούς να διαμορφώνουν την οδηγική εμπειρία σύμφωνα με τις εκάστοτε οδικές, καιρικές και εδαφικές συνθήκες, ενώ η απόστασή του από το έδαφος είναι 16,6 εκ.

Το νέο, αυτόματο κιβώτιο διπλού συμπλέκτη (Dual Clutch Transmission-DCT) επτά σχέσεων, συνδυάζεται αποκλειστικά με την 3κύλινδρη υπερτροφοδοτούμενη έκδοση 1.0 EcoBoost του Ford Puma, που αποδίδει 125 ή 155 ίππους. Σύμφωνα δε με τις εργοστασιακές μετρήσεις, το Puma με αυτόματο κιβώτιο παρουσιάζει μικτή κατανάλωση 6 λίτρων/100 χλμ. και εκπομπή ρύπων CO2 137 γρ./χλμ. (125PS/WLTP). Αξίζει εδώ να αναφερθεί ότι υπάρχει και η δυνατότητα επιλογής αλλαγής σχέσεων από τον οδηγό, μέσω των paddles στο τιμόνι.

TIMES

Το Ford Puma ST-Line 50 1.0L EcoBoost, 125PS, mHEV με 6-τάχυτο χειροκίνητο κιβώτιο κοστίζει 21.402 ευρώ και η αντίστοιχη έκδοση με 7-τάχυτο αυτόματο κοστίζει 23.759 ευρώ. Με κλείσιμο παραγγελίας τώρα, με προστασία τιμής και προνομιακό επιτόκιο από 1,99%. Το πρόγραμμα διατίθεται μέσω του Επίσημου Δικτύου Ford κι εσείς μπορείτε να κλείσετε τώρα το δικό σας μπαινόντας στο: www.ford.gr/cars?bnpShowroom=on. ●

ΝΕΕΣ BMW iX & i4

Γιατί το μέλλον της ηλεκτροκίνησης έφτασε!

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα, παρουσιάστηκαν οι νέες αμιγώς ηλεκτρικές **BMW iX** και **BMW i4** με σχεδιαστικές και τεχνολογικές καινοτομίες που αλλάζουν τα δεδομένα

Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου** - Φωτογραφίες: Γιώργος Καραγιωργάκης, BMW

Το πάρτι της ηλεκτροκίνησης έχει ξεκινήσει για τα καλά και οι καλεσμένοι ολοένα πολλαπλασιάζονται. Η BMW, ως πρωτοπόρος στη δημιουργία του ηλεκτρικού περιβάλλοντος, περνάει στα επόμενα βήματα και αλλάζει το τοπίο που ξέραμε, ακόμα και για την ίδια, μιας και συνεχίζει να εκπλήσσει ακόμα και τον εαυτό της με τις δημιουργίες της. Οι οποίες μελλοντικά θα έχουν εξηλεκτριστεί σε κάποιο βαθμό όλες. Και προφανώς, στην παρουσίαση επί ελληνικού εδάφους των δύο νέων της μοντέλων, της iX και της i4, μάθαμε ότι πλέον η γκάμα της θα αποτελείται είτε από plug-in υβριδικά μοντέλα είτε από αμιγώς ηλεκτροκίνητα.

BMW iX

Γεννημένη μέσα από ένα όραμα και φτιαγμένη για την ηλεκτρική κινητικότητα η iX έρχεται στις 13 Νοεμβρίου, στο Δίκτυο Επίσημων Εμπόρων BMW σε δύο εκδόσεις όσον αφορά τη χωρητικότητα των μπαταριών, xDrive40 και iX xDrive50, αλλά αμφότερες θα είναι απόλυτα εξοπλισμένες με οτιδήποτε έχει να δείξει σήμερα η τεχνολογική αγορά στο πεδίο της αυτοκίνησης. Χάρη στην πρωτοποριακή τεχνολογία BMW eDrive και το αμιγώς ηλεκτρικό σύστημα τετρακίνησης, η iX επιτυγχάνει εξαιρετική αυτονομία και προσφέρει εντυπωσιακή επιτάχυνση από στάση. Το έξι-κτινο Λειτουργικό Σύστημα 8 παραμένει πάντα ενημερωμένο και επιτρέπει τον διαισθητικό χειρισμό. Η BMW iX εφοδιάζεται με δύο ισχυρούς

Με την **BMW ChargeCard** έχετε τη δυνατότητα να φορτίσετε δωρεάν το ηλεκτροκίνητο αυτοκίνητό σας, στο Δίκτυο Δημόσιας Φόρτισης «Φορτίζω» για 24 μήνες. Η υπηρεσία απεριόριστης δωρεάν δημόσιας φόρτισης αποτελεί καινοτόμο πρακτική και έχει ως στόχο την επιπρόσθετη μείωση του κόστους χρήσης.

ηλεκτροκίνητες και το σύστημα ηλεκτρικής τετρακίνησης xDrive, συνδυασμός που σημειώνει εξαιρετικές επιδόσεις. Έτσι η iX xDrive40 των 326 ίππων επιταχύνει από 0-100 χλμ./ώρα σε 6,1 δευτερόλεπτα, ενώ η iX xDrive50 με την ισχύ των 523 ίππων επιταχύνει από στάση στα 100 χλμ./ώρα σε μόλις 4,6 δευτερόλεπτα. Η άμεσα διαθέσιμη ροπή και η αδιάκοπη επιτάχυνση από στάση επιτρέπει στην iX να αποκρίνεται με ακρίβεια και αμεσότητα σε κάθε πάτημα του πεντάλ γκαζιού. Με αυτονομία 630 χλμ. η BMW iX xDrive50 είναι ιδανική για τις μετακινήσεις εντός πόλης αλλά και για ταξίδια μεγάλων αποστάσεων. Με την άκρως αποδοτική κατασκευή της και τον κορυφαίο για την κατηγορία αεροδυναμικό συντελεστή οπισθέλκουσας (0,25 cd), η BMW iX παρουσιάζει εξαιρετικά χαμηλή κατανάλωση ενέργειας (23 kW/h). Η οδήγηση της BMW iX στη λειτουργία My Mode Efficient ενισχύει ακόμα περισσότερο την ούτως ή άλλως εντυπωσιακή αποδοτικότητα. Ενημερωτικά, η αυτονομία της iX xDrive40 ορίζεται εργοστασιακά στα 425 χλμ. Αφήσαμε για το τέλος την πολυτέλεια στο εσωτερικό της BMW iX, που είναι ένας ξεχωριστός χώρος με αρχιτεκτονική που αντλεί έμπνευση από τη μοντέρνα σχεδίαση εσωτερικών χώρων οικιών. Στοιχεία, όπως το επίπεδο ταμπλό με τη μεγάλη κυρτή οθόνη και τα καθίσματα λεπτής σχεδίασης, θυμίζουν έπιπλα χάρη στην επιλογή χρωμάτων και υλικών. Η δε «αιωρούμενη» κεντρική κονσόλα και η μεγαλύτερη πανοραμική γυάλινη οροφή που έχει κατασκευάσει ποτέ η BMW, δημιουργούν μια μοναδική αίσθηση ευρυχωρίας. Τέλος πολλά από τα υλικά της νέας iX προέρχονται από ανακυκλωμένα υλικά, όπως π.χ. τα πατάκια που κατασκευάζονται από εγκαταλειμμένα δίκτυα ψαράδων σε θάλασσες!

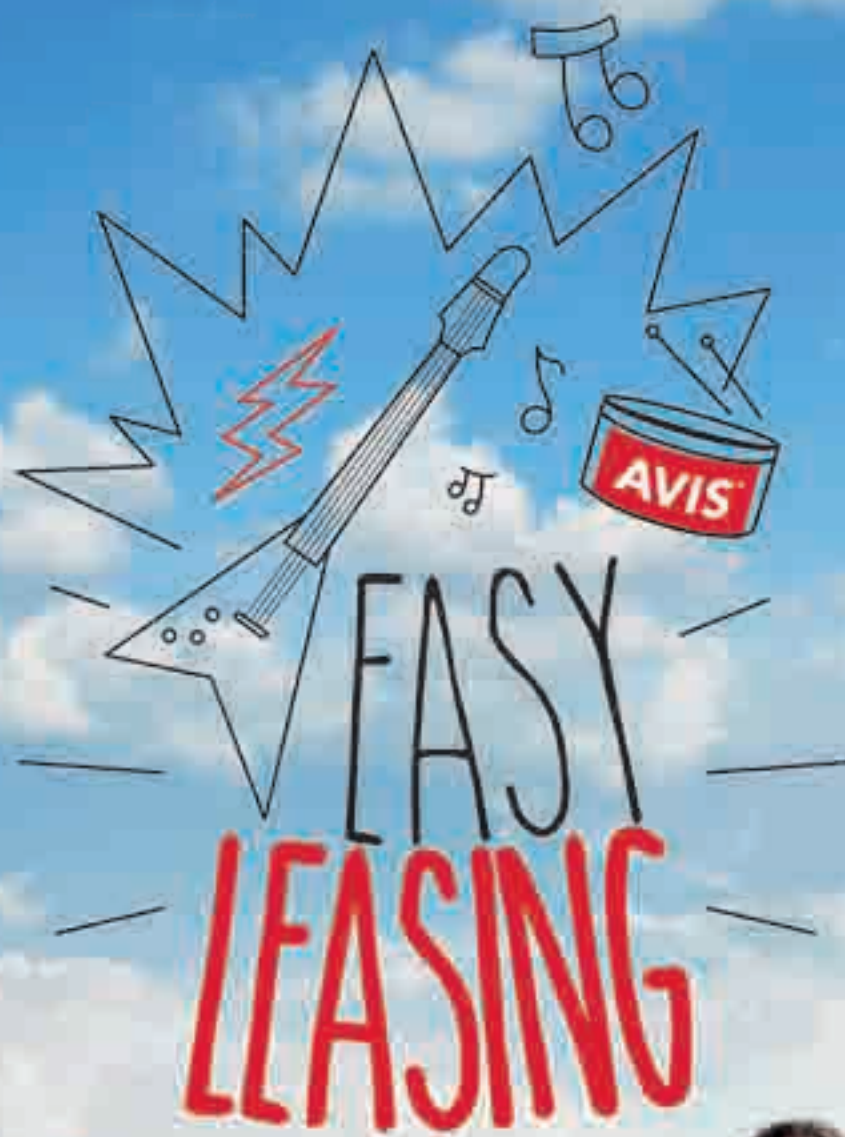
BMW i4

Με την ευκαιρία της παρουσίασης της νέας iX, η BMW είχε φέρει στην Ελλάδα και την πρώτη αμιγώς ηλεκτρική gran coupé, την i4, που διακρίνεται για την εντυπωσιακή της δυναμική σχεδίαση, το υψηλό επίπεδο άνεσης και ιδανικά χαρακτηριστικά οδήγησης για καθημερινή χρήση. Το πεντάθυρο gran coupé εξοπλίζεται με τεχνολογία BMW eDrive πέμπτης γενιάς προσφέροντας δυναμικές επιδόσεις. Η ισχύς φτάνει τους 544 ίππους (BMW i4 M50). Με αυτονομία έως 590 χιλιομέτρα (BMW i4 eDrive40) και πέντε άνετα καθίσματα στην καμπίνα των επιβατών, αποτελεί τον τέλειο συνοδό για κάθε ταξίδι.

ΤΙΜΕΣ

Οι τιμές των αμιγώς ηλεκτροκίνητων BMW iX και i4 αρχίζουν για την iX xDrive40 από 88.795 ευρώ και για την i4 eDrive40 Gran Coupé από 54.850 ευρώ. **A**

Ήρθε και τα σπάει.

Τώρα μπορείς να έχεις ολοκαίνουργιο αυτοκίνητο με **σταθερό μίσθωμα** που περιλαμβάνει **πλήρη ασφάλιση, service** και πολλά άλλα προνόμια.

Για πρώτη φορά online, το πιο εύκολο leasing αυτοκινήτου.

MYAVIS.GR

AVIS®

NEO DACIA DUSTER

Σύγχρονο, σκληροτράχηλο, αδάμαστο

Ακολουθώντας τα χνάρια των προηγούμενων γενεών, το νέο **Duster** απευθύνεται σε όσους θέλουν ένα άνετο και ελκυστικό SUV με compact διαστάσεις, αλλά και σε αυτούς που αναζητούν ένα ευέλικτο 4x4 με πραγματικές ικανότητες

Του **Κωνσταντίνου Λεμονή**

Την εποχή των «light» αυτοκινήτων εκτός δρόμου, την εποχή που έχουμε ξεχάσει τις αρετές του ταξιδιού και της περιπέτειας, έρχεται η Dacia με το Duster να καταργήσει κάθε πρόσχημα ή δικαιολογία που τυχόν αναπτύσσουμε για να μην περιπλανηθούμε στη φύση με ένα αυτοκίνητο με πραγματικές εκτός δρόμου δυνατότητες, με άνεση αλλά και ασφάλεια. Ξέρετε ότι το Duster, με πάνω από 1,9 εκατομμύρια πωλήσεις συνολικά, έχει κατακτήσει και την 1η θέση στις πωλήσεις της κατηγορίας του στην ευρωπαϊκή αγορά, από το 2019; Το μαθαίνετε τώρα και αυτό το ζηλευτό νούμερο δεν καταγράφηκε τυχαία. Έχει τη βάση του στην αποδοχή της αγοράς η οποία αναζητούσε ένα σκληροτράχηλο εκτός δρόμου αυτοκίνητο (βλ. «να μη σπάει, να μη χαλάει»), που να έχει μεγάλους και εργονομικά κατανομήνους χώρους, αλλά και να μη στερείται συνδεσιμότητας και τεχνολογιών. Και εκεί, σε αυτή τη «φόρμα», η Dacia τοποθέτησε το Duster, το οποίο τώρα γίνεται ακόμα καλύτερο.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Το νέο Duster υιοθετεί τη νέα σχεδιαστική ταυτότητα της Dacia, που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στα νέα Sandero Streetway & Sandero Stepway. Τα νέα φωτιστικά σώματα ενσωματώνουν τη νέα φωτιστική υπογραφή της Dacia, ενώ το Duster είναι το πρώτο μοντέλο της

μάρκας που εξοπλίζεται με εμπρός φλας τεχνολογίας LED. Χάρη στη συνεργασία σχεδιαστών και μηχανικών, η αεροδυναμική του νέου Duster εξελίχθηκε παράλληλα με τη σχεδίασή του, και το νέο πίσω σπόιλερ, αλλά και οι νέες ζάντες αλουμινίου, 16 και 17 ιντσών,

έχουν δοκιμαστεί στην αεροδυναμική σήραγγα. Όταν μπεις στο εσωτερικό, ο ζωτικός χώρος των επιβατών είναι πραγματικά μεγάλος, στοιχείο αναγκαίο στις εκδρομές, αφού για να απολαύσεις τη διαδρομή χρειάζεσαι άνεση στην καμπίνα. Οι επενδύσεις

Πιστό στις αρχές του, το νέο **Dacia Duster** παραμένει ένα οικογενειακό SUV με περιπετειώδη χαρακτήρα, αποτελώντας το ιδανικό μέσο για τις καθημερινές μετακινήσεις, αλλά και για τις εξορμήσεις στην ύπαιθρο.

των καθισμάτων του είναι ολοκαίνουργιες, ενώ ένα σημαντικό νέο χαρακτηριστικό είναι η ψηλά τοποθετημένη κεντρική κονσόλα με το φαρδύ υποβραχιόνιο, το οποίο μπορεί να σύρεται κατά επτά εκατοστά. Στο εσωτερικό του διαθέτει χώρο για φύλαξη φιάλης 1,1 λίτρου, αλλά και δύο θύρες USB στο πίσω μέρος του, για φόρτιση των φορητών συσκευών των πίσω επιβατών. Εκτός από το ηχοσύστημα Dacia Plug & Radio (radio, MP3, USB και Bluetooth), το νέο Duster εξοπλίζεται με δύο νέα συστήματα πολυμέσων, το Media Display και το Media Nav, με μεγάλη οθόνη αφής 8".

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Το νέο Duster συνεχίζει ό,τι και ο προκάτοχός του, δηλαδή να αποδεικνύεται ο κατάλληλος, καθημερινός σύντροφος, τόσο για τις εντός, όσο και για τις εκτός δρόμου εξορμήσεις. Για απροβλεπτήσιμες διαδρομές, το αυτοκίνητο εξακολουθεί να προσφέρει χαρακτηριστικά «παντός εδάφους», όπως τα 217 χλστ. απόστασης από το έδαφος (εκδόσεις 2WD) και 214 χλστ. (εκδόσεις 4WD), γωνία ράμπας 21°, γωνία προσέγγισης 30°, και γωνία διαφυγής 34° (εκδόσεις 2WD) / 33° (εκδόσεις 4WD).

Η έκδοση 4x4, όταν είναι εφοδιασμένη με το σύστημα infotainment Media Display ή το Media Nav, περιλαμβάνει επίσης και το νέο 4x4 Monitor που εμφανίζει πληθώρα πληροφοριών στην κεντρική οθόνη του ταμπλό, όπως πλευρικό κλισιόμετρο, ένδειξη για τη διαμήκη κλίση, πιξίδα και υψόμετρο.

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Το νέο Duster εξοπλίζεται με μία πλήρη γκάμα σύγχρονων κινητήρων, προδιαγραφών Euro 6D Full. Πιο συγκεκριμένα, εξοπλίζεται με τον κινητήρα diesel 1.5 Blue dCi των 115 ίππων (σε εκδόσεις 2WD ή 4WD), που συνδυάζεται με χειροκίνητο κιβώτιο 6 σχέσεων, με τον κινητήρα βενζίνης 1.0 TCe των 90 ίππων (2WD), που συνδυάζεται με χειροκίνητο κιβώτιο 6 σχέσεων, με το νέο κινητήρα βενζίνης 1.3 TCe των 150 ίππων (2WD), που συνδυάζεται αποκλειστικά με το νέο αυτόματο κιβώτιο διπλού συμπλέκτη (EDC) 6 σχέσεων, αλλά και με τον κινητήρα διπλού καυσίμου (βενζίνης / υγραερίου) 1.0 TCe 100 LPG (2WD), που συνδυάζεται με χειροκίνητο κιβώτιο 6 σχέσεων και εξασφαλίζει ασυναγώνιστη αυτονομία που ξεπερνάει τα 1.250 χλμ.

ΤΙΜΕΣ

Οι τιμές του νέου Dacia Duster ξεκινούν από τα 15.990 ευρώ, για την έκδοση 1.0 TCe 90hp 4x2 (ίδια τιμή έχει και το 1.0 TCe 100hp 4x2 LPG), ενώ η πετρελαιοκίνητη έκδοση 1.5 Blue dCi 115hp 4x2 αρχίζει από τα 19.950 ευρώ. Η τετρακίνητη έκδοση διατίθεται σε συνδυασμό μόνο με τον κινητήρα diesel και κοστίζει από 21.710 ευρώ. ●

TOYOTA RAV4

ALL SUV. ALL HYBRID.

Αποκτήστε τώρα το κορυφαίο σε πωλήσεις SUV παγκοσμίως.
Με ιδιοφυές σύστημα τετρακίνησης AWD-i, δύναμη έως 306hp και κορυφαία
ευρυχωρία, η κάθε σας διαδρομή γίνεται μία συναρπαστική εμπειρία.

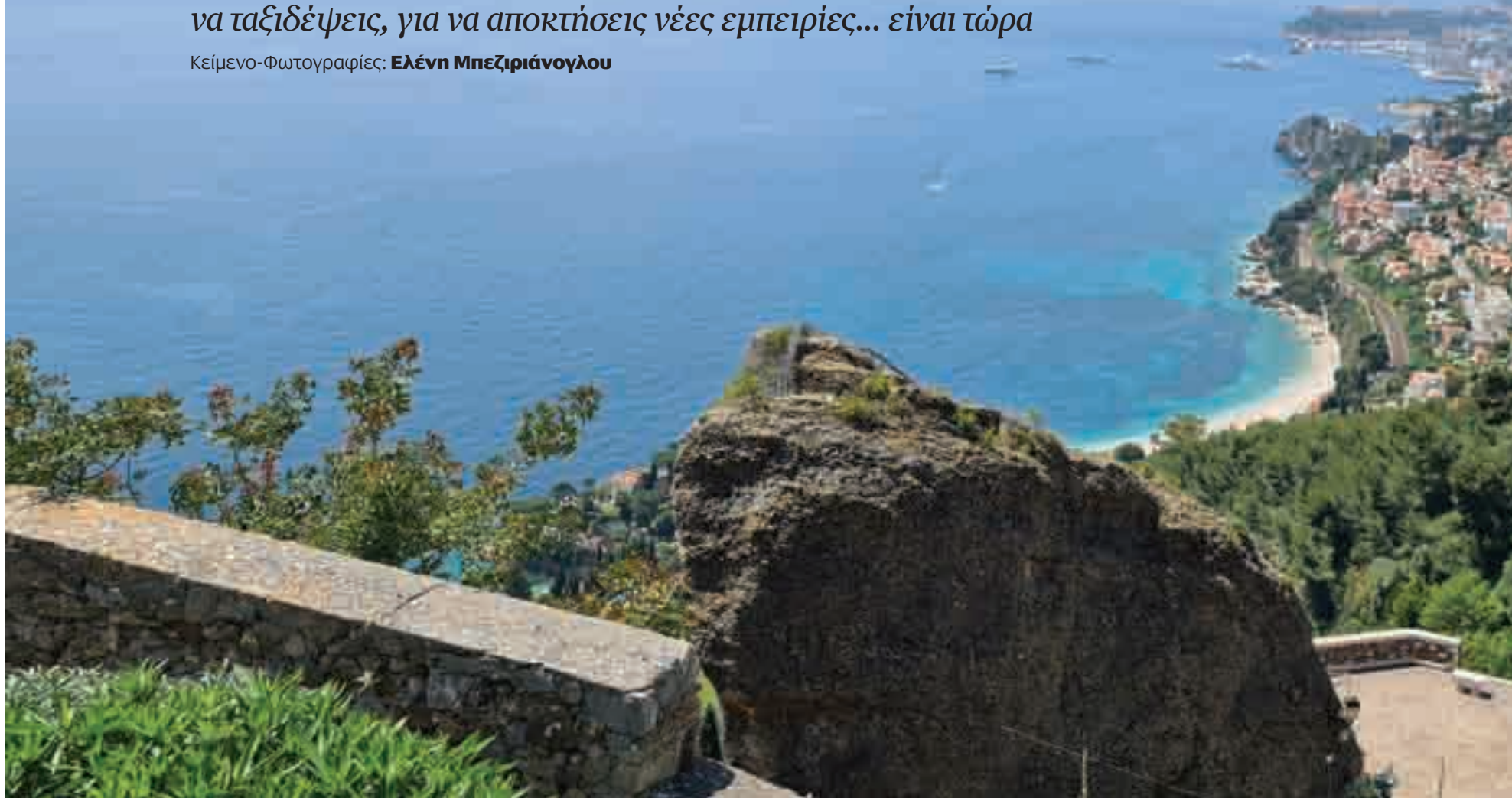

ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΝΤΟΝ ΣΤΟ ΣΕΝ ΤΡΟΠΕ

με ένα αμάξι και δυο μαγιό!

Η στιγμή για να «ξεκολλήσεις» από την καρέκλα σου, για να ταξιδέψεις, για να αποκτήσεις νέες εμπειρίες... είναι τώρα

Κείμενο-Φωτογραφίες: **Ελένη Μπεζιριάνογλου**

Τέτοια εποχή πριν ένα χρόνο μιλούσα στο τηλέφωνο με την καλύτερή μου φίλη που ζει πλέον στο Μονακό: «Κάτσε να πρεμήσουν τα πράγματα και θα έρθω να σας δω. Τώρα είναι δύσκολο, αν γίνει lockdown; Αν αποκλειστώ; Αν βρεθεί κρούσμα στο αεροπλάνο και πρέπει να μπω καραντίνα; Αν...» και τα αν που φοβόμασταν ήρθαν και έφυγαν μαζί με άλλα που δεν είχαμε φανταστεί και ούτε ξέρω πώς έφτασε εκείνο το βράδυ του Απριλίου που δεν έβρισκα τίποτα να δω στο Netflix και σκέφτηκα «ή τώρα ή ποτέ».

Ένα μήνα μετά βγήκα από το αεροδρόμιο της Νίκαιας με μια μικρή τσάντα στο χέρι και μεγάλη χαρά που ταξίδευα ξανά μετά από τόσους μήνες και έβλεπα επιτέλους τη φίλη μου. Μάσκα στο πρόσωπο, χαρτιά στο χέρι για τους ελέγχους και ομπρέλα για τη βροχερή υποδοχή.

Στην Ελλάδα τα μέτρα χαλάρωναν αλλά στη Γαλλία υπήρχε απαγόρευση κυκλοφορίας από τις 21.00 και στο Μονακό από τις 22.00. Η χρήση μάσκας υποχρεωτική σε εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους. Στα εστιατόρια και καφέ του πριγκιπάτου μπορούσαν να κάτσουν μόνο Μονεγάσκοι. Κανείς δεν είπε ότι θα ήταν εύκολο να ταξιδέψεις εν μέσω πανδημίας, αλλά δεν είναι και αδύνατο. Η Κυανή Ακτή φημίζεται για την ομορφιά της και, αν έχεις αυτοκίνητο, έχεις επιλογές. Τόσους μήνες εκεί και η Ε. δεν είχε καταφέρει να δει πολλά, «λόγω της κατάστασης» όπως μου είπε το πρώτο βράδυ που καθίσαμε στο μπαλκόνι παρέα με μια εξαιρετική πίτσα από το Saint Roman. Αποφασίσαμε ότι αυτό έπρεπε να αλλάξει και την επόμενη ημέρα φορτώσαμε δυο μαγιό και μια αλλαξιά και ξεκινήσαμε για ένα μίνι roadtrip αλλά Cote d'Azur, με το κινητό να αλλάζει δικτυα σαν τρελό -Μονακό, Γαλλία, Ιταλία- κι εμένα να συλλέγω εισιτήρια parking. Στις άχρηστες (ή και όχι) ταξιδιωτικές πληροφορίες θα αναφέρω ότι πουθενά δεν παρκάρεις όπου βρεις. Υπάρχουν αμέτρητα δημόσια και ιδιωτικά parking που είναι πολύ οικονομικά -περίπου €6 για 3-4 ώρες σε κεντρικό σημείο-, οπότε η πόλη αυτομάτως δείχνει πιο προσεγμένη και εσύ δεν χρειάζεται να κάνεις παρκούρ για να περπατήσεις στο πεζοδρόμιο. Προχωράμε.

Στο Μονακό απόλαυσα την ξενάγηση με το αυτοκίνητο λίγο περισσότερο γιατί την προηγούμενη μέρα είχε ολοκληρωθεί το Gran Prix του Μόντε Κάρλο και η πόλη είχε ακόμα το σπτήσιμο της πίστας. Σε αυτό τον δρόμο έγραφε κάποτε ιστορία ο Senna και τερμάτιζε πριν λίγες ώρες πρώτος ο Verstappen! Γενικά το πριγκιπάτο είναι μικρό και περπατιέται εύκολα, αλλά όταν η παρέα σου είναι 5 μηνών έγκυος κάνεις και δυο βόλτες παραπάνω οδηγώντας. Οι κήποι της Γκρέις Κέλι είναι πραγματική απόλαυση, ειδικά τις πρωινές ώρες, και το Ωκεανογραφικό Μουσείο εκτός από μεγάλο ενδιαφέρον έχει και καταπληκτική θέα. Στο Jardain Japonaise μπορείς να χαζεύεις τα ψάρια Κοί για ώρες και στο Καζίνο θα συναντήσεις τα πιο ακριβά αυτοκίνητα της ηπείρου.

Η εκδρομή ξεκινάει από την πολύχρωμη και γραφική Menton. Παραλιακά βρίσκεις πολλά καφέ και εστιατόρια, ενώ στα μέσα στενά υπάρχουν δεκάδες μαγαζάκια που πουλάνε από τουριστικά είδη μέχρι streetfood λικουδιές. Τον Φεβρουάριο που πραγματοποιείται το «Fête du Citron» (Πορτί του Λεμονιού) συναντάς πραγματικά εντυπωσιακές δημιουργίες από λεμόνια! Σημειώθηκε για την επόμενη φορά. Με τις πρώτες ζέστες άρχισε να κάθεται κόσμος στην παραλία απολαμβάνοντας τον ήλιο, ακόμα και με τα ρούχα.

Λίγο πιο πέρα, στο Roquebrune-Cap-Martin, ανεβήκαμε στο μεσαιωνικό κάστρο για να απο-

ραμική θέα από τη Ventimiglia (Ιταλία) μέχρι το Monte Carlo. Από την κορυφή του βουνού πετούν όσοι κάνουν Paragliding και περνούν ακριβώς πάνω από το κάστρο, πριν κάνουν μερικούς κύκλους ακόμη και προσγειωθούν στην παραλία πιο κάτω. Στη βάση του κάστρου, ανάμεσα σε γραφικά σπίτια και σοκάκια υπάρχουν εστιατόρια με υπέροχη θέα και (αναμενόμενο) αρκετά τσουχτερές τιμές.

Ήπιαμε ένα καφέ και συνεχίσαμε για Eze επιλέγοντας τη διαδρομή κοντά στο βουνό, η οποία για μένα είναι και η πιο όμορφη αφού έχεις από τη μία την κατάφυτη πλαγιά και από την άλλη την απρόσκοπτη θέα στη θάλασσα. Εδώ αξίζει μια επίσκεψη στο Jardin Exotique με τα δεκάδες είδη εξωτικών φυτών και λουλουδιών αλλά και στο εργαστήριο αρωματοποίησης Fragonard. Περπατήσαμε παραλιακά στην εξίσου πολύχρωμη Villefrance με το λιμανάκι, την παραλία και τα δεκάδες μαγαζιά που βγάζουν τραπέζια ακριβώς δίπλα στο κύμα - ακόμα θυμάμαι την τρομερή μακαρονάδα με λαχανικά στο Les Palmiers. Η θάλασσα δεν με εντυπωσίασε ιδιαίτερα οπότε προτίμησα να κρατήσω τις βουτιές μου για αργότερα.

Στη Nice θα μπορούσα να ζήσω. Η παραθαλάσσια περατζάδα χιλιομέτρων που καταλήγει στο αεροδρόμιο έχει τόσο μεγάλο πλάτος που το social distancing είναι εξασφαλισμένο. Οι πανύψηλοι φοίνικες και τα μεγάλα γραφικά ξε-

Roquebrune -Cap-Martin

νοδοχεία δίνουν εξωτικό στιλ στο μέρος, κάθε τετράγωνο είναι και ένα ινσταγκραμικό καρέ. Η παραλία έχει πάντα κόσμο, σε κάποια σημεία οργανωμένα, σε κάποια ελεύθερη και το μπάνιο εκεί είναι πολύ ευχάριστο. Στην παλιά πόλη θα βρεις ένα σύμπλεγμα πεζόδρομων και μικρών στενών με καφετέριες, μπαράκια και εστιατόρια που είναι γεμάτα κάθε ώρα της ημέρας –και της νύχτας όταν δεν υπάρχει απαγόρευση κυκλοφορίας, βεβαίως βεβαίως. Όλη η πόλη είναι γεμάτη έργα τέχνης και απίστευτα καθαρή. Από τα πιο δημοφιλή ιταλικά εστιατόρια στην πόλη, το La Pizza, δικαιολογημένα θα πω. Στη Νίκαια βρήκαμε και τη χαρά του shopping στην Avenue Jean Medecin, ένα πεζόδρομο με γραμμές τραμ και δεκάδες μαγαζιά δεξιά και αριστερά και στο Polygone Riviera που δεν είναι απλά ένα ανοιχτό εμπορικό κέντρο, αλλά μια μικρή πόλη με δέντρα, ρυάκια, γέφυρες και φυσικά ό,τι θέλεις να ψωνίσεις και να φας.

Η καινούργια μέρα μάς βρίσκει στις Cannes, το μέρος που φιλοξενεί το διασημότερο φεστιβάλ κινηματογράφου. Εκτός από το μέγαρο, με τα μεταλλικά αποτυπώματα χειρών διάσημων ηθοποιών και σκηνοθετών, που περιμένεις καρτερικά τη σειρά σου να φωτογραφηθείς στο περίφημο κόκκινο χαλί, η περιοχή είναι γεμάτη όμορφα σημεία. Υπαίθριες αγορές με vintage αντικείμενα, πεζόδρομοι με εστιατόρια και μπαρ, τέρραστια γκράφιτι με θέμα το σινεμά, κάστρο με

πανοραμική θέα της πόλης και φυσικά μια μεγάλη παραλιακή διαδρομή για να περπατήσεις.

Τελευταία στάση το Saint Tropez με τις αμώδεις παραλίες του και το διεθνές τζετ σερτ που το επισκέπτεται. Πράγματι, το κοσμοπολιτικό στιλ είναι εμφανές σε κάθε σημείο του, από τα τέρραστια γιοτ και τις εξωφρενικά υψηλές τιμές παντού, μέχρι τον πεζόδρομο με τα καταστήματα όλων των μεγάλων οίκων μόδας. Εδώ βρίσκεται και το κτίριο από τη γνωστή κωμωδία του Louis De Funes «Ο χωροφύλακας του Σεν Τροπέ», ενώ γενικά περισσότερες από 100 ταινίες έχουν πραγματοποιήσει γυρίσματα σε αυτό το μέρος της Κυανής Ακτής. Σήμα κατατεθέν η «Tarte Tropezienne» που αξίζει μια δαγκωνιά!

Γεμίσαμε ήλιο, γεύσεις και εικόνες και πήραμε τον δρόμο της επιστροφής στο Montecarlo, κάνοντας μια μικρή στάση στο Golfe Juan για να φάμε στο ελληνικό εστιατόριο Grec Olive που τόσο μας σύστησαν! Απολάμβανα το τοπίο από τη θέση του συνοδηγού, συνειδητοποιώντας ότι αν περιμένει κανείς τις ιδανικές συνθήκες για να κάνει κάτι, χάνει πολλά. Η στιγμή για να «ξεκολλήσεις» από την καρέκλα σου, για να ταξιδέψεις, για να αποκτήσεις νέες εμπειρίες είναι τώρα. Είτε πρόκειται για μια εκδρομή με το αυτοκίνητο λίγο πιο έξω από την Αθήνα είτε για ένα roadtrip στην Ευρώπη είτε για ένα ταξίδι στην άλλη άκρη της γης. Μην περιμένεις άλλο, το ιδανικό μπορεί να μην έρθει ποτέ. ●

Cannes

Menton

Monaco

Villefrance

Είτε πρόκειται για μια εκδρομή με το αυτοκίνητο λίγο πιο έξω από την Αθήνα είτε για ένα **roadtrip στην Ευρώπη** είτε για ένα ταξίδι στην άλλη άκρη της γης, μην περιμένεις άλλο, το ιδανικό μπορεί να μην έρθει ποτέ.

Saint Tropez

Nice

NEO VOLKSWAGEN POLO

Ριζικά ανανεωμένο, κορυφαίο σε τεχνολογία

Η **Volkswagen** ανανέωσε το **Polo**, ένα από τα πιο επιτυχημένα μοντέλα της αυτοκινητοβιομηχανίας και παγκόσμιο best-seller της μάρκας

Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου**

Το **Polo** μπορεί να είναι μικρό σε μέγεθος, αλλά είναι ένα από τα μεγάλα αυτοκίνητα της μάρκας τόσο σε κληρονομιά, όσο και σε πωλήσεις, αλλά και αποδοχή από την παγκόσμια αγορά. Μάλιστα, δικαίως εδώ και χρόνια, διεκδικεί μια θέση ανάμεσα στις τρεις κορυφαίες θέσεις μοντέλων με τις περισσότερες πωλήσεις στον κόσμο. Τώρα το Volkswagen Polo έχει εξελιχθεί για άλλη μια φορά. Η σχεδίαση, οι τεχνολογίες και οι προδιαγραφές του best seller είχαν μια ολοκληρωμένη αναβάθμιση, όπως είναι αμέσως εμφανές όταν βλέπετε το νέο εμπρός και πίσω μέρος του μοντέλου.

Το νέο supermini, με δυναμικό design και κορυφαία ποιότητα κατασκευής, είναι εξοπλισμένο με τις πιο προηγμένες τεχνολογίες. Για πρώτη φορά διαθέτει το Digital Cockpit, έναν συνδυασμό ψηφιακού πίνακα οργάνων 8,0 ή 10,25 ιντσών και οθόνης αφής από 6,5 έως 9,2 ιντσες για το σύστημα Infotainment, σε μία ενιαία μονάδα, που μάλιστα ανήκει στον βασικό εξοπλισμό και συνδυάζεται με ένα επανασχεδιασμένο πολυλειτουργικό τιμόνι και συστήματα ενημέρωσης/ψυχαγωγίας νέας γενιάς. Το μοντέλο διατίθεται με προβολείς IQ. Light LED matrix, ενώ στάνταρ είναι τα φωτιστικά σώματα LED εμπρός-πίσω, και για πρώτη φορά στο Polo μία λωρίδα LED διατρέχει τη μάσκα του ψυγείου ενώ τα πίσω φωτιστικά σώματα LED έχουν νέο, τρισδιάστατο σχεδιασμό, δυναμικά φλας και ειδικό εφέ κατά το φρενάρισμα. Σε ένα κρεσέντο τεχνολογικής υπεροχής, για πρώτη φορά μοντέ-

Με περισσότερες από 18 εκατομμύρια κατασκευασμένες μονάδες, το **Polo** είναι ένα από τα πιο επιτυχημένα συμπαγή αυτοκίνητα στον κόσμο.

λο της κατηγορίας εξοπλίζεται με σύστημα υποβοήθησης οδηγού όπως το IQ.Drive Travel Assist, εξασφαλίζοντας αυτόνομη οδήγηση «Επιπέδου 2», για ταχύτητες έως και 210 κλμ./ώρα.

Μία σημαντική διαφορά στο νέο Polo είναι η διάρθρωση της γκάμας των εκδόσεων. Οι γνώριμες από παλιότερα Trendline (βασική), Comfortline (μεσαία) και Highline (premium), έχουν αντικατασταθεί από τις Polo, Life, Style, R-Line και, στην κορυφή της γκάμας, την GTI. Η νέα γκάμα είναι αφ' ενός πιο ευκολονόητη για επιλογή, αφ' ετέρου ο εξοπλισμός που οι πωλήσεις έχουν δείξει ότι ήταν πιο δημοφιλής στους πελάτες είναι πλέον βασικός στην εισαγωγική έκδοση Polo. Ήδη από την εισαγωγική έκδοση, το νέο μοντέλο είναι ένα ολοκληρωμένο αυτοκίνητο, διαθέτοντας μεταξύ άλλων προβολείς LED, πίσω φώτα τεχνολογίας LED, Digital Cockpit - ψηφιακό πίνακα οργάνων με επιλογές διαμόρφωσης (έγχρωμη οθόνη 8"), πολυλειτουργικό τιμόνι, κεντρικό αερόσακο ανάμεσα στα καθίσματα οδηγού - συνοδηγού, σύστημα πολυμέσων «Composition» με οθόνη αφής 6,5" και Bluetooth, εφαρμογές App-Connect, Front Assist, Lane Assist κ.ά.

Το μήκος του νέου Polo είναι 4.074 κιλ., ενώ το μεγάλο μεταξόνιο των 2.552 κιλ. εξασφαλίζει γενναϊόδωρους εσωτερικούς χώρους και όγκο αποσκευών 351 λίτρων, έναν από τους μεγαλύτερους στην κατηγορία του.

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Το νέο Polo είναι προσθιοκίνητο και στο λανσάρισμα προσφέρεται με επιλογή από τέσσερις κινητήρες, βενζίνης ή φυσικού αερίου, όλοι τρικύλινδροι, χωρητικότητας 999 κ.εκ., εξοπλισμένοι με turbo - με εξαίρεση τον πιο μικρό. Η ισχύς τους από 80 ίππους με τον πιο ισχυρό στους 110 ίππους, ενώ συνεργάζονται με χειροκίνητο κιβώτιο ταχυτήτων 5 σχέσεων ή αυτόματο 7-τάχυτο DSG.

Το νέο Polo συνεχίζει να βασίζεται στην αρθρωτή εγκάρσια πλατφόρμα MQB A0, βελτιστοποιημένη για compact μοντέλα, εξασφαλίζοντας εξαιρετικά τεχνικά χαρακτηριστικά, ενώ παράλληλα επιτρέπει την υιοθέτηση των πλέον σύγχρονων καινοτόμων τεχνολογιών ασφάλειας και άνεσης. Ανάμεσά τους πληθώρα προηγμένων συστημάτων υποβοήθησης οδηγού με την ονομασία-ομπρέλα IQ.Drive, που εξασφαλίζουν κορυφαία ενεργητική ασφάλεια και άνεση στην οδήγηση. Το νέο Polo είναι άμεσα διαθέσιμο στην ελληνική αγορά, ενώ οι τιμές για το νέο Volkswagen Polo ξεκινούν από τις 17.750 ευρώ, για την έκδοση 1.0 MPI EVO 80 PS. **A**

Νέο BAYON.

Το νέο Crossover από τη Hyundai.

Δείτε τον κόσμο με άνεση και ηρεμία, χάρη σε ένα προηγμένο ψηφιακό περιβάλλον ασύρματης συνδεσιμότητας, αλλά και χάρη στους μεγάλους, πρακτικούς χώρους για τους αγαπημένους σας και τις αποσκευές τους.

Δείτε τον κόσμο με σιγουριά και αυτοπεποίθηση, χάρη στον πληρέστερο στάνταρ εξοπλισμό τεχνολογιών ασφαλείας στην κατηγορία, αλλά και χάρη στους οικονομικούς, αξιόπιστους κινητήρες Hyundai SmartStream 84 έως 120 ίππων.

Δείτε τον κόσμο μέσα από το νέο, πλούσια εξοπλισμένο BAYON – το νέο Crossover από τη Hyundai.

Με 15.890€

hyundai.gr

Η 5ετής Εργοστασιακή Εγγύηση Απεριορίστων Χιλιομέτρων της Hyundai ισχύει μόνο για αυτοκίνητα Hyundai που έχουν αρχικώς πωληθεί από εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο Hyundai σε τελικό πελάτη, όπως ορίζεται στους όρους και τις συνθήκες του βιβλίου εγγυήσεως οι οποίοι είναι προσβάσιμοι και στο www.hyundai.gr

NEO NISSAN QASHQAI

Ξεπερνάει και τον «εαυτό» του

Το νέο **Nissan Qashqai** ανεβάζει ξανά τον πήχη στην κατηγορία των crossover, ενώ πλέον δεν έχεις καμία δικαιολογία να μην ταξιδέψεις μαζί του, μεταφορικά, ή κυριολεκτικά

Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου**

Θ α μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος που μόλις κατέβηκε από ένα test drive, ότι «η ιστορία επαναλαμβάνεται» και το τρίτης γενιάς Qashqai δείχνει να μην έχει «ταβάνι» στην ξέφρενη πορεία του για την κορυφή. Για τη νέα αυτή επανάληψη, η Nissan έχει διατηρήσει τις κατευθυντήριες αρχές που οδήγησαν στην ιδέα, τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη των δύο προηγούμενων γενιών του Qashqai: κομψός σχεδιασμός, βελτιωμένη ποιότητα κατασκευής και αποτελεσματικός κινητήρας, σε συνδυασμό με υψηλή ποιότητα και οδηγική εμπειρία από αυτοκίνητα μεγαλύτερης κατηγορίας.

«Το σημείο εκκίνησης για τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη του ολοκαίνουργιου Qashqai ήταν μια βαθιά ανάλυση των σχέσεων που είχαμε

με όλους τους πελάτες μας Qashqai τα τελευταία 13 χρόνια. Μας έδωσε τη δυνατότητα να κατανοήσουμε τις ανάγκες τους και, ειδικότερα, αυτό που εκτιμούν στο crossover που χρησιμοποιούν και βασίζονται καθημερινά», δήλωσε ο Marco Fioravanti, Vice President, Product Planning της Nissan Automotive Europe.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Διατηρώντας το στυλ του Qashqai, η τρίτη γενιά είναι πιο μυώδης, πιο δυναμική και μοντέρνα. Εξωτερικά, με εμφανείς γραμμές στο πλάι, προηγμένους προβολείς full LED, με φώτα ημέρας που έχουν τη χαρακτηριστική «υπογραφή» σε σχήμα μπουμερανγκ και μεγάλους τροχούς από ελαφρύ κράμα 20 ιντσών, που τοποθετούνται για πρώτη φορά στο Qashqai, ολοκληρώνεται

μία εντυπωσιακή εικόνα.

Συνδεδεμένη, άνετη και άψογη, η καμπίνα θέτει ένα νέο πρότυπο στην κατηγορία με ξεχωριστό σχεδιασμό και βελτιωμένη χρηστικότητα, ενώ νέα υλικά καθισμάτων δημιουργούν μια ελκυστική και πολυτελή καμπίνα για απόλαυση των μετακινήσεων και του ταξιδιού. Προσθέτοντας μία αύρα πολυτέλειας, μια λειτουργία μασάζ για τα εμπρός καθίσματα με τρία προγράμματα θα είναι διαθέσιμη στις κορυφαίες εξοπλιστικές εκδόσεις.

Το νέο Qashqai προσφέρει ένα προηγμένο σύστημα ψυχαγωγίας και ενημέρωσης με κορυφαία στην κατηγορία γκάμα συνδεδεμένων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένης της εύκολης ενσωμάτωσης smartphone, του Wi-Fi εντός αυτοκινήτου για έως επτά συσκευές και της NissanConnect Services, μιας ειδικής εφαρμογής για

τον έλεγχο και την παρακολούθηση του οχήματος.

Η μεγαλύτερης και υψηλότερης ανάλυσης 9 ιντσών οθόνη του Nissan Connect είναι μια ψηφιακή πύλη για τις ρυθμίσεις της πλοήγησης και της ψυχαγωγίας, ενώ η ηλεκτρικά κινούμενη πίσω πόρτα με λειτουργία hands-free προσφέρει εύκολη πρόσβαση στον χώρο των αποσκευών, όταν τα χέρια είναι γεμάτα.

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Υποστηρίζοντας τον στόχο της Nissan να επιτύχει 50% «εξηλεκτρισμένες» πωλήσεις στην Ευρώπη έως το 2024, το νέο Qashqai δεν θα είναι διαθέσιμο μόνο με τον κινητήρα βενζίνης 1.3 DiG-T εξοπλισμένο με υβριδική τεχνολογία, αλλά και με το e-Power, το καινοτόμο και βραβευμένο σύστημα μετάδοσης κίνησης της Nissan το οποίο αντλεί τεχνολογίες από το πρωτοποριακό ηλεκτρικό όχημα Nissan LEAF.

Με εκδόσεις τόσο 2WD όσο και 4WD, καθώς και με το χειροκίνητο δτάχυτο ή το νέο αυτόματο Xtronic CVT κιβώτιο ταχυτήτων, όπως και με την ηλεκτροκίνηση που φέρνει το e-Power, το Qashqai θα καλύψει στο έπακρο κάθε απαίτηση του υποψήφιου αγοραστή, με την οδηγική απόλαυση να βρίσκεται στο επίκεντρο κάθε κινητήριας έκδοσης του μοντέλου.

Με το νέο Qashqai πραγματοποιείται και το ντεμπούτο του καινοτόμου συστήματος κίνησης e-Power της Nissan στην Ευρώπη, το οποίο αποτελείται από μπαταρία υψηλής απόδοσης και σύστημα μετάδοσης κίνησης που ενσωματώνει έναν βενζινοκινητήρα 157 ίππων, γεννήτρια ισχύος, μετατροπέα και ηλεκτρικό κινητήρα 140kW παρόμοιου μεγέθους και εξόδου ισχύος, όπως ακριβώς στα ηλεκτρικά οχήματα της Nissan.

ΤΙΜΕΣ

Το νέο Qashqai ξεκινά από τις 24.490 ευρώ για την έκδοση 1.3t 140ps Hybrid MT 4x2 ●

Ένα εμβληματικό αυτοκίνητο αλλάζει, σε κάθε τομέα και συνεχίζει την παράδοση που το ίδιο έχτισε

30 ΠΡΑΓΜΑΤΑ που ίσως να μην ξέρατε για τα αυτοκίνητα

Ο εφευρέτης του **Cruise Control** ήταν τυφλός, το γρηγορότερο αστυνομικό αυτοκίνητο στον κόσμο είναι η **Bugatti Veyron**, ενώ οι περισσότερες κόρνες αυτοκινήτου πχούν στη νότα Φα...

Της **Ελένης Χελιώτη**

Fun fact 1 Το μεγαλύτερο πρόστιμο που έχει ποτέ δοθεί ήταν αξίας 1.100.000 δολάρια στη Σουηδία, και δόθηκε σε έναν άντρα για υπερβολική ταχύτητα που ταξίδευε με 290 χλμ. την ώρα με μία Mercedes Gullwing το 2010. Στη Σουηδία το ποσό ενός πρόστιμου είναι ανάλογο του εισοδήματος.

Fun fact 2 Στο Los Angeles υπάρχουν περισσότερα αυτοκίνητα απ' ό,τι άνθρωποι.

Fun fact 3 Τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα δεν είναι φουτουριστικά, και δεν ανήκουν στο μέλλον αλλά στο παρελθόν. Ήταν τα πρώτα σε κατασκευή αυτοκίνητα στον κόσμο από το 1905 έως το 1920, έως ότου οι κινητήρες καύσης έγιναν φθηνότεροι.

Fun fact 4 Το καλύτερο σε πωλήσεις αυτοκίνητο όλων των εποχών είναι το Toyota Corolla.

Fun fact 5 Οι ΗΠΑ καταναλώνουν περίπου το μισό της παγκόσμιας βενζίνης.

Fun fact 6 Η κυκλοφοριακή συμφόρηση στους δρόμους «σπαταλά» 11 δις λίτρα καυσίμου το χρόνο.

Fun fact 7 Οι πρώτοι υαλοκαθαριστές ήταν χειροκίνητοι, ενώ τα πρώτα αυτοκίνητα δεν είχαν τιμόνια και λειτουργούσαν με μοχλό.

Fun fact 8 Το πιο συχνά κλεμμένο όχημα είναι το Honda Accord.

Fun fact 9 Το λευκό είναι το πιο δημοφιλές χρώμα αυτοκινήτου, και το μοβ το λιγότερο δημοφιλές.

Fun fact 10 Ο μέσος Αμερικάνος θα περάσει περίπου 2 εβδομάδες της ζωής του σταματημένος σε κόκκινα φανάρια.

Fun fact 11 Το 90% των οδηγών παραδέχο-

νται ότι τραγουδάνε ενώ οδηγούν.

Fun fact 12 Το γρηγορότερο αστυνομικό αυτοκίνητο στον κόσμο είναι η Bugatti Veyron. Ανήκει στην τροχαία του Ντουμπάι και αναπτύσσει ταχύτητα 405 χλμ./ώρα!

Fun fact 13 Υπήρχε ένας μοναχός στα 1200 που προέβλεψε την ύπαρξη αυτοκινήτων. Ο Ρότζερ Μπέικον ήταν Φραγκισκανός αδελφός που έζησε γύρω στα 1214-1292. Σε ένα από τα έγγραφα του έγραψε: «Τα αυτοκίνητα μπορούν να κατασκευαστούν έτσι

ώστε να κινούνται με απίστευτη ταχύτητα χωρίς τη βοήθεια ζώων». Προέβλεψε επίσης αεροπλάνα, ατμόπλοια, υποβρύχια και κοστούμια κατάδυσης.

Fun fact 14 Οι περισσότερες κόρνες αυτοκινήτου πχούν στη νότα Φα.

Fun fact 15 Το αυτοκίνητο είναι το πιο ανακυκλωμένο καταναλωτικό προϊόν στον κόσμο.

Fun fact 16 Το όχημα με τα περισσότερα χι-

«Τα αυτοκίνητα μπορούν να κατασκευαστούν έτσι ώστε να κινούνται με απίστευτη ταχύτητα χωρίς την βοήθεια ζώων». -Ρότζερ Μπέικον, Φραγκισκανός μοναχός, 1214-1292 μ.Χ.

λιόμετρα που έχει καταγραφεί ποτέ είχε κάνει 4.586.630 χιλιόμετρα.

Fun fact 17 Η Ferrari κατασκευάζει το πολύ 14 αυτοκίνητα την ημέρα.

Fun fact 18 Οι ελαττωματικοί αισθητήρες οξυγόνου είναι υπεύθυνοι για το 40% των προβλημάτων που σχετίζονται με τη φωτεινή ένδειξη προβλήματος του κινητήρα.

Fun fact 19 Το 1916, το 55% όλων των αυτοκινήτων στον κόσμο ήταν Ford Model-T, και αυτό το ρεκόρ δεν έχει ξεπεραστεί ποτέ.

Fun fact 20 Ο εφευρέτης του Cruise Control ήταν τυφλός. Ο Ralph Teetor έχασε την όρασή του όταν ήταν πέντε ετών. Ο μηχανολόγος-μηχανικός εμπνεύστηκε για να εφεύρει το cruise control, ή το «Speedostat» όπως αρχικά ονομάστηκε, αφού μπήκε στο αυτοκίνητο με τον δικηγόρο του. Ο Teetor παρατήρησε ότι ο δικηγόρος επιβράδυνε ενώ μιλούσε και επιτάχυνε ενώ άκουγε. Η ασθένεια αυτή εκνεύρισε τον Teetor και έτσι σχεδίασε μια συσκευή που χρησιμοποίησε μαγνήτες και ελατήρια για τον έλεγχο της ταχύτητας ενός αυτοκινήτου.

Fun fact 21 Η λέξη Volvo είναι λατινική και σημαίνει «κυλάω».

Fun fact 22 Η λέξη car προέρχεται και αυτή από τη λατινική carrus ή carrum και σημαίνει τροχοφόρο όχημα, προφανώς αναφερόμενη στις παλιές άμαξες τις οποίες τραβούσαν άλογα.

Fun fact 23 Μόνο το 18% των Αμερικανών μπορεί να οδηγήσει αυτοκίνητο με χειροκίνητο κιβώτιο ταχυτήτων. Επί του παρόντος, μονάχα το 5% των αυτοκινήτων που πωλούνται στις ΗΠΑ διαθέτουν χειροκίνητα κιβώτια ταχυτήτων, γεγονός που δημιουργεί ακόμη λιγότερα κίνητρα για να μάθουν πώς να τα οδηγούν, και η κυκλοφοριακή συμφόρηση είναι αυτή που τους αποθαρρύνει από το να τα αγοράσουν.

Fun fact 24 Όταν τα ραδιόφωνα μπήκαν για πρώτη φορά σε αυτοκίνητα, κάποιες πολιτείες στις ΗΠΑ ήθελαν να τα απαγορεύσουν επειδή πίστευαν ότι μπορεί να αποσπούν την προσοχή των οδηγών και να προκαλέσουν ατυχήματα.

Fun fact 25 Η χαρακτηριστική μυρωδιά ενός καινούργιου αυτοκινήτου είναι το αποτέλεσμα περισσότερων από 50 πτητικών οργανικών ενώσεων [volatile organic compounds (VOC)].

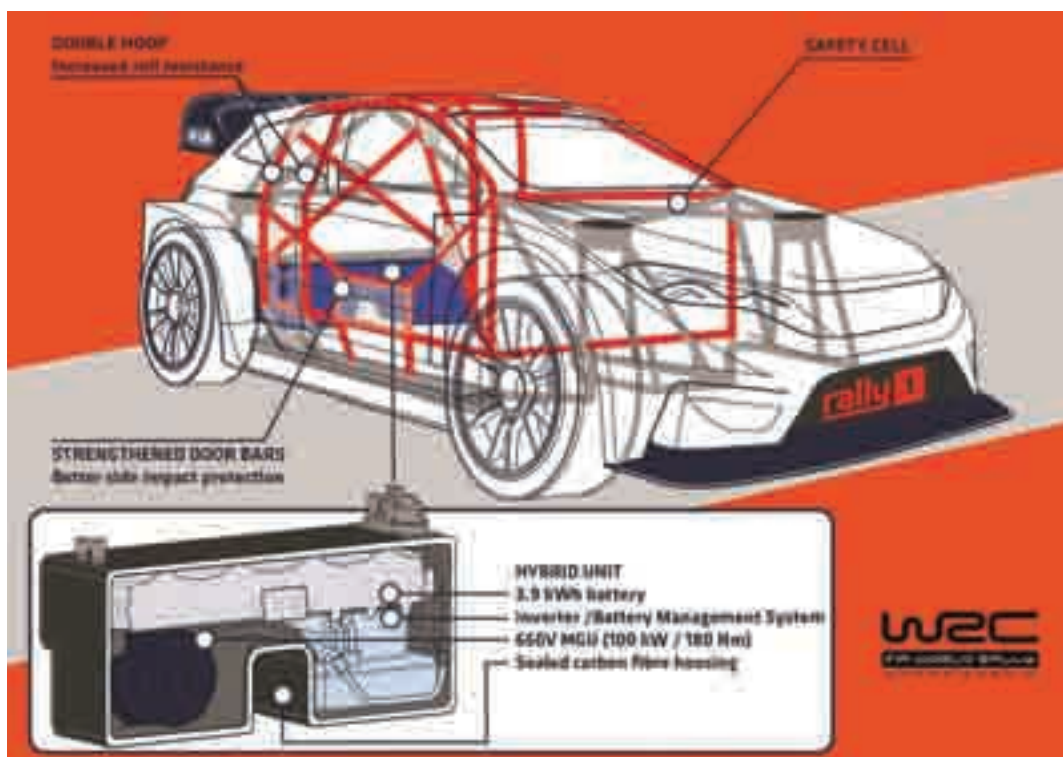
Fun fact 26 Η αυτοκινητοβιομηχανία χρησιμοποιούσε για πολλά χρόνια λάδι φάλαινας φυσιτήρας ως συστατικό στο υγρό του αυτόματου κιβωτίου ταχυτήτων. Εταιρίες όπως η General Motors συνέχισαν να το χρησιμοποιούν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έως το 1973. Εκείνη τη χρονιά, το Κογκρέσο ψήφισε τον Νόμο για τα είδη υπό εξαφάνιση, ο οποίος απαγόρευσε τη χρήση του.

Fun fact 27 Το 1898, το πρώτο σχέδιο αυτοκινήτου του 22χρονου Ferdinand Porsche ήταν το ηλεκτρικό όχημα Egger-Lohner C.2 Phaeton, με το παρατσούκλι P1. Το P1 μπορούσε να φτάσει τα 21 μίλια την ώρα και είχε αυτονομία 49 μίλια με μία φόρτιση. Αλλά ο 22χρονος μηχανικός προχώρησε σε άλλα μοντέλα και το αυτοκίνητο έμεινε ανέγγιχτο σε ένα υπόστεγο στην Αυστρία μέχρι το 2014.

Fun fact 28 Το πρώτο πρόστιμο για υπερβολική ταχύτητα εκδόθηκε το 1902.

Fun fact 29: Αν και θεωρείται άσχημο αυτοκίνητο, το AMC Gremlin ενέπνευσε το στιλ που βλέπουμε σήμερα στα SUV.

Fun fact 30 Το πρώτο αυτοκίνητο Ford που σχεδιάστηκε πλήρως σε υπολογιστή είναι το Ford Puma. ●

Οι Michele Mouton-Fabrizia Pons με το Audi Quattro A1 κέρδισαν το Ράλλυ Ακρόπολις του 1982 (Φωτ.:Κακολύρης)

Σαράντα δύο χρόνια μετά την επανάσταση που έφεραν τα Audi Quattro με τα turbo και την τετρακίνηση, στην επέτειο των 50 χρόνων του WRC ήρθε η ώρα για την επόμενη ιστορική αλλαγή, αυτή με τους υβριδικούς κινητήρες.

A FAREWELL AND A WELCOME

Τα σημερινά αυτοκίνητα **World Rally Cars** αποσύρονται στο τέλος της χρονιάς και η ιστορία των ράλι αλλάζει υποδεχόμενη τα πρώτα υβριδικά rallycars

Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου**

Τα **World Rally Cars** εμφανίστηκαν στο προσκήνιο το 1997 αντικαθιστώντας το Group A. Μέχρι το 2011 είχαμε εργοστασιακά αυτοκίνητα «C» κατηγορίας (Ford Escort, Citroen Xsara, Subaru Impreza κ.ά.) με δίλιτρους turbo κινητήρες, ενώ από το '11 και μετά είχαμε μικρότερα αυτοκίνητα κατηγορίας «B» (Citroen DS3, Ford Fiesta, VW Polo κ.ά.) με κινητήρες turbo 1.6 λίτρων και φυσικά τετρακίνηση. Το 2017 είχαμε την πλέον πρόσφατη γενιά των WRCars, με τεράστια αεροδυναμικά βοηθήματα και state of art μηχανολογικά συστήματα. Όλα αυτά, μέχρι τον αγώνα της Monza, τον τελευταίο γύρο του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Ράλι 2021. Μετά, τα αυτοκίνητα αυτά, με περιοριστή στο στόμιο του turbo για να μειωθεί η ιπποδύναμη, θα μπορεί να οδηγηθούν από οδηγούς που τα τελευταία πέντε χρόνια δεν συμμετείχαν στην κορυφαία κατηγορία WRC1.

HYBRID ERA

Και οι τρεις σημερινοί κατασκευαστές που συμμετέχουν στο WRC έχουν αγκαλιάσει τη νέα υβριδική εποχή του σπορ, δεσμεύοντας να εγγραφούν και να συμμετάσχουν στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Ράλι της FIA από το 2022 έως το 2024. Η Hyundai, η M-Sport Ford και η Toyota έχουν αγκαλιάσει τη νέα υβριδική εποχή του σπορ και έχουν δεσμευτεί για το μέλλον τους στον θεσμό, ο οποίος θα υποστεί σημαντική αλλαγή το 2022, όταν τα κορυφαία αυτοκίνητα με τη χαρακτηριστική ονομασία Rally1 Hybrid, θα τροφοδοτούνται από έναν συνδυασμό κινητήρα εσωτερικής καύσης και ενός ηλεκτροκινητήρα. Η συμφωνία περιλαμβάνει ισότιμη συμβολή της FIA και των κατασκευαστών στο κόστος ανάπτυξης της νέας τεχνολογίας, η οποία θα εστιάζει έντονα στη βιωσιμότητα, την ασφάλεια και τη διαχείριση του κόστους. Η εισαγωγή της υβριδικής τεχνολογίας ανακοινώθηκε το 2019 και η στενή συνεργασία μεταξύ των κατασκευαστών, του WRC Promoter και της FIA, οδήγησε στο να λάβουν τεχνικοί κανονισμοί πράσινο φως στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Αθλητικών Αυτοκινήτων αυτού του μήνα. «Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η εισαγωγή βιώσιμης υβριδικής τεχνολογίας για την πρώτη κατηγορία του WRC σηματοδοτεί ένα από τα μεγαλύτερα ορόσημα στην ιστορία του αθλήματος. Είναι κατάλληλο για μια τόσο μεγάλη πρόοδο να είναι ευπρόσδεκτη στην 50ή επέτειο του πρωταθλήματος», είπε ο διευθύνων σύμβουλος του WRC Promoter **Jona Siebel** και συνέχισε: «Μαζί με τη FIA και τους κατασκευαστές, ο WRC Promoter δεσμεύεται πλήρως για την εισαγωγή πιο πράσινων αγωνιστικών αυτοκινήτων. Το υβριδικό σύστημα μετάδοσης κίνησης αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της αυτοκινητοβιομηχανίας, καθώς ο κόσμος κινείται προς ένα πιο βιώσιμο μέλλον και είναι σημαντικό το WRC να ευθυγραμμιστεί με αυτή την εξέλιξη. Το WRC παραμένει το σκληρότερο πρωτάθλημα

του μηχανοκίνητου αθλητισμού για αυτοκίνητα με βάση την παραγωγή και η ηγεσία αυτών των εργοστασιακών ομάδων στέλνει ένα θετικό μήνυμα για το μέλλον του και σε άλλους κατασκευαστές που σκέφτονται να ενταχθούν στον θεσμό του WRC». Να σημειώσουμε εδώ ότι, για να εξασφαλίσει αυξημένη σταθερότητα και καλύτερες ευκαιρίες μακροπρόθεσμου προγραμματισμού, η FIA εισήγαγε τριετή δέσμευση στη συμμετοχή στο πρωτάθλημα για τους κατασκευαστές αντί των μονοετών συμφωνιών που γνωρίζαμε μέχρι πρότινος.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ

Τα εργοστασιακά αγωνιστικά αυτοκίνητα Rally1 –που πλέον θα κατασκευάζονται σε σωληνωτό σασί και όχι αυτοφερόμενο παραγωγής, όπως ήταν μέχρι σήμερα– διαθέτουν ένα plug-in υβριδικό σύστημα μετάδοσης κίνησης που θα χρησιμοποιεί 100% βιώσιμο καύσιμο χωρίς ορυκτά στοιχεία από τον επόμενο χρόνο. Ο υβριδικός κινητήρας επόμενης γενιάς συνδυάζει την απόδοση ενός βενζινοκινητήρα 1.6 λίτρων EcoBoost με υπερτροφοδότη με ένα εξελιγμένο ηλεκτροκινητήρα 100 kW και μπαταρία 3,9 kWh και θα είναι τοποθετημένος στο εμπρός μέρος του αυτοκινήτου. Το εξελιγμένο αυτό νέο plug-in υβριδικό σύστημα μετάδοσης κίνησης –που θα είναι κοινό για όλους τους κατασκευαστές και θα παρέχεται από την General Dynamics– θα προσφέρει επιπλέον απόδοση σε επίπεδο ανταγωνισμού, καθώς και τη δυνατότητα να κινείται σε πόλεις και Service Park, όπως και στις απλές διαδρομές χρησιμοποιώντας καθαρή ηλεκτρική ισχύ. Το υβριδικό σύστημα των Rally1 λειτουργεί με παρόμοιες αρχές με τα συνηθισμένα υβριδικά αυτοκίνητα της αγοράς. Το σύστημα κίνησης «συλλαμβάνει» την ενέργεια που συνήθως χάνεται κατά τη διάρκεια του φρεναρίσματος και του ρολαρίσματος και την αποθηκεύει σε μια μπαταρία που μπορεί να τροφοδοτήσει έναν ηλεκτρικό κινητήρα για να βελτιώσει ή να δώσει ώθηση στην απόδοση –έως και 100 kW– για πολλαπλές επιταχύνσεις έως τρία δευτερόλεπτα κατά τη διάρκεια της οδήγησης στις Ειδικές Διαδρομές. Όπως και η plug-in υβριδική τεχνολογία που διατίθεται στα αυτοκίνητα της αγοράς, η μπαταρία μπορεί επίσης να επαναφορτιστεί χρησιμοποιώντας μια εξωτερική πηγή ισχύος σε σημεία σέρβις μεταξύ των Ειδικών Διαδρομών, με επαναφόρτιση που διαρκεί περίπου 25 λεπτά. Ζυγίζοντας 95 κιλά, το υβριδικό σύστημα ψύχεται με υγρό και αέρα και στεγάζεται σε ένα περίβλημα βαλλιστικής αντοχής για να αντισταθεί σε πιθανή πρόσκρουση αλλά και στις δυνάμεις «g» σε περίπτωση ατυχήματος. Επιπλέον, οι πρωταγωνιστές της FIA WRC Rally1 θα χρησιμοποιούν καύσιμα χωρίς ορυκτά από τη σεζόν του 2022, συνδυάζοντας συνθετικά και βιοαποικοδομήσιμα στοιχεία για την παραγωγή καυσίμου που είναι 100% βιώσιμο. ●

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Αν κοιτάξει κάποιος διαχρονικά στην ιστορία του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Ράλι (WRC) ανεξάρτητα από το αν θεσπίστηκε ο θεσμός στη σύγχρονη μορφή του το 1973, δεν θα δει καμία τεχνολογική επανάσταση, πλην εκείνης που έφερε στις αρχές της δεκαετίας του 1980 το Audi Quattro. Τι είχε στον «εξοπλισμό» του εκείνο το αυτοκίνητο και ακόμα και σήμερα, δεκαετίες μετά, μνημονεύεται σαν το αυτοκίνητο που άλλαξε για πάντα την ιστορία των ράλι; Δύο πράγματα είχε! Υπερσυμπίεστή (Turbo δηλαδή) και τετρακίνηση. Σε μία εποχή που οι μεγαλύτεροι ευρωπαίοι και ιάπωνες κατασκευαστές ακολουθούσαν τη λύση κινητήρας εμπρός-κίνηση πίσω, ήρθε η ρηζικήλευση πρόταση της Audi που έφερε τα «πάνω-κάτω» και μαζί την επανάσταση στα ράλι, που κρατάει μέχρι και σήμερα. Ήταν το 1980 όταν στη νότια Πορτογαλία, λίγο πριν ξεκινήσει το τοπικό ράλι Αλγκάρβ, εμφανίσθηκε ένα φορτηγό της Audi Sport και πίσω του ένα μεγάλο, «φουσκωμένο» αγωνιστικό αυτοκίνητο, το Audi Quattro A1. Έτσι ήταν η ονομασία του. Θα συμμετείχε εκτός συναγωνισμού στον αγώνα με σκοπό την εξέλιξη του σε πραγματικές συνθήκες. Ήταν και οι μέρες που άλλαξε ο αγωνιστικός χάρτης

των ράλι. Να σημειώσουμε απλά ότι στο πρώτο σκέλος του αγώνα, ο Φινλανδός οδηγός του Χάνου Μίκκολα ήταν εξήμισι λεπτά εμπρός από τον πρώτο της γενικής κατάταξης και κάπου εκεί το μήνυμα άρχισε να στέλνεται σε κάθε άκρη της γης. Δεν ήταν βέβαια λίγοι οι κατασκευαστές που μεϊδίασαν στο άκουσμα ότι ένα

ιδιαίτερα βαρύ κουπέ με πολλά διαφορικά και turbo στον κινητήρα θα μπορούσε να τους αιφελήσει!... Η απάντηση ωστόσο δόθηκε ένα χρόνο αργότερα, όταν όλοι σχεδόν οι κατασκευαστές σταμάτησαν και αποφάσισαν να μπουκνουν αυτοί στο άρμα της επανάστασης ετοιμάζοντας αντίστοιχες προτάσεις. Και όταν για πρώτη φορά το 1981 εμφανίστηκε στο παγκόσμιο πρωτάθλημα, οι θεατές, αλλά και οι αντίπαλες ομάδες, έτριβαν τα μάτια στους. Όπως κάναμε κι εμείς εκείνη τη χρονιά που σαν διαπιστώσαμε πόσο εύκολα επιτάχυνε λόγω turbo και πόσο εύκολα «ξεκόλλαγε» από τις στροφές λόγω τετρακίνησης, καταλάβαμε ότι όλα αλλάζουν. Με πρώτο «θύμα» το θέαμα. Γιατί καλή η ιπποδύναμη, αλλά η τετρακίνηση περιορίσει δραστικά το θέαμα των πλαγιολισθήσεων των πισωκίνητων τότε αυτοκινήτων. Ένα θέαμα που προσέφερες πλούσια σε κάθε είδους οδόστρωμα. ●

Η πρώτη μου φορά στο Ράλλυ Ακρόπολις!

Ο ήχος του αυτοκινήτου που πλησιάζει με ταχύτητα, και η προσμονή να το δεις να σκάει μύτη από στροφή, σου προκαλούν ανατριχίλα

Επιστροφή του Ράλλυ Ακρόπολις μετά από 8 χρόνια, και ήταν η καλύτερη ευκαιρία για να ζήσω το πρώτο μου ράλι.

Δεν είμαι από τους φανατικούς του μηχανοκίνητου αθλητισμού, αλλά, από όλα τα είδη, το WRC είναι αυτό που μου κέντριζε το ενδιαφέρον περισσότερο και το παρακολουθούσα περιστασιακά είτε από τα social media είτε από την τηλεόραση, όποτε το πετύχαινα, έχοντας φτάσει σε ένα επίπεδο να γνωρίζω τους πρωτοκλασάτους οδηγούς. Το ίδιο ισχύει και για την παρέα μου, έτσι μόλις μάθαμε για την επιστροφή του Ράλλυ Ακρόπολις αμέσως «ψηθήκαμε» να πάμε να το ζήσουμε από κοντά, βλέποντάς το επίσης και σαν μία πρώτης τάξεως ευκαιρία για εκδρομή.

Η αρχική σκέψη να ξεκινήσουμε 4 το πρωί από Αθήνα, για να παρακολουθήσουμε την ειδική διαδρομή στην Παύλιανη που άρχιζε στις 8.30, ευτυχώς δεν προχώρησε... Επιλέξαμε να πάμε στην Ειδική Διαδρομή Βωξίτες στις 11.30, λίγο πάνω από την Αμφισσα, οπότε ξεκινήσαμε κατά τις 7 το πρωί. Με την πρώτη στάση στην Αμφισσα μπήκαμε αμέσως στο κλίμα, αφού η πόλη είχε γεμίσει από κόσμο που είχε φτάσει για να παρακολουθήσει τον αγώνα.

Η προσμονή του κόσμου ήταν μεγάλη και αυτό φάνηκε από την πρώτη στιγμή που προσεγγίσαμε τη διαδρομή και αντικρίσαμε το πλήθος των παρκαρισμένων αυτοκινήτων εκατέρωθεν στις άκρες του δρόμου. Αφήσαμε το αμάξι και ξεκινήσαμε να περπατάμε στην ανηφόρα κάτω από τον ήλιο, που ζέσταινε σταδιακά ολοένα και περισσότερο. Φτάσαμε στην Ειδική και αρχίσαμε να περπατάμε ανάμεσα σε ένα πολύχρωμο πλήθος, αναζητώντας ένα καλό σποτ σε στροφή. Στο μεταξύ, σε όλο το μήκος της διαδρομής έβλεπες κόσμο, άλλοι πιο οργανωμένοι με καρεκλάκια και ψυγείακια, άλλοι πιο χύμα... Είχαμε εφοδιαστεί με διάφορα σνακ τα οποία αργότερα φάνηκαν απολύτως απαραίτητα, εφόσον σκοπεύαμε να παρακολουθήσουμε παραπάνω από μία διαδρομές. Οι πρώτες στροφές ήταν γεμάτες από πάρα πολύ κόσμο, δεν χώραγες ούτε όρθιος... Όπως

ήταν λογικό, περπατήσαμε ακόμα περισσότερο, μέχρι που βρήκαμε ένα ασφαλές σημείο με δύο συνεχόμενες στροφές, που υποσχόταν πολλή σκόνη, και περιμέναμε να ξεκινήσει ο αγώνας.

Η πρώτη «επαφή»

Η ώρα έχει φτάσει και το πρώτο αυτοκίνητο πλησιάζει. Στα πρώτα αμάξια είχαμε πει να μην τραβήξουμε βίντεο ή φωτογραφίες για να το απολαύσουμε. Ο ήχος του αυτοκινήτου που πλησιάζει με ταχύτητα, και η προσμονή να το δεις να σκάει μύτη από στροφή, σου προκαλούν ανατριχίλα. Δυο δευτερόλεπτα υπόθεση μέχρι να εξαφανιστεί, αρκετά για να σε κάνουν να ανυπομονείς για το επόμενο. Οι μπλούζες λόγω ζέστης είχαν βγει και είχαν γίνει μαντήλια από πολλούς για να προστατευτούν από τη σκόνη που άφηναν τα αμάξια. Κάτι που δεν αποτελούσε πρόβλημα για τους πιο έμπειρους οι οποίοι προσμονούσαν αυτή τη σκόνη για χρόνια από ό,τι έλεγαν συζητώντας μεταξύ τους!

Προκειμένου να προλάβουμε την επόμενη Ειδική Διαδρομή στη Παύλιανη, ξεκινήσαμε νωρίτερα την επιστροφή προς το αμάξι μέσα από αυτοσχέδια μονοπάτια, καθότι δεν έπρεπε για λόγους ασφαλείας να κινούμαστε εκεί που πέρναγαν τα αγωνιστικά αυτοκίνητα. Η κατάβαση ανάμεσα σε σχίνα, πουρνάρια και κοτρόνες, πιστέψτε με, δεν ήταν ό,τι πιο εύκολο. Επαιρνες όμως κουράγιο βλέποντας ότι δεν ήσουν μόνος σε αυτό το εγχείρημα, μια και δεκάδες άλλοι θεατές έκαναν το ίδιο. Μου άρεσε η αλληλεγγύη που υπάρχει τελικά στα ράλι, που όλοι προειδοποιούσαν όταν ερχόταν αυτοκίνητο, ή μας φώναζαν «από εδώ περνάει» όταν στην εξαντλητική κατάβαση στα πουρνάρια απειληζόμασταν ότι δεν θα βρούμε πέρασμα και πιθανόν να αναγκαστούμε να γυρίσουμε πίσω. Τότε ήταν και η στιγμή που σκέφτηκα πόσο χρήσιμα θα ήταν τα ορειβατικά μου παπούτσια...

Μετά από μία περίπου ώρα προσεγγίσαμε την Ε.Δ. Παύλιανη. Ο κόσμος στις προσβάσεις των θεατών χαοτικά πολύς, το ίδιο το για χιλιόμετρα

Ράλλυ Ακρόπολις: Όταν το ζήσεις για πρώτη φορά, τότε σίγουρα θα περιμένεις την επόμενη!

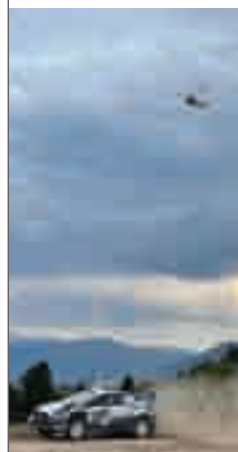
παρκαρισμένα αυτοκίνητα των θεατών.

Ο καιρός άρχισε να κρυώνει και η διαδρομή μέχρι το σημείο παρακολούθησης στην Παύλιανη –το μοναδικό σημείο «Πυρά Ηρακλέους», όπως έμαθα– ήταν δύσκολη και απαιτητική για να την ανέβεις με τα πόδια. Ο κόσμος δεν φάνηκε να πτοείται, βέβαια, αφού ακόμα και οικογένειες με καρότσια και παιδιά ανηφόριζαν προς τη διαδρομή για να απολαύσουν το θέαμα. Το τοπίο στο τέλος, αλλά και σε όλη τη διάρκεια, σε ανταμείβει και με το παραπάνω, με τα αμέτρητα έλατα και την απέραντη θέα. Μόλις φτάσαμε, ήταν πραγματικά σαν να ήσουν σε βιντεοπαιχνίδι και να άλλαξες πίστα. Από το ξερό καλοκαιρινό τοπίο στους Βωξίτες μεταφερθήκαμε στο πιο χειμερινό και ορεινό τοπίο της Παύλιανης, με τα έλατα και την πανοραμική θέα. Ήταν και η διαδρομή που απόλαυσα περισσότερο, αφού ήταν πιο άνετη για να κάτσεις, είχες καλύτερη, αμφιθεατρική και μεγαλύτερη οπτική και τα βουνά τριγύρω δυνάμωσαν τον βρυχηθμό των αυτοκινήτων που πλησίαζαν μέσα από έναν σπάνιο αντίλαλο. Οι δε λόφοι τριγύρω γεμάτοι κόσμο, λες και έβλεπες κερκίδες στη φύση!

Επιμύθιο

Το εντυπωσιακό είναι πως επειδή έχεις δει βίντεο νομίζεις πως ξέρεις τι περιμένεις να αντικρίσεις, αλλά όταν έρχεται η στιγμή που ακούς το αυτοκίνητο και μετά το βλέπεις να εξαφανίζεται, καταλαβαίνεις πως η εμπειρία από κοντά δεν συγκρίνεται. Αυτό που δεν περίμενα ήταν η δύσκολη πρόσβαση προς τις Ειδικές Διαδρομές. Συνειδητοποίησα επίσης ότι το ράλι είναι extreme sport όχι μόνο για τον οδηγό αλλά και για τον θεατή, αφού συνδυάζει πεζοπορία, σκόνη, αρκετές μετακινήσεις και ενίοτε δύσκολες καιρικές συνθήκες. Είναι μια ξεχωριστή εμπειρία που δεν χρειάζεται να είσαι φανατικός οπαδός για να τη ζήσεις, αφού αρκεί να σου αρέσουν απλά οι εκδρομές. Αλλά, όταν τη ζήσεις, σίγουρα θα περιμένεις την επόμενη φορά. **A**

Κείμενο-φωτογραφίες: **Αντρέας Διαμαντής**

ΙΑΣΩ ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Υπερσύγχρονο Τμήμα Check-Up και Εξωτερικά Ιατρεία όλων των ιατρικών ειδικοτήτων

15 εξειδικευμένα πακέτα health Up
καλύπτουν κάθε ανάγκη για προληπτικό έλεγχο

Ο **προληπτικός έλεγχος υγείας** είναι πολύ σημαντικός τόσο για την έγκαιρη διάγνωση και αντιμετώπιση παθολογικών καταστάσεων οι οποίες δεν έχουν ακόμα εκδηλωθεί, αλλά και για τη διατήρηση της καλής μας υγείας. Οι συμβουλές των ειδικών πάνω σε θέματα διατροφής, ανάπαυσης και άσκησης μπορούν να μας ωφελήσουν ουσιαστικά και να βελτιώσουν τον τρόπο ζωής μας. Επιπλέον, η συστηματική καταγραφή του ιατρικού μας ιστορικού, μπορεί να μας βοηθήσει μελλοντικά εφόσον προκύψει ανάγκη. Ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα προληπτικού ελέγχου που ανταποκρίνεται στις προσωπικές μας ανάγκες είναι το πιο μεγάλο δώρο που μπορούμε να κάνουμε στον εαυτό μας, πρώτα για εμάς τους ίδιους και μετά για τους αγαπημένους μας!

ΤΜΗΜΑ CHECK-UP

Το ΙΑΣΩ Γενική Κλινική διαθέτει νέο υπερσύγχρονο Τμήμα Check-Up για τη διενέργεια προληπτικών ελέγχων υγείας. Σε μοντέρνο ανακαινισμένο χώρο και με σύγχρονο ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό, προσφέρει εξατομικευμένη και ολιστική προσέγγιση στη διενέργεια προληπτικών ελέγχων υγείας. Ακολουθώντας τις εξελίξεις της επιστήμης και της ιατρικής και με την τεχνογνωσία του Ομίλου ΙΑΣΩ, τα 15 εξειδικευμένα πακέτα health Up του τμήματος Check-Up καλύπτουν κάθε ανάγκη για προληπτικό έλεγχο και απευθύνονται σε άνδρες και γυναίκες κάθε ηλικιακής ομάδας.

Προγραμματίστε άμεσα το ραντεβού σας στο Τμήμα CheckUp του ΙΑΣΩ και δώστε ένα Υποστην υγεία σας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ

Στον ίδιο χώρο λειτουργούν Εξωτερικά Ιατρεία όλων των ιατρικών ειδικοτήτων για την παροχή

πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Τα ιατρεία λειτουργούν καθημερινά, από Δευτέρα έως Παρασκευή, ώρες 07.00-15.00, για την πλήρη κάλυψη όλων των αναγκών πρόληψης και διάγνωσης.

Στελεχώνονται από κορυφαίους ιατρούς, με πολυετή εμπειρία, και διαθέτουν άριστα εκπαιδευμένο νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό, το οποίο εξασφαλίζει την άμεση και ομαλή εξυπηρέτηση των επισκεπτών. Για την αντιμετώπιση έκτακτων προβλημάτων υγείας εφημερεύει εξειδικευμένο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό όλο το 24ωρο, 365 ημέρες τον χρόνο.

Όλες οι απαραίτητες εργαστηριακές και απεικονιστικές εξετάσεις πραγματοποιούνται στο Τμήμα των Κεντρικών Εργαστηρίων και στο Τμήμα των Ιατρικών Απεικονίσεων του ΙΑΣΩ, τα οποία έχουν εδραιωθεί για το υψηλό επιστημονικό επίπεδο, το εύρος των εξετάσεων που προσφέρουν και την εγκυρότητα των αποτελεσμάτων.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΤΑ ΙΑΤΡΕΙΑ

Αγγειοχειρουργικό, Αιματολογικό, Γαστρεντερολογικό, Γενικής Χειρουργικής, Δερματολογικό, Ενδοκρινολογικό-Διαβητολογικό-Οστεοπόρωση, Ηπατολογικό, Θωρακοχειρουργικό, Καρδιολογικό, Καρδιοχειρουργικό, Ιατρείο Κεφαλαλγίας, Νευρολογικό, Νευροχειρουργικό, Νεφρολογικό, Ορθοπαιδικό, Ουρολογικό, Οφθαλμολογικό, Παθολογικό Πνευμονολογικό, Ρευματολογικό, Τμήμα Laser αντιμετώπισης φλεβικών παθήσεων, Τμήμα Λειτουργικής Ρινοπλαστικής, Ω.Ρ.Λ.

Ημέρες και ώρες λειτουργίας:

Δευτέρα έως Παρασκευή, 07.00 - 15.00

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

2106383090 & 2106383091

Email: checkup@iaso.gr

25% Έκπτωση
στα πακέτα

healthUp

Κλείστε σήμερα το ραντεβού σας στο 210 6383090 & 210 6383091
Η Προσφορά ισχύει έως 31/12/2021

Δείτε τα πακέτα εδώ:

Με την αύξηση της δημοτικότητας των ηλεκτρικών και υβριδικών οχημάτων, τα οποία δεν διαθέτουν κιβώτιο ταχυτήτων και είναι ουσιαστικά αυτόματα, αναμένεται τα χειροκίνητα κιβώτια σταδιακά να καταργηθούν από τα νέα μοντέλα, μετά το 2030

AUTOMATIC VS MANUAL

Τι κιβώτιο να διαλέξω;

Είναι μια συζήτηση σχεδόν τόσο παλιά όσο και το αυτοκίνητο! Τελικά είναι καλύτερο το αυτόματο ή το χειροκίνητο κιβώτιο ταχυτήτων;

Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου**

Ποια είναι η διαφορά μεταξύ χειροκίνητου και αυτόματου αυτοκινήτου; Ας ξεκινήσουμε με τα βασικά: Ένα αυτοκίνητο με χειροκίνητο

κιβώτιο έχει ένα σύστημα ταχυτήτων που το χειρίζεστε μόνοι σας μετακινώντας το μοχλό ταχυτήτων και πατώντας το πεντάλ του συμπλέκτη. Η πλειοψηφία των οχημάτων που οδηγούνται σήμερα στον κόσμο είναι χειροκίνητα. Από την άλλη, ένα αυτόματο κιβώτιο αλλάζει «μόνο» του ταχύτητες για εσάς σε σχέση με την ταχύτητα που ταξιδεύετε και δεν έχει πεντάλ συμπλέκτη. Χρησιμοποιώντας ένα εξάρτημα που ονομάζεται μετατροπέας ροπής, το αυτόματο κιβώτιο ταχυτήτων κάνει τη «δύσκολη» δουλειά για εσάς. Δεν έχετε παρά να ανησυχείτε για το αν θα πάτε μπροστά, πίσω ή θα σταματήσετε.

ΑΥΤΟΜΑΤΟ

Πλεονεκτήματα

- 1) Πιο εύκολο στην οδήγηση: Σε πολλούς ανθρώπους αρέσουν τα αυτόματα αυτοκίνητα για τη διευκόλυνσή τους. Είναι εύκολο να λειτουργήσουν καθώς δεν υπάρχει συμπλέκτης για έλεγχο. Απλώς επιλέξτε D for Drive, R για όπισθεν, P για σταμάτημα και N για «νεκρά» και ξεχάστε να κάνετε κινήσεις εμπρός-πίσω με το μοχλό ταχυτήτων μέχρι να χρειαστεί να παρκάρετε ή να κάνετε όπισθεν.
- 2) Πιο ομαλή οδήγηση: Τα αυτόματα κιβώτια ταχυτήτων προσφέρουν απρόσκοπτη μετάβαση μεταξύ των ταχυτήτων, δίνοντάς σας μια ευχάριστη οδήγηση χωρίς κανένα «σκορτσάρισμα».
- 3) Καλύτερη κίνηση σε ώρες αιχμής: Αν σταματάς και ξεκινάς για πάντα σε πόλεις με κυκλοφοριακή συμφόρηση, μπορεί να γίνει αγγαρεία να αντλεις συνεχώς το πεντάλ του συμπλέκτη. Τα αυτόματα κιβώτια ταχυτήτων απαιτούν λιγότερη προσπάθεια, ώστε να μπορείτε να συγκεντρωθείτε πλήρως στην ασφα-

λή πλοήγηση σε δύσκολες διασταυρώσεις και σε άλλη κυκλοφορία.

4) Το αυτοκίνητο θα σας κρατήσει σε ένα λόφο αυτόματα, χωρίς να χρειάζεται να χρησιμοποιήσετε το χειρόφρενο και να φορτωθείτε με το άγχος ότι πριν πατήσετε το πεντάλ συμπλέκτη θα σας «πάρει πίσω», μια και αυτό σταθεροποιείται μόνο του!

Μειονεκτήματα

- 1) Πιο ακριβά στην αγορά: Το κύριο μειονέκτημα των αυτόματων είναι ότι γενικά κοστίζουν περισσότερο (κατά μέσο όρο 1.500-1.700 ευρώ) από ό,τι τα χειροκίνητα αντίστοιχά τους, τόσο καινούργια όσο και μεταχειρισμένα, επομένως δεν είναι ιδανικά εάν δεν έχετε προϋπολογισμό.
- 2) Βαρύ στην οδήγηση: Μερικοί οδηγοί διαπιστώνουν ότι τα αυτόματα αφαιρούν τη διασκέδαση από την οδήγηση. Τους αρέσει η αίσθηση του να αλλάζουν ταχύτητα και να έχουν περισσότερη φυσική σχέση με το αυτοκίνητό τους. Και για όποιον συνηθίζει να αλλάζει ταχύτητες, μπορεί πραγματικά να είναι δύσκολο να προσαρμοστεί στο να μην έχει συμπλέκτη.

ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΟ

Πλεονεκτήματα

1) Μεγαλύτερος έλεγχος: Ένα χειροκίνητο κιβώτιο ταχυτήτων σας δίνει περισσότερο έλεγχο του αυτοκινήτου καθώς μόνοι σας επιλέγετε ποια ταχύτητα θα χρησιμοποιήσετε. Αυτό μπορεί να είναι ιδιαίτερα ευεργετικό σε χειμερινές συνθήκες.

2) Μεγαλύτερη ταχύτητα: Ορισμένα αυτόματα μπορεί να είναι αργά και δυσκίνητα, αν και πολλά είναι πλέον εξοπλισμένα με τεχνολογία διπλού συμπλέκτη για να τα κάνουν πιο γρήγορα. Ένα χειροκίνητο κιβώτιο ταχυτήτων είναι παραδοσιακά καλύτερο στη μεταφορά ισχύος από τον κινητήρα σας στους τροχούς σας, ώστε να μπορείτε να επιταχύνετε με ταχύτερο ρυθμό.

3) Φθνότερα στη συντήρηση: Τα εγχειρίδια απαιτούν γενικά λιγότερη συντήρηση επειδή έχουν λιγότερο περίπλοκο σχεδιασμό από τα αυτόματα. Οι επισκευές τείνουν να είναι σημαντικά φθνότερες – εκτός και αν πάει ο συμπλέκτης.

Μειονεκτήματα

- 1) Όχι τόσο ασφαλές: Διότι για να αλλάξετε ταχύτητες πρέπει να βγάλετε το ένα χέρι από το τιμόνι. Τα αυτόματα αυτοκίνητα είναι ασφαλέστερα, καθώς μπορείτε να κρατάτε και τα δύο χέρια στο τιμόνι και να συγκεντρώνετε περισσότερο στον δρόμο μπροστά.
- 2) Πόνος στο πόδι: Το να δουλεύετε συνεχώς τον συμπλέκτη μπορεί να γίνει άβολο καθώς το αριστερό σας πόδι δεν ξεκουράζεται ποτέ, ειδικά αν οδηγείτε σε περιοχές με κυκλοφορι-

ακή συμφόρηση. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε πόνους στους μύες των ποδιών σας ή αργότερα προβλήματα στις αρθρώσεις σας.

ΑΣ ΤΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΕ ΜΙΑ ΤΑΞΗ!

Ωστόσο, είναι ξεκάθαρο εάν τα χειροκίνητα κιβώτια είναι πιο αποδοτικά από τα αυτόματα; Να σημειώσουμε εδώ ότι είναι ευρέως διαδεδομένη η πεποίθηση ότι τα αυτόματα αυτοκίνητα καταναλώνουν περισσότερη βενζίνη από τα αντίστοιχα χειροκίνητα. Αυτό ίσχυε και είχε νόημα ως καίρια παραδοχή, μια που τα παλαιότερα μοντέλα ήταν εξοπλισμένα με αργό κιβώτιο τριών ή τεσσάρων ταχυτήτων. Ωστόσο η αυτόματη τεχνολογία έχει βελτιωθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια. Σε πολλές περιπτώσεις, μπορεί ακόμη και εσείς να διαπιστώσετε ότι θα διανύσετε περισσότερα χιλιόμετρα με αυτόματο κιβώτιο.

Είναι όπως πιο εύκολο να μάθει να οδηγεί σε αυτόματο αυτοκίνητο; Άλλο ένα ερώτημα το οποίο δυστυχώς δεν έχει ηλικιακή ζώνη, τουλάχιστον σε βαθμό ερωτήματος...

Αν και το να αλλάζετε σχέσεις και να δουλεύετε τον συμπλέκτη γίνεται δεύτερη φύση μετά από λίγο, όταν μαθαίνετε να οδηγείτε μπορεί να χρειαστεί αρκετή εξάσκηση για να αποκτήσετε αυτή την ικανότητα. Ένα αυτόματο αυτοκίνητο διευκολύνει την εστίαση περισσότερο στην ταχύτητα και τη θέση του δρόμου, και μπορείτε να κρατάτε και τα δύο χέρια στο τιμόνι, καθώς δεν θα χρειαστεί να αλλάξετε ταχύτητα.

Είναι επίσης απίθανο να σας σβήσει το αυτοκίνητο που είναι εξοπλισμένο με ένα αυτόματο κιβώτιο, κάτι που σας γλίτωει από την αμνηνία και το άγχος να κάνετε μια επανεκκίνηση την ώρα που αλλάζουν τα φανάρια.

Επειδή ως δυνητικός αγοραστής θα βρεθείτε στο δίλημμα τι αυτοκίνητο να επιλέξετε (αυτόματο ή χειροκίνητο) καλό είναι να επιλέξετε αυτό με το οποίο αισθάνεστε πιο άνετα, αλλά δεν θα πρέπει να λησμονήσετε ότι ένα αυτόματο αυτοκίνητο μπορεί να ταιριάζει καλύτερα σε κάποιον που κάνει πολλή οδήγηση στην πόλη. Είναι επίσης μια καλή επιλογή για άτομα με αναπηρία ή περιορισμένη κινητικότητα.

Εάν ταξιδεύετε μεγαλύτερες αποστάσεις και βλέπετε την οδήγηση ως ευχαρίστηση και κάτι περισσότερο από το να φτάσετε από το σημείο Α στο σημείο Β, ένα χειροκίνητο κιβώτιο αναμφισβήτητο είναι η καλύτερη επιλογή για ανταποδοτική οδήγηση. **A**

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Η συλλογή είναι διαθέσιμη στα καταστήματα: Duomo.gr, Simple-characters.gr, r-shop.gr, shop-guide.gr.
Κεντρική διόθεση Sport And Fashion Freedom 2120003710

Carine Roitfeld x Karl Lagerfeld

► Η **Carine Roitfeld**, η ιστορική διευθύντρια της γαλλικής Vogue και επιστήθια φίλη του **Karl Lagerfeld** εμπνέεται από το χαρακτηριστικό προσωπικό στιλ του Karl και σε συνεργασία με τον διευθυντή του οίκου δημιουργεί μια unisex ξεχωριστή συλλογή-φόρο τιμής στον γερμανό σχεδιαστή. Ο ίδιος ο Karl είχε δηλώσει κάποτε ότι ντύνεται σαν σύγχρονος Τσάρλι Τσάπλιν, «*πάντα φοράω ένα*

signature look που μπορεί να προσαρμοστεί σε οποιαδήποτε περίσταση». Η Roitfeld αναπολεί τη στιγμή στο κλείσιμο κάθε σόου που εμφανιζόταν ο Karl και ανατρέχει στις αναμνήσεις της για να σχεδιάσει τα ρούχα και αξεσουάρ της νέας κολεξιόν. Η συλλογή περιλαμβάνει genderless κομμάτια που ο Karl αγαπούσε, από το all time classic λευκό πουκάμισο μέχρι τα δερμάτινα μαύρα γάντια.

GUESS
Καπαρντίνα
διπλής όψης
€219,90

H&M
Τζιν bucket καπέλο €9,99

FALCONERI
Πλεκτό από κασμί €398

TED BAKER
Παλτό €455

KIKO MILANO
Ματ κραγιόν, από τη
vegan συλλογή
Precious Rituals
€10,99

CAROLINA HERRERA
Κραγιόν, από τη σειρά
Herrera Beauty

BENETTON
Φόρεμα από ριχτό ύφασμα €69,95

MARKS & SPENCER
Μαντίλι €14,95

YAMAMAY
Σετ πιτζάμες

TOMS
Παπούτσια με επένδυση
συνθετικής γούνας €65

SISLEY
Μίνι φούστα

ISABEL MARANT
Γυαλιά ηλίου

«Μια βαλίτσα, μια σταλίτσα, μ' ένα ύφασμα καρό,
βγήκες σ' όλα τα λιμάνια κι από κύματα σωρό»
- Λίνα Νικολακοπούλου

NEVER ON SUNDAY
Γυναικείο παλτό €270

KALOGIROU
Γυναικεία sneakers
Burberry €650

GLAMAZON

Οι γυναίκες του «The Morning Show»

Τόσοι πολλοί και ισχυροί
γυναικείοι χαρακτήρες
σε ένα τηλεοπτικό σίριαλ

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ
ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Οι **αυμάνες και δυναμικές**. Τόσοι πολλοί και ισχυροί γυναικείοι χαρακτήρες σε ένα τηλεοπτικό σίριαλ. Γυναίκες με προσωπικότητα και ένταση. Το δημοφιλές σίριαλ «*The Morning Show*» (TMS) AppleTV+ ανοίγει μια μεγάλη βεντάλια. Όλες οι ηθοποιοί, υποδύμενες ρόλους, δίνουν αγώνες διεκδικώντας την καριέρα τους και προχωρώντας στη ζωή τους, έχοντας στις αποσκευές τους πολλά και διάφορα. Πληγές, δοκιμασίες, απώλειες, στραπατσαρίσματα, τρικλοποδιές, λάσπη, προβληματικό οικογενειακό περιβάλλον.

Δημοσιογράφοι, παρουσιαστές, παραγωγοί, οπερατέρ, σκηνοθέτες, αρχισυντάκτες και όλος ο μεγάλος και μικρός κόσμος ενός τηλεοπτικού κολοσσού σε μια «φωτογραφία» γεμάτη λάμψη, άγχος, ανταγωνισμό, νούμερα, εκατομμύρια δολάρια και πολύ παρασκήνιο. Δεν είναι μόνο η **Τζένιφερ Άνιστον**, που υποδύεται την κεντρική παρουσιάστρια του TMS, η οποία επανακάμπτει ως σύμβολο για όλες τις γυναίκες –αποκαλύπτοντας θέλοντας και μη ένα σκάνδαλο σεξουαλικής παρενόκλησης–, για να φάει ένα δυνατό χαστούκι από ένα βιβλίο που επιχειρεί να την γκρεμίσει από το βάθρο και να την καταστρέψει. Για να δούμε... Είναι και η **Ρικ Γουίτερσπον** που υποδύεται τη φιλόδοξη Μπράντλεϊ Τζάκσον, η οποία καταφέρνει να συμπαρουσιάσει την πιο δημοφιλή πρωινή τηλεοπτική εκπομπή. Τελικά τρώνε τη σκόνη της και η προφορά του νότου και το επαρχιακό δίκτυο. Αλλά η έκθεση έχει πάντα ένα τίμημα, καλώς ή κακώς. Προσελκύει και την κακεντρέχεια. Και αυτό το μαθαίνει η Μπράντλεϊ.

Εκτός από την Άνιστον και τη Γουίτερσπον επιβλητική η Τζουλιάνα Μάργκιουλις, η οποία υποδύεται την επιτυχημένη Λόρα Πίτερσον. Η Μάργκιουλις, ως Λόρα, αν και έφτασε στην κορυφή έχασε δουλειές και πέρασε πολλά, εξαιτίας του σεξουαλικού της προσανατολισμού. Το σενάριο της δεύτερης σεζόν είναι πολύ ενδιαφέρον με πολλές ανατροπές, αποκαλύψεις, ίντριγκα, καλογραμμένους και μεστούς διαλόγους. Η dream-team περιλαμβάνει και τη **Βαλέρια Γκολίνο** –έχει και γυρίσματα στην Ιταλία με το ξέσπασμα του κορωνοϊού–, τη **Μάρσια Γκέι Χάρντεν**, τη **Χόλαντ Τέιλορ**, την **Κάρεν Πίτμαν** αλλά και την **Γκρέτα Λι**. Η Λι υποδύεται τη Στέλλα Μπακ, τη millennial επικεφαλής του Δικτύου για την οποία η Τζένιφερ Άνιστον, ως Αλεξ Λίβι, λέει πως διαθέτει πουλόβερ πιο παλιά από την ηλικία της Στέλλα Μπακ.

Μια αλήθεια διατυπώνεται, και μάλλον ενοχλεί. Άλλο ηλικία και άλλο ωριμότητα.

ΤΕΧΝΗ

ΠΡΟΤΖΕΚΤΟΡΑΣ
Της VILLY CALLIGA

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΤΣΙΟΣ

Έτσι περνά η δόξα της τέχνης

«**Ε**υρηματικός». Η πρώτη λέξη που πέρασε από το νου μου βλέποντας τα έργα του Κωνσταντίνου Πάτσιου. Πως αλλιώς θα μπορούσα να χαρακτηρίσω έναν εικαστικό που δουλεύοντας με μεικτή τεχνική, συνδυάζοντας ετερόκλητα στοιχεία, διαμορφώνει υπαινικτικό εικαστικό λόγο; Γιατί τα έργα του είναι υπαινικτικά. Σε μια δεύτερη «ανάγνωση» ανακαλύπτεις έννοιες πέρα από αυτές που φαίνονται να δηλώνουν. Και είναι ευρηματικός ο τρόπος που έχει επιλέξει να κοινωνεί αυτές τις έννοιες μέσα από την τέχνη, να τις αφηγείται μέσα από τα έργα του αφήνοντας ταυτόχρονα χώρο στο κοινό για τη δική του ερμηνεία. Απόφοιτος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, ακολουθεί μια ιδιαίτερα δραστήρια και παραγωγική πορεία έχοντας ήδη προσθέσει 16 ατομικές εκθέσεις στο βιογραφικό του ενώ πολυάριθμες είναι και οι συμμετοχές του σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Συζητήσαμε με αφορμή τη νέα του έκθεση “Sic Transit Gloria Artis” στην γκαλερί Άλμα.

Ο Ιονέσκο έλεγε ότι ένα έργο τέχνης είναι, πάνω από όλα, μια περιπέτεια του μυαλού. Πότε άρχισε για σένα η περιπέτεια; Η ενασχόλησή μου με τα εικαστικά ξεκίνησε από πολύ νεαρή ηλικία. Τόσο το σχολείο μου όσο και η οικογένειά μου φρόντισαν με ταξίδια στην κεντρική Ευρώπη και επισκέψεις σε μουσεία να μου μεταδώσουν το μικρόβιο της τέχνης. Ο Φρόνιτ αναφέρει πως η ενασχόληση με την τέχνη προϋποθέτει την ανάγκη της μετουσίωσης και το στοιχείο της εξιδανίκευσης. Το τελευταίο, μπορώ να πω με βεβαιότητα πως μου κληροδοτήθηκε από την οικογένειά μου.

Κάποιος θα θεωρούσε, με δεδομένα τα ερεθίσματά σου, ότι οι σπουδές στις εικαστικές τέχνες θα ήταν μονόδρομος, όμως εσύ επέλεξε να σπουδάσεις Οικονομικά. Στην καθοριστική ηλικία των δεκαοκτώ ετών, και με στοιχειωδέστατο γνώθι σαυτόν, επεδίωξα σπουδές Κοινωνιολογίας ή Ψυχολογίας, αλλά κατέληξα στο Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Πειραιώς. Έζησα ένα σύντομο φλερτ με τον Μαρξισμό, αλλά σύντομα έχασα το ενδιαφέρον μου.

Ακολούθησαν οι σπουδές σου στην Grande École de Commerce de Poitiers. Εκεί κάτι συνέβη και η οικονομική επιστήμη σε έχασε για πάντα. Ένα χρόνο μετά, πήρα υποτροφία και πήγα στο Poitiers, μια πανέμορφη μεσαιωνική πόλη στην κεντρική Γαλλία. Στα πεδία των μαχών της οι Φράγκοι συνέτριψαν τα στρατεύματα του Αραβικού Χαλιφάτου, και ο Χλωδοβίκος ο Α΄ αναμετρήθηκε με τον Αλάρικο και τους Βησιγόθους. Εκεί θυμήθηκα την αγάπη μου για τη ζωγραφική, και παρ’ ότι οι σπουδές μου είχαν τίτλο Οικονομικά και Δίκαιο της Ε.Ε. αποφάσισα οριστικά πως η καθημερινότητα που επιθυμώ περιλαμβάνει οπωσδήποτε την εικαστική δημιουργία. Ολοκλήρωσα με πολύ κόπο τις οικονομικές σπουδές και εν συνεχεία βρέθηκα στο Ζ’ εργαστήριο της ΑΣΚΤ, όπου σπούδασα ζωγραφική με τον Πάνην Ψυχοπαίδη και γλυπτική με τον Νίκο Τρανό.

Μίλησέ μου για την περίοδο των σπουδών σου στην ΑΣΚΤ. Η ΑΣΚΤ μου άφησε μια γλυκόπικρη γεύση. Το επωνομαζόμενο Εργαστάσιο στην Πειραιώς με τα σπαράγματά του, το τσιμέντο και το φουγάρο του σίγουρα δεν είναι το πιο ευδυσχελές μέρος για σπουδάσει κάποιος εικαστικές τέχνες. Ούτε βέβαια η Αθήνα θυμίζει σε τίποτα τις ευρωπαϊκές μητροπόλεις - μήτρες καλλιτεχνικών και κοινωνικών κινήματων.

Παρόλα αυτά αφοσιώθηκες στις σπουδές σου. Η πενταετία στη σχολή περιελάμβανε πολύ πειραματισμό με πληθώρα υλικών και αυστηρή μελέτη. Ήταν μια πρώτη προσπάθεια να βρω το στίγμα μου

σε σχέση με τα τεκταινόμενα στην παγκόσμια τέχνη. Όλη η τότε δουλειά μου αφορούσε κατασκευές, εγκαταστάσεις και κολλάζ με ανθρωποκεντρική πάντα διάθεση. Ο Duchamp κάπου εκεί ψηλά θα καμάρωνε τα σύνθετα ready made που έφτιαχνα. Τελείωσα το 2007 και η πτυχιακή μου εργασία είχε τον τίτλο «tombe la neige».

Ακολούθησε μια διαδρομή ιδιαίτερα παραγωγική. Έχεις ήδη αρκετές ατομικές εκθέσεις στο ενεργητικό σου και πλήθος συμμετοχών σε ομαδικές. Τα επόμενα χρόνια έκανα τις πρώτες ατομικές μου εκθέσεις. Είχα την τύχη στο ξεκίνημά μου να συνεργαστώ με σημαντικούς επιμελητές, όπως τη Μαρίνα Φωκίδη και τον Αλέξιο Παπαζαχαρία. Από τότε εκθέτω συστηματικά στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

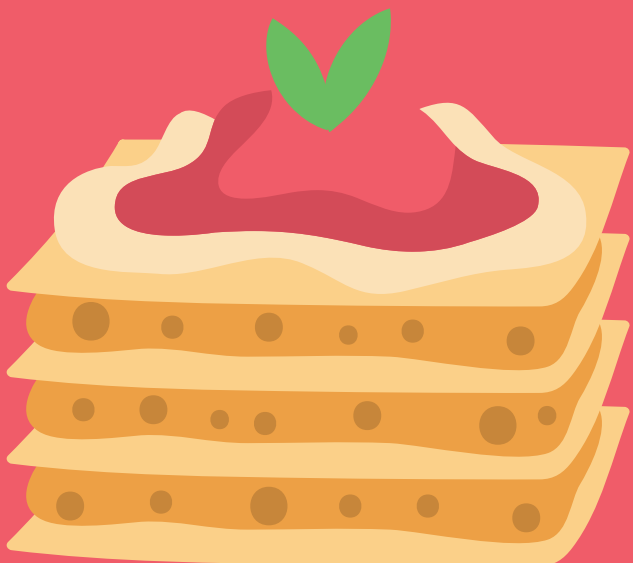
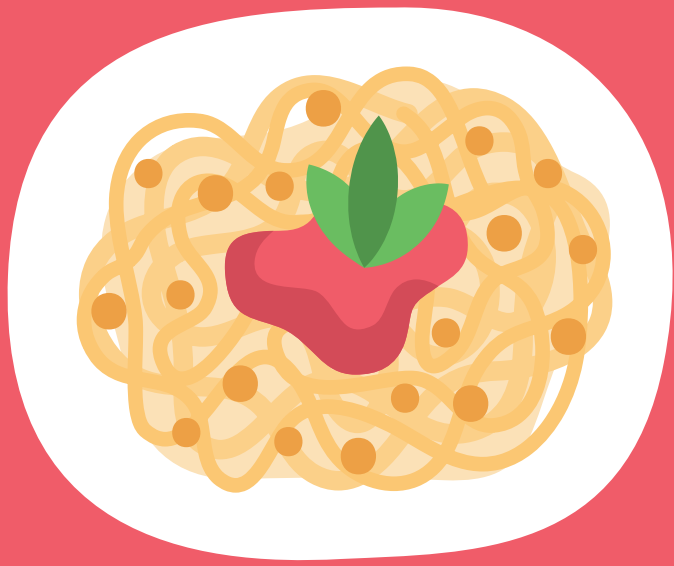
Πώς θα χαρακτήριζες τη δουλειά σου; Προσωπικά, τα κολλάζ σου, μου δημιουργούν την αίσθηση ότι πίσω από το φαινομενικό χάος και τη σύνθεση ανομοιομορφων στοιχείων υπάρχει μια ισχυρή συνεκτικότητα που περιμένει να την ανακαλύψεις. Η δουλειά μου τα τελευταία χρόνια είναι πιο εξωστρεφής και περιλαμβάνει περισσότερα κολλάζ μικρών και μεγάλων διαστάσεων. Αντιλαμβάνομαι το κολλάζ με μια ψυχαναλυτική διάθεση, διότι συνθέτει ετερόκλητα πράγματα. Θέλοντας να συνδεθώ με τη μεγάλη παράδοση της ζωγραφικής, έχω διαμορφώσει μια συγκεκριμένη τεχνική που περιλαμβάνει διαδοχικά στάδια επεξεργασίας της εικόνας – ζωγραφική, κολλάζ και ντεκολάζ. Η δουλειά μου πολλές φορές μοιάζει με τον τοίχο κάποιας πόλης σαν την Αθήνα, όπου ο καθένας εναποθέτει κάτι δικό του, κι όλα αναμειγνύονται, συνεργούντος του χρόνου, που τα δένει και τα ομογενοποιεί μέσα από τη φθορά και τη διάβρωση.

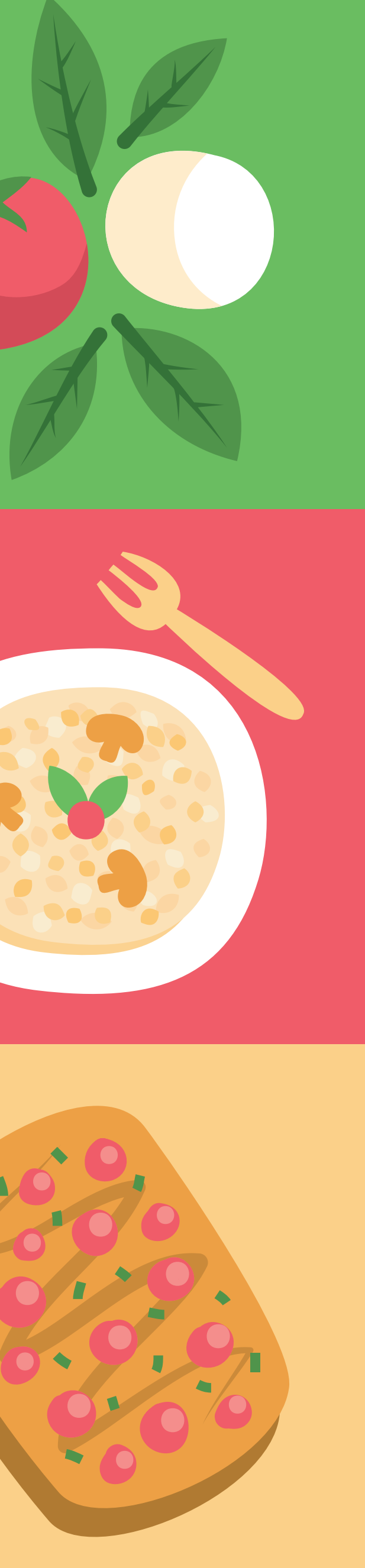
“Sic transit Gloria artis”. Ο τίτλος της ατομικής έκθεσής σου. Έτσι περνά η δόξα της τέχνης. Η τέχνη δεν είναι άφθαρτη στον χρόνο; Ο τίτλος προήλθε από μια φράση που επαναλαμβάνεται τρεις κατά το τελετουργικό ενθρόνισης του Ποντίφικα, για να του υπενθυμίζει το εφήμερο της ανθρωπίνης ύπαρξης μπροστά στο θείο. Η νέα μου δουλειά πραγματεύεται το τέλος της Τέχνης. Ισχυρίζομαι πως η Τέχνη πεθαίνει και αναγεννιέται σαν το μυθικό Φοίνικα, ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Αλλά βέβαια –και κατά Βιτγκεστάν – ίσως όλοι μας οι ισχυρισμοί να μην είναι παρά η εντροπία της γλώσσας.

Εδώ νομίζω ότι αξίζει να αναφερθεί μια φράση από το εξαιρετικό κείμενο της Κάτιας Παπανδρεοπούλου, η οποία επιμελείται την έκθεσή σου: «Οι ιεραρχίες καταρρίπτονται: οι ήρωες έχουν αντικατασταθεί από άλλους ή τα είδωλά τους. Έτσι περνά η δόξα της τέχνης». Όταν δημιουργείς, έχεις την αίσθηση της καταγραφής του εφήμερου; Η νέα μου δουλειά, όπως και μεγάλο μέρος της παλαιότερης, είναι ανθρωποκεντρική. Δεν διαφέρω από τους προϊστορικούς κυνηγούς που απεικονίζουν τις παλάμες και τα θηράματά τους στα σπήλαια του Λασκό. Αποτυπώνω κι εγώ το περιβάλλον και την εποχή μου, η οποία μέσα σε ένα έργο τέχνης γίνεται άχρονη. Παρελθόν και μέλλον συγκοινωνούν μέσα στο δοχείο της τέχνης.

Τα έργα σου είναι παιδιά της έμπνευσης που ενηλικιώνονται μέσα από τη δημιουργική διαδικασία; Τα έργα μου προκύπτουν με τον ίδιο αυθορμητισμό που γεννιούνται τα γλωσσικά ολισθήματα. Πρόκειται για προμελετημένες απόπειρες ψυχικού αυτοματισμού. Δεν ξέρω αν επίκειται η ίαση μέσα από τη διαδικασία αυτή, σίγουρα πάντως είναι απολαυστική. **■**

Η ατομική έκθεση του Κωνσταντίνου Πάτσιου “Sic transit gloria artis”, παρουσιάζεται στην γκαλερί Άλμα (Υψηλάντου 24, Αθήνα) από 2 Νοεμβρίου έως 4 Δεκεμβρίου 2021. Δείτε τα έργα του Κ. Πάτσιου: www.kpatsios.com

(Αν δεν υπήρχε η Ιταλία, το μενού θα ήταν πολύ περιορισμένο, παντού)

Πώς αναβάθμισε η ιταλική κουζίνα τη διεθνή κουζίνα, και το φαγητό μας γενικότερα

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ - Φωτό: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Τα μακαρόνια βράζουν σε ΠΟ-ΛΥ νερό: αυτό είναι το πρώτο τιπ που τσιμπάς από Ιταλίδα/Ιταλό, ακόμα και αν είναι άσχετο με τη μαγειρική άτομο. Μας έβλεπαν να γεμίζουμε την κατσαρόλα, εμάς τους Έλληνες που μια ζωή «κάναμε οικονομία» στο νερό, και σπκώνανε τα φρύδια: «Μα, κε; Μόνο τόσο νερό; Τουλάχιστον το διπλάσιο!».

Αυτά στην Αμερική, που γνώρισα την Αντονίνα, την πρώτη Ιταλίδα της ζωής μου (είμαστε ακόμα φίλες), από την οποία τσίμπησα βασικά πράγματα περί ιταλικής κουζίνας: όλα τα μακαρόνια τα βράζεις στη Λίμνη του Μαραθώνα, ΔΕΝ πετάς το μακαρονόνερο όταν τα στραγγίζεις, και δεν κάνουν όλα τα τυριά για μακαρόνια, αλλά, αν έχεις μόνον ένα, ακατάλληλο έστω, τυρί, είναι καλύτερο από το καθόλου τυρί.

Οι πληροφορίες για την «πάστα», για μένα που δεν τρώω μακαρόνια, είναι άχρηστες – αλλά καταφεύγω στις οδηγίες της χρόνια τώρα όταν μαγειρεύω για τα παιδιά. Τα οποία παιδιά ψοφάνε για μακαρόνια, όλα τα παιδιά, για όλα τα μακαρόνια. Βίδες, πένες, σπαγγέτι, λινγκουίνι, ταλιατέλες, ριγκατόνι, τორτελίνια, αστράκι, κριθαράκι, μαλλιά αγγέλου, λαζάνια, κανελόνια, αχιβάδες και τα περίφημα «μαλταλιάτι», δηλαδή κακοσχηματισμένα, στραπατσαρισμένα μακαρονάκια που ξεμένουν στην τάβλα της Ιταλίδας νοικοκυράς, η οποία φτιάχνει τα ζυμαρικά της στο σπίτι... Δεν ξέρω πόσες τέτοιου είδους νοικοκυρές έχουν απομείνει, ακόμα και στην Ιταλία την ίδια. Στη Σικελία ίσως, στη Νάπολη, στον Νότο, όπου κρατάνε ακόμα οι παραδόσεις μαζί με την πατριαρχία, εκεί οι κυρίες φτιάχνουνε πατροπαράδοτη «φρέσκια πάστα», σπιτικά ζυμαρικά, μπορεί και κάθε μέρα, αν έχουν μεγάλη οικογένεια, ή μία φορά τη βδομάδα, αν έχουν μεγάλο ψυγείο. →

Μετά, σε ελληνικές διακοπές με την Αντονίνα, ψάχνοντας τι είδους μακαρονάδα να φτιάξουμε στα παιδιά... είδε μια γλάστρα με βασιλικό έξω από το ενοικιαζόμενο δωμάτιο: «Πέεεεστο!» φώναξε, παρόλο που δεν είχαμε γουδί, ούτε καν κουκουναίρι. Μάθησε τη γλάστρα, ψιλόκοψε τον βασιλικό μαζί με σκόρδο, και τα ανακάτεψε όλα αυτά με το σπαγγέτι. Είναι αντίστοιχο με το «αλ όλιο ε πεπεροντζίνο», το «σπαγγέτι του φτωχού», που σοτάρεται με σκόρδο και κόκκινη πιπεριά, ξερή ή φρέσκια.

Πώς γίνεται και η Αντονίνα, ξεναγός το επάγγελμα, ξέρει ένα σκασμό μυστικά κουζίνας, και μάλιστα τα ήξερε σε ηλικίες που δεν βράζαμε ούτε αυγό; Η κουλουράρα του φαγητού είναι άλλη κατάσταση στην Ιταλία, σε άλλα επίπεδα, όπως διαπιστώνει όποιος έχει πάει έστω ταξίδι αναψυχής, πόσο μάλλον φοιτητής, στην Ιταλία. Η πίτσα-με-το-κομμάτι, που αγοράζεις στον δρόμο σε τρυπο-ειδή μαγαζάκια, σε λαδόκολλα ή χάρτινο πιάτο, η πίτσα «του δρόμου» βγαίνει σε εκατό διαφορετικές γεύσεις, αποκλείεται να μη βρεις μία του γούστου σου όσο δύσκολος κι αν είσαι η πίτσα με πέστο κολοκύθι, π.χ. είναι αριστούργημα – ποιος θα το περίμενε από το ταπεινό κολοκύθι. Που μεταμορφώνεται στα χέρια του Ιταλού πιτσαδόρου και γίνεται κάτι υπερ-νόστιμο – ποιο; Το παλιο-κολοκύθι. Η τυχαία πίτσα που θα φας στην Ιταλία είναι σούπερ, όπως και τα «αντιπάστι», τα περιποιημένα ορεκτικά που σερβίρουν μαζί με το απεριτίφ... Και πάλι, μιλάω για κοινά μαγαζιά που συναντάς στον δρόμο σου, όχι γκουρμέ ή πανάκριβα ή υψηλής κουζίνας, όπου τα πράγματα είναι εντελώς απογειωμένα (Υποθέτω. Κι έχουν πολλή τρούφα, σίγουρα.). Τα ιταλικά πανίνι «σκίζουν» πάντα: ακόμα και στα βενζινάδικα που σταματάς στην αυτοστράντα, στην εθνική οδό, θα βρεις πανίνι που θα σε στείλει κανονικά, κι ως είναι μοτσαρέλα-ρόκα, που το έχεις φάει κι αλλού χωρίς να απογειωθείς ούτε κατά διάνοια.

«Αυτό δεν είναι μοτσαρέλα!» είπε περιφρονητικά η δεύτερη Ιταλίδα του σπιτιού μας, η Βερόνικα, δοκιμάζοντας μοτσαρέλα αγορασμένη σε ελληνικό σουπερ-

μάρκετ, «Είναι ένα νερούλο τυρί απλώς, γιατί το λέτε μοτσαρέλα;» Η μοτσαρέλα που αγοράζεις στη μέση λαϊκή αγορά στη Ρώμη είναι αφράτη και ζουμερή μαζί, με υγρή «καρδιά», ένα πολύ διαφορετικό τυρί, πολύ σπέσιαλ και πάρα πολύ ιταλικό.

Τα γλυκά επίσης είναι άλλη πίστα: παγωτά συγκλονιστικά, ακόμα και στα τουριστάδικα, «προϊόντα ζύμης» που δεν μπορείς να τα κατατάξεις με την καμία σε καμία κατηγορία, αφράτα κρουασανοειδή, και συγκλονιστικά «κανόλι», ρολά γεμιστά με ό,τι μπορεί να φανταστεί ο νους ενός ζαχαρόπληκτου ζαχαροπλάστη... Και μόνο που τα βλέπεις στις προθήκες, στολισμένα με σαντιγί, φιστίκι Αιγίνης, κερασάκια, φρούι γλασέ, τρίμματα σοκολάτας, ινδική καρύδα, μπισκότο ή σιτιδίποτε, και μόνο που τα βλέπεις, θέλεις να πέσεις με τα μούτρα μέσα στη βιτρίνα και να μη βγεις ποτέ.

Μεγάλο κομμάτι της ιταλικής κουζίνας είναι η εμφάνιση, η παρουσίαση, που είναι εφάμιλλη της γεύσης – θαυμάζεις πρώτα με τα μάτια, μετά με τη γεύση. Πριν από χρόνια, εντυπωσιάστηκα από την πολύχρωμη «πεπερονάτα» που είχε σκαρώσει η ιταλομαθής Όλγα Μαλέα στο σπίτι της: παρδαλές πιπεριές σε όλα τα χρώματα, με ξίδι, λάδι και λίγη ζάχαρη, ένα τόσο όμορφο πιάτο που λυπόσουν να το φας. Αλλά, όταν το έτρωγες, αμέσως σου έφευγε η λύπη και άρχιζες τους τεμενάδες (Κάτι που κάνεις συχνά στα φαγητά της Όλγας, αλλά επικεντρωνόμαστε λόγω θέματος στα ιταλικά.).

Σκεφτείτε πώς θα ήταν η ζωή μας, λοιπόν, χωρίς μακαρόνια, χωρίς πίτσες, χωρίς πέστο, χωρίς κανόλι, χωρίς τζελάτο και χωρίς αυτό το κατιτίς που προσθέτει πάντα ένα ιταλο-μεγαλωμένο άτομο σε οποιοδήποτε πιάτο, την ιταλότητα που δεν περιορίζεται σε συστατικά και συνδυασμό υλικών αλλά είναι κάτι μαγικό σαν την ιταλική όπερα, την τέχνη, την αισθητική και τη μόδα της Ιταλίας. Κάτι πέρα από υλικά, τεχνικές, μαγειρέματα και σερβιρίσματα που το λέω ιταλοσύνη, κι ως το ονομάσει καλύτερα κάποιος, παρακαλώ, για να ξέρουμε πώς να το λέμε...

FRANKIE

Το αγαπημένο ιταλικό bistrot της πόλης

Η αυθεντική carbonara αναπνέει στο τηγάνι που κατευθύνουν τα χέρια επιδέξιου μάγειρα. Την ίδια στιγμή μια πίτσα, ζυμωμένη με προζύμι και βιολογικό αλεύρι, ψήνεται στον ξυλόφουρνο. Αεικίνητοι σερβιτόροι πηγαioέχρονται κρατώντας δίσκους με ζουμερές tagliatas, αρωματικά risotti, χρυσαφένια arancini κι ένα αριστουργηματικά λεπτοκομμένο Vitello Tonnato. Νιώθεις σαν να έχεις μόλις ανοίξει την πόρτα προς ένα μυστικό πέρασμα για την Ιταλία, αίσθηση που δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα... Το Frankie, με

όνομα εμπνευσμένο από τον Frank Sinatra, είναι ένα από τα καλύτερα και πιο αγαπημένα ιταλικά εστιατόρια της πόλης. Όχι χωρίς λόγο... Τα ζυμαρικά είναι ολόφρεσκα, παρασκευάζονται εδώ κάθε μέρα, το ίδιο συμβαίνει με την πίτσα και το ψωμί, ενώ η farm to table φιλοσοφία είναι το μυστικό που πραγματικά κάνει το Frankie να ξεχωρίζει. Πατί όταν οι φρέσκες, αγνές πρώτες ύλες συναντούν τις συνταγές ενός ταλαντούχου σεφ, όπως είναι ο Χρήστος Αθανασιάδης, τότε η επιτυχία είναι μάλλον μονόδρομος. Κι εμείς είμαστε ευτυχισμένοι που έχουμε δύο Frankie, ένα στο Κολωνάκι και ένα στη Νέα Ερυθραία. Όποιο κι αν επισκεφθείτε, θα βρεθείτε σε έναν cozy χώρο που κάτι μας λέει πως ο Frank Sinatra θα ήθελε πολύ να κάνει στέκι του...

● Σκουφά 42, Κολωνάκι, 2103647052/
Χαριλάου Τρικούπη 125, Νέα Ερυθραία,
210 8003851,
www.frankierestaurant.gr,
Fb: @frankie.restaurant,
Instagram: @frankie.restaurant

Ολόκληρη η Ιταλία κρύβεται στη Μητροπόλεως

Στα μάτια μου, το Cardinale είναι μια μικρογραφία ολόκληρης της Ιταλίας, ένα νόστιμο πέρασμα από τον Βορρά μέχρι τον Νότο... Η περιοχή όπου θα βρεθείς, εξαρτάται από την είσοδο που θα διαλέξεις για να μπεις. Η πρόσοψη επί της Μητροπόλεως με τη θέα στη Μητρόπολη θυμίζει τις παραμυθένιες πόλεις της Τοσκάνης, σε κάνει να αισθάνεσαι ότι βρίσκεσαι σε ένα κομψό εστιατόριο της Φλωρεντίας. Αντίθετα, η πίσω πρόσβαση με τα απλωμένα τραπέζια στον όμορφο πεζόδρομο της οδού Πετράκη είναι μια εικόνα που συναντά κανείς στα ανέμελα χωριά της Σικελίας. Και, όπως συμβαίνει πάντα, σαν γέφυρα που τα ενώνει όλα, στέκεται το φαγητό, το ίδιο το Cardinale και η φοβερά νόστιμη κουζίνα του.

Σε αυτό το ταξίδι, λοιπόν, θα γευτείς αξέχαστα antipasti (όπως το φινετσάτο Vitello Tonnato ή το χρυσαφένιο Arancini con Tartuffo με κρέμα τρούφας, gorgonzola, καπνιστή πανσέτα και αιολί λεμονιού), αντισυμβατικές σαλάτες (όπως εκείνη με αβοκάντο, ντομάτες, ντοματίνια, ψητά φρούτα, κρουτόν και burrata) και βέβαια θρυλικές μακαρονάδες! Δοκίμασε την αυθεντική Carbonara και τα τέλεια linguini alle Vongole, ενώ αν ψάχνεις κάτι διαφορετικό αξίζει να γνωρίσεις τη Mezze Rigate Allo Scoglio (δηλαδή rigatoni με ανάμεικτα θαλασσινά και σουπιά!). Οι πίτσες έχουν επίσης πρωταγωνιστικό ρόλο με την Tartufata (μοτσαρέλα, τρούφα, μανιτάρια, πανσέτα και ταλέττζιο) να κλέβει τις εντυπώσεις και την Dianola (πικάντικη σοπρεσάτα, ντούγκια, ντομάτα, μοτσαρέλα και καυτερή πιπεριά) να είναι ένα σταθερό best seller. Σίγουρα αξίζει να δοκιμάσεις και τη Μαργαρίτα, το Cardinale είναι ένα εστιατόριο που δίνει τεράστια σημασία στην καλή πρώτη ύλη και η πίτσα αυτή το αποδεικνύει. Με τίποτα μην παραλείψεις το γλυκό... επιλογές όπως το γεμιστό Cannoli με κρέμα ρικότα, σοκολάτα και φιστίκια Αιγίνης, το αέρινο tiramisu ή η γλυκιά πίτσα με σοκολάτα, φουντούκια, ορεο και καραμέλα (κόλαση...) είναι ο ιδανικός επίλογος σε κάθε ιταλικό γεύμα.

Τέλος, δεν θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε στην εντυπωσιακή wine list. Άλλωστε, οι ιδιοκτήτες του Cardinale Τζώνης Καλημέρης, Κώστας Βλασσόπουλος και ιδιαίτερα η Φωτεινή Παντζιά (που έχει γράψει ιστορία στον χώρο του κρασιού, δικό της και το θρυλικό wine bar "By the Glass") έχουν φροντίσει για τα ωραία ελληνικά και ιταλικά κρασιά που θα πιείτε, πολλά εκ των οποίων θα τα βρείτε και σε ποτήρι. Και κάπως έτσι ανακαλύπτεις ξαφνικά την Dolce Vita στην καρδιά της Μητροπόλεως...

● Μητροπόλεως 38, Σύνταγμα, 2103314397,
Fb: @cardinaleathens,
Instagram: @cardinale.athens

Η πιο λαχταριστή ζύμη πίτσας σε όλη την Αθήνα

Το **ιταλικό εστιατόριο Grandpa Trattoria** είναι το πρόσφατο εγχείρημα στον τομέα της εστίασης του Χρήστου Δέδε, ιδιοκτήτη του θρυλικού cocktail bar του Κουκακίου «Σπιρτόκουτο», στον πεζόδρομο της Γεωργίου Ολυμπίου. Λίγο πιο κάτω, λοιπόν, δημιούργησε έναν χώρο με vintage και pop στοιχεία με νεανική, χαλαρή ατμόσφαιρα που λειτουργεί από τις 10 το πρωί για καφέ και brunch αλλά ιταλικά, έως τις 12 το βράδυ. Παρά το γεγονός ότι η άφιξη του το Φεβρουάριο του 2020 συνέπεσε με τις δύσκολες συνθήκες της καραντίνας και της πανδημίας, κατάφερε να βρίσκεται σήμερα στην κορυφή της λίστας ιταλικών γεύσεων του TripAdvisor για την Αθήνα και στην πρώτη εικοσάδα των εστιατορίων της πόλης. Δικαιολογημένα, αφού το λεπτό, χειροποίητο και αέρινης υφής ζυμάρι πίτσας, που ωριμάζει αργά με 70% υγρασία, είναι ότι πιο απολαυστικό έχεις γευτεί ποτέ. Δοκίμασέ τη με πανσέτα και καραμελωμένο κρεμμύδι για μια μοναδική εμπειρία γεύσης.

Οι πρώτες ύλες είναι εξαιρετικά προσεγμένες, είτε πρόκειται για ελληνικά είτε για εισαγόμενα ιταλικά προϊόντα, και δίνεται μεγάλη έμφαση στην εποχικότητα των λαχανικών, ώστε κάθε πιάτο να είναι ολόφρεσκο. Στο πλούσιο μενού του βρίσκεις πολλές νόστιμες εκπλήξεις, όπως το ριζότο με κολοκύθα (είναι και η εποχή της!), προσούτο Σαν Ντανιέλε και λάδι τρούφας. Διάσημη είναι και η αυθεντική ιταλική καρμπονάρα του με κρόκο αυγού και γκουαντσιάλε (χοιρινό μάγουλο). Μπορείς να συνοδεύσεις το γεύμα σου με ένα κρασί από την καλά ενημερωμένη wine list ή ένα ποτρίρι από την αυθεντική ιταλική μπίρα Moretti.

Για το κλείσιμο, δοκίμασε apple crumble με αλμυρή καραμέλα και –γιατί όχι– παγωτό μουστάρδα, καραμελωμένους ξηρούς καρπούς, ροδόκερο και μέλι!

● Γεωργίου Ολυμπίου 8, Κουκάκι, 2109230656,
FB: Grandpa trattoria, IG: grandpa_trattoria

Μια νόστιμη all day brasserie στην καρδιά της Γλυφάδας

Το φως του ήλιου έτσι όπως πέφτει πάνω στις βελούδινες καρέκλες, σε συνδυασμό με τη μυρωδιά της πίτσας που ψήνεται στον ξυλόφουρνο σε κάνει να φαντάζεσαι τα μεσημέρια της Τοσκάνης. Το κομψό Vittoria Gati στην καρδιά της Γλυφάδας άνοιξε πριν τρία χρόνια και έκανε τα νότια αγαπημένο προορισμό όλων όσοι αναζητούν τη γεύση της αυθεντικής ιταλικής κουζίνας. Άλλωστε, πίσω από αυτή την ξεχωριστή all day brasserie βρίσκεται ένας παλιός γνώριμος της αθηναϊκής εστίασης, ο γνωστός σεφ και restauranter Πύργος Παπακώστας και η οικογένειά του. Πληροφορία που μάλλον εξηγεί γιατί έχει δοθεί ιδιαίτερη προσοχή μέχρι και στην παραμικρή λεπτομέρεια: από τον φωτισμό της φιλόξενης σάλας μέχρι το ελαιόλαδο που παράγεται αποκλειστικά για το Vittoria Gati.

Στο ιταλικό φαγητό η πρώτη ύλη παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο. Έτσι, έχει σημασία το γεγονός ότι στην κουζίνα του Vittoria Gati θα βρείτε μόνο αγνά υλικά, εκλεκτές πρώτες ύλες, ολόφρεσκα λαχανικά και κρεατικά δικής τους εισαγωγής (όλα 100% Black Angus). Όσο για τα ζυμαρικά και την πίτσα αποτελούν από μόνα τους ένα τεράστιο κεφάλαιο. Τα ζυμαρικά είναι ολόφρεσκα και χειροποίητα, παρασκευάζονται εδώ καθημερινά, ενώ οι πίτσες από ζύμη ωρίμανσης ψήνονται στον ξυλόφουρνο, στον οποίο και οφείλουν το χαρακτηριστικό leopard skin που αποκτούν μετά το ψήσιμο. Έχοντας αυτά τα δύο κατά νου, θα καταλάβετε γιατί η Spaghetti Carbonara με guanciale δεν μοιάζει με καμία άλλη carbonara που έχετε φάει μέχρι τώρα ή γιατί η pizza margherita με τη burrata και το αγνό παρθένο ελαιόλαδο είναι τόσο απεριγράπτα νόστιμη...

Extra tip: Για να συνοδέψετε το γεύμα σας θα βρείτε απολαυστικά signature cocktails, αλλά και μια ενημερωμένη wine list από επιλεγμένες ετικέτες του ελληνικού και διεθνή αμπελώνα.

● Πλατεία Νυμφών 1, Γλυφάδα, 2108944491,
www.vittoriagati.com, Fb: Vittoria Gati,
Instagram: @Vittoriagati,
Ώρες λειτουργίας: Καθημερινά 13.00-01.00.

LOLLO'S ATENE

Η αυθεντική πίτσα από τη Ρώμη

Δεκατρία χρόνια πέρασαν από τότε που άνοιξε για πρώτη φορά το Lollo's στην Αντίπαρο και μάγεψε τουρίστες και ντόπιους με τα αγνά υλικά και τις εξαιρετικές γεύσεις του. Η δημοφιλία του ξεπέρασε τα σύνορα του νησιού και έφτασε στην πρωτεύουσα με το Lollo's Atene, σ' έναν χώρο υψηλής αισθητικής, με φιλόξενη ατμόσφαιρα στο Χαλάνδρι. Ο πλούσιος σε ιταλικές συνταγές κατάλογος εμπλουτίζεται κάθε εβδομάδα με νέες προτάσεις, και το πιο διάσημο πιάτο είναι φυσικά οι πίτσες ή καλύτερα pinse! Οβάλ, με πολύ

λεπτό ζυμάρι από βιολογικά άλευρα που ζυμώνονται και ωριμάζουν για 36 ώρες τουλάχιστον και στη συνέχεια γαρνίρονται με ολόφρεσκα υλικά για να πεις «Madonna mia!» μόλις τις δοκιμάσεις. Το μενού περιλαμβάνει ακόμα antipasti, σαλάτες, pasta και secondi με ταλιάτα, κοτόπουλο και υπέροχα γλυκά που μπορείς να απολαύσεις και στη ρομαντική του αυλή. Τους τελευταίους μήνες, λόγω των δύσκολων συνθηκών, αναπτύχθηκε και η υπηρεσία delivery ώστε να απολαμβάνουμε τις αγαπημένες μας Lollo's γεύσεις και από το σπίτι. Το Lollo's Atene σε λίγες ημέρες κλείνει τρία χρόνια επιτυχημένης πορείας και το γιορτάζει διευρύνοντας το ωράριο παραδόσεων από νωρίς το μεσημέρι. Αυτό σημαίνει ότι το επόμενο κέρασμα στους συναδέλφους του γραφείου επιβάλλεται να είναι Lollo's!

● **Εθνικής Αντιστάσεως 3α, Χαλάνδρι, 2106801040, FB: Lollo's Atene, IG: lollosatene**

NAPOLITIVO

Dolce Vita στη Μαρίνα Φλοίσβου

Τι γεύση έχει η αυθεντική ναπολιτάνικη pizza; Υπάρχει ιταλικό... brunch; Γιατί οι Ιταλοί αγαπούν τόσο την ιεροτελεστία του Aperitivo; Αν ψάχνεις απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα, σε συμβουλευόμαστε να πάρεις τον δρόμο για τα νότια. Εδώ σε περιμένει το Napolitino ή αλλιώς η μικρή Ιταλία της Μαρίνας Φλοίσβου. Στο αυθεντικό ιταλικό αυτό στέκι η πίτσα έχει πιστοποίηση από το Associazione Verace Pizza Napoletana (AVPN) και ψήνεται σε ξυλόφουρνο που κατασκευάστηκε στη Νάπολη με τούβλα από τον Βεζούβιο! Πριν ψηθεί, ωριμάζει για 12-14 ώρες, ενώ για να πετύχουν την τέλεια φινιτοσύτη γεύσης της οι pizzaiolos του Napolitino εκπαιδεύτηκαν στη Νάπολη από καταξιωμένους maestros. Στον πλούσιο κατάλογο θα ανακαλύψετε pizzas με κόκκινη ή λευκή σάλτσα για κάθε γούστο, εμείς ωστόσο σας προτείνουμε να αρχίσετε την εξερεύνηση από την παραδοσιακή Μαργαρίτα, τη μονα-

δική Tartufata ή την ανατρεπτική Prosciutto e Rucola. Οι νέες αφίξεις φέρνουν φθινοπωρινό αέρα και πλούσια γεύση. Η Zucca e Pancetta με φρέσκια κολοκύθα και πανσέτα, αλλά και η αέρινη Pistacchio e Mortadella, θα σε κερδίσουν από την πρώτη μουσική!

Μη μείνεις, όμως, μόνο στις πίτσες... Είναι κρίμα να μη δοκιμάσεις τα λαχταριστά antipasti και τα καυτά Panini, τις ακνιστές μακαρονάδες και τις δροσερές σαλάτες ή το γνήσιο gelato, τα γλυκά και τον αρωματικό espresso που μόνο οι Ιταλοί ξέρουν να φτιάχνουν. Και αν βρεθείς εδώ μετά τη δουλειά, να ξέρεις πως είναι η ιδανική ώρα για να χαλαρώσεις με ένα Aperitivo, ακριβώς όπως θα έκανες και στην Ιταλία. Από το αγαπημένο μας Aperol Spritz, μέχρι το ανάλαφρο Hugo Spritz ή το πολύπλευρο Primo Carnera, η λίστα των Aperitivi του Napolitino θα σε κάνει να το επισκέπτεσαι ξανά και ξανά!

Για το τέλος έχουμε ακόμη μία λαχταριστή έκπληξη! Είναι το Brunch αλά Ιταλικά που σερβίρεται καθημερινά, με ιταλικές παραλλαγές αγαπημένων συνταγών, όπως τα scrambled eggs με salsiccia και τα αφράτα pancakes con cioccolato. Άλλωστε, είναι αυτές οι μικρές, νόστιμες χαρές της καθημερινότητας που κάνουν τη ζωή λίγο πιο γλυκιά...

● **Μαρίνα Φλοίσβου, Παλαιό Φάληρο, 2109840112, Fb: Napolitino, Instagram: napolitino**

Η νέα άφιξη ιταλικών γεύσεων στον Χολαργό

Το **L'Angolo Cucina Italiana** άνοιξε τις πόρτες του το 2011 στην περιοχή του Γέρακα και πέρασε στα χέρια της Ελένης Κατσανέα το 2017, η οποία το μετέτρεψε με επιτυχία σε αγαπημένο στέκι ιταλικών γεύσεων για κάθε ηλικία. Λάτρεις του ποιοτικού φαγητού και των πλούσιων γεύσεων καταφθάνουν από όλη την Αθήνα για να δοκιμάσουν τις περίφημες Tagliatelle με φιλετάκια Black Angus, ενώ η μεγάλη ποικιλία του μενού σε κάνει να επιστρέφεις ξανά και ξανά. Οι υψηλής ποιότητας πρώτες ύλες του κάνουν κάθε πιάτο ξεχωριστό, αφού τα πάντα είναι χειροποίητα. Τα φρέσκα ζυμαρικά και η ζύμη της πίτσας που ζυμώνονται καθημερινά με μεράκι, δίνουν ιδιαίτερο χαρακτήρα στις γεύσεις του L'Angolo Cucina Italiana.

Με την ίδια φιλοσοφία και έμφαση στην ποιότητα, το L'Angolo Cucina Italiana συνεχίζει να δημιουργεί, καθώς πριν από λίγες ημέρες άνοιξε το νέο του κατάστημα στον Χολαργό, Υμηττού 26, για να υποδεχθεί όσους το αγαπούν ήδη αλλά και όσους θα ήθελαν να το γνωρίσουν. Ένας φρέσκος χώρος με μίνιμαλ, urban αισθητική, σε μπεζ και πράσινους τόνους. Στο εσωτερικό του σε περιμένουν τραπέζια με φιλόξενους καναπέδες, ενώ έξω υπάρχει μια καταπράσινη αυλή που θα γίνει σίγουρα το αγαπημένο σου σημείο τα καλοκαίρια. Το μικρό «αδελφάκι» του L'Angolo Cucina Italiana σερβίρει επίσης καθημερινά δροσερές σαλάτες, μεγάλη ποικιλία από πίτσες, pasta fresca και πιάτα ιταλικής καταγωγής με ελληνικές νότες. Στο μενού του μπορεί να βρει κανείς και ενδιαφέρουσες vegan επιλογές. Στα must είναι η λαχταριστή Tagliata Black Angus και φυσικά το ολόφρεσκο χειροποίητο Tiramisu.

Αν πάλι σήμερα έχεις περισσότερη διάθεση για καναπέ και ταινία, το L'Angolo Cucina Italiana πραγματοποιεί διανομή και από τα δύο του καταστήματα, για να απολαύσεις τις αγαπημένες σου γεύσεις στην άνεση του σπιτιού σου!

● Γέρακας, Θεσσαλονίκης 5, 2106619995 /
Χολαργός, Υμηττού 26, 2103004867,
www.langolo.gr,
FB: L'Angolo Cucina Italiana,
IG: langolorestaurant

CANARINO TRATTORIA

Αυθεντικές ιταλικές συνταγές, εξαιρετικής ποιότητας ελληνικές πρώτες ύλες

Πριν λίγους μήνες άνοιξε στο Νέο Κόσμο μια trattoria με σκοπό να μας συστήσει την ιταλική κουζίνα με έναν διαφορετικό τρόπο. Στο Canarino οι συνταγές είναι αυθεντικά ιταλικές αλλά οι πρώτες ύλες προέρχονται κυρίως από μικρούς έλληνες παραγωγούς από όλη τη χώρα. Στα πιάτα τους την παρμεζάνα αντικαθιστά εξαιρετική παλαιωμένη γραβιέρα Σύρου, το γκουαντσιάλε το παστό σύγκλινο Μάνης, τη μοτσαρέλα η μπουράλα Κερκίνης και κάρως

έτσι «παντρεύονται» δύο από τις γευστικότερες μεσογειακές κουζίνες. Η υψηλή ποιότητα έχει πρωταρχικό ρόλο εδώ, τα ζυμαρικά είναι φρέσκα και χειροποίητα και το ζυμάρι φτιάχνεται με δική τους συνταγή από ελληνικά αλεύρα και ωριμάζει για τουλάχιστον 24 ώρες στο ψυγείο σε συγκεκριμένες θερμοκρασίες. Το αποτέλεσμα είναι μαλακή, τραγανή ζύμη και μια μοναδική γευστική εμπειρία που μπορείς να απολαύσεις στον φιλόξενο εσωτερικό χώρο, στη γραφική αυλή ή με delivery στο σπίτι σου. Δοκίμασε οπωσδήποτε τα fettuccine με μανιτάρια πορτοσί και καβουρμά Λήμνου! Τα Σαββατοκύριακα επιβάλλονται για brunch αλλά ιταλικά, ενώ ξεχωρίζουν και τα signature κοκτέιλ με ιταλικές επιρροές, όπως η μαργαρίτα με γκράπα!

● Canarino, Ηλία Ηλιού 28, Νέος Κόσμος, 2109010082, FB: Canarino, IG: canarinotrattoria

LA NONNA PIZZA BAR

Στο Μετς ξέρουν από πίτσα!

Αν δεν έχεις ήδη επισκεφθεί το La Nonna, ούτε που θα το φανταζόσουν ότι θα υπήρχε ένα τόσο προσεγμένο και καλόγουστο pizza bar στην Αθήνα. Μια ανάσα από το κέντρο, στην ιστορική γειτονιά του Μετς, το La Nonna θα σου φτιάξει τη διάθεση με την υπέροχη διακόσμηση του, με τη μεγάλη του μπάρ, τα vintage στοιχεία, τα φωτεινά του χρώματα και, κυρίως, με την ευγένεια των ανθρώπων του, οι οποίοι έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν έναν παρεϊστικό χώρο που τους χωράει όλους, μικρούς και μεγάλους.

Πρωταγωνιστές εδώ φυσικά είναι οι ιταλικές γεύσεις: Πίτσες, καλτσόνε και πεινιρί στα καλύτερά τους, με άριστη ποιότητας υλικά τα οποία έρχονται από την Ιταλία (άλευρα, τυριά, αλλαντικά κ.λπ.), αλλά και φρέσκιες σαλάτες, πιάτα που μπορείτε να συνοδεύσετε ιδανικά με ένα κρασί από την εκλεκτυσμένη του λίστα ή με ένα κοκτέιλ, κλασικό ή signature. Επίσης: Ένα ακόμμη θετικό είναι ότι το La Nonna («γιαγιά» στα ιταλικά) είναι αυτό που λέμε value for money.

Εξαιρετική ιδέα για μετά το γραφείο, πριν τη βραδινή έξοδο ή για φαγητό με την παρέα, το La Nonna είναι ανοικτό καθημερινά έως τα μεσάνυχτα, από τις 14.00 τα Σαββατοκύριακα και από τις 18.00 τις καθημερινές, ενώ τις πεντανόστιμες γεύσεις του μπορείτε να απολαύσετε και με delivery, από τις γνωστές πλατφόρμες.

● Αναπαύσεως 11, Μετς, 2109224627, Fb: La-Nonna-Pizza-Bar, Insta: lanonnapizzabar

CUPOLA

Το ιταλικό στα καλύτερά του

Σε ένα από τα πιο όμορφα και ήσυχα σημεία του Παγκρατίου, θα σε κερδίσει με το καλημέρα με το κομψό του design και με το φιλόξενο service, καθώς οι άνθρωποι εδώ θα σε υποδεχθούν με αληθινό χαμόγελο. Και τα καλά, βέβαια, έχουνε συνέχεια, καθώς εδώ θα έρθεις για τις γεύσεις, με το μενού να είναι εμπνευσμένο από διάφορες γωνιές της Ιταλίας και τον Γιάννη Μαρκαδάκη, που έχει αναλάβει πλέον την κουζίνα, να δίνει μια νέα πνοή στο παραδοσιακό αλλά πολύ αγαπημένο menu του Cupola. Με τη συνοδεία ενός aperitivo ή ενός κρασιού από τη διαλεχτή λίστα του Γιάννη Μακρή με περίπου 70 ετικέτες από τον ελληνικό και τον ιταλικό αμπελώνα, μπορείς να ξεκινήσεις με ένα Vitello tonnato από μοσχαρίσιο νουά που ψήνεται για 18 ώρες και συνοδεύεται από σάλτσα tonnata, αγγουρά-

κι τουρσί, παστό λεμόνι, ραπανάκι, ρόκα, τηγανιτή κάρπαρη και καπαρόμπια. Έπειτα να προχωρήσεις στην πίτσα, αυθεντική ναπολιτάνικη, λεπτή, με μαλακό ζυμάρι και φουσκωτό cornicione, μοτσαρέλα Bufala και ντομάτα San Marzano που ψήνεται σε παραδοσιακό χτιστό φούρνο, ή λευκή με κρέμα αγκινάρας, prosciutto cotto, τυρί caprine, mozzarella και αγκινάρες. Όλες οι πίτσες του καταλόγου σε προετοιμάζουν για τα χειροποίητα φρέσκα Gnocchi gorgonzola με κρέμα gorgonzola, κροκάν φουντουκιού και φρέσκια βανίλια ή για τα raccheri Amatriciana με καπνιστή pancetta, τοματίνια confit και pecorino. Το δίλημμα μοιάζει μεγάλο αλλά προσπάθησε να δοκιμάσεις όσα περισσότερα μπορείς, καθώς οι Γιάννης Μαρκαδάκης και Δημήτρης Γιαννόπουλος έχουν φροντίσει για να σε ικανοποιήσουν σε κάθε επιλογή σου και να σε κάνουν να θες να ξαναέρθεις για τα υπόλοιπα. Βέβαια η εμπειρία στο Cupola δεν σταματά στο φαγητό. Πώς σου ακούγεται για κλείσιμο ένα τιραμισού με mascarpone, marsala και φρέσκο ζεστό espresso; Όλα συνδυάζονται γλυκά με τα signature & twisted cocktails που θα βρεις στο cocktail list. Στην υγεία σου!

● Ευφορίωνος 13, Παγκράτι, 2114117444, Fb: cupolatrattoria, Instagram: cupola_trattoria

ONIO

Cucina Contemporanea

Στην καρδιά της Αθήνας υπάρχει ένας όμορφος χώρος με design που συνδυάζει το ξανθό ξύλο με το σίδερο, άφθονα φυτά και περικοκλάδες, περιποιημένες παρέες και ζευγάρια που χαμογελούν και συζητούν τρώγοντας. Ο λόγος για το Onio, το εστιατόριο του σεφ Πάνου Ιωαννίδη σε συνεργασία με τον επιχειρηματία Πάνο Πολίτη, που παντρεύει το casual fine dining με τη φιλοσοφία της ιταλικής κουζίνας. Το φαγητό σε μεταφέρει άνετα στις γεύσεις που αγαπά ο σεφ και το μενού σε βάζει στη ζεστή ατμόσφαιρα μιας ιταλικής καθημερινής κουζίνας με πολλές επιρροές από Ελλάδα και το προσωπικό στιλ του Πάνου Ιωαννίδη σε έναν εσωτερικό «κήπο». Για αρχή ξεκίνα με το signature Tonno Tonnato με φρέσκο φιλέτο τόνου σε μεσογειακή μαρινάδα με βάση την ελιά, πάνω σε παραδοσιακή κρέμα tonnata και συνοδεία από φινόκιο, κρίταμο και καπαρόμπια, συνέχισε με τα πιο

βελούδινα νιόκι της ζωής σου με καραμελωμένο αχλάδι, γκοργκοντζόλα και τουίλ καρυδιού για να καταλήξεις σε ένα αρνίσιο κότσι σιγομαγειρεμένο σε μπίρα και καραμελωμένα κρεμμύδια με hunkar begendi καπνιστής μελιτζάνας και caponata. Φυσικά τα risotti δεν θα μπορούσαν να λείπουν από τον κατάλογο με αυτό με τα σπαράγγια και lime να κλέβει την παράσταση.

Οι πίτσες, το trademark του Onio με παραλλαγή της ναπολιτάνικης ζύμης που ψήνονται σε παραδοσιακό φούρνο, είναι σίγουρα ανάμεσα στις καλύτερες της Αθήνας. Εμείς προτείνουμε την Carbonara Zaferano με mozzarella, pancetta καπνιστή, κρόκο αυγού, σαφράν και Parmigiano Reggiano. Όλες οι επιλογές συνοδεύονται με κρασί από τη λίστα του wine expert Γιάννη Μακρή με 80+ επιλογές από τον ιταλικό και ελληνικό αμπελώνα. Το πολύ φιλικό σέρβις έχει πάντα το νου του για να σου προτείνει το καλύτερο pairing και να βεβαιώσει ότι η φιλοξενία του Onio θα σου μείνει αξέχαστη. Όπως αξέχαστη θα σου μείνει και η creme brulee βασιλικού με passion fruit από τα επιδόρπια. Extra tip: Στο πατάρι βρίσκεται ένα εσωτερικό μπαλκονάκι που μοιάζει με θεωρείο και φιλοξενεί το ομορφότερο τραπέζι για δύο του Onio.

● Απόλλωνος 4, κέντρο, 2114115755, Insta: onioathens, Fb: Onio Athens

BOND RESTAURANT BAR

Ιταλικές βραδιές σε ολάνθιστο κήπο

Η ονομασία "Bond" («δεσμός») υπάρχει εδώ για να δηλώσει το δεσμό με τη φύση. Και πράγματι, τόσο ο εσωτερικός όσο και ο εξωτερικός χώρος αυτού του υπέροχου bar restaurant είναι από μόνος του μια μικρή εξοχή, πνιγμένη στο πράσινο και στα αρώματα λουλουδιών. Αυτός ο μυρωδάτος κήπος φημίζεται για το brunch, τον καφέ και τη νόστιμη μεσογειακή κουζίνα του. Τα βράδια της Τρίτης όμως κρύβει μία ακόμα έκπληξη... Εκείνη τη μέρα, βλέπεις, από τις 19.00 και μετά ο κατάλογος του Bond αφιερώνεται στη νοστιμιά της Ιταλίας και

από την κουζίνα του βγαίνουν παραδοσιακά ιταλικά πιάτα. Αρχισε το ταξίδι σου με μια δροσερή σαλάτα Caprese, μία απολαυστική Caesar ή μία κλασική Panzanella, κι έπειτα πέρασε στις αντιστάσεις μακαρονάδες! Θα δοκιμάσεις την αυθεντική Carbonara, τη μεγαλειώδη μέσα στην απλότητα της Cacio e Pepe, λαζάνια Bolognese και τα α- συναγωνίστα λινγκουίνι di Mare (με μύδια, γαρίδες, ντοματίνια, λεμόνι και βασιλικό). Θα βρεις ακόμα δύο πιάτα κρεατικών (Osso Buco Milanese και Tagliata Black Angus), καθώς και δύο φοβερές πίτσες (με φρέσκια μοτσαρέλα, ντομάτα και βασιλικό ή με προσούτο, flakes τρούφας και φρέσκια μοτσαρέλα). Για γλυκάκι υπάρχει ολόφρεσκο tiramisu!

Extra tip: Μπορείς να συνοδεύσεις το γεύμα σου με ιταλικά κρασιά ή με ένα aperitivo (προτείνουμε το "Passion Bubble" με Aperol, passion fruit, grapefruit, prosecco και σόδα)!

● Μεγάλη του Γένους Σχολής 2,
Άλιμος, 2109902035,
Facebook: Bond Restaurant Bar,
Instagram: bond_restaurant_bar

ACCADEMIA PIZZAIOLI

Μαθαίνοντας την τέχνη της πίτσας από τους καλύτερους Ιταλούς σεφ

Η παγκοσμίου φήμης ιταλική σχολή Accademia Pizzaioli ήρθε και στην Ελλάδα για να προσφέρει καινοτόμα προγράμματα τεχνογνωσίας και εξειδίκευσης στην ιταλική κουζίνα, προσεγγίζοντας ουσιαστικά την τέχνη της πίτσας από τη χώρα προέλευσής της. Διεθνώς αναγνωρισμένοι Ιταλοί σεφ μας παρουσιάζουν τη φιλοσοφία, τις μεθόδους και τις τεχνικές παρασκευής της. Έχοντας εκπαιδεύσει και πιστοποιήσει χιλιάδες επαγγελματίες σε περισσότερα από 140 σημεία σε όλο τον κόσμο, η Accademia Pizzaioli, η πρώτη και παλαιότερη σχολή πίτσας στον κόσμο, γίνεται συνώνυμο της ποιοτικής και πρότυπης εκπαίδευσης στην ιταλική γαστρονομία στην Ελλάδα. Αρχάριοι ή επαγγελματίες, όλοι οι σπουδα-

στές της Accademia Pizzaioli αποκομίζουν πολύτιμη επαγγελματική εμπειρία μέσα από ένα ευρύ φάσμα σύγχρονων, προσιτών και ευέλικτων εκπαιδευτικών προγραμμάτων που συνδυάζουν θεωρητική και πρακτική κατάρτιση σε πραγματικές συνθήκες εργασίας.

Ταυτόχρονα, η παγκόσμια αναγνώριση του διπλώματος εξειδίκευσης, συνδυάζεται με την πολύτιμη βοήθεια του Γραφείου Επαγγελματικής Αποκατάστασης της Accademia Pizzaioli, εξασφαλίζοντας στους σπουδαστές την προώθηση σε σωστές θέσεις εργασίας και το απαραίτητο «εισιτήριο» για μια επιτυχημένη καριέρα σε Ελλάδα και εξωτερικό.

Οι εγγραφές για το επόμενο τμήμα αρχαρίων έχουν ήδη ξεκινήσει και οι ημερομηνίες διεξαγωγής τους είναι:

- 1-12 Νοεμβρίου 2021
- 22 Νοεμβρίου - 3 Δεκεμβρίου 2021
- 6-17 Δεκεμβρίου 2021

Για περαιτέρω πληροφορίες, επισκεφτείτε την ιστοσελίδα της Accademia Pizzaioli (www.accademia-pizzaioli.gr) ή καλέστε στα τηλέφωνα: 2109750974 και 6956606147.

Σώτη Τριανταφύλλου ΠΟΛΙΤΙΕ

Η Σώτη Τριανταφύλλου παρατηρεί και σχολιάζει την ελληνική και διεθνή πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα.

Στο βιβλίο αναλύονται μερικές συγκεχυμένες έννοιες –ο πλουραλισμός, η πολιτική ανυπακοή, η ανεκτικότητα, η ελευθερία του λόγου, τα εθνικά σύνορα– καθώς και κάποιες ιδέες για τα χαρακτηριστικά του ενάρετου πολίτη στον σύγχρονο κόσμο.

Ηλίας Ευθυμιόπουλος ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΝΕΟΤΕΣΛΑ

Την ώρα που το στάρι σάπιζε στις αποθήκες
και τα άλογα πέθαιναν όρθια στους σταύλους,
τα αυγά βγήκαν τρελαμένα στις λεωφόρους
με πόδια από κοτόπουλα,
τρέχοντας ανάμεσα σε ηλεκτροκίνητα πατίνια με σφυρίχτρες.
Κι εμείς αδύναμοι απέναντι στην καταστροφή,
εμείς τρωτοί και ευάλωτοι, στις ουρές των φαρμακείων,
στην ζεστή αγκαλιά της Zeneca,
με λευκά κατακάθαρα βαμβάκια, δίχως αίμα.
Δεν αποκλείεται ο νέος αυτός αιώνας να δείχνει προς τα κει,
προς την οδύνη των στίχων
κλεισμένων τώρα σε αποστειρωμένους θαλάμους
πρώην γηπέδων ποδοσφαίρου
κοιτάζοντας προς την δυτική ακτή με το κίτρινο χλωμό φως
και το πανώ με το νέο αυτοκίνητο της Tesla...

Η νέα συλλογή ποιημάτων του Ηλία Ευθυμιόπουλου, ιδρυτή της Ελληνικής Greenpeace και πρώην υφυπουργού ΠΕΧΩΔΕ

Γρίφοι για την Αθήνα

Η νέα έκδοση του **Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς** μας αποκαλύπτει τα διαδοχικά επίπεδα της αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής και αρχαιολογικής εξέλιξης της Αθήνας

T

η νέα έκδοση «Γρίφοι για την Αθήνα» της Τόνιας Καφετζάκη, σε εικονογράφηση Παναγιώτη Πανταζή, παρουσίασε την Παρασκευή 22 Οκτωβρίου το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς (ΠΙΟΠ). Το βιβλίο, χρησιμοποιώντας το εύρημα των γρίφων, επιχειρεί να αποκαλύψει στο εφηβικό και όχι μόνο κοινό τα διαδοχικά επίπεδα της αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής και αρχαιολογικής εξέλιξης της Αθήνας, λειτουργώντας παράλληλα ως οδηγός του ιστορικού κέντρου της.

Στο βιβλίο, εννέα γρίφοι αποκαλύπτουν όστρακα, δηλαδή μικρά κομμάτια πηλού, πάνω στα οποία υπάρχει ένα γράμμα και σταδιακά σχηματίζεται μια φράση. Πρωταγωνιστές, τέσσερις συμμαθητές και φίλοι που εξερευνούν το κέντρο της πόλης και, αντλώντας πλη-

ροφορίες από σημειώσεις, οδηγούς και το διαδίκτυο, επιχειρούν να λύσουν τους γρίφους, να βρουν τα όστρακα και να τα βάλουν στη σειρά για να φτιάξουν τη φράση. Θα τα καταφέρουν; Ποιο είναι το μυστικό που θα τους αποκαλυφθεί;

Η συγγραφέας δρ Τόνια Καφετζάκη, ιστορικός και εκπαιδευτικός, αξιοποιώντας το σημαντικό απόθεμα γνώσης για την Αθήνα από προηγούμενες έρευνές της, προτείνει διαδρομές για μικρούς και μεγάλους, με σημείο αναφοράς το ιστορικό κέντρο της πόλης. Παράλληλα, ο αρχιτέκτονας και εικονογράφος Παναγιώτης Πανταζής αποδίδει με μονοχρωματικά σχέδια αρχιτεκτονικά στοιχεία μνημειακών τόπων της Αθήνας, αλλά και τα πρόσωπα του βιβλίου, με φόντο την καθημερινότητα της πόλης. **A**

Τόνια Καφετζάκη,
«Γρίφοι για την Αθήνα»

Κλεισμένος σε σκοτεινό υπόγειο

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Σε πολλούς από εσάς το όνομα Κάσπαρ Χάουζερ θα θυμίζει κάτι, αλλά τι; Κάποιο θεατρικό ίσως; Την ταινία του Χέρτσογκ με τον ίδιο τίτλο. Ένα ποίημα;

Ο Κάσπαρ Χάουζερ υπήρξε ένας γρίφος στην Ευρώπη του 19ου αιώνα. Ήταν την εποχή που ο Καποδίστριας είχε αναλάβει κυβερνήτης στην Ελλάδα όταν στο κέντρο μιας γερμανικής πόλης, της Νυρεμβέργης συγκεκριμένα, ένας δεκαεπτάχρονος νεαρός βρίσκεται να περιφέρεται ανέστιος και δίχως επίγνωση τι του συμβαίνει. Να μιλήσει δεν μπορεί γιατί ποτέ δεν έμαθε τη γλώσσα. Έως τη χρονιά εκείνη ήταν κλεισμένος σε κάποιο υπόγειο στην ύπαιθρο, μακριά από κάθε ανθρώπινη επαφή. Ζούσε στο σκοτάδι.

Φέρνει κάπως στον νου το δικό μας Κωσταλέξι; Ίσως στην πιο ακραία του μορφή.

Ποιος είναι αυτός ο νεαρός; Ποιοι οι βασανιστές του; Κρύβει κάποιο μυστικό ευγενούς καταγωγής; Είναι κάποιο νόθο που θέλησαν να ξεφορτωθούν; Και γιατί, τέλος πάντων, δεν το σκότωσαν; (Βέβαια, σε αυτή την τελική λύση δεν θα είχαμε Κάσπαρ Χάουζερ – όπως δεν θα είχαμε Οιδίποδα, ούτε Ρώμο και Ρωμύλο, ούτε καν Χιονάτη.) Για να υπάρξει μύθος, για να ζωντανέψει η ιστορία, ο ήρωας πρέπει να ζητήσει. (Κι αργότερα κάποιοι συγγραφέας να αφηγηθεί το περιστατικό κι ένας εκδότης να βγάλει το βιβλίο.)

Δεν έχω δει την ταινία του Χέρτσογκ – είναι, αντιλαμβάνεστε, στα προσεχώς – όμως το μυθιστόρημα που διάβασα του Γερμανοεβραίου συγγραφέα Γιάκομπ Βάσερμαν είναι καθηλωτικό. Πατί, ως γνωστόν, δεν αρκεί να είναι καλή η ιστορία, το θέμα είναι πώς την αφηγείται κάποιος. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο αναγνώστης δεν αφήνει το βιβλίο από τα χέρια του. Από τις σελίδες του δεν ξεπηδάει μόνο το αίνιγμα του νεαρού Κάσπαρ Χάουζερ αλλά κι ολόκληρη εκείνη η εποχή. Οι ευγενείς αλλά κι ο απλός λαός. Η μεσαιά τάξη αλλά και το προλεταριάτο (όχι, δεν υπάρχουν πολιτικές αιχμές στο μυθιστόρημα). Χαίρομαι και τιμώ τις εκδόσεις Σοκόλη που έβγαλαν αυτό το βιβλίο στην πολύ καλή μετάφραση της Σοφίας Αυγερινού.

Πώς είναι αλήθεια να βρίσκεσαι κλεισμένος σε ένα σκοτεινό υπόγειο επί σειρά ετών; Πώς είναι να σιτίζεσαι με τα απολύτως απαραίτητα;

Να μη μιλάς σε άνθρωπο; Να μη βλέπεις το φως του ήλιου; Είναι άραγε χειρότερα από τη σπηλιά του Πλάτωνα; Φτιάχνεις τον δικό σου κόσμο των ψευδαισθήσεων; Και, το σημαντικότερο (για μένα τουλάχιστον): σε τι γλώσσα σκέφτεσαι; Σε τι γλώσσα σκέφτεσαι αφού δεν έχεις ακούσει ανθρώπινη λαλιά; Με τι λέξεις συγκροτείται η σκέψη σου; Τι βλέπεις στα όνειρά σου αφού δεν έχεις παραστάσεις του έξω κόσμου; Η πεζογραφία του Βάσερμαν είναι στέρεη και δεν εξαντλείται σε θεωρητικούς συλλογισμούς, όπως οι παραπάνω. Ο Βάσερμαν αφηγείται την ιστορία του Κάσπαρ Χάουζερ με την πένα των μεγάλων μετρ της εποχής του, χωρίς να πλατειάζει όπως κάποιοι συγγραφείς που έγραφαν τότε στις εφημερίδες με το κομμάτι κι αναγκάζονταν – για ένα ξεροκόμματο – να τεντώνουν την ιστορία τους ως εκεί που δεν παίρνει κάνον-

τας τον σημερινό αναγνώστη να βογκάει από απόγνωση.

Προσωπικά, τοποθετώντας το ανάγνωσμα αυτό στη βιβλιοθήκη μου, σκέφτηκα να επισκεφθώ τα μέρη που τριγύριζε ο Κάσπαρ Χάουζερ – ξεκινώντας από τη Νυρεμβέργη. Και να ψάξω να διαβάσω την αυτοβιογραφία του Βάσερμαν «*Η ζωή μου ως Γερμανού και ως Εβραίου*».

Γιάκομπ Βάσερμαν,
«Κάσπαρ Χάουζερ»,
εκδ. ΣΟΚΟΛΗ

ABBA: Η νοσταλγική επιστροφή της pop

⇒ Το μεγάλο μυστικό της pop είναι η νεότητα. Κι αυτό δεν αφορά μόνο την ηλικία του ακροατηρίου αλλά και την ηλικία των μουσικών της. Για τον λόγο αυτό, τα τραγούδια της pop διαρκούν όσο και η νεότητα: λίγο! Βεβαίως, υπάρχουν και οι εξαιρέσεις που επιβεβαιώνουν τον κανόνα: οι **Beatles** ήταν ένα κατεξοχήν pop συγκρότημα. Η αξία των τραγουδιών τους είναι διαχρονική αλλά ως σχήμα διαλύθηκαν νωρίς, τη χρονιά που τα δύο μεγαλύτερα σε ηλικία μέλη τους, ο **John Lennon** και ο **Ringo Starr** έκλειναν τα 30. Η καριέρα που ακολούθησε ο καθένας στη συνέχεια, είχε να κάνει περισσότερο με το rock παρά με την pop. Η **Madonna**, από την άλλη πλευρά, έμεινε για περισσότερα χρόνια στην πρώτη γραμμή της pop, επιδεικνύοντας μια μοναδική ικανότητα αλλαγών στην εικόνα της, που διατηρούσαν αντίστοιχα νέο και το προϊόν που είχε να λανσάρει. Βεβαίως, τα 90s έδιναν πολύ μεγαλύτερα όπλα στον pop star από τα 60s ή τα 70s. Τα video clips – για παράδειγμα – δημιουργούνταν πλέον στο studio, όπου όλα μπορούσαν να φαίνονται καινούργια και φρέσκα ενώ οι τηλεοπτικές εμφανίσεις της παλαιάς εποχής, πολύ δύσκολα μπορούσαν να κρύψουν τις ρυτίδες. Το photoshop – από τη δεκαετία του '90 και μετά – μπορεί να εξαφανίσει κάθε ατέλεια του προσώπου ή του σώματος, πράγμα που ο αγνός αναλογικός φακός δεν μπορούσε να κάνει. Οι **ABBA** ήταν ένα σχήμα της pop που αγαπήθηκε με πάθος στη Σκανδιναβία αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Σταμάτησαν όταν ήταν ακόμη αρκετά νέοι και στη συνέχεια στράφηκαν σε δραστηριότητες που

ταίριαζαν απόλυτα με την ηλικία τους. Δεν είμαι από αυτούς που τσίμπησαν με το «*Mamma Mia*» αλλά δεν κρύβω τη νοσταλγία μου για την αθωότητα που με έκανε να ακούω ξανά και ξανά μια κασέτα με τις μεγαλύτερες επιτυχίες του συγκροτήματος κάπου στα δώδεκά μου, το 1976. Έτσι, παρά το ρετούς της εικόνας τους, που τους κάνει να μοιάζουν περισσότερο με τους Kiss και λιγότερο με τους ABBA που ξέραμε, θα ακούσω με μεγάλο ενδιαφέρον το νέο τους album, το «*Voyage*», που κυκλοφορεί στις 5 Νοεμβρίου.

➡ Το Muscle Shoals είναι μια μικρή πόλη της

Alabama, που έχει όμως πολύ μεγάλη μουσική ιστορία. Πρόσωπα και σημεία της πόλης αναφέρονται σε πολλά τραγούδια του rock – όπως το «*Sweet Home Alabama*» των Lynyrd Skynyrd – ενώ λέγεται ότι στην τουαλέτα του φημισμένου studio Muscle Shoals Sound έγραψε ο Keith Richards το «*White Horses*» για τους Rolling Stones. Ο **Dylan Leblanc** κατάγεται από την πόλη αυτή, έχει κυκλοφορήσει τέσσερις δίσκους και τώρα έρχεται με το «*Pastimes*», ένα ep που περιλαμβάνει διασκευές τραγουδιών των Glen Campbell, Bob Dylan, Rolling Stones, Led Zeppelin, Buffalo Springfield και JJ Cale, μουσικοί και συγκροτήματα που τον οδήγησαν στο να δημιουργήσει τον δικό του ιδιαίτερο εναλλακτικό country ήχο. Πολύ καλές διασκευές, ειδικά για όσους αγαπούν το συγκεκριμένο ύφος.

➡ Ο Dylan Leblanc, που λέγαμε, είναι ιδιαίτερα επηρεασμένος και από τον **Neil Young**, που επιστρέφει με το «*Barn*», το νέο album μαζί με το θρυλικό του σχήμα, τους **Crazy Horse**. Η φωνή του είναι ενδεχομένως κουρασμένη, τα περισσότερα από τα πράγματα που είχε να πει, τα είπε, αλλά η συγκίνηση του ήχου της φυσαρμόνικας και της κιθάρας του θα είναι πάντα εκεί για όσους πιστεύουν ακόμα ότι «η σκουριά ποτέ δεν κοιμάται»...

➡ Μετά από 20 ολόκληρα χρόνια που είχε να καθίσει στο πιάνο για να ηχογραφήσει νέο υλικό, ο **Ludovico Einaudi** κυκλοφορεί στις αρχές της επόμενης χρονιάς το «*Underwater*», έναν δίσκο με συνθέσεις γραμμένες ως τραγούδια, μελωδίες δηλαδή που μένουν εύκολα στο μυαλό. «*Το τραγούδι είναι απλώς μια ανάσα*» λέει ο ίδιος και ο δίσκος – αν κρίνουμε από το «*Luminous*» – αναμένεται εξαιρετικός.

P.S. Οι **Parquet Courts** από το Brooklyn κυκλοφορούν το «*Sympathy For Life*», που παρότι είναι ο όγδοος δίσκος της καριέρας τους, ακούγεται πολύ φρέσκος. Ίσως γιατί αποφάσισαν να χορέψουν λίγο περισσότερο αυτή τη φορά...

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Titane****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ζουλιά Ντικουρνό ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Βενσάν Λιντόν, Αγκάτ Ρουσέλ, Γκαράνς Μαριγιέ, Λαΐς Σαλαμέ, Μπερτράν Μπονελό

Η Αλεξιά είναι ένα ανθρώπινο αγρίμι που βιώνει την απόρριψη. Στη βία που εισπράττει αντιδρά με ακόμη μεγαλύτερη βία, ώσπου βρίσκει τη ζεστασιά στην πατρική φιγούρα ενός μεσήλικα πυροσβέστη που ψάχνει τον γιο του που είχε χαθεί.

Οι Τιτάνες, τα παιδιά του Ουρανού και της Γαίας, θεωρούνται η αρχή των πάντων, και η ελληνική μυθολογία στίριζε βασικές δομές της στην ιστορία τους. Στη νέα εποχή, η Ντικουρνό φέρνει την πάλη των φύλων προσαρμοσμένη στη μυθική διάσταση των Τιτάνων με ένα σεναριακό εύρημα (το τιτάνιο, ένα μέταλλο ελαφρύ και ανθεκτικό που χρησιμοποιείται στις αυτοκινητοβιομηχανίες) που δεν έχει όμοιό του στο σινεμά. Ο ερωτισμός ως φετίχ, ως κριτήριο ύπαρξης, ως μέσο επικοινωνίας. Η ανίκανη να αισθανθεί το παραμικρό Αλεξιά είναι ένα ατσούμπαλο κορίτσι που αναγκάζεται όχι μόνο να «αλλάξει φύλο» για να βρει γαλήνη, αλλά και να κάνει σεξ με ένα αυτοκίνητο ώστε να νιώσει πραγματικό οργασμό. Ξυπνούν μνήμες από το «Crash» του Κρόνενμπεργκ, με το οποίο η ταινία διατηρεί συγγένειες. Ο δίχως όρια έρωτας που οδηγεί σε ακραίες συμπεριφορές, το όραμα του Μπάλαρντ που δίνει άλλη διάσταση στη σχέση ανθρώπου-τεχνολογίας, η εφιαλτική αλληγορία ενός μέλλοντος που φέρνει στο ίδιο πλάνο το υπαρξιακό αδιέξοδο με την άκρατη σεξουαλικότητα. Το «Titane» είναι ενοχλητική, προβοκατόρικη και θορυβώδης ταινία. Κι ενώ στο πρώτο ημίωρο αρχίζει να πιστεύεις ότι είναι και απωθητική, η συνέχεια της γίνεται κάτι σαν Αποκάλυψη για τον θεατή. Πίσω από την ωμή βία της Αλέξια, μαθαίνουμε να εντοπίζουμε τις κρυφές αρετές ενός έργου με ακαταμάχητες ιδέες που συνδέουν τη μητρότητα με την πατρότητα, τους διαχωρισμούς των φύλων με τα κοινωνικά στερεότυπα, το γκροτέσκο χιούμορ με την πολιτική ορθότητα. Η Ζουλιά δεν προσφέρει μασμένη τροφή, αλλά απαιτεί την οξυδερκεία του θεατή. Έχοντας συνηθίσει και εν πολλοίς αποθεώσει τα τελευταία χρόνια την «αισθητική της σιωπής» ως ιερό κανόνα του σπουδαίου σινεμά των «δημιουργών», το πλατύ κοινό θα νιώσει άβολα με τις σκληρές εικόνες του πρώτου ημιώρου. Όμως η ταινία που κέρδισε πριν από λίγους μήνες τον Χρυσό Φοίνικα, εκτός του να μας σοκάρει, καταφέρνει και να μας καθυλώσει. Η μεγαλύτερη αξία της είναι η ίδια η ταυτότητά της. Μια ταυτότητα που αμφισβητεί τα πάντα: από το τι χωρίζει έναν άντρα από μια γυναίκα μέχρι την έννοια του τερατώδους και του ανθρώπινου, έως το πού μπορεί να φτάσει ένας άνθρωπος για να νικήσει τον χρόνο. «Είσαι άρρωστος;» ρωτά η Αλεξιά τον «πατέρα» της, καθώς τον βλέπει να τρυπείται με μια βελόνα στο πλευρό του. «Όχι, απλώς γερνάω», της απαντά εκείνος. Το «Titane» δεν είναι μόνο ένα κατασκότεινο ερωτικό θρίλερ, αλλά και η πιο σημαντική αλληγορία που έχει φτιαχτεί τα τελευταία χρόνια γύρω από το τέλος της πατριαρχίας, την αλλαγή στους ρόλους των φύλων, το κίνημα «Me too» και τον μεταφεμινισμό.

ΑΚΟΜΗ

►►► Η «Οικογένεια Άνταμς 2» (The Addams Family 2) των Γκρεγκ Τίρμαν και Κόνραντ Βέρνον, που προβάλλεται μεταγλωττισμένη στα ελληνικά, αφορά το απολαυστικό roadtrip της πιο τρομακτικής οικογένειας στην αμερικανική ενδοχώρα.

TRIVIA

Το 2016, όταν η ταινία «Respect» βρισκόταν στα αρχικά στάδια παραγωγής, η Αρίθα Φράνκλιν είχε ερωτηθεί για το ποια ηθοποιός θα μπορούσε να την υποδυθεί. Εκείνη εκμυστηρεύτηκε ότι είχε συναντηθεί με την Τζένιφερ Χάντσον, που ήταν η πρώτη της επιλογή. «Είναι πανέτοιμη κι εγώ ιδιαίτερα χαρούμενη που θα με υποδυθεί», είχε πει για τη Χάντσον η Φράνκλιν.

«Αυτός ο πόλεμος δεν θα τελειώσει μέχρι να ανοιχτεί κι ο τελευταίος τάφος αγνοούμενου-νεκρού από τους φαλαγγίτες»

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Trick or treat?

Η νύχτα με τις μάσκες 2 (HALLOWEEN KILLS)***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέιβιντ Γκόρντον Γκριν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζέιμι Λι Κέρτις, Τζούντι Γκριρ, Άντι Μάτιτσακ, Άντονι Μάικλ Χολ, Κάιλ Ρίτσαρντς, Τσαρλς Σάιφερς

Η Λόρι Στρώουντ νιώθει ανακούφιση για την εξόντωση του Μάικλ Μάγερς. Όμως τα πράγματα δεν έρχονται όπως τα περίμενε, καθώς οι πυροσβέστες απελευθερώνουν τον εγκλωβισμένο δολοφόνο.

Το 2018 ο Ντέιβιντ Γκόρντον Γκριν στο επετειακό «Halloween» είχε επιχειρήσει μια ενδιαφέρουσα αναβίωση του μπαμπούλα με τη λευκή μάσκα και του συναπαντήματός του με τη Λόρι Στρώουντ. Στη δεύτερη ταινία της τριλογίας του reboot/sequel του νέου «Halloween» ενισχύεται η τελική αναμέτρηση Λόρι Στρώουντ - Μάικλ Μάγερς με μια κοινωνιολογική άποψη γύρω από την καταστροφική μανία του όχλου και την πραγματική ταυτότητα του Κακού. Διασκεδαστικά τρομακτικό και με άψογη ενορχήστρωση του σασπένς, το νέο επεισόδιο του «Halloween» μπορεί να δείχνει ότι παρεκκλίνει της αρχικής πορείας του, όμως στο φινάλε ξαναβρίσκει τον εαυτό του. Ο μεταφυσικός συμβολισμός του Μάγερς αναδύει ξανά την ανίκητη φύση του Κακού. Αναμένουμε την ολοκλήρωση της τριλογίας.

Παράλληλες μπητέρες (MADRES PARALELAS)***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πέδρο Αλμοδόβαρ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Πενέλοπε Κρουζ, Αϊτάνα Σάντεζ-Χιχόν, Μιλένα Σμιτ, Ρόσι ντε Πάλμα

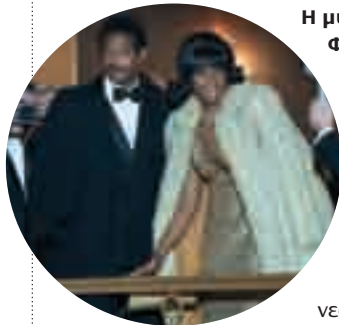

Δύο ετοιμόγεννες μοιράζονται το ίδιο δωμάτιο νοσοκομείου. Η μεγαλύτερη Τζάνις ανυπομονεί να γίνει μπτέρα, σε αντίθεση με την έφηβη Άννα, που έχει μετανιώσει για την απόφασή της να γεννήσει. Οι ζωές τους θα ενωθούν όταν η Τζάνις έχει υποψίες ότι έγινε μπέρδεμα με τα μωρά στις θερμοκοιτίδες.

Απολαυστικός Αλμοδοβάρ, για πρώτη φορά συνδέει τον μικρόκοσμο των γυναικών του με ένα διαυγές πολιτικό σχόλιο (παράλληλα με το άγχος της μητρότητας, η Τζάνις πασχίζει να βρει τον τάφο του αντάρτη παππού της που σκότωσαν οι φαλαγγίτες στον εμφύλιο) που απουσίαζε μέχρι τώρα από τα περισσότερα έργα του. Το καλογραμμένο σενάριο, παρότι δεν διαθέτει την αναμενόμενη κωμική χροιά, είναι σωστά ενταγμένο στο πλαίσιο των ηθικών διλημάτων που καθορίζουν την ύπαρξη των ηρώων του. Η Κρουζ σε μια ώριμη ερμηνεία που της χάρισε το βραβείο ερμηνείας στο Φεστιβάλ Βενετίας.

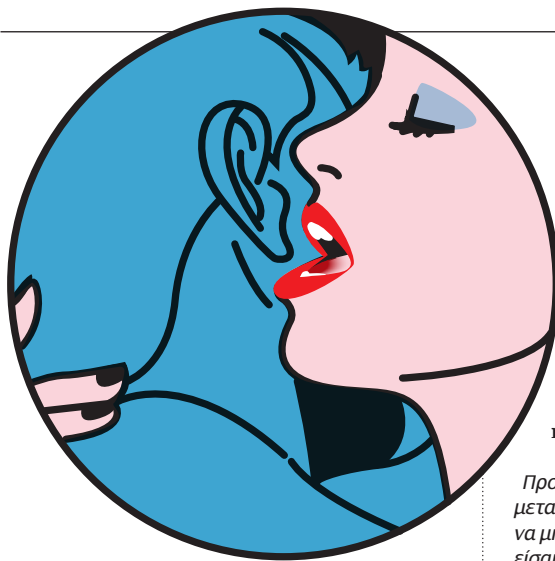
Respect**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λιζλ Τόμι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζένιφερ Χάντσον, Φόρεστ Γουίτακερ, Μάρλον Γουέιανς, Όντρα Μακ Ντόναλντ, Μαρκ Μάρον, Τάιτους Μπέρτζες, Τέιτ Ντόνοβαν, Μέρι Τζ, Μπλάιτς

Η μυθιστορηματική ζωή της Αρίθα Φράνκλιν παρουσιάζεται κυρίως μέσα από την 5ετία 1967-1972, όπου η βασίλισσα της σόουλ βρήκε το πρώτο της Νο1 μετά από 9 άλμπουμ μετριότητας, καθώς και τη δύναμη να απαλλαγεί από την ενδοοικογενειακή βία.

Συμβατικό και με έμφραση μόνο στο κομμάτι της κακοποίησης της Ρι (σε νεαρή ηλικία και στη συνέχεια από τον σύζυγό της, ενώ μερίδιο ευθύνης καταλογίζεται και στον πάστορα πατέρα της), το «Respect» δεν προσφέρει κάτι νέο στο είδος της μουσικής βιογραφίας. Τη μεγάλη ντίβα υποδύεται η Τζένιφερ Χάντσον με τις δυνατές στιγμές της να εντοπίζονται κυρίως στα μουσικά κομμάτια, τα οποία, παρότι θα ικανοποιήσουν τους μουσικόφιλους, απορροφούν το μεγαλύτερο κομμάτι του φιλμ.

το γκαζόν, για το τι παπούτσια θα φοράμε μέσα στο σπίτι μας γιατί ακούγονται, για το ότι ανάβουμε πολύ τα φώτα στο κλιμακοστάσιο, για τα πάντα. Πραγματικά, αν μέναμε με τους δικούς μας πιο άνετοι θα ήμασταν. Τι προτείνεις;

Προτείνω άμεση αναζήτηση άλλου σπιτιού και μετακόμιση. *Been there, done that.* Δεν νοείται να μη νιώθεις άνετα στο ίδιο σου το σπίτι και να είσαι μονίμως με περιττά νεύρα και εκνευρισμό. Η άλλη πιθανότητα είναι να δοκιμάσεις να το συζητήσεις και με τους υπόλοιπους ενοικιαστές της πολυκατοικίας και, αν έχουν κι αυτοί το ίδιο θέμα, ζητήστε γενική συνέλευση πολυκατοικίας και εκφράστε μαζικά αυτό το παράπονό σας. Προφανώς και στην καθημερινότητά μας απαιτείται να συνυπάρχουμε ακόμα και με τους πιο δύσκολους ανθρώπους, αλλά για μένα ο προσωπικός μας χώρος είναι το απόλυτο καταφύγιο μας στο τέλος μιας κουραστικής μέρας και καλό θα ήταν να εί- ναι όσο πιο γαλήνιος γίνεται.

Αγαπητή Τζένη, είμαι ιδιωτική υπάλληλος σε μεγάλο γραφείο και δεχομαι στην εργα-

σία μου λεκτική βία και κυριολε-

κτικά μου κάνουν το βίο αβίωτο.

Συγκεκριμένα, ο διευθυντής της εταιρείας με μειώνει, βάζοντάς μου παράλληλα με την καθημερινή δουλειά μου χαζά καθήκοντα, όπως το να βάζω πάντα τον σύρτη στην πόρτα ή να παρτηρεί συνέχεια τον τρόπο που κάθομαι στο γραφείο μου, απευθύνοντάς μου χαρακτηρισμούς όπως «άχρηστη», «ανεύθυνη». Παράλληλα, βρίζει खुδαία τη γραμματέα με κάθε ευκαιρία, με αποτέλεσμα να μου προσθέτει κι άλλο εκνευρισμό και ένταση. Όλοι στο γραφείο ανεχόμαστε αγενή email με πολλές άκομφες εκφράσεις μέσα. Τις τελευταίες εβδομάδες κάθε βράδυ γυρίζω σπίτι μου με κλάματα. Τι να κάνω;

Τώρα περισσότερο από ποτέ άλλοτε, αλλά και διαπαντός, είναι η στιγμή να δείξουμε ότι αυτές οι συμπεριφορές ΔΕΝ είναι εντάξει. Δεν είναι ανεκτές και μας βρίσκουν όλες και όλους σύσσωμους απέναντι. Καμία θέση ισχύος και καμία εξουσία δεν δικαιολογεί τέτοιες αισχρές συμπεριφορές. Οι άνθρωποι αυτοί καθρεφτίζουν πάνω σας/μας τη δική τους εσωτερική κενότητα. Δεν αξίζει, όχι μόνο να εργαζόμαστε για τέτοιους ανθρώπους, αλλά ούτε καν να τους συναναστρεφόμαστε. Είναι ζωτικής σημασίας να φύγεις από αυτό το εργασιακό περιβάλλον. Σε κανέναν άνθρωπο δεν αξίζει να πηγαίνει και να φεύγει από τη δουλειά του μέσα στα κλάματα. Συσπειρωθείτε όλοι οι συνάδελφοι μαζί και καταγγίλτε τον στην επιθεώρηση εργασίας και κάντε του αναφορά στο αρμόδιο συνδικαλιστικό όργανο του κλάδου σας. Ο φόβος έχει αλλάξει στρατόπεδο. Είναι πια στη δική τους πλευρά.

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: @melitajenny

Hello Μανεκέν της καρδιάς μας. Θέλω τη γνώμη σου σε ένα θέμα. Είμαι 22 χρόνων, ζω τον ιδανικό έρωτα με το αγόρι μου, αλλά ακόμα ζω με τους γονείς μου, οι οποίοι είναι λίγο πίσω σε αυτά τα θέματα. Με πιέζουν συνεχώς να πάω εξωτερικό για δουλειά, λέγοντάς μου πως είναι η καλύτερη ευκαιρία για μένα. Εγώ, κάθε φορά που το ακούω, θέλω να φεύγω, μιας που δεν θέλω να πάω έξω, γιατί η ζωή μου είναι εδώ, το αγόρι μου, οι φίλες μου. Θέλουν να με αναγκάσουν να πάω κάπου που δεν θέλω, χωρίς καν να με ρωτήσουν. Εσύ τι λες για όλα αυτά;

Γίνονται ακόμη αυτά; Νόμιζα ότι είχαν σταματήσει στη δική μας γενιά οι γονείς να πιέζουν τα παιδιά τους να γίνουν γιατροί, δικηγόροι, να φύγουν στο εξωτερικό κλπ. Και για να ξεκαθαριστώ, εννοείται πως όλα πολύ ωραία και χρήσιμα είναι, αρκεί να υπάρχει και ο σημαντικότερος παράγοντας στο χάρτη, αυτός της προσωπικής βούλησης. Τα παιδιά μας δεν είναι κτήμα μας. Η φράση «να με αναγκάσουν», που χρησιμοποιήσεις είναι πολύ δυνατή και καλό θα ήταν να τους βάλεις κάτω και να τους εξηγήσεις πώς νιώθεις. Δεν ξέρω τι ακριβώς θέλει να κάνεις στη ζωή σου, αν το έχεις βρει, αν ψάχνεις ακόμη, αν σε κρατάει πίσω αυτή η σχέση, αλλά νομίζω, εν έτει 2021, μπορεί μια κόρη να καθίσει κάτω με τους γονείς της και να συζητήσουν από κοινού για το μέλλον της. Είναι φυσικό ως γονείς να έχουν μια κάποια διορατικότητα παραπάνω από εμάς και αυτή η επιλογή να φύγεις έξω για δουλειά να είναι όντως μια πάρα πολύ αξιόλογη ευκαιρία, αλλά χρειάζεται να είστε όλη στην ίδια σελίδα, *on the same page*, που λέμε και στο Κάτω Καλάνδρι.

Πολυαγαπημένη Τζενάρα, θέλω τη γνώμη σου επειγόντως. Συγκατοικώ το τελευταίο εξάμηνο με το αγόρι μου, όλα καλά και όλα ωραία μεταξύ μας. Το μέγα ζήτημα είναι ο διαχειριστής της πολυκατοικίας μας. Μας έχει κάνει το βίο αβίωτο. Το τι έχουμε ακούσει, δεν λέγεται. Εντωμεταξύ, είμαστε πολύ ήσυχος τύποι και οι δύο και λόγω και των συνθηκών, ούτε πολλοί φίλοι έρχονται σπίτι ούτε πάρτι κάνουμε ούτε τίποτα. Σπίτι, δουλειά και τα γνωστά. Για να καταλάβεις, δεν χάνει ευκαιρία να μας την πει για τη φασαρία, για το ότι του πατάμε

© JOHN HOLMES

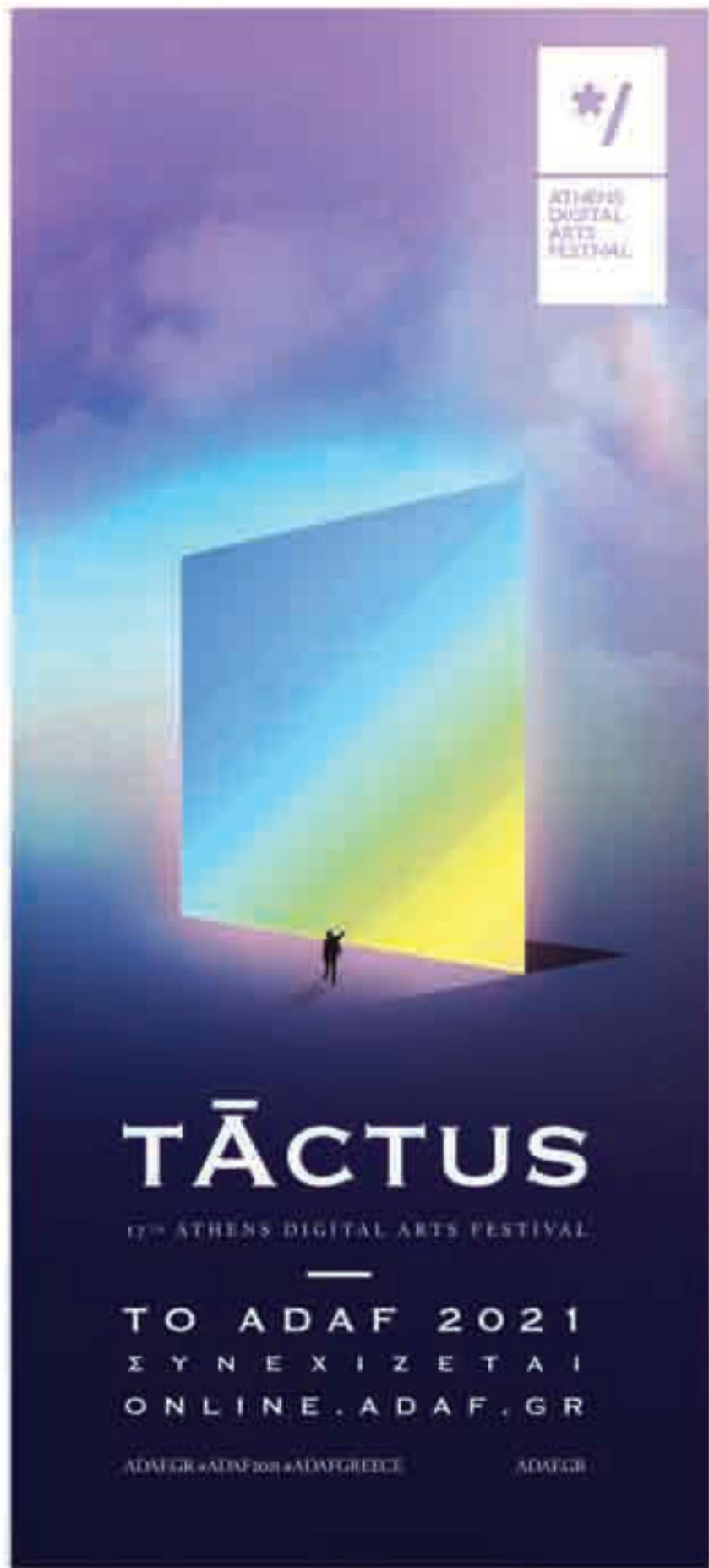
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιασμένο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Βρείτε το ιδανικό ταίρι που θα σας δίνει την προσοχή που αξίζετε και θα είναι πάντα δίπλα σας, σε καλές και κακές στιγμές, στα γραφεία συνοικισίων «ΠΑΠΠΑΣ», Ομήρου 38, 3ος όροφος, Κολωνάκι, Αθήνα, τηλ. 210 3620.147 και 6944137189 www.pappas.gr

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΣΥΝΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΚΡΙΟΣ

(20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ύστερα από μία βδομάδα που σε πίεσε αρκετά λόγω της ζόρικης πανσελήνου στο ζώδιο σου, μπορεί να πέσεις στο mood της φυγής από τις δυσκολίες, τα βαρετά και τα πρέπει της καθημερινότητας που σου βγάζει το τετράγωνο Αφροδίτης-Ποσειδώνα (27/10), εκδηλώνοντας μια «γολο» φιλοσοφία που ίσως κλοτσάει σε πρακτικό επίπεδο, οδηγώντας πιθανώς και σε κάποια αποδιοργάνωση. Το εξάγωνο Αφροδίτης-Δίας (28/10), όμως, έρχεται δίνοντάς σου τις βοήθειες που θες στα επαγγελματικά, αφού σε φέρνει σε επαφή με ανθρώπους που θα σου φανούν χρήσιμοι προωθώντας τους στόχους και τη συλλογική δουλειά, αυξάνοντας παράλληλα την αισιοδοξία και την τύχη στα αισθηματικά, μέσω και των κοινών γνωστών, ιδιαίτερα αν ανήκεις στις αρχές του 3ου δεκαημέρου. Η σεξουαλική σου ζωή άλλωστε αναμένεται «καυτή» με την είσοδο του κυβερνήτη σου Άρη στον Σκορπιό (30/10). Διεκδικείς με πάθος, εκπέμποντας μαγνητισμό που δουλεύει άσσογα για νέες περιπέτειες, ενώ είναι και η κατάλληλη περίοδος έως 13/12 για να ανανεώσεις τη σχέση σου σε αυτό το κομμάτι, αν και ενδέχεται να βγουν και σκοτεινά έντοικτα που συνδέονται με αυτό το ζώδιο όπως ζήλιες, κτητικότητα, θέματα εμπιστοσύνης κ.λπ.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Η εβδομάδα που ξεκινά είναι λιγάκι «κρύο-ξέστη» σε διάφορα επίπεδα και εξηγούμαι: καταρχάς η Τετάρτη –αλλά και η Τρίτη καθώς επηρεάζει ήδη– με το τετράγωνο Αφροδίτης-Ποσειδώνα δεν προσφέρεται για οικονομικές δοσοληψίες και αποφάσεις σχετικές με τράπεζες, ασφάλειες, εφορίες, κληρονομικά, συνταρισμούς, συνεργασίες κ.λπ., γιατί υπάρχει κίνδυνος εξαπατήσεων, λανθασμένων υπολογισμών και εκτιμήσεων. Από την άλλη, χρειάζεται προσοχή και αναφορικά με το ποιους εμπιστεύεσαι στις φιλίες ή στα ερωτικά. Αν προκύψει νέα γνωριμία, πάρε τον χρόνο σου και μην αφεθείς «με το καλημέρα». Το εξάγωνο Αφροδίτης-Δία την Πέμπτη μπορεί να φέρει μια επικερδή εξέλιξη στα επαγγελματικά (αρχές 3ου δεκαημέρου). Το Σάββατο, πάλι, φιλοξενεί το τετράγωνο Ήλιου-Κρόνου, που επηρεάζει κυρίως το 1ο δεκάημερο: Η πίεση και οι ευθύνες της δουλειάς φέρνουν κούραση που πιθανώς βγαίνει και στα προσωπικά και απαιτείται υπεύθυνη στάση προκειμένου να διαχειριστείς τυχόν παράπονα ή και εμπόδια που προκύπτουν με σύντροφο και συνεργάτες. Η είσοδος του Άρη απέναντί σου, στον Σκορπιό, την ίδια μέρα δείχνει ότι για τον επόμενο ενάμιση μήνα οι διαπροσωπικές σχέσεις θα αποτελούν προτεραιότητα, έχοντας ευκαιρίες για φλερτ.

ΔΙΑΥΜΟΙ

(20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Οι «αλχημείες» της Αφροδίτης απέναντί σου στον Τοξότη δημιουργούν εναλλασσόμενο κλίμα αυτή την εβδομάδα, αν και το κλείσιμο θα είναι «Κρόνιο». Έτσι λοιπόν, την Τετάρτη –αλλά ήδη από την Τρίτη– με το τετράγωνο που θα σχηματίσει με τον Ποσειδώνα θα πρέπει να αποφύγεις τη λήψη αποφάσεων που αφορούν επαγγελματικά και προσωπικά, αφού θα υπάρχει σύγχυση και όχι καθαρή αντίληψη των δεδομένων. Αν είσαι δεσμευμένος, πιθανώς να βγει και μια απογοήτευση στη σχέση σου, ενώ αν είσαι ελεύθερος κράτα μικρό καλαθί σε νέες γνωριμίες, καθώς η εξιδανίκευση αλλοιώνει το κριτήριο σου. Το εξάγωνό της με τον Δία την Πέμπτη «έχει άλλη χάρη» δίνοντάς σου αισιοδοξία, διάθεση για διασκέδαση με τον σύντροφο ή την παρέα, ιδανικά κανονίζοντας και κάποιο ταξίδάκι, ενώ αν είσαι μόνος θα είσαι πιο «αρεστός» στους άλλους, οπότε το φλερτ «επιβάλλεται», ιδιαίτερα αν ανήκεις στις αρχές του 3ου δεκαημέρου. Το Σάββατο ωστόσο το τετράγωνο Ήλιου-Κρόνου μπορεί να βγάλει παραπάνω κούραση, ενώ και το πέρασμα του Άρη στον Σκορπιό την ίδια μέρα σημαίνει πως για τον επόμενο ενάμιση μήνα οι απαιτήσεις της καθημερινότητας και της δουλειάς θα είναι αυξημένες, επομένως χρειάζεται παραπάνω φροντίδα στο κομμάτι της υγείας.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Η καθημερινότητα, η δουλειά και οι απαιτήσεις τους σε κρατούν «σε εγρήγορση» μέχρι τα μέσα της εβδομάδας, και αυτό μπορεί να έχει τις ανάλογες «επιπτώσεις» στη διάθεσή σου, κυρίως την Τετάρτη, οπότε η κυκλοθυμία και η «μίρλα» για τη ρουτίνα της ζωής σου, αλλά και μια actual αποδιοργάνωση για τα πρακτικά, είναι πιθανές με το τετράγωνο Αφροδίτης-Ποσειδώνα (3ο δεκαήμερο). Αντιθέτως, το εξάγωνο Αφροδίτης-Δία την Πέμπτη μπορεί να φέρει οικονομικό κέρδος στα επαγγελματικά. Το Σάββατο, ο Ήλιος σχηματίζει τετράγωνο με την Κρονάρα, βγάζοντας ενδεχομένως φοβίες και ανασφάλειες για τα ερωτικοσεξουαλικά, «σφίγγοντάς» σε συναισθηματικά, ανακινώντας ίσως εκ νέου τραύματα και από παρελθούσες σχέσεις που σε κάνουν να μιζεριάζεις, ενώ αν είσαι μόνος... το ανικανοποίητο «δίνει ρέστα» (1ο δεκαήμιο). Μην υποκύψεις όμως, καθώς την ίδια μέρα ο Άρης εισέρχεται στον Σκορπιό μέχρι 13/12 αυξάνοντας την εξωστρέφεια και τις ευκαιρίες στα αισθηματικά, κάνοντας σε πιο διεκδικητικό, με διάθεση να φλερτάρεις, να διασκεδάσεις και να απολαύσεις στο φουλ τη ζωή. Βοηθητικό διάστημα και για την απόκτηση παιδιών, καθώς η γονιμότητά σου θα είναι αυξημένη.

ΛΕΩΝ

(22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Η εβδομάδα έχει παραπάνω εστίαση στα προσωπικά, με διαφορετικές ωστόσο «αποκρώσεις» λόγω των όψεων της Αφροδίτης και του Κρόνου. Αρχικά, δεν αποκλείεται μέχρι την Τετάρτη που σχηματίζεται το τετράγωνο Αφροδίτης-Ποσειδώνα να υπάρχει ένα θολό κλίμα στα ερωτικά, με εσένα να ελελυφλείς γύρω από συμπεριφορές που είναι από περιέργες έως ύποπτες –παίζουν ακόμα και απιστίες– εξιδανικεύοντας καταστάσεις ή αντίθετα βιώνοντας συναισθήματα απογοήτευσης. Σε προσεγγίσεις με νέα άτομα κράτα επιφυλακτική στάση, καθώς ο πρίγκιπας του παραμυθιού μπορεί να αποδειχθεί στο τέλος «βάτραχος». Την επόμενη μέρα όμως το εξάγωνο που κάνει με τον Δία ίσως φέρει μια πραγματικά τυχερή νέα γνωριμία, με προδιαγραφές να εξελιχθεί γρήγορα σε έρωτα. Και στις δύο περιπτώσεις επηρεάζονται κυρίως οι γεννημένοι στις αρχές του 3ου δεκαημέρου. Το Σάββατο με το τετράγωνο Ήλιου-Κρόνου (1ο δεκαήμερο) είναι απαιτητικό, καθώς ευθύνες του σπιτιού και της οικογένειας βαραίνουν την ψυχολογία σου, καταπιέζοντας τις δικές σου ανάγκες. Την ίδια μέρα άλλωστε περνά και ο Άρης στον Σκορπιό έως 13/12, διέλευση που δείχνει υποχρεώσεις, εντάσεις και προβλήματα σε αυτούς τους τομείς, στερώντας λίγη απ' την ανεμελιά σου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Το ξεκίνημα της εβδομάδας μέχρι και την Τετάρτη είναι λίγο «θολό», με την έννοια ότι το τετράγωνο Αφροδίτης-Ποσειδώνα (27/10) παραμορφώνει την πραγματικότητα, βγάζοντας τάση εξιδανίκευσης στις προσωπικές και οικογενειακές σου σχέσεις. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να είσαι πιο επιρρεπής σε λανθασμένες αποφάσεις και χειριστικότητες, ελελυτυφλώντας ίσως για προβλήματα που για τους τρίτους «βγάζουν μάτι». Αν προκύψει μια νέα γνωριμία, φρόντισε να μη δράσεις βιαστικά παραβλέποντας τα όποια αρνητικά σημάδια, αλλά με σύνεση, για να μην απογοητευτείς στο τέλος από την όλη κατάσταση. Το εξάγωνο Αφροδίτης-Δία την Πέμπτη προσφέρεται για όμορφες στιγμές διασκέδασης στον χώρο του σπιτιού με πρόσωπα που αγαπάς. Διαφορετική χροιά έχει το Σάββατο, με το τετράγωνο Ήλιου-Κρόνου (1ο δεκαήμερο) να βγάζει κούραση λόγω των αυξημένων υποχρεώσεων στη δουλειά και στην καθημερινότητα, ενώ θα ήταν καλύτερα να αποφύγεις να γίνεις σκληρός με τον εαυτό σου αλλά και τους άλλους. Την ίδια μέρα ο Άρης εισέρχεται στον Σκορπιό και αυτό σημαίνει ότι οι επόμενες εβδομάδες θα είναι φουλ από κοινωνικότητες, επαφές, διάθεση για ταξίδια και επικοινωνία με τους γύρω σου.

ΖΥΓΟΣ

(22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Τα αντανakλαστικά σου στη διαχείριση των πρακτικών day-to-day ζητημάτων καθημερινότητας και δουλειάς θα είναι λίγο πεσμένα με το τετράγωνο Αφροδίτης-Ποσειδώνα την Τετάρτη (η επιρροή ξεκινά ήδη από την Τρίτη) που μπορεί να βγάλει και μπερδέματα στο πρόγραμμα, ενώ θα ήταν καλύτερα να μην πάρεις σημαντικές αποφάσεις αυτές τις μέρες, γιατί η κρίση σου δεν θα είναι σωστή. Be careful επίσης σε ποιους ανοίγεσαι ή αποκαλύπτεις τα μυστικά σου στα επαγγελματικά, αποφεύγοντας σε κάθε περίπτωση κουτοσομπολιά και συζητήσεις που μπορούν να σε εκθέσουν. Το εξάγωνο Αφροδίτης-Δία την Πέμπτη είναι πολύ ευνοϊκό για ραντεβού, φλερτ, εξέλιξη μιας γνωριμίας που βρίσκεται στο ξεκίνημα της, ιδιαίτερα αν ανήκεις στις αρχές του 3ου δεκαημέρου και για διασκέδαση/εξόδους με τον σύντροφο ή τα παιδιά, ιδανικά και για ένα ταξιδάκι. Το Σάββατο ο Άρης εγκαταλείπει το ζώδιό σου και περνά στον Σκορπιό, κάνοντας για τον επόμενο ενάμιση μήνα τα οικονομικά σου προτεραιότητα, φέρνοντας ίσως και μερικά παραπάνω έξοδα, ενώ την ίδια μέρα χρειάζεται προσοχή σε εντάσεις με το ταίρι σου ή την οικογένεια και εξαιτίας των οικονομικών (1ο δεκαήμερο).

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Στα μέσα της εβδομάδας θα πρέπει να αποφύγεις οικονομικές κινήσεις, καθώς το τετράγωνο Αφροδίτης-Ποσειδώνα (27/10) μπορεί να παρουσιάσει κάτι που κρύβει παγίδες ως «χρυσή ευκαιρία», με το αισθητήριο σου να υπολειτουργεί ως έναν βαθμό. Το ίδιο συμβαίνει και στα ερωτικά, όπου παρμονεύει το «το παρამύθι πολύ γρήγορσαν, την απογοήτευση όμως ουδείς», άρα χρειάζεται προσοχή σε νέες γνωριμίες που γεννούν ψεύτικες ελπίδες ή και σε αυταπάτες σχετικά με πρόσωπα που «θεοποιείς», χωρίς να το αξίζουν. Με το εξάγωνο Αφροδίτης-Δία (28/10) πάλι μπορεί να υπάρξει μια θετική εξέλιξη σε ζητήματα αγοραπωλησίας ακινήτων, κυρίως για τους γεννημένους στις αρχές του 3ου δεκαημέρου. Το Σάββατο είναι πιο «βαρύ» εξαιτίας του τετραγώνου Ήλιου-Κρόνου (κυρίως επηρεάζει τους γεννημένους το 1ο δεκάημερο), αφού ευθύνες προς την οικογένεια και το σπίτι σου δημιουργούν πίεση και δυσάρεστα συναισθήματα. Την ίδια μέρα όμως ο Άρης εισέρχεται στο ζώδιό σου, όπου και θα παραμείνει έως τις 13/12, γεγονός που θα σε βοηθήσει να πάρεις τα πάνω σου, να ξαναβρεις τη χαμένη σου αυτοπεποίθηση και να αναλάβεις πρωτοβουλίες στα επαγγελματικά αλλά και στα προσωπικά, εκκφράζοντας τα θέλω σου και αυξάνοντας παράλληλα τη σεξουαλικότητά σου, με δεδομένο φυσικά πως το καθημερινό τρέξιμο συνεχίζεται.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Τα «παιχνίδια» της Αφροδίτης από το ζώδιό σου σου κάνουν ένα «σκοτσέζικο ντους» αυτή την εβδομάδα, κυρίως αναφορικά με τα ερωτικά. Αρχικά, το τετράγωνο με τον Ποσειδώνα την Τετάρτη, που επηρεάζει όμως από την Τρίτη, μπορεί να φέρει μπερδέματα και σύγχυση μέσα στη σχέση, θολώνοντας την κρίση σου για το άτομο που έχεις απέναντι σου, λέγοντας ψέματα στον εαυτό σου ότι όλα πάνε καλά ή και σχετικά με νέα πρόσωπα που φαντάζουν ιδανικά, χωρίς να βλέπεις ψεγάδια απόλυτα εμφανή σε τρίτα μάτια. Από την άλλη, το εξάγωνο που σχηματίζει με τον Δία την Πέμπτη φέρνει πιο ευνοϊκές συνθήκες για φλερτ, πρώτα ραντεβού, προσέγγιση του ατόμου που σε ενδιαφέρει και μια διάθεση να περάσεις καλά ή και να κάνεις ένα κοντινό ταξίδι. Οι αρχές του 3ου δεκαημέρου επηρεάζονται περισσότερο και στις δύο περιπτώσεις. Η είσοδος του Άρη στον Σκορπιό το Σάββατο σε βάζει σε μια πιο εσωτερική διαδικασία μέχρι 13/12, βγάζοντας μια ανάγκη για περισσότερη ενδοσκόπηση και λιγότερη δράση, αν και μπορεί να υπάρξουν ευθύνες ή κινήσεις στην δουλειά που με κάποιο τρόπο πρέπει να μείνουν under the radar, ενώ χρειάζεται να βρίσκεις χρόνο για να αποφορτίσεις το νευρικό σου σύστημα σε καθημερινή βάση.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Στα μέσα της εβδομάδας θα πρέπει να φανείς επιφυλακτικός αναφορικά με επαφές και επικοινωνίες στα επαγγελματικά, αποφεύγοντας να δεσμευτείς, να κλείσεις συμφωνίες ή να βάλεις υπογραφές, αφού το τετράγωνο Αφροδίτης-Ποσειδώνα την Τετάρτη (επηρεάζει από την Τρίτη) είναι «ένοχο» για ασάφειες, εξαπατήσεις και ψέματα, που μπορούν να σε μπλέξουν. Μην εμπιστεύεσαι τα μυστικά σου, αλλά ούτε και too good to be true καταστάσεις στα αισθηματικά, γιατί παίζει παραπλάνηση. Το εξάγωνο Αφροδίτης-Δία την Πέμπτη όμως είναι ευνοϊκό για εξελίξεις και οικονομικές δοσοληψίες στην δουλειά, ειδικά αν ανήκεις στις αρχές του 3ου δεκαημέρου. Το τετράγωνο Ήλιου-Κρόνου (1ο δεκαήμερο) το Σάββατο μπορεί να δημιουργήσει πιο «άτονο» κλίμα σε μια προσωπική ή φιλική σχέση, βγάζοντας ίσως απαισιοδοξία και σχετικά με το μέλλον μιας συνεργασίας, αν και θα είναι πρόσκαιρη. Άλλωστε, την ίδια μέρα ο Άρης περνά στον Σκορπιό έως 13/12 λειτουργώντας υποστηρικτικά για τα σχέδια σου, ξαλαφρώνοντας ωστόσο αρκετά την καθημερινότητα σου από το τρέξιμο του τελευταίου διαστήματος. Θα έχεις περισσότερο χρόνο για κοινωνική ζωή, όντας και ανοιχτός σε νέες γνωριμίες.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

«Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους» λέει η παροιμία, με το τετράγωνο Αφροδίτης - Ποσειδώνα την Τετάρτη να είναι απαγορευτικό για δανεικά εκατέρωθεν, ενώ θα ήταν προτιμότερο να αποφύγεις συζητήσεις με σύντροφο και συνεργάτες περί των οικονομικών, γιατί άκρη δεν πρόκειται να βγάλεις. Το εξάγωνο Αφροδίτης - Δία (28/10) μπορεί να φέρει μια τυχερή νέα γνωριμία μέσω κοινής παρέας στα ερωτικά ή να εξελίξει μια φιλική σχέση σε κάτι περισσότερο, ευνοώντας ιδιαίτερα τις αρχές του 3ου δεκαημέρου. Ακόμη μπορεί να σε φέρει κοντά με τα κατάλληλα πρόσωπα που θα σε βοηθήσουν να υλοποιήσεις τους στόχους σου στα επαγγελματικά. Η διάθεσή σου θα είναι ανεβασμένη, έχοντας όρεξη να διασκεδάσεις με σύντροφο και παρέα αυτό το διάστημα. Το Σάββατο βέβαια είναι απαιτητικό με το τετράγωνο Ήλιου-Κρόνου (1ο δεκαήμερο) λειτουργώντας πιεστικά για την ψυχολογική σου ευεξία, με θέματα της οικογένειας, του σπιτιού και της δουλειάς να σε «βαραίνουν» περισσότερο. Την ίδια μέρα άλλωστε ο Άρης περνά στον Σκορπιό στρέφοντας το focus για τον επόμενο ενάμιση μήνα στα επαγγελματικά σου, αυξάνοντας τη φιλοδοξία σου αλλά και τον όγκο των απαιτήσεων στις όποιες καλείσαι να ανταποκριθείς, γεγονός που μπορεί να μεταφέρει το άγχος και στο σπίτι, οδηγώντας σε νευρά με τα κοντινά σου άτομα.

ΙΧΘΥΕΣ

(18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Τα επαγγελματικά σου δέχονται ανάμεικτες επιρροές αυτή την εβδομάδα, εξαιτίας των όψεων που σχηματίζει η Αφροδίτη. Έτσι, λοιπόν, το τετράγωνο με τον Ποσειδώνα από το ζώδιό σου την Τετάρτη, που όμως έχει ισχύ από την Τρίτη, διαστρεβλώνει την εικόνα της πραγματικότητας και φέρνει μια τάση για υψηλές προσδοκίες που μπορεί να οδηγήσουν σε λανθασμένες κατευθύνσεις ή απογοιτεύσεις, γι' αυτό καλύτερα να αφήσεις σημαντικές αποφάσεις και κινήσεις για άλλη μέρα. Η επομένη, με το εξάγωνο Αφροδίτης-Δία, είναι πιο ευνοϊκή για θετικές εξελίξεις, όπως μια πρόταση ή μια συμφωνία στη δουλειά που σε ωφελεί, ειδικά αν είσαι γεννημένος στις αρχές του 3ου δεκαημέρου. Το τετράγωνο Ήλιου-Κρόνου (1ο δεκάημερο) το Σάββατο μπορεί να βάλει ένα φρένο στον αυθορμητισμό σου ή να φέρει κάποιο εμπόδιο που σχετίζεται με τις σπουδές, τα επαγγελματικά, τις επαφές σου με το εξωτερικό ή νομικές υποθέσεις, κάτι που ωστόσο θα μπορέσεις να ξεπεράσεις. Άλλωστε την ίδια μέρα ο Άρης εισέρχεται στον Σκορπιό έως 13/12 και η τύχη θα είναι με το μέρος σου στους παραπάνω τομείς, χαλαρώνοντας και τη διάθεσή σου μέσα στην καθημερινότητα, σπάζοντας τη μονοτονία του τελευταίου διαστήματος. **A**

athens
bar
show

**9-10.11
2021**

Τεχνόπολη
Δήμου
Αθηναίων

Δύο μέρες αποκλειστικά για επαγγελματίες
των bars & της φιλοξενίας.

10.000τ.μ.

Έκθεση εξωτερικού χώρου

50

Εκθέτες

500+

Προϊόντα και λύσεις
από ολόκληρο τον κόσμο

40+

Ώρες εκπαίδευσης

70+

Σεμινάρια & Workshops

Υποστηρικτής

www.athensbarshow.gr

Υπό την Αιγίδα

FAVORINA

Caroline Lööbck
Ποικιλία από
μηνυδαλόπαστα
100g, 32,48€ / 1kg

12,99€

Favorina
Γλύκισμα Domino
με σοκολάτα
γάλακτος, 250 g,
7,16€ / 1kg

1,79€

Favorina
Λεπκοίχεν
γεμιστό σε σχήμα
καρδιάς ποικιλία
κάθε συσκ. 300g,
4,97€ / 1kg

1,49€

Favorina
Λιγνόνια με
επιγλάζη
ποικιλία, κάθε
συσκ. 200g,
11,45€ / 1kg

2,29€

Favorina
Αμυγδαλόπαστα
με επικάλυψη
σοκολάτας, 175 g,
8,51€ / 1 kg

1,49€

Τραγανές & σοκολατένιες ευχές!

Τα τραπέζια ψαράνε τα καλά τους και γεμίζουν
γιατέλες και μπολ με μπισκότα και σοκολάτες
κάθε λογής, για να γλυκάνουν μικρούς
και μεγάλους.

[lidl-hellas.gr](https://www.lidl-hellas.gr)

Ανακαλύψτε ακόμη περισσότερα προϊόντα Favorina στα καταστήματα LIDL.